

TIGHT BINDING

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200526

UNIVERSAL
LIBRARY

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. ^K500
author ^{D16N}

Accession No. ^K3109.

Title

This book should be returned on or before the date
it marked below.

Noothana Laghuviijnana—Book III
(Elementary Science & Animal Husbandry—VIII Standard.)

ನೂತನ
ಲಘುವಿಜ್ಞಾನ
(ಪಶು ಸಂಗೋಪನ ಸಹಿತ)

ತೃತೀಯ ಪುಸ್ತಕ
ಎಂಟನೆಯ ತರಗತಿಯವರಿಗೆ

Revised and rewritten as per the latest Departmental Syllabus of 1945.

BY
DAMODAR BALIGA, B.A.

ಬರೆದವರು:
ದಾಮೋದರ ಬಾಳಿಗ, ಬಿ ಎ

All rights reserved
(ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳು ಕಾಪಿಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ)

Revised Edition

1946

PUBLISHED BY THE
BASEL MISSION BOOK DEPOT
MANGALORE

Price: As. 14]

[ಕ್ರಯ: ೧೪ ಆಣೆ

ಮುನ್ನುಡಿ

“ನೂತನ ಲಘುವಿಜ್ಞಾನ”ವೆಂಬ ಈ ವಿಜ್ಞಾನಪುಸ್ತಕ ಮಾಲೆಯು ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಸರಕಾರದವರು ಪಾಠಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತಂದೊಡ್ಡಿದ ಮಹತ್ವದ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳಿಂದಾಗಿ ಹೊಸ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಬೇಕಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗರಿಗೆ ಅತಿ ಅಗತ್ಯದ “ಪಶು ಸಂಗೋಪನ” (Animal Husbandry) ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪಾಠಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದುದು ಸ್ತುತ್ಯ. “ಪಶು ಸಂಗೋಪನ”ದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸಂಶೋಧನಾತ್ಮವಾದ ಉದ್ದಾಮ ಗ್ರಂಥಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಇವೆಯಾದರೂ ತಕ್ಕದಾದ ಶಾಲಾ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಅನುಭವಸ್ಥರ ಸಲಹೆ ಸಹಕಾರಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಮಾಲೆಯೊಂದನ್ನು ಎಂದಿನಂತೆ ಮೊದಲಿಗನಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳ ಮುಂದೆ ಇಡುವ ಕಠಿಣ ಉದ್ಯಮವು ಈ ಬಾರಿಯೂ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅಭಿಮಾನ ಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಪಶು ಇಲಾಖೆಯವರು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಕರಪತ್ರಗಳನ್ನೂ ಕೆಲವು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಿದ್ದೇನೆ. ಇವಲ್ಲದೆ “Poultry Keeping in India”, “ಪಶುಪಾಲನೆ” ಮೊದಲಾದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಪಶು ಇಲಾಖೆಯವರಿಗೂ, ಈ ಗ್ರಂಥಗಳ ಲೇಖಕ ಮಹನೀಯರಿಗೂ ನಾನು ತುಂಬಾ ಮಣೆಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಇದು “ಪಶುಸಂಗೋಪನ” ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಯತ್ನವಾದ ಕಾರಣ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದ, ಶಬ್ದ ಸಂಕೇತಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ನ್ಯೂನತೆಗಳಿರಬಹುದು. ಬಲ್ಲವರು ಅದರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಇಂಥ ದೋಷಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಮುಂದಿನ ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವದಲ್ಲದೆ ತನ್ಮೂಲಕ ಭಾಷಾ ಪ್ರಗತಿಗೆ, ವಿಷಯಜ್ಞಾನದ ಅರಿವಿನ ಸೌಲಭ್ಯಕ್ಕೆ, ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗುವುದು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಧ್ಯಾಪಕ ವೃಂದದವರು ಉದಾರಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಸಹಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಅಗ್ರಹದ ವಿನಂತಿ.

ಅಭ್ಯಾಸಯುಕ್ತವಾದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕಗಳನ್ನೂ, ಸುರಸವಾದ ಹೊಸ ಮಾದರಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೂ ಈ ಸಂಸ್ಕರಣದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನದ ವ್ಯಾಸಂಗವು ಕುಶಲದಿಂದ ಸಾಗುವಂತೆ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಕರಣದ ಕೊನೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಕಲಿಯುವವರಿಗೂ ಕಲಿಸುವವರಿಗೂ ತುಂಬಾ ಅನುಕೂಲವಾಗಬಹುದೆಂಬ ಭರವಸೆ ಇದೆ.

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ಪುಟ

ಪ್ರಕರಣ ೧

ಸೈಕಲ್ ಪಂಪು; ನಮ್ಮ ಶ್ವಾಸಕೋಶ	...	...	...	...	1
ನಿಡಿದು ಉಸಿರು	...	...	...	...	4
ವಾಯುವಿನ ವಿಷಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜ್ಞಾನ- ಬರಿದಾದ ಜಾಗವನ್ನೇಕೆ ತುಂಬುತ್ತದೆ?	...	...	...	...	5
ವಾಯುವಿನ ಒತ್ತಡ	...	...	...	...	7
ವಾಯುವಿನ ಒತ್ತಡದಿಂದಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಉಪಕರಣಗಳು	...	...	...	...	10
ಕೆಲವು ಪ್ರಯೋಗಗಳು	...	...	...	...	12
ಉದ್ಧಾರನಾಳ	...	...	...	...	14
ಸಾಮಾನ್ಯ ಪಂಪುಗಳು	...	...	...	...	16
ಎತ್ತರ ಮತ್ತು ಅಳಗಳಲ್ಲಿ ಉಸಿರಾಟ	...	...	...	...	21
ಶುದ್ಧವಾಯು, ಜನನಿಧಿ ಕೋಣೆ	...	...	...	...	24
ನಮ್ಮ ಶರೀರದ ಶಾಖ	...	...	...	...	26
ಆವಿಯಾಗುವಿಕೆ - ಬೆವರುವಿಕೆ	...	...	...	...	28
ಥರ್ಮೊಮೀಟರ್ (ಶಾಕಮಾಪಕ)	...	...	...	...	30
ನೀರು ಗಡ್ಡೆ ಕಟ್ಟುವ ವೈಚಿತ್ರ್ಯ	...	...	...	...	34
ಪುನರವಲೋಕನೆ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು	...	...	...	...	36

ಪ್ರಕರಣ ೨

ಬೆಳವಣಿಗೆ; ಜೀವಸಾರ	...	...	...	...	42
ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ವೈಚಿತ್ರ್ಯಗಳು	...	...	...	...	46
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷತ್ತಿಯ ಗೂಢ	...	...	...	...	48
ಹಸುರು ಮತ್ತು ಹಸುರಾಗಿರದ ಸಸ್ಯಗಳು	...	...	...	...	52
ಅಣುಜೀವಿಗಳು	...	...	...	...	54
ಅಣುಜೀವಿಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು?	...	...	...	...	57
ಸಾಬೂನು - ಸ್ವಚ್ಛೀಕರಣದ ಉತ್ತಮ ಸಾಧನ	...	...	...	...	58
ನೀರಿನ ಮೃದುತ್ವ ಮತ್ತು ಕಠಿಣತೆ	...	...	...	...	60
ಪುನರವಲೋಕನೆ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು	...	...	...	...	61

ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಗ

(ಪಠು ಸಂಗ್ರೋಪನ)

೧. ಕೋಳಿಗಳ ತಳಿಗಳು	...	...	...	...	67
೨. ಕೋಳಿಗಳ ಆರೈಕೆ ಮತ್ತು ಆಹಾರ	...	...	...	...	75

	ಪುಟ
೩. ಕೋಳಿಯ ಮನೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಹವಣಿಕೆಗಳು ...	77
೪. ಕೋಳಿಮರಿಗಳ ಜನನ ಮತ್ತು ಪೋಷಣೆ ...	87
೫. ಪ್ರಾಣಿಜನ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳು ...	99
೬. ಗೊಬ್ಬರ ...	104
೭. ಪಶುಗಳ ಅಹಾರಪಾನೀಯಗಳು ...	109
೮. ನೀರು ...	114
೯. ವಾಯು ...	116
೧೦. ಹಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟಿಗಳ ಶುಚಿತ್ವ ...	118
೧೧. ವಾತಾಯನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ...	120
೧೨. ರೋಗಕರಣಿಗಳ ತಡೆ ...	122
೧೩. ಪೂತಿನಾಶಕಗಳು (Disinfectants) ...	125
೧೪. ಹಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಪೂತಿನಾಶಕ ಕ್ರಮ ...	127

ನೂತನ ಲಘುವಿಜ್ಞಾನ

ಮೂರನೆಯ ಪುಸ್ತಕ

ಪ್ರಕರಣ ೧

ಉಸಿರಾಟ

ಸೈಕಲ್ ಪಂಪು; ನಮ್ಮ ಶ್ವಾಸಕೋಶ

ದಿವಸ ಒಂದಕ್ಕೆ ಸಾವಿರಾರು ಬಾರಿ ನಾವು ಉಸಿರಾಡುತ್ತೇವೆ. ಉಸಿರಾಟವೆಂದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಾಯುವನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಸೇದಿ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಿಡುವುದೆಂದು ನಾವು ಬಲ್ಲೆವಷ್ಟೆ? ಆದರೆ ಈ ಉಸಿರಾಟದಲ್ಲಿ ಗಹನವಾಗಿರುವ ತತ್ವಗಳ ವಿಷಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಜ್ಞಾನ ನಿಮಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಮೊದಲು ನೀವು ಸೈಕಲ್ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಗಾಳಿ ತುಂಬಿಸುವ ಪಂಪನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು.

ಒಂದು ಸೈಕಲ್ ಪಂಪನ್ನು ತಂದು ಅದನ್ನು ಕಳಚಿ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಮುಖ್ಯ ರಚನೆಗಳ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಅದರ ಇಳಿಕೋಲಿನ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೊಗಲನ್ನಿರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಳಿಕೋಲನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಒತ್ತುವಾಗ ಪಂಪಿನಿಂದ ವಾಯುವು ಹೊರಬರುವುದು. ಇದು ಹೇಗೆ?

ಇಳಿಕೋಲು ಮೇಲಕ್ಕೇರುವಾಗ ಪಂಪಿನ ನಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ವಾಯುವು ತುಂಬಿರುವುದು. ಇಳಿಕೋಲನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಒತ್ತಿದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ವಾಯುವು ತುಂಬಿದ್ದ ಎಡೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದು. ಇಳಿಕೋಲಿನ ತುದಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿದ ತೊಗಲು ವಾಯುವು ಮೇಲಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ವಾಯುವು ಪಂಪಿನ ತುದಿಗೆ ಸಂದಿಸಿದ ರಬ್ಬರ್ ನಳಿಕೆಯ ಜೋಡಣೆಯ ಮೂಲಕ ಚಕ್ರದ ಟ್ಯೂಬಿನೊಳಕ್ಕೆ ಸೇರುವುದು.

ಇಳಿಕೋಲನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತುವಾಗ ಅದೇ ಚಾಗದಲ್ಲಿ ವಾಯು ಏನೇ ಸೇರುವುದು. ಇದು ಹೇಗೆ? ಹೀಗೆ ವಾಯುವನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ ಶೋಷಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಸೈಕಲ್ ಪಂಪಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೇ ಹೋಲುತ್ತವೆ. ಇವೆರಡರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೂ ಹಲಕೆಲವು ಚಲನೆಗಳು ಅಗತ್ಯ.

ಈಗ ಉಸಿರಾಟದ ಸಮಯ ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಚಲನೆಗಳು ಜರಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯೋಣ.

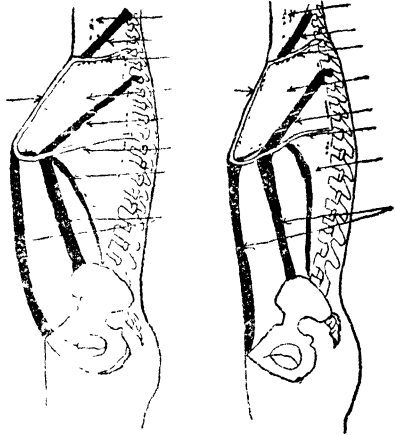
ಪ್ರಯೋಗ:— (1) ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಉಸಿರಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಚಲನೆಗಳುಂಟಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ವಿಜ್ಞಾನ ನೋಟುಬೂಕಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರಿ. ನಿಡಿದಾಗಿ ಉಸಿರಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಯಾವ ಯಾವ ಚಲನೆಗಳುಂಟಾಗುವು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ಹೀಗೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನು ಎದೆಯ ಮೇಲೆಯೂ, ಪಕ್ಕಲುಬುಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೂ ಇಟ್ಟು, ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿರಿ.

ಶ್ವಾಸವನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಿಡುವಾಗ ಅಂಗಾಂಗಗಳು ಒಳಕ್ಕೆ ಚಲಿಸುತ್ತವೆ ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಎದೆಯಲ್ಲಿರುವ ಎಡೆಯು ಶ್ವಾಸ ಬಿಡುವಾಗ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳು ಒತ್ತಲ್ಪಟ್ಟು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುವ ವಾಯುವು — ಸೈಕಲ್ ಪಂಪಿನ ಇಳಿಕೋಲನ್ನು ಒತ್ತಿದಾಗ ಆಗುವಂತೆ—ಹೊರಗೆಡಹಲ್ಪಡುವುದು. ಅದೇ ಶ್ವಾಸವನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಎಳೆಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅಂಗಾಂಗಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೊರಕ್ಕೆ ಚಲಿಸುವುವು. ಇದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಎದೆಯಲ್ಲಿನ ಜಾಗದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟಾಗುವುದು? ಆಗ ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳು ಉಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಕೂಡಲೇ ವಾಯುವು ಒಳಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜಾಗವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸುತ್ತದೆ. ಸೈಕಲ್ ಪಂಪಿನಲ್ಲೂ ಹೀಗೇ ಅಲ್ಲವೆ?

ಸೈಕಲ್ ಪಂಪನ್ನು ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿರಿಸಿ ಇಳಿಕೋಲನ್ನು ಒತ್ತುತ್ತ ಸೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಈ ಕ್ರಮವು ಜರಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದಷ್ಟೆ. ಅಂತೆಯೇ ನಾವು ನಿಂತಾಗ, ಮಲಗಿದಾಗ, ಕುಳಿತಾಗ, ಅಡ್ಡಬಿದ್ದಾಗ ಅಥವಾ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ನಡೆದರೂ ಕೂಡ ಉಸಿರಾಟದ ಈ ಕ್ರಮವು ಸಾಗುತ್ತಲೇ ಇರುವುದು. ಇದು ವಾಯುವಿನ ಒಂದು ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಗುಣವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದೆ. ಎಡೆ ಸಿಕ್ಕದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನುಗ್ಗುವುದು ವಾಯುವಿನ ಗುಣ. ಈ ಗುಣವನ್ನು ಶ್ರುತಪಡಿಸಲು ಹಲವು ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ನಾವು ಮುಂದಿನ ಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಿರುವೆವು.

ಉಸಿರಾಟದ ಸಮಯ ಕೆಲವು ಚಲನೆಗಳಿಂದ ಎದೆಯೊಳಗಿನ ಸ್ಥಳವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲೂ, ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಲೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಉಸಿರು ಕಟ್ಟಿ ಎದೆ, ಹೊಟ್ಟೆ, ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಚಲನೆಯಿದೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಿರಿ. ಉಸಿರು ಕಟ್ಟಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಎದೆ ಉಬ್ಬುವುದೂ ಇಲ್ಲ, ಕುಗ್ಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಈ ಚಲನೆಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಭಾರವು ಕೆಲವು ಸ್ನಾಯುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಸ್ನಾಯುಗಳಿಗೂ, ನಮ್ಮ

ಕೈಕಾಲುಗಳ ಸ್ನಾಯುಗಳಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ನಾಯುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಕೋಚ ಮತ್ತು ಶಿಥಿಲತೆಗಳಿಂದ ಚಲನೆಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಸಂಕೋಚನ ಶಿಥಿಲತೆಗಳಿಗೆ ಅನ್ಯಪ್ರೇರಣೆ ಬೇಕು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಉಸಿರಾಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಚಲನೆಗೆ ಅನುವಾಗುವ ಸ್ನಾಯುಗಳ, ಸಂಕೋಚನ ಮತ್ತು ಶಿಥಿಲತೆಗಳು ತಾನಾಗಿಯೇ ಅನ್ಯಪ್ರೇರಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಜರಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಕೈಕಾಲುಗಳ ಸ್ನಾಯುಗಳು ಹೀಗಲ್ಲವೆಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅವುಗಳಿಂದ ಕೆಲಸ ಜರಗಬೇಕಾದರೆ ಅವನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸಬೇಕು.

ಒಳಶ್ವಾಸ

ಹೊರಶ್ವಾಸ

ಚಿತ್ರ 1. — ಉಸಿರಾಡುವಾಗ ಉಂಟಾಗುವ ಚಲನೆಗಳು

ಹೀಗೆ ನಿರಂತರವೂ ಜರಗುತ್ತಲಿರುವ ಸಂಕೋಚ ಶಿಥಿಲತೆಗಳನ್ನು ತಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಬಹು

ಪ್ರಯಾಸವೆಂದು ಉಸಿರುಕಟ್ಟಿದಾಗ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದುಬರುವುದು. ಎದೆಗೂಡೇ ನಮ್ಮ ಎದೆಯ ಭದ್ರವಾದ ಆವರಣವೆಂದು ನೀವು ತಿಳಿದಿರುವಿರಿ. ಜೀವಂತವಾಗಿರುವ ತನಕ ಎದೆಯೊಳಗಿರುವ ನಿರಂತರ ಚಲಿಸುವ ಸ್ನಾಯುಗಳೆಲ್ಲ ಈ ಆವರಣದೊಳಗೆ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ನಾವು ನಿಡಿದುಸಿರಾಡದಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಎದೆಯು ಹೆಚ್ಚು ಉಬ್ಬುವುದೂ ಇಲ್ಲ; ಕುಗ್ಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಎದೆಗೆ ಉಬ್ಬುವ ಕುಗ್ಗುವ ಆವರಣಗಳು ಮಾತ್ರವಿರುವುದಲ್ಲ; ಅದರ ತಳವೂ ಚಲಿಸುವಂತಹದೇ. ಈ ತಳವನ್ನು ವಶೆಯೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ವಶೆಯು ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನೂ ಎದೆಯನ್ನೂ ಎಂಗಡಿಸುವ ಒಂದು ಪರೆ. ಈ ಪರೆಯು ತುಂಬಾ ಸ್ಥಿತಿಸ್ಥಾಪಕ ಗುಣವಿರುವುದರಿಂದ ಉಸಿರಾಟದ ಸಮಯ ಬೇಕು ಬೇಕಾದಂತೆ ಚಲಿಸಿ, ಅವಕಾಶವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದು.

ನಮ್ಮ ಶ್ವಾಸಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಜರಗಿಸಬಹುದು.

ಪ್ರಯೋಗ:—(೨) ಒಂದು ಘಂಟಾಕೃತಿಯ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿರಿ. ಅದರ ಅಗಲವಾದ ಬಾಯಿಗೆ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದಂತೆ ಒಂದು ರಬ್ಬರ ಹಾಳೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಒಂದು ದಾರದಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಟ್ಟಿರಿ. ಪಾತ್ರೆಯ ಚಿಕ್ಕ ಬಾಯಿಗೆ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹೊಂದುವ ಒಂದು ಕೋರ್ಕನ್ನು ಗಳಿಸಿ, ಕೋರ್ಕಿನ ನಡುವೆ ಒಂದು ತೂತನ್ನು ಕೊರೆದು ತೂತಿನೊಳಕ್ಕೆ ಒಂದು ಗಾಜಿನ ನಳಿಕೆಯನ್ನು ತುರುಕಿರಿ. ಗಾಜಿನ ನಳಿಕೆಯ ಕೆಳಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ರಬ್ಬರ್ ಪುಗ್ಗಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಕೋರ್ಕಿನಿಂದ ಪಾತ್ರೆಯ ಅಗಲಕಿರಿದಾದ ಬಾಯನ್ನು ವಾಯು ಬಿಗಿಯಾಗುವಂತೆ ಮುಚ್ಚಿರಿ. ಈಗ ರಬ್ಬರ್ ಹಾಳೆಯನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಸೆಳೆಯಿರಿ. ಒಳಗಡೆಯಾಗುವ ಪರಿಣಾಮವೇನು? ರಬ್ಬರ್ ಪುಗ್ಗೆ ಏನಾಗುವುದು? ಈಗ ಸೆಳೆದ ರಬ್ಬರ್ ಹಾಳೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿರಿ. ಪರಿಣಾಮವೇನು? ಈ ಪ್ರಯೋಗವು ಹೊರಗಿನ ವಾಯುವು ನಮ್ಮ ಎದೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಸೇರುವ ಮತ್ತು ಹೊರಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಡುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ತೋರಿಸಿಕೊಡುವುದು. ಕೋರ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಗಾಜಿನ ನಳಿಕೆಯು

ಚಿತ್ರ 2.

ಶ್ವಾಸನಾಳ, ಅದರ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಜೋತಾಡುವ ಪುಗ್ಗೆ ಶ್ವಾಸಕೋಶ, ಇವುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೋಲುವುವು.

ನಿಡಿರು ಉಸಿರು

ಕಡಿದಾದ ಗುಡ್ಡ ಹತ್ತುವಾಗ ಅಥವಾ ಬಿರುಸಿನಿಂದ ಆಟವಾಡುವಾಗ, ಭರದಿಂದ ಓಡುವಾಗ, ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಹೇರಳ ಶಕ್ತಿಯು ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನೀವು ತಿಳಿದಿರುವಿರಿ. ಶಕ್ತಿಯು ಒದಗಬೇಕಾದರೆ ಆಮ್ಲಜನಕವು ಅಗತ್ಯ. ಆಮ್ಲಜನಕವು ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒದಗಬೇಕಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವಾಯುವನ್ನು ಸೇರಬೇಕಷ್ಟೆ? ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವಾಯುವು ನಮ್ಮ ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳೊಳಗೆ ಸೇರಬೇಕಾದರೆ ಎದೆಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉಬ್ಬಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಎದೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸ್ನಾಯುಗಳ ಸಂಕೋಚ ಶಿಥಿಲತೆಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಅಂತರವಿರಬೇಕೆಂದಾಯಿತು. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸ್ನಾಯುಗಳು ಪುಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಾಯಾಮ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ನೀವು ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಉಸಿರಾಟವನ್ನು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಉಸಿರಾಟದ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಹತೋಟಿಯಿದೆಯೆಂದಾದರೆ ನಿಮಗೆ ಓಟ, ಹಾಡುವಿಕೆ, ಈಜುವಿಕೆ

ಮೊದಲಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಅನುಕೂಲವುಂಟಾಗುವುದು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ದೀರ್ಘಶ್ವಾಸದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಮಹತ್ವದ ಉಪಯೋಗವಿದೆ. ಶುದ್ಧ ವಾಯು ವು ಹೇರಳವಾಗಿ ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳಿಗೆ ಒದಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೂಡುವ ಕಷ್ಟಲ ಗಳು ಹೊರಗೆಡಹಲ್ಪಡಲು ದೀರ್ಘಶ್ವಾಸವು ಅತ್ಯಂತ ಉಪಕಾರಿಯಾದುದು. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ನಿಡಿದುಸಿರಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ನಿಮಗೆ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುವವು.

ಪ್ರಯೋಗ:—(3) ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಉಸಿರಾಡುವಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಉಸಿರಾಟವನ್ನು ಜರಗಿಸುತ್ತಲೇ ಇರಿ. ಹೊರಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ತೊಡಗುವ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೊದಲು ಉಸಿರಾಟವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿರಿ. ಆ ಬಳಿಕ ವಾಯುವನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಎಳೆಕೊಳ್ಳುವ ಬದಲು ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಿಡಲಾಗುವುದೇ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿರಿ.

ಪ್ರಯೋಗ:—(4) ಒಂದು ಗಾಜಿನ ಬೋಗುಣೆಯಲ್ಲಿ 4-5 ಅಂಗುಲಕ್ಕೆ ನೀರು ತುಂಬಿಸಿರಿ. ಇನ್ನೊಂದು ಗಾಜಿನ ಜಾಡಿಯಲ್ಲಿ (ನಳಿಕೆಯಾಕಾರದ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ) ತುಂಬಾ ನೀರು ತುಂಬಿಸಿ, ಬೋಗುಣೆಯ ನೀರಲ್ಲಿ ತಲೆ ಕೆಳಗಾಗಿ ಇಳಿಸಿರಿ. ಆ ಬಳಿಕ ಒಂದು ಗಾಜಿನ ಬಾಗಿದ ಸಪೂರ ನಳಿಕೆಯ ಒಂದು ತುದಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಬಾಯಲ್ಲಿರಿಸಿ ಇನ್ನೊಂದು ತುದಿಯನ್ನು ಬೋಗುಣೆಯಲ್ಲಿ ಕವಚಿಟ್ಟು ಜಾಡಿಯ ಬಾಯಲ್ಲಿರಿಸಿರಿ. ಆ ಬಳಿಕ ಶ್ವಾಸವನ್ನು ಮೂಗಿನ ಮೂಲಕ ಒಳಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಾಯಿಯ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಿಡುತ್ತಿರಿ. ನೀವು ಒಳಕ್ಕೆ ಸೇರುವ ವಾಯುವು ಜಾಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ನೀರನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿಸುವುದು. ಜಾಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ನೀರೆಲ್ಲ ಖಾಲಿಯಾಗಿ ವಾಯುವಿನಿಂದ ತುಂಬ ಬೇಕಾದರೆ ನೀವು ಎಷ್ಟು ಬಾರಿ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಎಣಿಕೆಹಾಕಿರಿ. ಆ ಬಳಿಕ ದೀರ್ಘಶ್ವಾಸವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು, ಅದೇ ಜಾಡಿಯನ್ನು ವಾಯುವಿನಿಂದ ತುಂಬ ಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಬಾರಿ ಉಸಿರಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಿರಿ.

ಈ ಮೇಲಿನ 3 ಮತ್ತು 4ನೇ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಂದ ಏನು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ? ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಉಸಿರಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಶ್ವಾಸಕೋಶದಲ್ಲಿ ತುಂಬಲು ಸಾಧ್ಯವಿರುವಷ್ಟು ವಾಯುವನ್ನು ನಾವು ಸೇದುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಉಸಿರಾಟವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ನಿಡಿದಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ನಿಡಿದುಸಿರು ತುಂಬಾ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾದುದು.

ವಾಯುವಿನ ವಿಷಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜ್ಞಾನ—

ವಾಯುವು ಬರಿದಾದ ಜಾಗವನ್ನೇಕೆ ತುಂಬುತ್ತದೆ?

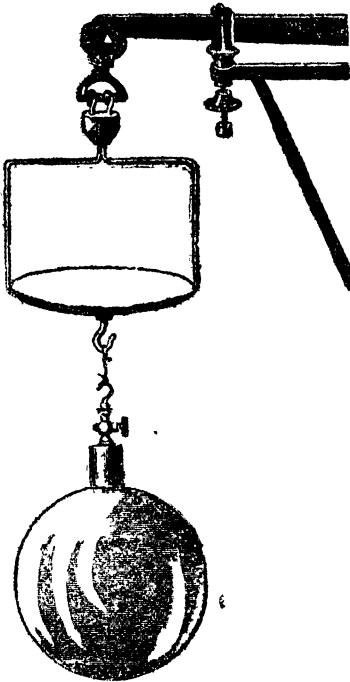
ಬರಿದಾದ ಜಾಗದೊಳಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗುವುದು ವಾಯುವಿನ ಸ್ವಭಾವವೆಂದು ಈ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದೆವಷ್ಟೆ? ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೂ

ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ವಾತಗೋಲದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಾವು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ವಾಯುವು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಕೊಂಡಿದೆ. ವಾಯುವಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡ ಬೇಕೇ ಹೊರತು ಸಹಜವಾಗಿ ವಾಯುವಿಲ್ಲದ ಬರಿದಾದ ಜಾಗವು ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲವೆನ್ನಬಹುದು. ವಾಯುವು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ತಪ್ಪದೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಇರುತ್ತದೆ.

ವಾಯುವು ಒಂದು ಪದಾರ್ಥವಾದ ಕಾರಣ ಅದಕ್ಕೆ ಭಾರವಿದೆ. ವಾಯುವಿಗೆ ಭಾರವಿಲ್ಲವೆಂದು ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ತಿಳಿದು

ಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರು ವಾಯು ವಿಗೆ ಭಾರವಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡದಾದ ತೆಳುವಾದ ಚರ್ಮದ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ವಾಯುವನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ ಅದನ್ನು ತೂಕಮಾಡಿದರು. ಅನಂತರ ಚೀಲದೊಳಗಿರುವ ವಾಯುವ ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಚೀಲವನ್ನು ಮಡಚಿ ಪುನಃ ತೂಕಮಾಡಿದರು. ಭಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ವಾಯುವು ಭಾರವಿಲ್ಲದ ಪದಾರ್ಥವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿದಿರಬಹುದು. ಇದು ತಪ್ಪು ಗ್ರಹಿಕೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಾಯುವು ಭಾರವುಳ್ಳದ್ದು. ಇದನ್ನು ನಾವು ಕೆಳಗೆ ವಿವರಿಸಿದ ರೀತಿಯಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದು.

ಚಿತ್ರ 3

ಒಂದು ತೆಳ್ಳಗೆ ಗೋಳಾಕಾರದ ಗಾಜಿನ ಪಾತ್ರೆಗೆ ಹಿತ್ತಾಳೆಯ ಕೊಳೆವೆಯನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ

ಅಂಟಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಕೊಳೆವೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಲಿಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ತೆರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ಯುಕ್ತವಾದ ತಿರುಗಣೆ ಇದೆ. ಇಂತಹ ಗಾಜಿನ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಾಯು ತುಂಬಿರುವಾಗ ಒಂದು ನಾಚೂಕಾದ ತ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ತೂಕಮಾಡಬಹುದು. ಅನಂತರ ಅದರ ಕೊಳೆವೆಯನ್ನು ವಾಯುಶೋಷಕ ಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ಜೋಡಿಸಿ ಪಾತ್ರೆಯೊಳಗೆ ಇರುವ ವಾಯುವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೀರಿ, ಅದಷ್ಟು ತೆಗೆದಾದ ಮೇಲೆ, ಕೊಳೆವೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ತಿರುಗಣೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ, ಅದರ ಬಾಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಬಿಡಬೇಕು. ಆ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ತ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಎಚ್ಚರದಿಂದ ತೂಕಮಾಡಿದರೆ ಈ ಎರಡನೆಯ ತೂಕವು ಮೊದಲನೆಯ ತೂಕಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ತೋರುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಎರಡನೆಯ ಸಲ ತೂಕಮಾಡುವಾಗ ಪಾತ್ರೆಯೊಳಗೆ ಮೊದಲಿದ್ದಷ್ಟು ವಾಯು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಎರಡನೆಯ ತೂಕವು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ತೋರಿತು. ವಾಯುವಿಗೆ ಭಾರವಿದೆ ಎಂದು ಈ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಲೀಟರ್ (1000 ಘನ ಸೆಂಟಿ ಮೀಟರ್) ಪರಿಮಾಣದ ವಾಯುವು 1.293 ಗ್ರೇಮ್ ಭಾರವುಳ್ಳದ್ದು ಎಂದು ಹಲವು ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ವಾಯುವಿನ ಒತ್ತಡ

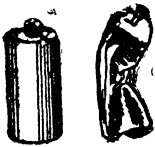
ವಾಯುವಿಗೆ ಭಾರವಿದೆ. ದ್ರವಪದಾರ್ಥಗಳೂ ಭಾರವುಳ್ಳವು. ದ್ರವ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಭಾರವಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಪಸರಿಸುವ ಲಕ್ಷಣವು ಇರುವುದರಿಂದಲೂ ಅವು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಮ್ಮ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ನೀವು ತಿಳಿದಿರಬಹುದಷ್ಟೆ. ವಾಯುವು ಸಹ ದ್ರವ ಪದಾರ್ಥಗಳಂತೆಯೇ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತದೆಯೆಂದು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ.

ಪ್ರಯೋಗ:—(5) ಎರಡು ತುದಿಗಳು ತೆರೆದಿರುವ ಒಂದು ಸಪೂರವಾದ ಗಾಜಿನ ನಳಿಗೆಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಅದರ ಒಂದು ತುದಿಯನ್ನು ನೀರಿನೊಳಗೆ ಇಟ್ಟು, ಮತ್ತೊಂದು ತುದಿಯನ್ನು ಬಾಯೊಳಗೆ ಹಿಡಿದು, ನಳಿಗೆಯೊಳಗಿರುವ ವಾಯುವನ್ನು ಹೀರಿಕೊಂಡೊಡನೆ ನೀರು ನಳಿಗೆಯೊಳಗೆ ಏರುವುದು. ಹೀಗೆ ನೀರು ನಳಿಗೆಯೊಳಗೆ ಏರಲು ಕಾರಣವೇನು?

ಪ್ರಯೋಗ:—(6) ಒಂದು ಪಿಚಕಾರಿಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಅದರ ತುದಿಯನ್ನು ನೀರಿನೊಳಗೆಟ್ಟು ಇಳಿಕೋಲನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿದ ಕೂಡಲೇ ನೀರು ಪಿಚಕಾರಿಯೊಳಗೆ ಏರುವುದು. ಇದು ಏತರಿಂದ ಆಗುವುದು?

ನಳಿಗೆಯ ಮತ್ತು ಪಿಚಕಾರಿಯ ಒಳಗೆ ಇರುವ ವಾಯುವನ್ನು ಹೀರಿ ದೊಡನೆ ಅವುಗಳೊಳಗಿರುವ ಸ್ಥಳವು ಸ್ವಲ್ಪ ಬರಿದಾಗುವುದು. ಆಗ ಹೊರಗಿರುವ ವಾಯುವಿನ ಒತ್ತಡ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಲು ಅವಕಾಶ ದೊರಕಿ, ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ವಾಯುವಿನ ಒತ್ತಡ ಪ್ರಬಲವಾಗುವುದು ಮತ್ತು ನೀರು ನಳಿಗೆಯೊಳಗೆ ಮತ್ತು ಪಿಚಕಾರಿಯೊಳಗೆ ಏರುವುದು. ಈ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ವಾಯುವು ಕೆಳದಿಕ್ಕಿಗೆ ಒತ್ತುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

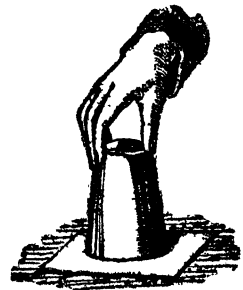
ಪ್ರಯೋಗ:- (7) ಚಿಕ್ಕದಾದ ಬಾಯಿಯುಳ್ಳ ಒಂದು ತೆಳ್ಳಗಿನ ಟೆನ್ನಿಸ್ ಡಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರನ್ನು ಹಾಕಿರಿ. ವಾಯುವು ಒಳಗೆ ಹೋಗದಂತೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅದರ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚುವ ಒಂದು ಬೆಣೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿರಿ. ಅನಂತರ ಆ ಡಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿ ಅರೆನಾಸಿ ನೀರು ತುಂಬಿಸಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಆ ಡಬ್ಬಿಯನ್ನು ದೀಪದ ಮೇಲಿಟ್ಟು ನೀರು ಕುದಿಯುವ ವರೆಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಿಸಿಮಾಡಿರಿ. ಅದರ ಬಾಯಿಯಿಂದ ನೀರಿನ

ಚಿತ್ರ 4

ಉಗಿಯು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಭರದಿಂದ ಬಂದನಂತರ ಹೊರಗಿನ ವಾಯು ಡಬ್ಬಿಯ ಒಳಗೆ ಹೋಗದಂತೆ ಅದರ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಬೆಣೆಯಿಂದ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿರಿ. ತರುವಾಯ ಆ ಡಬ್ಬಿಯ ಮೇಲೆ ತಣ್ಣೀರನ್ನು ಎರೆದರೆ ಒಳಗಿರುವ ನೀರಿನ ಉಗಿಯು ತಣ್ಣಗಾಗಿ ನೀರಾದ ಕೂಡಲೆ ಡಬ್ಬಿಯು ಮುದುಡಿ ಹೋಗುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಹೊರಗಿರುವ ವಾಯುವು ಡಬ್ಬಿಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಒತ್ತಾಟವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ್ದೆ ಇದರ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ವಾಯುವು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಒತ್ತುತ್ತದೆಂದು ವಿಧಿತವಾಗುವುದು.

ಪ್ರಯೋಗ:- (8) ಮುಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಸೆದ ಬಾಯಿಯುಳ್ಳ ಒಂದು ಗಾಜಿನ ಪಂಚಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ನೀರನ್ನು ಹೊಯಿದು ಅದರ ಬಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದಪ್ಪ ಕಾಗದವನ್ನು ಟ್ಪು ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಆ ಪಂಚಪಾತ್ರೆಯ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಕಾಗದವು ಪಂಚಪಾತ್ರೆಯ ಬಾಯಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದು ನೀರು ಹೊರಕ್ಕೆ ಚೆಲ್ಲದೆ ಇರುವುದು. ವಾಯುವು ಮೇಲ್ಮುಖವಾಗಿ ಒತ್ತುತ್ತದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿದೆ.

ಚಿತ್ರ 5

ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಂದ ವಾಯುವು ಕೆಳಮುಖವಾಗಿಯೂ, ಮೇಲ್ಮುಖವಾಗಿಯೂ ಎಲ್ಲಾ ಪಾರ್ಶ್ವಗಳಿಂದಲೂ ಒತ್ತುತ್ತದೆಂದು ನಮಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ವಾಯುಮಂಡಲದಲ್ಲಿರುವ ವಾಯುವು ತನಗಿರುವ ಭಾರದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಒತ್ತುತ್ತದೆಂದು ನಾವು ತಿಳುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಒತ್ತುವುದರಿಂದ ಕೆಳಗಿರುವ ವಾಯುವಿನ ಪದರುಗಳಿಗೂ ಮೇಲಿರುವ ಪದರುಗಳಿಗೂ ಸಾಂದ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೇಗೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸುವ.

ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ಸರಿಯಾಗಿ ಇಟ್ಟು ಒಂದೇ ವಿಧದ 50 ಪುಸ್ತಕಗಳಿವೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿರಿ. ಆಗ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ 50 ಪುಸ್ತಕಗಳ ಭಾರದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಆದ ಒತ್ತಡವು ಇರುವುದು. ಅಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮೊದಲನೆಯ ಪುಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ 49 ಪುಸ್ತಕಗಳ ಭಾರದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಒತ್ತಡವು ಇರುವುದು. 2ನೆಯ 3ನೆಯ 4ನೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ 48, 47, 46 ಪುಸ್ತಕಗಳ ಭಾರಗಳಿಂದಾದ ಒತ್ತಡಗಳು ಇರುವುವು. ಈ ರೀತಿ ಆಲೋಚಿಸಿದರೆ ಅಡಿಯಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವ ಭಾರವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬರುವುದರಿಂದ, ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಒತ್ತಡವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬರುವುದು. ಈ ಉದಾಹರಣೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಮತ್ತೆಗಾದ ಪದಾರ್ಥದಿಂದ ಮಾಡಿದವುಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮೊದಲನೆಯ ಪುಸ್ತಕವು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತಲ್ಪಟ್ಟು ಪರಿಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಅದರ ಪದಾರ್ಥವು ಸಾಂದ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗೆಯೇ 2ನೆಯ ಪುಸ್ತಕದ ಪದಾರ್ಥದ ಸಾಂದ್ರತೆಯೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇದರ ಮೇಲಿರುವ ಒತ್ತಡವು ಮೊದಲನೆಯ ಪುಸ್ತಕದ ಮೇಲಿರುವ ಒತ್ತಾಟಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾದುದರಿಂದ ಇದರ ಸಾಂದ್ರತೆಯು ಅದರ ಸಾಂದ್ರತೆಯಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ತರ್ಕಿಸಿದಲ್ಲಿ ವಾಯುಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಒತ್ತಡದ ಮತ್ತು ಸಾಂದ್ರತೆಯ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆಯು ಹೀಗೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಊಹಿಸಬಹುದು. ವಾತಗೋಲದಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿರುವ ವಾಯುವಿನ ಪದರುಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಸಾಂದ್ರತೆಯುಳ್ಳವುಗಳು; ಮೇಲಿರುವ ಪದರುಗಳ ಸಾಂದ್ರತೆಯು ಕೆಳಗಿರುವ ಪದರುಗಳ ಸಾಂದ್ರತೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ; ವಾತಗೋಲದಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋದ ಹಾಗೆಲ್ಲ ಸಾಂದ್ರತೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತದೆ; ಇದರಂತೆಯೇ ವಾಯುಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾ ವಾಯುವಿನ ಒತ್ತಡವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹಲವು ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ.

ವಾತಗೋಲದಲ್ಲಿರುವ ವಾಯುವಿನ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿದ ಬಳಿಕ ವಾಯು ಬರಿದಾದ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಆಕ್ರಮಿಸುವುದೆಂದು ವಿಶದ ವಾದಂತಾಯಿತಷ್ಟೆ? ಸಂಕೋಚಗೊಂಡ ವಾಯು ಚಲಿಸುತ್ತಿರಲೇ ಬೇಕು. ವಾಯುವಿಗೆ ಭಾರವಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ಭೂಮಿಯ ಆಕರ್ಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅದು ಸಿಕ್ಕಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಎಡೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನುಗ್ಗುವುದು. ಅದರ ಒತ್ತಡವು ಒಂದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ಆಗಿರುವುದು. ನಮ್ಮ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸ್ನಾಯುಗಳ ಸಂಕೋಚದಿಂದ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದು. ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳು ಉಬ್ಬುವುವು. ಆಗ ವಾಯುವು ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳೊಳಗೆ ನುಗ್ಗುವುದು. ಆ ಬಳಿಕ ಸ್ನಾಯುಗಳ ಶಿಥಿಲತೆಯಿಂದಾಗಿ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ, ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳು ಕುಗ್ಗಲು, ವಾಯುವು ಹೊರಗೆಡಹಲ್ಪಡುವುದು.

ವಾಯುವಿನ ಒತ್ತಡದಿಂದಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಉಪಕರಣಗಳು

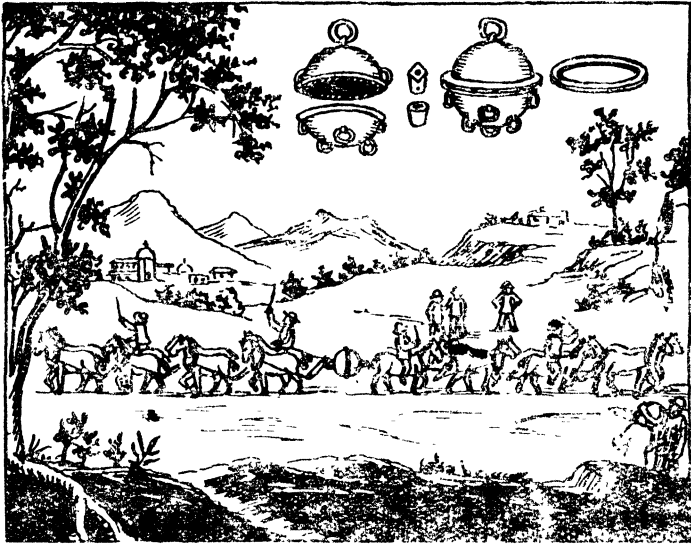
ವಾಯುವಿನ ಒತ್ತಡದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ತುಂಬಾ ಉಪಕಾರವಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಉಸಿರಾಟವು ಹೇಗೆ ಜರಗುವುದೆಂಬುದನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದಿರುವಿರಿ. ಇದಲ್ಲದೆ ಜನರು ವಾಯುವಿನ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಇನ್ನಿತರ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಯೋಗ:—(9) ಒಂದು ರಬ್ಬರ್ ಚೆಂಡನ್ನು ಸೀಳಿ ಅದರ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಕೊಂಚ ಕಡಿಮೆಯಾದ ಒಂದು ತುಂಡನ್ನು ತೆಗೆಯಿರಿ. ಅದರ ಅಂಚುಗಳು ಚೊಕ್ಕವಾಗಿರಬೇಕು. ತುಂಡನ್ನು ಒಂದು ಗಾಜಿನ ಹಾಳೆಯ ಮೇಲಿರಿಸಿ ಅದರ ಉಬ್ಬನ್ನು ಒತ್ತಿಬಿಟ್ಟರೆ ರಬ್ಬರಿನ ಆ ತಟ್ಟೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಗಾಜಿನ ಹಾಳೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ತಿರುಗಿಸಿದರೂ, ರಬ್ಬರು ತುಂಡು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆ? ಈ ರಬ್ಬರ್ ತುಂಡನ್ನು ಗಾಜಿನ ಹಾಳೆಯಿಂದ ತೆಗೆಯಬೇಕಾದರೆ ಅದರ ಅಂಚನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸ್ವಲ್ಪ ವಾಯು ಅದರ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಏಕೆ?

ಒಂದು ರಬ್ಬರ್ ಚೆಂಡಿನ ತುಂಡನ್ನು ಅಂತೆಯೇ ಗಾಜಿನ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಿದರೆ ಅದು ಬೀಳುವುದು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಒತ್ತಿ ಅದರಡಿಯಲ್ಲಿ ವಾಯುವು ಸಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಕೆಳಗಡೆ ವಾಯುವು ಇಲ್ಲ. ಹೊರಗಿನ ವಾತಗೋಲದ ಒತ್ತಡವು ಅದನ್ನು ಗಾಜಿಗೆ ಅಂಟಿಸಿ ಹಿಡಿದಿದೆ. ಈ ಸಣ್ಣ ರಬ್ಬರ್ ಚೆಂಡಿನ ತುಂಡಿನ ಬದಲು ಬೇರೆ ರಚನೆಗಳನ್ನು ಸೃಜಿಸಿ ಅದರ ಒಳ ಭಾಗದಲ್ಲಿ

ರುವ ವಾಯುವನ್ನು ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದವೆಂದರೆ ವಾತಗೋಲದ ಒತ್ತಡವು ಅದರ ಮೇಲೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗುವುದು.

ಹಿಂದೆ ಗೆರಿಕ್ ಎಂಬಾತನು ವಾಯುವಿನ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಅದ್ಭುತ ಪ್ರಯೋಗವೊಂದನ್ನು ನಡೆಸಿದನು. ವಾಯು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಒಂದ ಕೊಂದು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಲೋಹದ ಎರಡು ಅರ್ಧಗೋಳಗಳನ್ನು ಅವನು ಮಾಡಿಸಿದನು. ಗೋಳಗಳ ಒಳಗೆ ಇರುವ ವಾಯುವನ್ನು ಶೋಷಕ ಉಪಕರಣದ ಮೂಲಕ ಬರಿದಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಈ ಗೋಳದ ಎರಡು ಭಾಗಗಳಿಗೂ ಸರಪಳಿಗಳನ್ನು ಸಂಧಿಸಿ, ಎರಡು ಬದಿಗಳಲ್ಲೂ 15-15 ಕುದುರೆ

ಚಿತ್ರ 6

ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಎಳೆಯಿಸಿದನು (ಚಿತ್ರ 6). ಆದರೂ ಈ ಭಾಗಗಳು ಒಂದನ್ನೊಂದು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದರೊಳಕ್ಕೆ ವಾಯುವನ್ನು ಬಿಟ್ಟೊಡನೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಬೇರ್ಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು?

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಚದರ ಇಂಚು ಜಾಗದ ಮೇಲೆ 15 ರಾತ್ಲು ಭಾರದಿಂದ ವಾಯುವು ಒತ್ತುವುದು. ಈ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಅನೇಕ

ಉಪಕರಣಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಕೆಲವು ಮೋಟರುಕಾರುಗಳಲ್ಲಿ - ಅವುಗಳ ಇದಿರಿನ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ, ಲೈಸನ್ನುಗಳನ್ನು ಇರಿಸಲು ಈ ಬಗೆಯ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೀವು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಬಹುದು.

ಕೆಲವು ಪ್ರಯೋಗಗಳು.

ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸುರಸವಾದ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯೋಗಗಳೂ ವಾಯುವಿನ ಒತ್ತಡವನ್ನೂ, ಅದರ ಮಹತ್ವವನ್ನೂ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ.

ಚಿತ್ರ 7

ಚಿತ್ರ 8

ಚಿತ್ರ 7 (ಎಡ). ಒಂದು ನಾಳಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರ ತುದಿಗೆ ಒಂದು ರಬ್ಬರ್ ಟ್ಯೂಬನ್ನು ಇರಿಸಿ. ರಬ್ಬರ್ ಟ್ಯೂಬಿನ ಇನ್ನೊಂದು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಾಜಿನ ನಳಿಕೆಯ ತುಂಡನ್ನು ಸೇರಿಸಿ. ನಾಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣದ ನೀರು ತುಂಬಿಸಿ, ಐದನೆಯ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದಂತೆ ಹಿಡಿಯಿರಿ. ಗಾಜಿನ ನಳಿಕೆಯು ನಾಳಿಕೆಗಿಂತ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿದಾಗ ನಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣದ ನೀರು ಕಾಣಿಸದು. ಅದೇ ನಳಿಕೆಯನ್ನು ನಾಳಿಕೆಗಿಂತ ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರಿಸಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣದ ನೀರು ಗೋಚರಿಸುವುದು; ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅದು ಹೊರ ಚಿಮ್ಮುವುದು. ಇದು ಏಕೆಂದರೆ?

7ನೇ ಚಿತ್ರ (ಬಲ). ಇಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದುದು ಏನೆಂದರೆ ನಳಿಕೆಯ ತುಂಡಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ನೀರನ್ನು ವಾಯುವಿನ ಒತ್ತಡವು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿರುವುದು. ನಳಿಕೆಯ ಮೇಲಿನ ಕೊನೆ

ಯಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದ ಬೆರಳನ್ನು ತೆಗೆದೊಡನೆ ಅದರೊಳಗಿನ ನೀರು ಹೊರಕ್ಕೆ ಹರಿಯುವುದು.

ಚಿತ್ರ 8. ರಬ್ಬರ್ ಟ್ಯೂಬನ್ನು ಬೋಗುಣಯಲ್ಲಿರಿಸಿದ ನೀರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿ, ನೀರು ರಬ್ಬರ್ ಟ್ಯೂಬಿನೊಳಕ್ಕೆ ತುಂಬುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಅದರ ಒಂದು ಕೊನೆಯನ್ನು ಚಪ್ಪಟೆ ಹಿಡಿದು ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದಂತೆ ಬೋಗುಣಯ ಹೊರತೆಗೆದು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದರೆ ಬೋಗುಣಯಲ್ಲಿನ ನೀರು ಕೆಳಗೆ ಇರಿಸಿದ ಇನ್ನೊಂದು ಬೋಗುಣಕ್ಕೆ ಹರಿಯುವುದು. ಇದು ಏಕೆ?

ಚಿತ್ರ 9

ಚಿತ್ರ 10

9ನೇ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರುವುದು ಒಂದು ಗಾಜಿನ ನಳಿಕೆಯು ತುಟಿಯನ್ನು ಅಂಟಿ ಹಿಡಿದಿರುವುದನ್ನು. ಇದು ಏಕೆ? ಈ ನಾಳದ ಒಂದು ಕೊನೆಯು ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಇನ್ನೊಂದು ಕೊನೆಯಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ವಾಯುವನ್ನು ಬಾಯಿಯ ಮೂಲಕ ಎಳೆದು ತುಟಿಯ ಮೇಲಿರಿಸಿದರೆ ಅದು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳದೆ ತುಟಿಯನ್ನು ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವುದು. ನಿರ್ವಾತ ಪ್ರದೇಶವುಂಟಾದ ನಳಿಕೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿದವು ಹೊರಗಣ ವಾಯುವಿನ ಒತ್ತಡವಷ್ಟೆ?

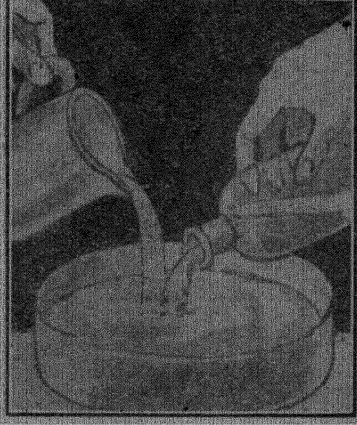
ಚಿತ್ರ 10. ಶೀತಲ ಪಾನೀಯಗಳನ್ನು ಕುಡಿಯಲು ಹುಲ್ಲಿನ ಓಟಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ರೂಢಿಯಾಗಿದೆ. ಓಟಿಯನ್ನು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಸೀಪಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿನ ವಾಯುವು ಅತಿ ವಿರಳವಾಗುವುದು. ಅಗ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿದ ಪಾನೀಯವು ವಾತಗೋಲದ ಒತ್ತಡದಿಂದಾಗಿ ಓಟಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಮೇಲೇರಿ ನಮ್ಮ ಬಾಯನ್ನು ಸೇರುವುದು.

ಚಿತ್ರ 11. ಪಿಚಕಾರಿಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಅವಕ್ಕೆ ವಾಯುವಿನ ಒತ್ತಡವು ಅವಶ್ಯಕ. ಇದು ಹೇಗೆ?

ಚಿತ್ರ 12. ಒಂದು ಅಗಲಬಾಯಿಯ ಪಾತ್ರೆಯಿಂದ ನೀರು ಹೊಯ್ಯುವಾಗ ಅದು ಸರಾಗವಾಗಿ ಹರಿಯುವುದು. ಅದರ ಅಗಲಕಿರಿದಾದ ಬಾಯಿಯುಳ್ಳ ಬಾಟಿಯಿಂದ ನೀರು ಸರಾಗವಾಗಿ ಇಳಿಯದೆ ಗುಳುಗುಳಿಸುವುದು. ಇದೇಕೆಂದು ನೀವು ಬಲ್ಲೀರಾ? ಅಗಲ ಬಾಯಿಯ ಪಾತ್ರೆಯೊಳಕ್ಕೆ ನಾಯುವು ಸರಾಗವಾಗಿ ನುಸುಳು

ಚಿತ್ರ 11

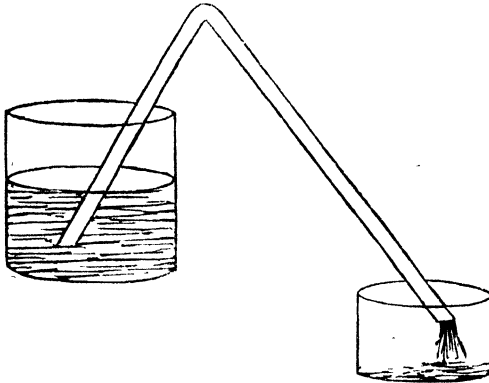
ಚಿತ್ರ 12

ವುದು. ಬಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿನ ನೀರು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಬರುವಾಗ ಒಳಗಡೆ ನಿರ್ವಾತ ಪ್ರದೇಶವುಂಟಾಗುವುದು. ಆಗ ಹೊರಗಿನ ವಾಯುವು ಒಳಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು. ಆಗ ನೀರಿನ ಧಾರೆಯು ತಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ಗಳಗಳ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸುವುದು.

ಉದ್ಧಾರ ನಾಳ

ಹಲವು ಬಾರಿ ದ್ರವಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಒಯ್ಯಬೇಕಾಗುವುದು. ಒಂದು ಪಾತ್ರೆಯೊಳಗಿನ ದ್ರವವನ್ನು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಪಾತ್ರೆಗೆ ಒಯ್ಯಬೇಕಾದರೆ ಸೈಫನ್ ಅಥವಾ ಉದ್ಧಾರ ನಾಳವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಮೇಲಿರುವ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಎತ್ತಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವಾಗ ಅಥವಾ ಆ ಪಾತ್ರೆಯೊಳಗಿಂದ ಇತರ ಸಣ್ಣ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಿ ದ್ರವವನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಅನುಕೂಲತೆಯಿಲ್ಲದಾಗ ಈ ಉದ್ಧಾರ ನಾಳವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬೀಳುವುದು. ಮೊದಲು

ಉದ್ಧಾರ ನಾಳದ ಒಂದು ಕೊನೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದು ಅದರೊಳಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ದ್ರವಪದಾರ್ಥವನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ, ಮತ್ತೊಂದು ಕೊನೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದು ನಾಳದ ಗಿಡ್ಡ ಬಾಹುವನ್ನು ಮೇಲ್ಮುಳದಲ್ಲಿರುವ ಪಾತ್ರೆಯ ದ್ರವದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗು ವಂತೆ ಇರಿಸಿ, ಆ ಬಳಿಕ, ಉದ್ದ ಬಾಹುವಿನ ಕೊನೆಯನ್ನು ತೆರೆದರೆ ದ್ರವವು ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹರಿಯುತ್ತಾ ಇರುವುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ವಿಜ್ಞಾನವಿಷಯಗಳೆಂದರೆ ಇಷ್ಟೆ. ಗಿಡ್ಡ ಬಾಹುವಿನಲ್ಲಿರುವ ದ್ರವದ ಧಾರೆಯು ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವ ದ್ರವದ ಮೇಲೆ ವರ್ತಿಸುವ ವಾಯುವಿನ ಒತ್ತಡದಿಂದ ಮೇಲೆ ಕ್ಷೇರಲ್ಪಡುವುದು. ಉದ್ದ ಬಾಹುವಿನಲ್ಲಿರುವ ದ್ರವದ ಭಾರವು ಗಿಡ್ಡ ಬಾಹುವಿನಲ್ಲಿರುವ ದ್ರವದ ಭಾರಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಇರುವ ತನಕ ಅದರ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸುವ ವಾಯುವಿನ ಒತ್ತಡವು ಹರಿಯುವ ದ್ರವವನ್ನು ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸ ಲಾರದು. ಆದುದರಿಂದ ದ್ರವವು ಉದ್ದ ಬಾಹುವಿನ ಕೊನೆಯಿಂದ ಸುರಿಯುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಉದ್ದ ಬಾಹುವಿನಲ್ಲಿದ್ದ ದ್ರವವು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಾತಪ್ರದೇಶ

ಚಿತ್ರ 13

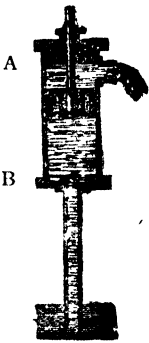
ಉಂಟಾಗುವುದು. ನಿರ್ವಾತಪ್ರದೇಶವು ಇರಲಾಗದು. ಆದುದರಿಂದ ಗಿಡ್ಡ ಬಾಹುವಿನಲ್ಲಿರುವ ದ್ರವವು ಉದ್ದ ಬಾಹುವಿನೊಳಕ್ಕೆ ಬರುವುದು. ಈ ಕೆಲಸವು ಹೇಗೆ ಜರುಗುವುದು? ಮೇಲಿನ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವ ದ್ರವದ ಮೇಲ್ಮುಳದ ಮೇಲೆ ಅಂಗುಲ ಒಂದಕ್ಕೆ 15 ರಾತ್ರಿನಂತೆ ವರ್ತಿಸುವ ವಾತಗೋಲದ ಒತ್ತಡವಿದೆಯಷ್ಟೆ? ಗಿಡ್ಡ ಬಾಹುವಿನ ಕೊನೆಯು ದ್ರವದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವ ತನಕ, ಉದ್ದ

ಬಾಹುವಿನ ಕೊನೆಯಿಂದ ನೀರು ಹರಿಯುತ್ತಿರುವುದು. ಉದ್ದ ಬಾಹುವಿನ ಕೊನೆಯನ್ನು ಗಿಡ್ಡ ಬಾಹುವಿನ ಕೊನೆಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿರಿಸಿದರೆ, ಅಥವಾ ಅದರ ಮಟ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಕೆಳಕ್ಕಿರಿಸಿದರೆ, ಉದ್ದ ಬಾಹುವಿನಲ್ಲಿ ದ್ರವವು ಹರಿಯದೆ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನೇ ಸೇರುವುದು. ಏಕೆ? ಚರ್ಚಿಸಿರಿ.

ಸಾಮಾನ್ಯ ಪಂಪುಗಳು

ಬಾವಿಯೊಳಗಿನಿಂದ ನೀರನ್ನು ಮೇಲೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ನೀವು ನೋಡಿರಬಹುದು. ಅಂಥ ಒಂದು ಸುಲಭವಾದ ಯಂತ್ರದ ರಚನೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ.

ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ತೋರುವುದು ಒಂದು ಜಲಯಂತ್ರ. ಅದನ್ನು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹಿತ್ತಾಳೆಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. AB ಎಂಬ ಅಂಶವು ಹಿತ್ತಾಳೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ $1\frac{1}{2}$ ಯಾ 2 ಇಂಚು ವ್ಯಾಸವುಳ್ಳ ದಪ್ಪ ನಳಿಗೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ವಾಯು ಸೇರದಂತೆ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಚಲಿಸುವ ಬೆಣೆಯೊಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ಚಲಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹಿಡಿಕೆಯುಳ್ಳ ಕೋಲು ಅದರ ಮಧ್ಯಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಬೆಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಕಡೆ ತೆರೆಯುವ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಕವಾಟವು ಇದೆ. ಈ ದಪ್ಪವಾದ ನಳಿಗೆಯ ಬುಡದಿಂದ ನೀರಿನೊಳಗೆ ಇಳಿಯುವ ಒಂದು ಉದ್ದವಾದ ನಳಿಗೆಯಿದೆ. ಇದು ಕಬ್ಬಿಣದಿಂದ ಮಾಡಿದ ನಳಿಗೆ. ಈ ನಳಿಗೆಯು ಮೇಲಿರುವ ನಳಿಗೆಗೆ ಸೇರುವಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕವಾಟವು ಇದೆ. ಈ ಕವಾಟವು ಕೂಡ ಒಂದೇ ಕಡೆ (ಮೇಲಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ) ತೆರೆಯುವುದು. ಈ ಕವಾಟವನ್ನು ಒತ್ತಿದರೆ ಕೆಳಗಿರುವ ನಳಿಗೆಯ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಅದು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಮುಚ್ಚುವುದು. ಮೇಲಿರುವ ನಳಿಗೆಯ ಮೇಲಿನ ತುದಿಯ ಹತ್ತರ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಸವೂರವಾದ ಒಂದು ನಳಿಗೆಯನ್ನು ಜೋಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ನಳಿಗೆಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ನೀರು ಹೊರಗೆ ಇಳಿಯುವುದು (ಚಿತ್ರ 14).

ಚಿತ್ರ 14

ಈ ಜಲಯಂತ್ರದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಯೋಚಿಸುವ.

ಕೆಳಗಿರುವ ನಳಿಗೆಯ ತುದಿಯು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದೆ ಎಂದೂ, ದಪ್ಪವಾದ ನಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಣೆಯು ಕೊಳವೆಯ ಬುಡಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿದೆ ಎಂದೂ ತಿಳುಕೊಳ್ಳುವ. ಆಗ ಕೆಳಗಿರುವ ನಳಿಗೆಯೊಳಗೆ ನೀರಿನ ಮೇಲಿರುವ ಅಂಶದಲ್ಲಿ ವಾಯು ತುಂಬಿರುವುದು. ಈಗ ನಾವು ಬೆಣೆಯ ಹಿಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು

ಬೆಣೆಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಚಲಿಸುವ. ಆಗ ಬೆಣೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ವಾಯುವು ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಬೆಣೆಯ ಅಡಿಯಿಂದ ಕೆಳಗಿರುವ ಕವಾಟದ ವರೆಗಿರುವ ಸ್ಥಳವು ಬರಿದಾಗುವುದು. ಆಗ ಅಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕವಾಟವನ್ನು ದೂಡಿ ತೆರೆದು ಕೆಳಗಿರುವ ನಳಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ವಾಯು ಮೇಲಿನ ನಳಿಗೆಯೊಳಗೆ ಬರುವುದು. ಬೆಣೆಯನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಚಲಿಸುವಾಗ, ಅದರ ಕೆಳಗಿರುವ ವಾಯುವು ಒತ್ತಲ್ಪಟ್ಟು ಕೆಳಗಿರುವ ಕವಾಟವನ್ನು ಮುಚ್ಚುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಬೆಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕವಾಟವನ್ನು ತೆರೆದು ಬೆಣೆಯ ಮೇಲ್ಗಡೆಗೆ ಬರುವುದು. ತಿರಿಗಿ ಬೆಣೆಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಚಲಿಸುವಾಗ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಕಾರ್ಯವು ಜರುಗುವುದು. ಹೀಗೆ ಬೆಣೆಯನ್ನು ಆರೇಟು ಸಲ ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ಚಲಾಯಿಸುವಾಗ ಕೆಳಗಿನ ನಳಿಗೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಾಯುವು ಹೀರಲ್ಪಟ್ಟಂತೆ ಆಗಿ, ಅಲ್ಲಿಯ ವಾಯುವಿನ ಸಾಂದ್ರತೆಯು ಮತ್ತು ಒತ್ತಡವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬರುವ ಕಾರಣ, ಹೊರಗಿನ ನೀರು ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲಗೆ ನಳಿಗೆಯೊಳಗೆ ಏರುವುದು. ಹೀಗೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಸಲ ಬೆಣೆಯು ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ಚಲಿಸಿದೊಡನೆ ನೀರು ಮೇಲಿನ ನಳಿಗೆಯೊಳಗೆ ಏರುವುದು. ಮತ್ತು ಬೆಣೆಯೊಳಗಿರುವ ಕವಾಟವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಬದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸಣ್ಣ ನಳಿಗೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರುವುದು.

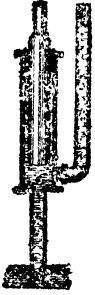
ಬೆಣೆಯು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಚಲಿಸುವಾಗ ಅದರೊಳಗಿರುವ ಕವಾಟವು ಮುಚ್ಚುವುದು. ಕೆಳಗಿರುವ ಕವಾಟವು ತೆರೆಯುವುದು; ಮತ್ತು ಬೆಣೆಯು ಕೆಳಗೆ ಚಲಿಸುವಾಗ ಅದರೊಳಗಿರುವ ಕವಾಟವು ತೆರೆಯುವುದು, ಕೆಳಗಿರುವ ಕವಾಟವು ಮುಚ್ಚುವುದು. ಈ ವಿಶೇಷ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡಿರಿ (ಚಿತ್ರ 17).

ಜಲಯಂತ್ರವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಮೇಲೆ ಎತ್ತರ ಬೇಕಾದ ನೀರಿನ ತಳದಿಂದ ಮೇಲಿನ ನಳಿಗೆಯ ಅಡಿಗೆ 30 ಫೀಟು ವಿಸ್ತಾರ ಎತ್ತರ ವಿರಚಾರದು. ಖಾಲಿಯಿರುವ ನಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ವಾಯುಮಂಡಲದ ಕೆಳ ಒತ್ತಾಟದ ದೆಸೆಯಿಂದ 33 $\frac{1}{3}$ ಫೀಟು ಏರುವುದಾದರೂ, ಜಲಯಂತ್ರದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳು ಹೊರಗಿನ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಒಳಗೆ ಬಿಡದಷ್ಟು ಬಿಗಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಹೊರಗಿರುವ ನೀರಿನ ಮೇಲ್ಭಾಗದಿಂದ ಕೆಳಗಿನ ಕವಾಟದ ವರೆಗೆ 30 ಫೀಟು ಎತ್ತರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅಂತರವಿರಬಾರದು.

ಜಲಯಂತ್ರವು ಸಮುದ್ರದ ಸಮತಟ್ಟಿನಲ್ಲಿರುವಾಗ ಎಷ್ಟು ಮೇಲಕ್ಕೆ ನೀರನ್ನು ಎತ್ತಕೂಡುವುದೋ ಅಷ್ಟೇ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಲಾರದು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ನೀವೇ ಹೇಳಿರಿ.

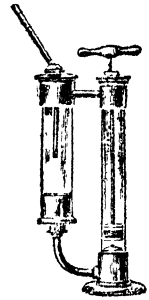
30 ಫೀಟು ಎತ್ತರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮೇಲಕ್ಕೆ ನೀರನ್ನು ಏರುವಂತೆ ಮಾಡ

ಬೇಕಾದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಜಲಯಂತ್ರವು ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಾರದು. ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕವ ಜಲಯಂತ್ರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಈ ಯಂತ್ರವು ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ತೋರುವಂತೆ ಇದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜಲಯಂತ್ರದಂತೆಯೇ ಇರುವುದು. ಆದರೆ ಬೆಣೆಯೊಳಗೆ ಇರುವ ಕವಾಟದ ಬದಲಿಗೆ ದಪ್ಪ ನಳಿಗೆಯ ಅಡಿಯ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಹೊರಡುವ ಸವೂರವಾದ ನಳಿಗೆಯು ಒಳಗೆ ತೆರೆಯುವ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಈ ಕವಾಟವು ಹೊರಗೆ ನೀರು ಬಿಡುವ ನಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತೆರೆಯುವುದು ಮತ್ತು ನೀರನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಬಿಡುವುದು ಹೊರತು ಒಳಗೆ ತಿರಿಗಿ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಕವಾಟವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜಲಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವುದೋ ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒತ್ತುವ ಜಲಯಂತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ.

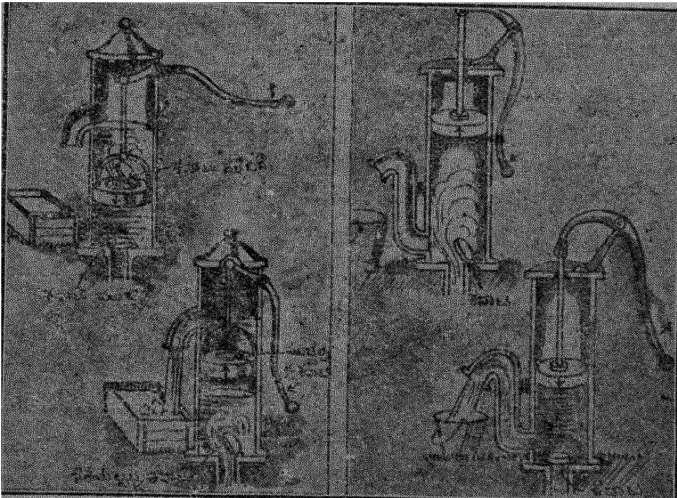
ಚಿತ್ರ 15

ಈ ಯಂತ್ರವು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ರೀತಿಗೂ ಜಲಯಂತ್ರದ ಕೆಲಸದ ರೀತಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ಬೆಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕವಾಟವು ಈ ಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಬದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕವಾಟವು ಇದೆ. ನೀರು ಅಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕವಾಟದ ವರೆಗೆ ಏರುವ ಮೊದಲು ಈ ಎರಡು ಯಂತ್ರಗಳ ನಡೆಯುವ ಕ್ರಮವು ಸಾಧಾರಣ ಒಂದೇಯಾಗಿದೆ. ಅನಂತರ ಮಾತ್ರ ಬೆಣೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿದಾಗ ನೀರು ಬೆಣೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಬಾರದೆ ಬೆಣೆಯ ಒತ್ತಾಟದಿಂದ ಬದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕವಾಟವನ್ನು ದಾಟಿ ಬದಿಯಲ್ಲಿರುವ ನಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಏರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಕೆಲವು ಸಲ ಬೆಣೆಯನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಚಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಒತ್ತುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ನೀರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒತ್ತಲ್ಪಟ್ಟು ಬದಿಯಲ್ಲಿರುವ ನಳಿಗೆಯಿಂದ ಜೋರಿನಿಂದ ಏರುವುದು ಯಾ ಹಾರುವುದು. ಎಷ್ಟು ಬಲದಿಂದ ನಾವು ಬೆಣೆಯನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಒತ್ತುತ್ತೇವೋ ಅಷ್ಟು ಎತ್ತರ ನೀರು ಜೋರಿನಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೇರುವುದು ಯಾ ಹಾರುವುದು. ಬಾವಿಯ ನೀರಿನ ತಳವು ಬಹಳ ಕೆಳಗಿರುವಾಗ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜಲಯಂತ್ರವು ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆಲ್ಲ. ಒತ್ತುವ ಜಲಯಂತ್ರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಈ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಹೂಡಿಸಿ ಇಡುವಾಗ ಇದರ ದಪ್ಪವಾದ ನಳಿಗೆಯ ಅಡಿಯು ನೀರಿನ ತಳಕ್ಕಿಂತ 30 ಫೀಟು ಎತ್ತರವಿಲ್ಲದಂತೆ ಜಾಗರೂಕತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಚಿತ್ರ 16

ಆದರೆ ಈ ಪಂಪುಗಳ ಉಪಯೋಗ ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ಮೂವತ್ತು ಅಡಿಗಿಂತ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಇರುವ ನೀರನ್ನು ಸೇದಲು ಮಾತ್ರ. 60-80 ಅಡಿ ಎತ್ತರವಿರುವ ಅಡಿಕೆ ಮರಗಳನ್ನೇರಿ ಅಡಿಕೆ ಗೊಂಚಲಿಗೆ ಮದ್ದು ಹಾರಿಸಲು ಕಾರ್ಯ ಕಾರಿಗಳಾದ ಅನೇಕ ಯಂತ್ರಗಳಿಗೆ ತಳ್ಳುವ ಪಂಪುಗಳೇ ಜೀವಾಳ. ತಳ್ಳುವ ಪಂಪುಗಳು ನೀರನ್ನು ಬಲದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಎತ್ತರಕ್ಕೂ ದೂರಕ್ಕೂ ಹಾಯಿಸಿ ಹಾರಿಸಬಲ್ಲವು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಪಂಪಿಗೂ ತಳ್ಳುವ ಪಂಪಿಗೂ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಎರಡು ವಿಧದ ಪಂಪುಗಳ ರಚನೆ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿಯಿದೆ. ತಳ್ಳುವ ಪಂಪಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿದ ನಂತರ ಬೆಣೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಬಲದಿಂದ ಒತ್ತಿತೋ ಅಷ್ಟು ಬಲದಿಂದ ನೀರು ಪಂಪಿನಿಂದ ಹೊರಡುವುದು. ಇದು ಎತ್ತರವೇ?

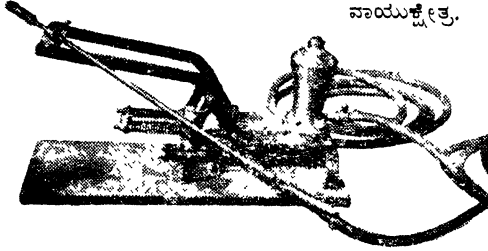

ಚಿತ್ರ 17

ಪ್ರಯೋಜನಗಳು: — ತಳ್ಳುವ ಪಂಪನ್ನು ಆಳವಾದ ಕಡೆಗಳಿಂದ ನೀರನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾಯಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸೇಚಕ ಯಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತಳ್ಳುವ ಪಂಪು ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

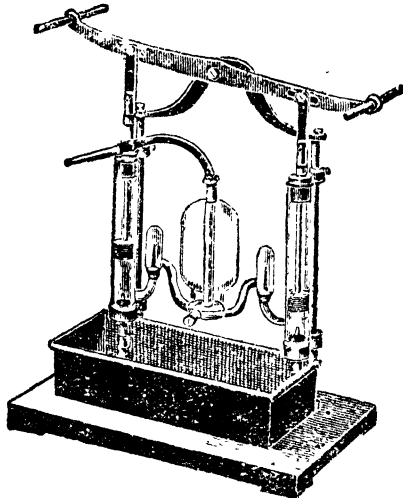
ಈ ಬಗೆಯ ಪಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ವಾಯು ಸಂಕೋಚಗೊಳ್ಳಲು ಯೋಗ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಂಕೋಚಗೊಂಡ ವಾಯು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ ನೀರನ್ನು

ವಾಯುಕ್ಷೇತ್ರ.

ಚಿತ್ರ 18

ಒಂದೇ ಭರದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹಾರುವಂತೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಯುಕ್ತವಾದ ವಾಯು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೆಣೆಯನ್ನು ಒತ್ತುವಾಗ ನೀರು

ಚಿತ್ರ 19

ಬಹಳ ರಭಸದಿಂದಲೂ, ಬೆಣೆಯನ್ನು ಪುನಃ ಎತ್ತುವಾಗ ಬಲು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೊರಡುತ್ತದೆ. ನಗರಗಳ ನೀರಿನ ಸರಬರಾಯಿಯ ನಳ್ಳಿಗಳು ಬಹು ಉದ್ದವಾ

ಗಿರುತ್ತವೆಷ್ಟೆ! ಕೆಲವು ಬಾರಿ ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಈ ನಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳು ತುಂಬಿ ನೀರನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದುಂಟು. ಆಗ ನಳ್ಳಿಯ ಒಂದು ಕೊನೆಗೆ ತಳ್ಳುವ ಪಂಪನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ನೀರನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ತಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನೀರು ಸಂಕೋಚಗೊಳ್ಳದ ಕಾರಣ, ಪಂಪಿನಿಂದ ತಡೆಯ ತನಕ ಇರುವ ನೀರು ಒಂದು ಉಕ್ಕಿನ ಕೋಲಿನಂತೆ ಪರಿಣಮಿಸಿ ಪಂಪಿನ ತಳ್ಳುವಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ ತಡೆಯನ್ನು ಹಾರಿಸಿಬಿಡುವುದು.

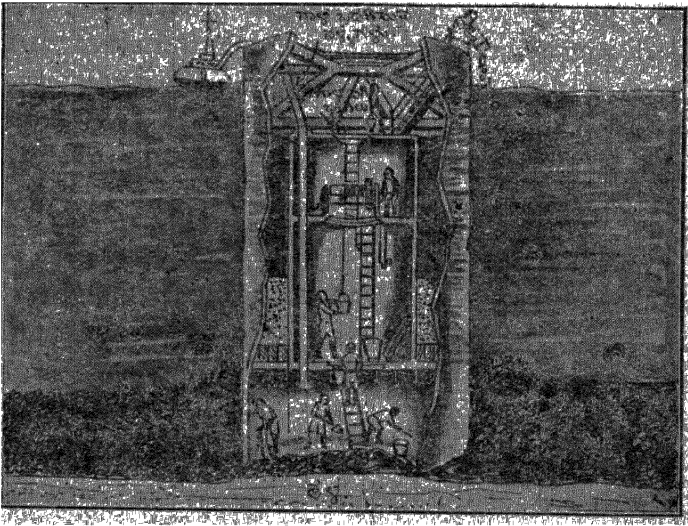
ಹಲವು ವೋಲೀಸು ಸ್ಪೇಶನುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ನೊಂದಿಸುವ ಜಲಯಂತ್ರಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇವು ತಳ್ಳುವ ಪಂಪಿನ ರೂಪಾಂತರಗಳೇ. ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರುವುದು ಬೆಂಕಿ ನೊಂದಿಸುವ ಈ ಒಗೆಯ ಒಂದು ಜಲಯಂತ್ರ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ತಳ್ಳುವ ಪಂಪುಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಯಂತ್ರದ ಬೆಣೆಯು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಚಲಿಸುವಾಗ ಇನ್ನೊಂದು ಯಂತ್ರದ ಬೆಣೆಯು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಚಲಿಸುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಯೋಗ್ಯ ವಾಯುಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿರಿ. ಎರಡು ಯಂತ್ರಗಳಿಂದಲೂ ಸೇದಲ್ಪಟ್ಟ ನೀರು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಹೊಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ವಾಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಂಕೋಚಗೊಂಡು ನೀರನ್ನು ಬಹು ಬಲದಿಂದ ತಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆಗ ನೀರನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದು ರಭಸದಿಂದ ಧಾರೆಯಾಗಿ ಹೊರಡುವುದು. ಯಂತ್ರ ಹಿಡಿಯನ್ನು ಒತ್ತುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರೆ ಎರಡು ತಳ್ಳುವ ಪಂಪುಗಳು ನೀರನ್ನು ಸೇದಿ ಈ ವಾಯು ಕ್ಷೇತ್ರದೊಳಕ್ಕೆ ತುಂಬುವುವು. ಈ ನೀರು ಒಂದೇ ಪ್ರಕಾರ ರಭಸ ವೇಗಗಳಿಂದ ದೂರಕ್ಕೆ ಹಾರುವುದು.

ಎತ್ತರ ಮತ್ತು ಆಳಗಳಲ್ಲಿ ಉಸಿರಾಟ

ವೈಮಾನಿಕರೂ, ಪರ್ವತಾರೋಹಿಗಳೂ ಎತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಉಸಿರಾಡಲು ಬಹು ಸಂಕಟಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. (ಏಕೆ?) ವಾತಗೋಲದಲ್ಲಿ ಮೇಲಕ್ಕೇರಿ ದಂತೆಲ್ಲ ವಾಯುವು ವಿರಳವಾಗಿರುವುದು. ಅದರ ಸಾಂದ್ರತೆಯು ತೀರಾ ವಿರಳವಾಗಿರುವುದು. ಸಾಧಾರಣ ೩೫-೪ ವೈಲುಗಳ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿರುವ ಪರ್ವತಾರೋಹಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಉಸಿರಿಗೂ ದೊರಕುವ ವಾಯುವಿನ ಪರಿಮಾಣವು ಸಮುದ್ರಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ದೊರಕುವ ವಾಯುವಿನ ಸರಿ ಅರ್ಧಾಂಶ ಎನ್ನಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಆಮ್ಲಜನಕದ ಪೂರೈಕೆಯು ಸರಾಗವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಅವನು ಇಮ್ಮಡಿ ಬಾರಿ ಉಸಿರಾಡಬೇಕು. ಅವನ ಎದೆಗುಂಡಿಗೆಯೂ ಬಹು ವೇಗದಿಂದ ಬಡಿಯಬೇಕಾಗುವುದು. ಅದುದರಿಂದ ಪರ್ವತಾರೋಹಿಗಳೂ,

ವೈಮಾನಿಕರೂ, ಮೇಲಕ್ಕೇರುವ ಮೊದಲೂ ಆವ್ಲಜನಕದ ಒದಗುವಿಕೆಯನ್ನು ಯೋಗ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಹಿಮಾಲಯದ ಅತಿ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿರುವ ಎವರೆಸ್ಟ್ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಆವ್ಲಜನಕ ಒದಗಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ೧೦ ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಸಿರಾಡಬೇಕಾಗುವುದು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಶರೀರದ ನಿರ್ಮಾಣವು, ಸಂಕೋಚಗೊಂಡು ೧೫ ರಾತ್ರು ಒತ್ತಡವನ್ನು ಬೀರುವ ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿ ಬಾಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದುದು. ಫಕ್ಕನೆ ನಾವು ಹತ್ತು ಮೈಲುಗಳ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಏರಿದರೆ, ಅಲ್ಲಿನ ವಾಯು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ನಮ್ಮ ಶರೀರವು ಅನುಗೊಳದೆ ಸಾವು ಉಂಟಾಗಬಹುದು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ವೈಮಾನಿಕರು ಒಮ್ಮೆಗೆನೆ

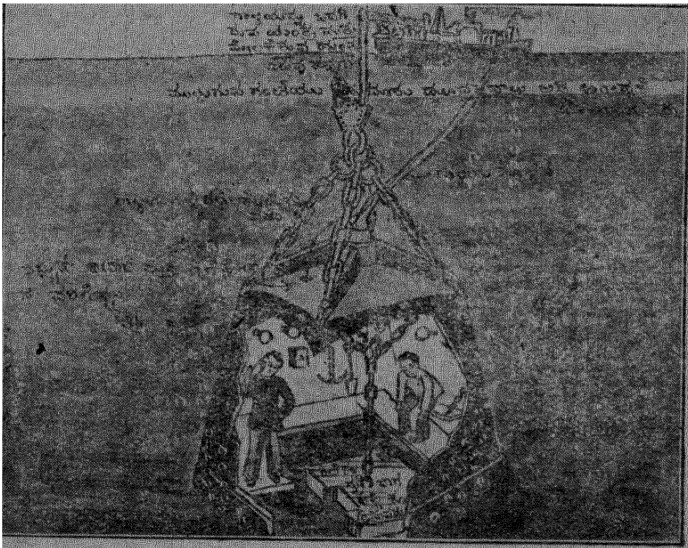

ಚಿತ್ರ 20

ಮೇಲಕ್ಕೇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ಪರ್ವತಾರೋಹಿಗಳು ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಎತ್ತರಗಳನ್ನು ಏರುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಶರೀರಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಒದಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ಅನುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು.

ಇದೇ ರೀತಿಯ ಸಂಕಷ್ಟಗಳು ತೀರ ಆಳ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಭ

ವಿಸುವವು. ಸಮುದ್ರದಡಿಗೆ ಮುಳುಗಿ ಹವಳ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮುಳುಗುವವರಿಗೆ ಉಸಿರಾಟದ ಅಭಾವವು ತುಂಬಾ. ಅಲ್ಲದೆ ಇವರು ನೀರಿನ ಅಗಾಧ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಸಹಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ನೀರಿನ ಸಾಂದ್ರತೆಯು ವಾಯುವಿನ ಸಾಂದ್ರತೆಗಿಂತ ೭೦೦ ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚು. ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ಮುಳುಗುವ ಮೊದಲು ಅನೇಕ ಯೋಗ್ಯ ಹೊದಿಕೆಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟು ಉಸಿರಾಟಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ವಾಯುವನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲಿನಿಂದಲೇ ಯೋಗ್ಯ ಸಳ್ಳಿಗಳ ಮೂಲಕ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸೇತುವೆಯ ಸ್ತಂಭಗಳ ಮತ್ತು ಜಹಜುಗಳ ನಿಲ್ದಾಣದ ಪಾಯವನ್ನು ನೀರಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ತಳದ ಮೇಲೆ ತಯಾರಿಸಲು “ಕ್ರೈಸನ್” ಎಂಬ ದೊಡ್ಡ ಕೊಠಡಿಯನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ವಾಯುವಿನ ಪೂರೈಕೆಯು ಹೇಗೆ ಮೇಲಿನಿಂದಲೇ ನಡೆಯುವುದೆಂದು ೨೦ನೇ ಚಿತ್ರ

ಚಿತ್ರ ೨೧

ದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿಯಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಕೋಚಗೊಂಡ ವಾಯುವು ತುಂಬಿರುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಕೆಲಸಗಾರರು ಈ ಕೊಠಡಿಯನ್ನು ಸೇರುವ ಮೊದಲು ಅಲ್ಲಿಯ

ಬತ್ತಡಕ್ಕೆ ಅವರ ದೇಹಗಳು ಬಗ್ಗಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಯೋಗ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಈ “ಕೈಸನ್” ಉಪಕರಣದಲ್ಲಿ ವರ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು.

ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಉಪಕರಣವನ್ನು ಸಮುದ್ರದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಜರಗಬೇಕಾದ ವಿವಿಧ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಜನರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವಾಯುವಿನ ಪೂರೈಕೆಯು ಈ ಮುಳುಗುವ ಘಂಟೆ (ಡೈವಿಂಗ್ ಬೆಲ್) ಎಂಬ ಉಪಕರಣದಲ್ಲಿಯೂ ನೀರಿನ ಮೇಲಿರುವ ಹಡಗುಗಳಿಂದಲೇ ನೆರವೇರುವುದು. ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಆಳದಲ್ಲಿ ಬದುಕುವ ಮೀನುಗಳೂ, ಇನ್ನಿತರ ಜೀವಿಗಳೂ ಇವೆ. ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ಅತಿ ಸಂಕೋಚಗೊಂಡ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬದುಕಲು ಅನುವಾಗುವ ದೇಹಪ್ರಕೃತಿಯವು. ನಾವು ಹೇಗೆ ಅತೀ ಸಂಕೋಚಗೊಂಡ ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿ ಬದುಕಲು ಯುಕ್ತವಾದ ದೇಹವಿರುವವರಾಗಿದ್ದು, ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬದುಕ ಬಲ್ಲವೋ ಅಂತೆಯೇ ಅವು ಆಳದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬದುಕಬಲ್ಲ ದೇಹವುಳ್ಳವುಗಳಾದುದರಿಂದ ಬದುಕುತ್ತವೆ.

ಶುದ್ಧವಾಯು, ಜನನಿಬಿಡ ಕೋಣೆ

ಶುದ್ಧವಾಯುವಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀವು ಅರಿತಿರುವಿರಿ. ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿ ಅಶುದ್ಧತೆ ಮಾರಿತೆಂದರೆ ನಮಗೆ ಜಾಡ್ಯ ಉಂಟಾಗುವುದು. ತಲೆ ಸಿಡಿತ, ಬೇಸರಿಕೆ ಮುಂತಾದುವು ಬರುವುವು. ಆಟವಾಡುವಾಗ, ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಶುದ್ಧವಾಯುವಿನ ಪೂರೈಕೆ ಅತೀ ಅಗತ್ಯ. ಏಕೆ? ಉಸಿರಾಟದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳ ಕುರಿತು ನೀವು ಹಿಂದಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿರುವಿರಿ. ನಮ್ಮ ದೇಹಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯು ಒದಗಬೇಕಾದರೆ ಆಮ್ಲಜನಕದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ತುಂಬಾ. ನಮ್ಮ ಹೊರಶ್ವಾಸದ ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿ ಅಂಗಾರಾಮ್ಲವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆಯಷ್ಟೆ? ವಾಯುಸಂಚಾರವು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯದ ಕೋಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನಸಂದಣಿ ಹೆಚ್ಚಿತೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿ ಆಮ್ಲಜನಕದ ಅಂಶವು ಕುಗ್ಗಿ ಅಂಗಾರಾಮ್ಲದ ಅಂಶವೇ ಮಿತಿಮೀರುವುದು. ಇದು ಉಸಿರಾಟಕ್ಕೆ ಯುಕ್ತವಾದ ಅನಿಲವಲ್ಲ.

ಉಸಿರಾಟಕ್ಕೆ ಆಮ್ಲಜನಕದ ಸಮತೆ ಇರುವ ವಾಯುವೇ ಬೇಕೆಂದು ನೀವು ಅರಿತಿರುವಿರಿ. ಉರಿಯುವ ದೀಪಕ್ಕೆ, ಬಿರಡೆಯ ತೂತುಗಳು ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟು ವಾಯುವಿನ ಪೂರೈಕೆಯು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಏನಾಗುವುದು? ಅದರ ಜ್ವಾಲೆಯು ಕಳೆಗುಂದುವುದಷ್ಟೆ! ಅಂತೆಯೇ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದರ ಜ್ವಾಲೆಯು ಕ್ರಮೇಣ ನಂದಿಹೋಗುವುದೆಂದೂ ನೀವು ತಿಳಿದಿರುವಿರಿ. ನಮ್ಮ “ಜೀವ

ಜ್ಯೋತಿ"ಯು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಬೆಳಗಬೇಕಾದರೂ ಅಮೃತಜನಕದ ಸಮತೆ ಇರುವ ಅಪ್ಪಟ ವಾಯುವಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ತುಂಬಾ. ಉಸಿರಾಟಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಕಶ್ಮಲಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುವ ವಾಯುವು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಜನ ನಿಬಿಡವಾದ ಕೊಠಡಿಗಳಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ನಮಗೆ ಒಂದು ಜಾಡ್ಯ ಹಿಡಿದಂತೆ ತೋರುವುದಷ್ಟೆ! ಕೆಲವು ಬಾರಿ ತಲೆಸಿಡಿತ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದು. ಇದು ಏತರಿಂದ? ವಾಯು ಸಂಚರಿಸುವ ವಿಶಾಲ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದರೆ ಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ರಮಿಸಿದೆವೆಂದರೆ ಜಾಡ್ಯ ತಲೆಸಿಡಿತಗಳು ಮಾಯವಾಗುವುವು. ಇದೇನು ಚಮತ್ಕಾರ?

ಹಲವು ಕಾಲ ಉಪಯೋಗಿಸದಿದ್ದು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟ ಕೋಣೆಗಳೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿದರೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ವಾಯು ಅಷ್ಟೊಂದು ಹಿತಕರವೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಏಕೆ? ವಾಯುವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಉಸಿರಾಟಕ್ಕೆ ಬಹು ಯುಕ್ತವಾದುದೆಂದು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಕೋಣೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಯುಸಂಚಾರವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ವಾಯುಸಂಚಾರವು ಯುಕ್ತವಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಹಲವು ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನು ಗೋಡೆಗಳ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದರೆ ಸಾಲದು. ನಾವು ಉಸಿರಾಡಿ ಹೊರಬಿಡುವ ವಾಯುವು ಬಿಸಿಯಾಗುವುದೆಂದೂ ಅದರಲ್ಲಿ ತೇವವಿರುವುದೆಂದೂ ನೀವು ಹಿಂದಿನ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಓದಿರುವಿರಿ. ಬಿಸಿಯಾದ ವಾಯುವು ಮೇಲಕ್ಕೆರುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವಾಯುವು ಮೇಲಕ್ಕೇರಿದಂತೆಲ್ಲ ಹೊರಗೆ ಹರಿಯಲು ಅಟ್ಟದ ಕೆಳಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಗವಾಕ್ಷಗಳನ್ನಿಡುವುದು ಲೇಸು. ಜನ ಸಂದಣಿ ಹೆಚ್ಚಿದಾಗ ಕೋಣೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಯುಸಂಚಾರವು ಚೆನ್ನಾಗಿರುವಂತೆ ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು ಬಹು ಕಷ್ಟ. ಆದರೂ ವಾಯು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಸರಾಗವಾಗಿ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ನುಗ್ಗುವಂತೆಯೂ ಅಲ್ಲಿ ಉಸಿರಾಟದಿಂದ ಉಂಟಾದ ವಾಯು ಮೇಲಕ್ಕೇರಿಯುಕ್ತ ದ್ವಾರಗಳ ಮೂಲಕ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹರಿಯಲು ಅನುಕೂಲವಿರುವಂತೆಯೂ ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ "ವಾತಾಯನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ವಾತಾಯನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸೂತ್ರಗಳ ಮರ್ಮವನ್ನು ನೀವು ಮುಂದೆ ತಿಳಿಯುವಿರಿ. ವಿಶೇಷ ಜನಸಂದಣಿ ಸೇರುವ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ, ಸಿನೆಮಾ ಥಿಯೇಟರುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಾಗಿ ಏನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನೀವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ನಮ್ಮ ಶರೀರದ ಶಾಖ

ನಾವು ಆಹಾರವನ್ನು ಏಕೆ ಸೇವಿಸಬೇಕು? ತಿಂದ ಆಹಾರವು ಏನಾಗುವುದು? ಎಂದು ನೀವು ಈ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದಿರುವಿರಿ. ಆಹಾರವು ಶರೀರದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ, ಪುನರ್ರಚನೆಗೆ ಮತ್ತು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಶಕ್ತಿಯ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂದು ನೀವು ಬಲ್ಲರಿ. ತಿಂದ ಆಹಾರದಿಂದ ಉತ್ಪಾದನೆಗೊಂಡ ಶಕ್ತಿಯ ಕೆಲವಂಶವು ನಮ್ಮ ಹಲವಾರು ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ವ್ಯಯವಾಗುವುದು. ಕೆಲವಂಶವು ನಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಬೆಚ್ಚಗಿರಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಉಷ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದು. ಹೀಗಾದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಅನವರತವೂ ಸ್ಥಿರಶಾಖತ್ವವು ಏರ್ಪಡುವುದು. ಎಂಥ ಚಳಿಯಿರಲಿ ಅಥವಾ ಅತಿರೇಕ ಉಷ್ಣವಿರಲಿ ಆರೋಗ್ಯ ವಂತರಾಗಿರುವವರ ದೇಹದ ಶಾಖಮಾನವು 98.4°F ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ತಂಪೇರಿದಾಗ ನಾವು ಕೈಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಕ್ಕಿ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಉಸಿರನ್ನು ಬಿಡುವುದುಂಟು. ಇದು ಏಕೆಂದು ನೀವು ಅರಿತಿರುವಿರಾ? ತಿಕ್ಕುವುದರಿಂದ ಘರ್ಷಣೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಘರ್ಷಣೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಕೈಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಸಿಯಾಗುವುವು. ಹೊರಶ್ವಾಸದ ವಾಯುವು ಬೆಚ್ಚಗಿರುತ್ತದಷ್ಟೆ! ಇವುಗಳಿಂದ ಚಳಿಯ ಬಾಧೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದು. ನಮ್ಮ ದೇಹವು ಯಾವಾಗಲೂ ಬೆಚ್ಚಗಿರುವುದೇ ಹೊರಶ್ವಾಸದ ವಾಯುವನ್ನು ಬಿಸಿಮಾಡಲು ಕಾರಣ. ಸೆಕೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ವಾತಗೋಲದ ಶಾಖತ್ವವು $100-104^{\circ}\text{F}$ ವರೆಗೆ ಏರುವುದುಂಟು. ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಇದು ಸುಮಾರು 60°F ವರೆಗೆ ಇಳಿಯುವುದಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಊಟ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ಶಾಖತ್ವವು 50°F ಗೂ ಇಳಿಯುವುದುಂಟು. ಆದರೂ ನಮ್ಮ ದೇಹದ ಶಾಖವು ನಾವು ಆರೋಗ್ಯವಂತರಾಗಿರುವ ತನಕ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ 98.4°F ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಶಾಖತ್ವವು ಹೆಚ್ಚಿದ್ದ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಶಾಖತ್ವ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದ ಕಡೆಗೆ ಉಷ್ಣವು ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಹದಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಉಷ್ಣವು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ತಂಪಾದ ವಾಯುವನ್ನು ಸೇರುವುದು. ನಮ್ಮ ದೇಹವು ಹೀಗೆ ಉಷ್ಣವನ್ನು ಕಾರುತ್ತಿರುವಾಗ ನಮಗೆ ಚಳಿಯುಂಟಾಗಿ ನಡುಕ ಬರುವುದು. ಈ ನಡುಕವೇ ನಮ್ಮ ದೇಹದ ಉಷ್ಣವು ಅತಿರೇಕವಾಗಿ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಮುಂಜಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಸಾರುವುದು. ಹೀಗೆ ನಡುಕ ಉಂಟಾದೊಡನೆ ನಾವು ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು ಬೆಚ್ಚಗಿರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವಷ್ಟೆ!

ನಮ್ಮ ಶರೀರದ ಸ್ಥಿರಶಾಖತ್ವವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಎರಡು ವಿಧಾನ

ಗಳಿವೆ. ಮಳೆಚಳಿಗಾಲಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಹಸಿವಾಗುವುದು ಚಾಸ್ತಿ. ಇದು ಏಕೆಂದು ನೀವು ಹೇಳಬಲ್ಲೀರಾ? ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಶರೀರವು ಉಷ್ಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾರುತ್ತಿರುವುದು. ಹೀಗೆ ವ್ಯಯವಾಗುವ ಉಷ್ಣವನ್ನು ತುಂಬ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯ ಉತ್ಪಾದನೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜರಗಬೇಕು. ಒಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಷ್ಣವು ಬಾಸ್ತಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಕೊಳ್ಳೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒಟ್ಟುತ್ತೇವಷ್ಟೆ? ಅಂತೆಯೇ ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಷ್ಣವು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಉಷ್ಣವನ್ನು ವರ್ಧಿಸುವ ತೈಲ, ಕೊಬ್ಬು ಮುಂತಾದ ಆಹಾರದ್ರವ್ಯಗಳ ಸಮೃದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಆಹಾರಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಯಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ನಾವು ತಿಂದ ಆಹಾರವು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಅಪ್ಪುಜನಕದೊಡನೆ ಬೆರೆತು ಶಕ್ತಿಯ ಉತ್ಪಾದನೆಯು ತೀವ್ರವಾಗಿ ನೆರವೇರುವುದು. ಹೀಗೆ ಉತ್ಪಾದಿತವಾದ ಶಕ್ತಿಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂಶವು ಕಾಯಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ವ್ಯಯವಾಗುವುದಾದರೂ, ಉಳಿದ ಅಂಶವು ಉಷ್ಣವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಶಾಖತ್ವವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದು. ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಂಚಿ ರೇಶ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೀರಾ? ರೇಶ್ಮೆ ಉಣ್ಣೆ ಮೊದಲಾದುವುಗಳು ಉಷ್ಣವನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವು ಉಷ್ಣದ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ತಡೆಯುವುವು. ಆದುದರಿಂದ ದೇಹದಿಂದ ಹೊರಗೆಡಹಲ್ಪಡುವ ಉಷ್ಣವು ತಡೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಸೆಕೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ತಣ್ಣಗಿರಲು ನಾವು ಅನೇಕ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವೆವು. ತಣ್ಣೀರುಪಾನ, ಬೀಸಣಿಗೆಗಳ ಉಪಯೋಗ, ಶೀತಲ ಪಾನೀಯಗಳ ಸೇವನೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಈ ಹಲವು ಉಪಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು. ಇಷ್ಟಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಶರೀರ ಕೂಡ ತಕ್ಕ ಉಪಾಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು. ಬೇಸಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ವಾತಗೋಲದ ಶಾಖತ್ವವು ಹೆಚ್ಚಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಶರೀರವು ಕುಲಿಮೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿದ ಕಬ್ಬಿಣದ ತುಂಡುಗಳಂತೆ ಬಿಸಿಯಾಗಿರಬೇಕಷ್ಟೆ? ನಮ್ಮ ದೇಹದ ಶಾಖವು ಹೆಚ್ಚಿದರೆ ನಮಗೆ ಹಾನಿ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೇನು ಉಪಾಯ? ನಮ್ಮ ಚರ್ಮದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವೇದಗ್ರಂಥಿಗಳು ತುಂಬಾ ಬೆವರನ್ನು ಹೊರಗೆಡಹುವುವು. ಹೀಗೆ ಹೊರಸೂಸಲ್ಪಟ್ಟ ಬೆವರು ಆವಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆವರು ಆವಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಉಷ್ಣವು ಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಶರೀರದಲ್ಲಿರುವ ಉಷ್ಣದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಇದು ಬೇಗಬೇಗನೆ ಆವಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಶರೀರದ ಶಾಖತ್ವವು ಏರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಶರೀರದ ಉಷ್ಣವು ಇಂಗಿ ನಮಗೆ ತಂಪು ಎನಿಸುವುದು. ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಒಂದು ತಟಕಾದರೂ ಬೆವರು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ವಷ್ಟೆ? ಇದು ಏತರಿಂದ? ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಸೆಕೆಗಾಲದಂತೆ ಅತಿರೇಕ ಬೆವರು ಇಳಿಯುವುದೆಂದಾದರೆ ನಮಗೆ ಬರಬಹುದಾದ ಅಪಾಯವೇನು? ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರೋಮಗಳು ನಿಗುರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಚರ್ಮದಲ್ಲಿರುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮರಂಧ್ರಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಶರೀರದ ಉಷ್ಣವು ಹೊರಕ್ಕೆ ಹರಿದು ಸಪ್ಪವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಅವಿಯಾಗುವಿಕೆ; ಬೆವರುವಿಕೆ

ಬೆವರಿನಂಥ ದ್ರವಗಳು ಅವಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಉಷ್ಣವು ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ ವಷ್ಟೆ? ನೀವು ಇದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಪ್ರಯೋಗ:—(10) ಒಂದು ಪೂರುಕಾಲಿನ ನಿಲುವಿನ ಮೇಲೆ ಹೊಯಿಗೆಯ ತಟ್ಟೆಯನ್ನಿರಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಅರ್ಧಾಂಶ ನೀರು ತುಂಬಿದ ಗಾಜಿನ ಪಂಚ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನಿರಿಸಿರಿ. ಇನ್ನೊಂದು ನಿಲುವಿನ ಹಿಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡಿಸಿದ ಥರ್ಮೋಮಿಟರಿನ ಕೊನೆಯು ಈ ನೀರಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಳುಗಿರುವಂತೆ, ಗಾಜಿನ ಪಾತ್ರೆಯ ತಳವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಂತೆ, ತೂಗಾಡಿಸಿರಿ ಆ ಬಳಿಕ ಹೊಯಿಗೆಯ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ಸ್ಪಿರಿಟ್ ದೀಪದಿಂದ ಬೆಚ್ಚಗೆಮಾಡಿರಿ. ಥರ್ಮೋಮಿಟರಿನಿಂದ ಶಾಖವನ್ನು ಅಗಾಗ ತಿಳಿಯುತ್ತಲಿರಿ. ಥರ್ಮೋಮಿಟರು 100°C ಸೂಚಿಸಿತೆಂದಾದರೆ ನೀವು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಕಾಯಿಸಿದರೂ ಅದರ ಪಾದರಸದ ತಂತಿಯು ಮೇಲಕ್ಕೇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೇನು ಕಾರಣ? ಸ್ಪಿರಿಟ್ ದೀಪದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಉಷ್ಣವನ್ನು ನೀರು ಹೀರುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದಾದರೂ ಅದರ ಶಾಖವು ಅದೇಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದಿಲ್ಲ? ನೀರು 100°C ಶಾಖವನ್ನು ಹೊಂದಿತೆಂದರೆ ಅದು ಬೇಗಬೇಗನೇ ಅವಿಯಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದಷ್ಟೆ? ಅದುದರಿಂದ ನೀರು ಅವಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಉಷ್ಣವೇ ಅಗತ್ಯವೆಂದಾಯಿತು.

ಪ್ರಯೋಗ:—(11) ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ಪಿರಿಟಿನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯನ್ನು ಆದ್ದಿ, ಕೈಯನ್ನು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಸಿರಿ. ಆಗ ನಿಮಗಾಗುವ ಅನುಭವವೇನು? ಸ್ಪಿರಿಟಿನಿಂದ ಬಹು ಬೇಗನೇ ಅವಿಯಾಗುವ ಒಂದು ದ್ರವ. ಅದು ಅವಿಯಾಗುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ಉಷ್ಣವನ್ನು ಬೇಗಬೇಗನೆ ಹೀರುತ್ತದೆ; ನಿಮಗೆ ತಂಪೆನಿಸುವುದು.

ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮೈಯಿಂದ ಸೂಸುವ ಬೆವರು ಅವಿಯಾಗುವಾಗ ನಮಗೆ ತಂಪೆನಿಸುವುದು. ನಮ್ಮ ದೇಹದ ಸ್ಥಿರಶಾಖತ್ವದ ಸಮತೆಯು ಕೆಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬೆವರು ಹೆಚ್ಚು. ಉಂಟಾದ ಬೆವರು ಬೇಗಬೇಗನೇ ಅವಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಉಷ್ಣವು ನಮ್ಮ ಶರೀರ

ದಿಂದಲೇ ಒದಗಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಅವಿಯಾಗುವಾಗ ನಮ್ಮ ಶರೀರದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಷ್ಣವು ನಷ್ಟಹೊಂದಿ ನಮ್ಮ ಮೈಯ ಶಾಖವು ಹೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ.

ನೀರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಷ್ಣವು ತಗಲಿದರೆ ಅದು ಅವಿಯಾಗುವುದೆಂದು ನೀವು ಮೇಲಿನ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ನೋಡಿರುವಿರಿ. ಅದೇ ಅದರ ಶಾಖತ್ವವನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ಅದರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಉಷ್ಣವನ್ನು ನೀಗಿದರೆ ಅದು ಏನಾಗುವುದೆಂದು ನೀವು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಪ್ರಯೋಗ:- (12) (a) ಒಂದು ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಖಮಾಪಕವನ್ನಿರಿಸಿರಿ. ಆ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಐಸ್ ಮತ್ತು ಉಪ್ಪು ಸೇರಿಸಿದ ಪಂಚಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಜತನದಿಂದ ಇರಿಸಿರಿ. ನಿಮಿಷ ನಿಮಿಷಕ್ಕೂ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿರುವ ನೀರಿನ ಶಾಖಮಾನವನ್ನು ತಿಳಿದು ನಿಮ್ಮ ವಿಜ್ಞಾನ ನೋಟಾಬೂಕಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರಿ.

(b) ಒಂದು ತುಂಡು ಐಸನ್ನು ಒಂದು ಗಾಜಿನ ಪಂಚಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿ ಬಿಸಿ ಮಾಡಿರಿ. ಮಿನಿಟು ಮಿನಿಟುಗೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಶಾಖದ ಏರುವಿಕೆಯನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿರಿಸಿದ ಥರ್ಮೋಮಿಟರನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿ ನಿಮ್ಮ ನೋಟಾಬೂಕಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರಿ.

(a) ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ನೀರು ಗಡ್ಡೆಕಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ಅದನ್ನು ಪಂಚಪಾತ್ರೆಯಿಂದ ಈಚೆಗೆ ತೆಗೆದಿರಿಸಿ ಮಿನಿಟು ಮಿನಿಟುಗೂ ಥರ್ಮೋಮಿಟರಿನ ವಾಚನವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ವಿಜ್ಞಾನ ನೋಟಾಬೂಕಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರಿ. ಹೀಗೆ ಬರೆದಿಟ್ಟ ಫಲಿತಾಂಶಗಳಿಂದ ಒಂದು ಗತಿರೇಖೆಯನ್ನು (graph) ಬರೆಯಿರಿ.

0°C ಉಷ್ಣಮಾನದಲ್ಲಿ ನೀರು ಗಡ್ಡೆಕಟ್ಟಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು. ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಯು ದ್ರವವಾಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು. ಈ ಉಷ್ಣಮಾನಕ್ಕೆ ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಯ ದ್ರವೀಭವನ ಬಿಂದು ಅಥವಾ ನೀರಿನ ಘನೀಭವನ ಬಿಂದು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನೀವು ಬರೆದ ಗತಿರೇಖೆಯ ಕಡೆಗೆ ಗಮನವಿರಿಸಿರಿ. ಮಂಜು ಗಡ್ಡೆಯು ಕರಗುವಾಗ ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕರಗಿ ನೀರಾಗುವ ತನಕ ಶಾಖವು ಹೆಚ್ಚಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಹೀಗೆ ಕರಗುತ್ತಿರುವಾಗ ವಾತಗೋಲದಲ್ಲಿನ ಉಷ್ಣವನ್ನು ಹೀರುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರೂ ಅದರ ಶಾಖವು ಏರದಿರಲು ಒಂದು ಕಾರಣವಿದೆ. ನೀರನ್ನು ಅವಿಮಾಡಲು ಉಷ್ಣಬೇಕೆಂದು ನೀವು ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದಿರುವಿರಿ. ಅಂತೆಯೇ ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಯನ್ನು ನೀರು ಮಾಡಲು ಉಷ್ಣಬೇಕು. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಇದ್ದ ಮಂಜುಗಡ್ಡೆ ಎಲ್ಲ ಕರಗಿದ ಹೊರತು, ಮಂಜುಗಡ್ಡೆ ಕರಗಿ ಆದ ನೀರಿನ ಶಾಖ ಮೇಲಕ್ಕೇರುವುದಿಲ್ಲ. (a) ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ

ಪ್ರಣಾಳದಲ್ಲಿರಿಸಿದ ನೀರಿನ ಉಷ್ಣವು ಮಂಜುಗಡ್ಡೆ ಮತ್ತು ಉಪ್ಪಿನ ಮಿಶ್ರಣದ ಶಾಖಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರಣಾಳದ ನೀರಿನ ಶಾಖವು ಈ ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ಸೇರಿತು. ಇದರ ಫಲಿತಾಂಶವಾಗಿ ಪ್ರಣಾಳದಲ್ಲಿದ್ದ ನೀರು ತಂಪೇರಿತು. ಹೀಗೆ ತಂಪೇರುವಾಗ ಶಾಖವು 0°C ಅಥವಾ 32°F ಒಂತೆಂದರೆ ಆ ಬಳಿಕ ಶಾಖತ್ವದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಿಶ್ರಣವು ನೀರಿನಲ್ಲಿರುವ ಉಷ್ಣವನ್ನು ಹೀರುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಿತು. ಆದರೂ ಪ್ರಣಾಳದಲ್ಲಿರುವ ನೀರು ಒಂದೇ ಶಾಖತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಹೋದ ಬಳಿಕ ಪ್ರಣಾಳದಲ್ಲಿರುವ ನೀರು ಗಡ್ಡೆ ಕಟ್ಟಿತು.

ನೀರಿನ ಈ ಘನೀಭವನ ಬಿಂದುವನ್ನು ಧರ್ಮೋಮಿಟರ್ ನಿರ್ಮಾಣಕಾರರು ಕೆಳಗಣ ಅದರ್ಶ ಬಿಂದುವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಮುದ್ರಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕುದಿಯುವ ನೀರಿನ ಆವಿಯ ಶಾಖವೇ ಧರ್ಮೋಮಿಟರಿನ ಮೇಲಣ ಅದರ್ಶ ಬಿಂದು. ಈ ಧರ್ಮೋಮಿಟರಿನ ಪರಿಚಯವು ನಿಮಗಾಗ ಬೇಡವೆ? ಈಗ ನಾವು ಇಷ್ಟು ಉಪಯೋಗವುಳ್ಳ ಧರ್ಮೋಮಿಟರಿನ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ.

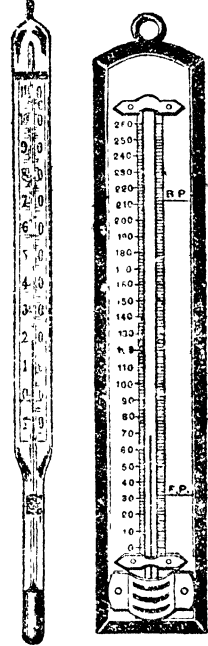
ಧರ್ಮೋಮಿಟರ್ (ಶಾಖಮಾಪಕ)

ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಯಾವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಶಾಖವುಳ್ಳದ್ದೆಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿ ಹೇಳಬಹುದಾದರೂ, ಹೀಗೆ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ನಿಜವಾದುದಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತಣ್ಣಗೆ ನೀರು, ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ಉಗುರುಬೆಚ್ಚಗೆ ನೀರು, ಮೂರನೆಯ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಯಿರುವ ನೀರು ಈ ರೀತಿ ಮೂರು ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವ. ಅನಂತರ ನಮ್ಮ ಬಲಗೈಯನ್ನು ಬಿಸಿಯಾದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಎಡಗೈಯನ್ನು ತಣ್ಣಗೆಿರುವ ನೀರಿನಲ್ಲಿಡುವ. 3, 4 ಮಿನಿಟುಗಳಾದನಂತರ ಆ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನು ಪಾತ್ರೆಗಳಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕಿತ್ತಿದ ಕೂಡಲೇ ಎರಡನೆಯ ಪಾತ್ರೆ ಯಲ್ಲಿರುವ ಉಗುರುಬೆಚ್ಚಗೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸುವ. ಆಗ ಒಂದೇ ಶಾಖ ಯಿರುವ ನೀರು ಎಡಗೈಗೆ ಬಿಸಿಯಾಗಿಯೂ, ಬಲಗೈಗೆ ತಣ್ಣಗಾಗಿಯೂ ಕಂಡು ಬರುವುದು. ಹೀಗೆ ಎರಡು ಕೈಗಳು ಈ ರೀತಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಡಲು ಕಾರಣವೇನು? ಬಿಸಿನೀರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಬಲಗೈಗೆ ಎರಡನೆಯ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವ ನೀರು ತಣ್ಣಗಾಗಿ ಕಾಣುವುದೂ ತಣ್ಣಗಾದ ನೀರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಎಡಗೈಗೆ ಅದೇ ನೀರು ಬಿಸಿಯಾಗಿ ಕಾಣುವುದೂ ಅವುಗಳ ಪೂರ್ವಸ್ಥಿತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಸಹಜ. ಬಿಸಿ ಮತ್ತು

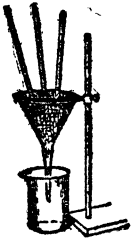
ತಂಪು ಎಂಬ ಪದಗಳು ಬರೇ ತಾರತಮ್ಯದ ಪದಗಳು. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಉದಾಹರಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಯಿರುವ ನೀರಿಗಿಂತ ಉಗುರುಬೆಚ್ಚಗಿರುವ ನೀರು ತಂಪಾದುದು ಯಾ ಶೀತವುಳ್ಳದ್ದು. ಅದೇ ನೀರು ಬಾವಿಯೊಳಗಿಂದ ತೆಗೆದ ನೀರಿಗಿಂತ ಬಿಸಿಯಾದದ್ದು. ಒಂದೇ ವಸ್ತುವು ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಬಿಸಿಯಾದುದೆಂದೂ ಮತ್ತೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಶೀತವಾದುದೆಂದೂ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಬಿಸಿ ಮತ್ತು ತಂಪು ಎಂಬ ಪದಗಳು ಬರೇ ತಾರತಮ್ಯದ ಪದಗಳೇ ಎನ್ನಬೇಕು. ಬಿಸಿಯು ಕಡಿಮೆಯಾದರೆ ತಂಪು ಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳುವೆವು.

ಈ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಸ್ಪರ್ಶೇಂದ್ರಿಯವು ಶಾಖದ ನಿಜವಾದ ಮಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧಾರಣ ನಾವು ಶಾಖವನ್ನು ಆಳೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಶಾಖಮಾಪಕ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಥರ್ಮೋಮಿಟರ್ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಒಂದು ಥರ್ಮೋಮಿಟರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿರಿ. ಅದು ಉದ್ದವಾದ ಒಂದು ಗಾಜಿನ ನಳಿಗೆ. ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣ ಅರ್ಧ ಇಂಚು ಉದ್ದದ $\frac{1}{4}$ ಇಂಚು ದಪ್ಪದ ಒಂದು ಬುರುಡೆ ಇದೆ. ನಳಿಗೆಯೊಳಗೆ ಬುರುಡೆಯಿಂದ ಹೊರಡುವ ಕೂದಲಿನಂತೆ ಸವೂರವಾದ ಒಂದು ರಂಧ್ರವು ಮುಚ್ಚಿದ ಮೇಲಿನ ತುದಿಯ ವರೆಗೆ ಇದೆ. ಅಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಬುರುಡೆಯೊಳಗೆ ಮತ್ತು ನಳಿಗೆಯೊಳಗಿನ ರಂಧ್ರದ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಪಾದರಸವಿದೆ. ಪಾದರಸದ ಮೇಲೆ ನಳಿಗೆಯ ತುದಿವರೆಗೂ ಇರುವ ಸ್ಥಳವು ವಾಯುವಿಲ್ಲದೆ ಖಾಲಿಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಖಾಲಿಯಿರುವುದರಿಂದ ಒಳಗೆ ಪಾದರಸವು ಮೇಲೆ ಏರುವಾಗ ಎನೂ ತೊಡಕು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವಾಯುವಿದ್ದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪಾದರಸವು ಮೇಲೆ ಏರುವಾಗ ತಡೆಯಲ್ಪಡುವುದು. ನಳಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಚಿಕ್ಕ ಗೆರೆಗಳನ್ನು ಸಮದೂರವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗೆರೆಗಳನ್ನು ಎಣಿಕೆಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವುಗಳ ಹತ್ತರ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಳಗಿರುವ ಅಂಕಿಯು 0, ಮತ್ತು

ಚಿತ್ರ 22

ಚಿತ್ರ 23

ಮೇಲಿರುವ ಅಂಕೆಯು 100 ಈ ರೀತಿ ಬರೆಯುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಧರ್ಮೋಮಿಟರನ್ನು ಹಿಮಗಡ್ಡೆಯ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ ಪಾತ್ರೆ ಯೊಳಗೆ ಅದರ ಬುರುಡೆಯು ಮುಳುಗಿರುವಂತೆ ಹಿಡಿದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಒಳಗಿರುವ ಪಾದರಸದ ಎಳೆಯು 0 ಎಂಬಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವುದು. ಅನಂತರ ಆ ಧರ್ಮೋಮಿಟರನ್ನು ಕುದಿಯುವ ನೀರಿನಿಂದ ಬರುವ ಉಗಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟರೆ ಒಳಗಿರುವ ಪಾದರಸವು 100 ಎಂಬ ಅಂಕೆಯ ಸಮಾಪ ಎರಿ ಬಂದು ಇರುವುದು. ಈ ರೀತಿ ನೀರು ಗಡ್ಡೆ ಕಟ್ಟುವ ಶೀತಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ನೀರು ಕುದಿಯುವ ಉಷ್ಣತೆಯ ಸ್ಥಿತಿ ಈ ಎರಡು ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಗುರುತುಗಳ ನಡುವೆ 100 ಗುರುತುಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಇಂತಹ ಧರ್ಮೋಮಿಟರನ್ನು 'ಸೆಂಟಿಗ್ರೇಡ್' ಧರ್ಮೋಮಿಟರ (ಶತಾಂಶಕ ಶಾಖಮಾಪಕ) ಎಂದು ಕರೆಯುವರು.

ಕೆಲವು ಶಾಖಮಾಪಕಗಳಲ್ಲಿ 0 ಗುರುತಿನಿಂದ 212 ಗುರುತುಗಳಿವೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ಧರ್ಮೋಮಿಟರನ್ನು ಕರಗುವ ಹಿಮಗಡ್ಡೆಯ ತುಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಬುರುಡೆಯು ಮುಳುಗಿರುವಂತೆ ಹಿಡಿದರೆ ಪಾದರಸದ ಎಳೆಯು 32ನೆಯ ಗೆರೆಯ ವರೆಗೆ ಏರುವುದು ಮತ್ತು ಕುದಿಯುವ ನೀರಿನಿಂದ ಬರುವ ಉಗಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟರೆ ಪಾದರಸವು 212ನೆಯ ಗುರುತಿನ ವರೆಗೆ ಏರುವುದು. ಹಾಗಾದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ 0 ಎಂಬ ಗುರುತು ಸೂಚಿಸುವ ಶೀತಸ್ಥಿತಿಯು ಶತಾಂಶಕ ಶಾಖಮಾಪಕದಲ್ಲಿ 0 ಎಂಬ ಗುರುತು ಸೂಚಿಸುವ ಶೀತಸ್ಥಿತಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ನೀವು ಊಹಿಸಬಹುದು. ಹಾಗಾದರೆ ಆ 0 ಗುರುತು ಯಾವ ಶೀತಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ? ಕರಗುವ ಹಿಮಗಡ್ಡೆಯನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಪ್ಪನ್ನೂ ಒಟ್ಟುಕೂಡಿಸಿದರೆ ಉಪ್ಪು ಕರಗುವುದರಿಂದ ಈ ಮಿಶ್ರಣದ ಶೀತಸ್ಥಿತಿಯು ಬಹಳ ಏಕರೀತ ವಾಗಿರುವುದು. ಇಂಥ ಮಿಶ್ರಣದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಧರ್ಮೋಮಿಟರನ್ನು ಇಟ್ಟರೆ, ಪಾದರಸವು 0 ಗುರುತಿನ ಹತ್ತರ ನಿಲ್ಲುವುದು. ಈ ವಿಧದ ಧರ್ಮೋಮಿಟರಿನ ಹೆಸರು 'ಫೆರನ್ಲಿಟ್' ಧರ್ಮೋಮಿಟರ ಎಂದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಹಿಮ ಗಡ್ಡೆ ಕರಗುವ ಶೀತಸ್ಥಿತಿಗೂ ಕುದಿಯುವ ನೀರಿನಿಂದ ಬರುವ ಉಗಿಯ ಶಾಖ ಸ್ಥಿತಿಗೂ ಇರುವ ಅಂತರವನ್ನು 180 (212—32) ಅಂಶಗಳಿಂದ ತೋರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದೇ ಅಂತರವನ್ನು 100 ಅಂಶಗಳಿಂದ ಸೆಂಟಿಗ್ರೇಡ್ ಧರ್ಮೋಮಿಟರಿನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸೆಂಟಿಗ್ರೇಡ್ ಧರ್ಮೋಮಿಟರನ್ನು

ಮಿಟರಿನ ಒಂದು ಅಂಶವು ಫೆರಸ್ತೀಟ ಥರ್ಮೋಮಿಟರಿನ ಒಂದು ಅಂಶವು ತೋರಿ ಸುವ ಶಾಖದ ಅಂತರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅಂತರವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದೆಂದು ನಾವು ಆಲೋಚಿಸಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಒಂದು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಸಿ ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರೊಳಗೆ ಶತಾಂಶಕ ಮತ್ತು ಫೆರಸ್ತೀಟ ಥರ್ಮೋಮಿಟರುಗಳ ಬುರುಡೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ನಳಿಗೆಯೊಳಗೆ ಪಾದರಸವು ಎಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದೆಯೆಂದು ನೋಡಿರಿ. ಆಗ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವ ಗುರುತುಗಳ ವರೆಗೆ ಪಾದರಸವು ಏರಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುವೆವು. ಶಾಖವು ಒಂದೇ ಆದರೂ ಆ ಎರಡು ಯಂತ್ರಗಳು ಒಂದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಾರವು.

ಕಾಹಿಲೆಯಲ್ಲಿ ದ್ವಂದ್ವ ಮೈಯ ತಾಪವನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಥರ್ಮೋಮಿಟರ್ ಫೆರಸ್ತೀಟ ಕ್ರಮದ್ದು. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ 90°ಗಳ ಕಡಿಮೆ ಶಾಖದ ಗುರುತುಗಳಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ 110°ಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಶಾಖವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಗೆರೆಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಜ್ವರ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂದು ನೋಡುವಾಗ ನಳಿಗೆಯ ರಂಧ್ರದೊಳಗೆ ಏರಿದ ಪಾದರಸವು ತಾನಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಯದೆ ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಬುರುಡೆಯಿಂದ ಹೊರಟ ರಂಧ್ರವು ಬುರುಡೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರುವಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸವೂರವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಬಗ್ಗಿ ಜೊಂಕಾಗಿ ಆಕಾರ ದಲ್ಲಿರುವುದು. ಅನಂತರ ಅದು ಸರಳವಾಗಿರುವುದು. ಈ ಥರ್ಮೋ

ಚಿತ್ರ 24

ಮಿಟರಿನಿಂದ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ಶಾಖದ ಅಂತರವು ಕಪಿಮೆಯಾದ ಕಾರಣ ಒಂದೊಂದು ಡಿಗ್ರಿಯನ್ನು 5 ಸಮಪಾಲು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಡಿಗ್ರಿಯ ಒಂದು ಅಂಶದ ಬೆಲೆ .2 ಡಿಗ್ರಿ ಆಗುವುದು. ಒಳಗಿರುವ ಪಾದರಸದ ಎಳೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ನಳಿಗೆಯ ಒಂದು ಮೈಯು ಸ್ವಲ್ಪ ದಪ್ಪವಾಗಿ ಬಾಗಿ ಚಪ್ಪಟೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಡೆಯಿಂದ ಪಾದರಸದ ಎಳೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದು ದಪ್ಪವಾಗಿ ತೋರುವುದು. ಜ್ವರವನ್ನು ನೋಡಿದ ನಂತರ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಥರ್ಮೋಮಿಟರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅದರ ತುದಿಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು, ಒಂದೆರಡು ಸಲ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕುಡುಗಿದರೆ, ಪಾದರಸವು ಮರಳಿ ಬುರುಡೆಯೊಳಗೆ ಸೇರುವುದು.

ಥರ್ಮೋಮಿಟರು ಬರೇ ಶಾಖಮಾಪಕ. ಅದು ಉಷ್ಣಮಾಪಕವಲ್ಲ. ಶಾಖ ಉಂಟಾಗುವುದು ಉಷ್ಣದಿಂದ. ಉಷ್ಣದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಅಳಿಯುವ ವಿಧಾನವೇ ಬೇರೆ. ಥರ್ಮೋಮಿಟರು ಬರೆ ಶಾಖದ ಸರಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ

ಸೂಚಿಸುವುದು ಅಲ್ಲದೆ ಉಷ್ಣದ ಪರಿಮಾಣವಲ್ಲವೆಂದು ಸೀವು ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿ ಡಬ್ಬಿಕು.

ನೀರು ಗಡ್ಡೆಕಟ್ಟುವ ವೈಚಿತ್ರ್ಯ

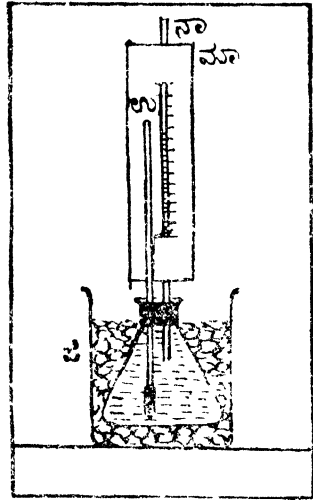
ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ವಸ್ತು—ಘನ, ದ್ರವ. ವಾಯು—ತಣಿ ಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದು ಕುಗ್ಗುತ್ತದೆಂದು ಆದರ ಸಾಂದ್ರತೆಯು ಹೆಚ್ಚುವುದೆಂದು ನೀವು ತಿಳಿದಿರುವಿರಿ. ಅಂತೆಯೇ ನೀರನ್ನು ತಣಿಸುತ್ತಲೇ ಹೋದರೆ ಅದು ಕುಗ್ಗುತ್ತಾ ಅದರ ಸಾಂದ್ರತೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬರುವುದಷ್ಟೆ? ಶೀತವಲ ಯದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆರೆಕುಂಟೆಗಳ ನೀರು ತಣಿದು ಗಡ್ಡೆ ಕಟ್ಟಿ ವುದುಂಟು. ಆದರೆ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ನೀರು ಮಾತ್ರ ಗಡ್ಡೆಕಟ್ಟಿ ತಳದಲ್ಲಿ ರುವ ನೀರು ದ್ರವವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ನಾವು ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಶೀತವೇರಿದ ಹಾಗೆಲ್ಲ ನೀರಿನ ಶಾಖವೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಅದರ ಸಾಂದ್ರತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗು ತ್ತದೆ. ಸಾಂದ್ರತೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಕೂಡಲೇ ಆ ನೀರು ತಳವನ್ನು ಸೇರಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಅತಿ ಶೀತವಾದ ನೀರು ಅಂದರೆ 0°C ಉಷ್ಣವಾಗಿದ್ದ ನೀರು ತಳಕ್ಕಿಳಿದು ಅಲ್ಲಿ ಅದು ಗಡ್ಡೆಕಟ್ಟಿ ಬೀಕಿತ್ತಷ್ಟೆ? ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನೀರು ಹೀಗೆ ಗಡ್ಡೆಕಟ್ಟಿ ವುದಿಲ್ಲ. ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ವಾತಗೋಲವು ಒಡಕು ತಂಪಾದಾಗ ನೀರಿನ ಶಾಖವು ಕೆಳಗಿಳಿಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರ ಸಾಂದ್ರತೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ತಣ್ಣಗಾದ ನೀರು ತಳಕ್ಕಿಳಿಯುವುದು. ಆದರೆ 4°C ಶಾಖಮಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಬಳಿಕ ಶಾಖಮಾನವು ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿದರೂ ನೀರು ಕುಗ್ಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒದಲು ಅದು ಉಬ್ಬುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ 4°C ಶಾಖಮಾನಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ತಣಿದ ನೀರು ಸಾಂದ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏರುವುದು. ಹೀಗೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏರಿದ ನೀರು ಇನ್ನಷ್ಟು ತಣಿದು 0°C ಶಾಖಮಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿತೆಂದರೆ ಅದು ಗಡ್ಡೆಕಟ್ಟಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು. ಒಮ್ಮೆಗೆ ಮೇಲಿನ ನೀರು ಗಡ್ಡೆಕಟ್ಟಿತೆಂದರೆ ತಳದ ನೀರು ತಣಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅದು ಗಡ್ಡೆಕಟ್ಟದೆ ಇರುವುದು. ಇದು ಏತರಿಂದ? ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಯು ಉಷ್ಣಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಒಡಕು ಪ್ರತಿಕೂಲವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಮಂಜು ಗಡ್ಡೆಯ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ನೀರಿನ ಉಷ್ಣವು ವಾತಗೋಲವನ್ನು ಸೇರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಕೆಳಗಿನ ನೀರು ದ್ರವರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಇರು ವುದು.

ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಯ ಈ ಉಷ್ಣ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ನಿರೋಧಿಸುವ ಗುಣದ

ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಶೀತವಲಯದ ಎಸ್ಕಿಮೋ ಜನರು ತುಂಬಾ ಪಡೆಯುವರು. ಇವರು ವಾಸಿಸುವುದು ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಗೂಡುಗಳಲ್ಲಿ. ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೇನು ಲಾಭ? ವಾತಗೋಲದ ಶೀತ, ಅದರ ಹಾವಳಿಯು ಮಂಜಿನ ಗೂಡುಗಳೊಳಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಶೀತವಲಯದಲ್ಲಿಯೇ ನಿವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಹಿಮಕರಡಿಯೂ ಕೂಡ ಈ ತತ್ವದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು. ಅದು ತನ್ನ ಮರಿಯೊಡನೆ ಮಂಜಿನಲ್ಲೇ ಕೊರೆದ ಬಿಲವೊಂದರ ಒಳಗೆ ಬೆಚ್ಚಗಿದ್ದು ತನ್ನ ದಿನ ಕಳೆಯುವುದು.

ನೀರಿನ ಈ ವಿಚಿತ್ರ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ನೀವು ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಪರಾಂಛರಿಸಬಹುದು.

ಪ್ರಯೋಗ:— (13) ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ ಉಪಕರಣವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿರಿ. ಉ ಎಂಬುದು ಶಾಖಮಾಪಕವು. ಷ ಎಂಬ ಶಂಖಾಕೃತಿಯ ದಾಣಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ನೀರಿನ ಒಂದು ತೂತುಳ್ಳ ಕಾರ್ಕನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿರಿಸಿರುವ ಗಾಜಿನ ನಾಳಿಕೆ ಸಹಿತವಾಗಿ ದಾಣಿಯ ಬಾಯಿಗೆ ತುರುಕಿಸಿರಿ ನಾಳಿಕೆಗೆ ಒಂದು ಗತಿರೇಖಾ ಪತ್ರ ಅಂಟಿಸಿದ ರಟ್ಟೆ

ಚಿತ್ರ 25

ತುಂಡನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿರಿ. ರಟ್ಟೆತುಂಡಿನ ನಡುವೆ ಒಂದು ಸೀಳನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ಅಲ್ಲದೆ ರೇಖಾಪತ್ರದ ಅಂಕಣಗಳಲ್ಲಿ ಸೀಳಿನ ಸಮಾಪ ಯೋಗ್ಯ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಡಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ವಿಜ್ಞಾನ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಶಾಖಮಾಪಕದ ಮತ್ತು ನಾಳಿಕೆಗೆ ಹೊಂದಿಸಿದ ಸ್ಕೇಲಿನ ವಾಚನವನ್ನು ಬರೆದಿಡಿರಿ. ಆ ಬಳಿಕ ದಾಣಿಯನ್ನು ಒಂದು ಪಂಚಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿ, ಪಂಚಪಾತ್ರೆಯ ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಯ ಮತ್ತು ಉಪ್ಪಿನ ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ಸೇರಿಸಿರಿ ಅಗ ದಾಣಿಯಲ್ಲಿನ ನೀರು ತಣಿಯುತ್ತಲಿರುವುದು. ಹೀಗೆ ತಣಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಪ್ರತಿ ಎರಡೆರಡು ಡಿಗ್ರಿ ಶಾಖಮಾನಕ್ಕೂ ಸ್ಕೇಲಿನ ಮತ್ತು ಶಾಖಮಾಪಕದ ವಾಚನವನ್ನು ಬರೆದಿಡಿರಿ. ಶಾಖಮಾನವು 4°C ಗೆ ಬಂದ ಬಳಿಕ ಬಹು ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಪ್ರತಿ ಡಿಗ್ರಿಗೂ ವಾಚನಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಇದರಿಂದ ಏನು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು? ಶೀತವಲಯದಲ್ಲಿ ಕೆರೆಕುಂಟೆಗಳ ನೀರು ಗಡ್ಡೆಕಟ್ಟುವಾಗ, ಏಕೆ ತಳದ ನೀರು ಧ್ರುವವಾಗಿರುವಾಗ, ಮೇಲಿನ ನೀರು ಮಾತ್ರ ಗಡ್ಡೆಕಟ್ಟುವುದೆಂದು ಈಗಲಾದರೂ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯಿತೇ?

ಪುನರವಲೋಕನೆ

ನಾರಾಂಶ ೧.

ನಮ್ಮ ಶ್ವಾಸಕೋಶ: ನಿಡಿದು ಉಸಿರು

ಖಾಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಯುಕ್ತ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿಮಾಡಿರಿ. ಯುಕ್ತ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಕಂಸದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಓದೋಂದು ಶಬ್ದವನ್ನು ಒಂದು ಸಾರಿ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಿದ ವಾಕ್ಯಗಳು “ನಮ್ಮ ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳು; ನಿಡಿದು ಉಸಿರು” ಇವುಗಳ ಸಾರಾಂಶ.

(ನಿಡಿದು ಉಸಿರು; ಸ್ನಾಯುಗಳು; ಮಲಗಿದಾಗ; ಅಡ್ಡ ಬಿದ್ದಾಗ; ಸಾಗುತ್ತಲೇ; ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ; ಹೊರಕ್ಕೆ; ಎಳಕೊಳ್ಳುವಾಗ; ಒಳಕ್ಕೆ; ಚಲನೆಗಳನ್ನು; ಶ್ವಾಸಕೋಶ ಗಳಿಗೆ; ಅನ್ಯಪ್ರೇರಣೆಯಿಲ್ಲದೆ; ಸಂಕೋಚ ಶಿಥಿಲತೆಗಳು; ಕಾರ್ಯಭಾರವು.)

ಉಸಿರಾಟವು ನಿಂತಾಗ, — 1 —, ಕುಳಿತಾಗ, — 2 —, ಓಡುವಾಗ, — 3 — ನಡೆಯುತ್ತಲಿದ್ದಾಗ ಕೂಡ — 4 — ಇರುವುದು.

ಶ್ವಾಸವನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಿಡುವಾಗ ಅಂಗಾಂಗಗಳು — 5 — ಚಲಿಸುವುವು. ಶ್ವಾಸವನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ — 6 — ಅಂಗಾಂಗಗಳು — 7 — ಚಲಿಸುವುವು. ಈ — 8 — ಉಂಟುಮಾಡುವ — 9 — ಕೆಲವು — 10 — ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಸ್ನಾಯುಗಳ — 11 — ತನ್ನಂತೆಯೇ — 12 — ಎಡೆಬಿಡದೆ ಜರಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಶುದ್ಧ ವಾಯುವು ಅತಿರೇಕವಾಗಿ — 13 — ಒದಗಿ ಶ್ವಾಸ ಕೋಶಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೂಡುವ ಕಶ್ಮಲಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆಡಹಲು — 14 — ಅತ್ಯಂತ ಉಪಕಾರಿಯಾದುದು.

ಅಭ್ಯಾಸಗಳು

1. ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಸ್ಥಿಕಲ ಪಂಪಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೋಲುವುದು?

2. ಉಸಿರಾಟದ ಮೇಲೆ ಹತೋಟಿಯನ್ನು ಇರಿಸಲು ಯಾವ ಯಾವ ವ್ಯಾಯಾಮಗಳು ಅನುಕೂಲವಾಗಿವೆ? ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ.

3. 'ವಪೆ' ಎಂದರೇನು? ಇದು ಉಸಿರಾಟಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ?

4. ನಿಡಿದುಸಿರಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ವಿವರಿಸು.

5. ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ದಪ್ಪ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶಬ್ದಗಳು ಸ್ಥಾನ ತಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಪಡಿಸಿ ಸಮಂಜಸವಾದ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗದಂತೆ ಬರೆ.

ಉಸಿರಾಟದ ಸ್ಥಳವು ಚಲನೆಗಳಿಂದ ಕೆಲವು ಎದೆಯೊಳಗಿನ ಸಮಯ ಹೆಚ್ಚು ತ್ವಲಾ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಲೂ ಇರುತ್ತದೆ.

ಸಾರಾಂಶ ೨.

(ವಾಯು ಬರಿದಾದ ಜಾಗವನ್ನೇಕೆ ತುಂಬುತ್ತದೆ?)

ವಾಯುವಿನ ಒತ್ತಡ

ಈ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸು.

(ಹದಿನೈದು; ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ; ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳೊಳಗೂ; ಸಂಕೋಚಗೊಂಡ; ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ; ವಾಯುವಿನ; ಪದಾರ್ಥ; ತೂಕ; ಒತ್ತಡ; ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ; ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ; ಪಾರ್ಶ್ವಗಳಿಂದಲೂ; ಕೆಳಗಿರುವ; ಸಾಂದ್ರತೆಯ; ಭಾರದಿಂದ; ಪದರುಗಳು; ಸಮೀಪದ.)

ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ — 1 — ವಾಯುವು — 2 —. ಅದು — 3 —. ಆದಕಾರಣ ಅದಕ್ಕೆ — 4 — ಇದೆ.

ವಾತಗೋಲದಲ್ಲಿ — 5 — ವಾಯುವಿನ — 6 — ಮೇಲಿರುವ ಪದರುಗಳ — 7 — ಸಂಕೋಚಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಭೂಮಿಯ — 8 — ವಾಯುವಿನ — 9 — ವಾತಗೋಲದಲ್ಲಿ ಮೇಲಕ್ಕಿರುವ — 10 — ಸಾಂದ್ರತೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು. ಸಂಕೋಚಗೊಂಡ ವಾಯುವು ಕೆಳಮುಖವಾಗಿಯೂ — 11 — ಎಲ್ಲಾ — 12 — ಒತ್ತುತ್ತದೆ.

ಆದುದರಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು — 13 — — 14 — ವಾಯುವು ಸಿಕ್ಕಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಎಡೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನುಗ್ಗುವುದು. ಎಡೆ ದೊರಕಿದಾಗ ಅದು ನಮ್ಮ — 15 — ಒಡನೆ ಹೊಕ್ಕುವುದು.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಾಯುವಿನ ಒತ್ತಡವು ಒಂದು ಚದರ ಇಂಚಿಗೆ — 16 — ರಾತಲು. ವಾತಗೋಲದಲ್ಲಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋದಂತೆ ಇದು — 17 —.

ಅಭ್ಯಾಸಗಳು

1. ವಾತಗೋಲದಲ್ಲಿ ಮೇಲಕ್ಕೆರಿದ ಹಾಗೆಲ್ಲ ವಾಯುವಿನ ಒತ್ತಡವು ಏಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದು? ಮೇಲಿರುವ ವಾಯುವು ಹೇಗಿರುವುದು?

2. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಊದಿದರೆ ರಬ್ಬರಿನ ಪುಗ್ಗೆಯು ಒಡೆದುಹೋಗುವುದು. ಏಕೆಂದರೆ?

3. ಒಂದು ಬಟ್ಟಲಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರಿರಿಸಿ ನಿನ್ನ ತುಟಿಯನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸು, ಬಟ್ಟಲಲ್ಲಿದ್ದ ನೀರು ನಿನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕಾದರೆ ನೀನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳು. ನೀರು ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಗೆ ಬರಲು ಏನು ಕಾರಣವೆಂದು ವಿವರಿಸು.

4. ನಿನ್ನ ಫೌಂಟನ್ ಪೆನ್ ಫಿಲ್ಲರನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸು. ಅದರ ಉಪಯೋಗವೇನು? ಅದರ ಗಾಜಿನ ನಳಿಕೆಯ ತುದಿಯು ಸಪೂರವಾಗಿರುವುದೇಕೆ? (ಲೋಮು ನಾಳಾಕರ್ಷಣವನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊ.) ತುದಿಯು ಮೊಂಡಾಗಿದ್ದರೆ ಶಾಯಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಉದುರಲು ಕಾರಣವೇನು? ಅದರ ರಬ್ಬರಿನ ಪುಗ್ಗೆಯು ನಮ್ಮ ಶ್ವಾಸಕೋಶವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಲುವುದು? ವಿವರಿಸು.

5. ಪುಟ 15 ಚಿತ್ರ 18ರಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ ನಮೂನೆಯ ಒಂದು ಸಪೂರ ರಬ್ಬರ್ ಟ್ಯೂಬನ್ನು ಗಳಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಜರಗಿಸು.

ಟ್ಯೂಬಿನಲ್ಲಿ ವಾಯು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದರೆ ಅದರ ಗಿಡ್ಡ ಬಾಹುವಿನಲ್ಲಿ ನೀರೇರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆ?

ಟ್ಯೂಬಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ನೀರಿದ್ದರೆ (1) ಗಿಡ್ಡ ಬಾಹುವಿನಲ್ಲಿರುವ ನೀರೇನಾಗುವುದು? (2) ಉದ್ದ ಬಾಹುವಿನಲ್ಲಿರುವ ನೀರೇನಾಗುವುದು? ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡು. ರಬ್ಬರ್ ಟ್ಯೂಬಿನ ನೀರು ಹರಿಯುವ ಕೊನೆಯನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಎತ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ಓಡಿದು ಆಗುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಪರಾಂಬರಿಸಿ ನೋಡು.

6. ಒಂದು ಪಿಚಕಾರಿಯ ಕಾಯಕ್ರಮವು ಹೇಗೆ ಜರಗುವುದೆಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡಿ ತಿಳಿದುಕೊ. ಅದರ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸು.

7. ಪಿಚಕಾರಿಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪಂಪಿಗೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನು? ಸಾಮಾನ್ಯ ಪಂಪಿನ ಉಪಯೋಗಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸು.

8. ತಳ್ಳುವ ಪಂಪಿನಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪಂಪಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಕರ್ಯವೇನು? ಎರಡರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ಚಿತ್ರಮೂಲಕ ವಿವರಿಸು.

9. ತೋಟಕ್ಕೆ ನೀರು ಹೊಯ್ಯುವ ದಬ್ಬೆಯ ಮೇಲ್ಭಾಗವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಏಕೆ ಮುಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ?

10. ಚಿಮಿಡೆ ಎಣ್ಣೆ ಡಬ್ಬಿಯಿಂದ ಎಣ್ಣೆ ಸುರಿದು ತೆಗೆಯುವಾಗ ಎಣ್ಣೆ ಸುರಿಯುವ ದ್ವಾರವಲ್ಲದೆ, ಇನ್ನೊಂದು ತೂತುಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಏಕೆ?

11. ಕೈಸನ್, "ತೋರೆಸಲಿಯ" ಪೆಕೂಮ್, ಡೈವಿಂಗ್ ಬೆಲ್, ಕವಾಟಿಗಳು, ಸೇಚಕಯಂತ್ರ—ಇವುಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಎರಡೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬರೆ.

12. ಬೆರೊಮಿಟರಿನ ಉಪಯೋಗವೇನು? ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾದರಸವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದೇಕೆ? ವಿವರಿಸು.

13. ಜನನಿಬಿಡವಾದ ಸಿನೆಮಾ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ವಾಯುವು ಹಾಳಾಗದಂತೆ ಯಾವ ಯಾವ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು?

14. ಅಟ್ಟದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಗವಾಕ್ಷಗಳನ್ನು ಇಡುವುದರ ತತ್ವವೇನು?

15. ಒಂದು ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಇರಿಸಿದ ಜೀವವುಳ್ಳ ಹಸುರೆಲೆಗಳ ಗಿಡಗಳು ಆ ಕೋಣೆಯ ವಾಯುವನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುತ್ತವೆಯೇ? ಸಕಾರಣವಾಗಿ ಹೇಳು.

16. ಹಲ್ಲಿಯು ಅಟ್ಟದ ಅಡಿಭಾಗದ ಹಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಗುರುತ್ವಾಕರ್ಷಣಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅತ್ತಿತ್ತ ಓಡಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಅದರ ಪಾದಗಳ ರಚನೆಯು ಹೇಗಿದೆ? ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಉತ್ತರ ಬರೆ.

17. ಎಣ್ಣೆ ತುಂಬಾ ತುಂಬಿರುವ ಸಪೂರ ಬಾಯಿಯ ಬಾಟ್ಟಿಯಿಂದ ದೀವಕ್ಕೆ ಎಣ್ಣೆ ಹೊಯ್ಯುವಾಗ ಯಾವ ಜಾಗರೂಕತೆಯನ್ನು ವಹಿಸುವೆ? ಸಕಾರಣವಾಗಿ ವಿವರಿಸು (ಗುಳಗುಳನೆಂದು ಎಣ್ಣೆ ಉಕ್ಕಿ ಚೆಲ್ಲಿದಂತೆ ಹೊಯ್ಯಬೇಕು.)

ನಾರಾಂಶ ೩.

ನಮ್ಮ ಶರೀರದ ಶಾಖ, ಆವಿಯಾಗುವಿಕೆ, ಬೆವರುವಿಕೆ.

(ಸ್ಥಿರಶಾಖತ್ವ; ಉಷ್ಣವಾಗಿ; ಬೆಚ್ಚಗಿರಿಸಲು; ಆಹಾರದ; 98-100°F.)

ನಾವು ಸೇವಿಸಿದ — 1 — ಕೆಲವಂಶವು ನಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು — 2 — ಬೇಕಾದ — 3 — ಪರಿಣಮಿಸುವುದು. ಆರೋಗ್ಯ ವಂತರಾಗಿರುವವರ ದೇಹವು ಅನವರತವೂ — 4 — ಉಳ್ಳದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದೇಹದ ಶಾಖವು — 5 —.

ಅಭ್ಯಾಸಗಳು

1. ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರ ಶಾಖತ್ವವು ಹೇಗೆ ಏರ್ಪಡುವುದು?
2. ನಮ್ಮ ಶರೀರದ ಶಾಖದ ಮೇಲೆ ಬೆವರುವಿಕೆಯ ಪರಿಣಾಮವೇನು?
3. ಶಾಖಮಾಪಕ ಎಂದರೇನು? ಅದರ ಅಗತ್ಯವೇನು?

4. ಚಳಿ ಮಳೆಗಾಲಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಶರೀರವನ್ನು ಬೆಚ್ಚಗಿರಿಸುವ ವಿಧಾನಗಳಾವುವು?

5. ಒಡ್ಡೆ ಬಟ್ಟೆಬರೆಗಳನ್ನು ತೊಡುವುದು ಲೇಸಲ್ಲ. ಏಕೆ? ಸಕಾರಣವಾಗಿ ವಿವರಿಸು.

6. ಒಲೆಗೆ ಮುಖವಾಗಿ ಕುಳಿತಾಗ ಬೆನ್ನು ತಂಪೆನಿಸುವುದು. ಏಕೆ?

7. ಒಬ್ಬ ಕೂಲಿಗಾರನಿಗೆ ದಿನ ಒಂದಕ್ಕೆ 8200 ದೊಡ್ಡ ಕೆಲರಿಗಳಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಬೇಕಾಗುವುದಾದರೆ, ಅವನು ಎಷ್ಟು ಅಕ್ಕಿಯ ಅನ್ನ ಊಟಮಾಡಬೇಕು? ಸ್ವಲ್ಪ ಮೀನು ಮತ್ತು ಉದ್ದು, ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಇವನ್ನೂ ಅವನು ಅರೋಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಅವನು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ತಿನ್ನಬೇಕೆಂದು ಪುಟ 45 ರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಪಟ್ಟಿ ನೋಡಿ ಕಂಡುಹಿಡಿ.

8. ಸ್ನಾನ ತಪ್ಪಿಬಿದ್ದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಬರೆ.

ನಮ್ಮ ಶರೀರದ ಶಾಖತ್ವವು ಶರೀರದಲ್ಲಿರುವ ಉಷ್ಣದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಅವಿಯಾಗಿ ಬೆವರು ಬೇಗಬೇಗನೆ ಏರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಬೇಸಗೆಯಲ್ಲಿ ಅವಿಯಾಗುವಾಗ ಬೆವರು ನಮ್ಮ ಮೈಯಿಂದ ಸೂಸುವ ನಮಗೆ ತಂಪೆನಿಸುವುದು.

ಸಾರಾಂಶ ೪.

ನೀರು ಗಡ್ಡೆಕಟ್ಟುವ ವೈಚಿತ್ರ್ಯ.

ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸು.

(ನೀರು: 4°C; ಕುಗ್ಗುವುದಿಲ್ಲ; ಸಾಂದ್ರತೆಯು; ಶಾಖವು; ಶಾಖಮಾನ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ; ಏರುವುದು; 0°C ಶಾಖಮಾನವನ್ನು; ಮೇಲೆಳದಲ್ಲಿ.)

0°C — 1 — ದಲ್ಲಿ ನೀರು ಗಡ್ಡೆಕಟ್ಟುವುದು. ತಣಿದ ಹಾಗೆಲ್ಲ ನೀರಿನ — 2 — ಕೆಳಕ್ಕೆಳಿಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರ — 3 — ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ತಣ್ಣಗಾದ — 4 — ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ — 5 — ಶಾಖಮಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಬಳಿಕ ತಣಿದರೂ ನೀರು — 6 —; ಬದಲು ಉಬ್ಬುತ್ತದೆ. 4°C ಶಾಖಮಾನಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ತಣಿದ ನೀರು ಸಾಂದ್ರತೆಯಲ್ಲಿ — 7 — ಮೇಲಕ್ಕೆ — 8 —. ಹೀಗೆ ಮೇಲಕ್ಕೇರಿದ ನೀರು ಇನ್ನಷ್ಟು ತಣಿದು — 9 — ಹೊಂದಿತೆಂದರೆ — 10 — ನೀರು ಗಡ್ಡೆಕಟ್ಟಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು.

ಅಭ್ಯಾಸಗಳು

1. ನೀರು ಗಡ್ಡೆ ಕಟ್ಟುವ ವೈಚಿತ್ರ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಕಾಣಬಹುದು?
 2. ಶಾಖಮಾಪಕಗಳೆಷ್ಟು ವಿಧ? ಅವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳೇನು?
 3. ಘನೀಭವನ ಬಿಂದು, ದ್ರವೀಭವನ ಬಿಂದು, ಆದರ್ಶ ಬಿಂದು—ಇವುಗಳನ್ನು ತಕ್ಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿವರಿಸು.
-

ಪ್ರಕರಣ ೨

ಪೋಷಣ್

ಬೆಳವಣಿಗೆ

ಸಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಬರೇ ಶಕ್ತಿ ಮಾತ್ರ ದೊರಕಿದರೆ ಸಾಲದು. ಅವುಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯೂ ನಡೆಯಬೇಕು. ಅವುಗಳ ಪುನರ್ರಚನೆಯ ಕಾರ್ಯವೂ ಸಾಗಬೇಕು. ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ಅವು ತಿಂದ ಆಹಾರದಿಂದಲೇ ನೆರವೇರಬೇಕಷ್ಟೆ? ಈ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲ ನಾವು ತಿಂದ ಆಹಾರದಲ್ಲಿರುವ ಸಸಾರಜನಕ ಆಹಾರದ್ರವ್ಯದಿಂದ ನೆರವೇರಿಸಲ್ಪಡುವುದೆಂದು ನೀವು ಈ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದಿರುವಿರಿ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸಸಾರಜನಕದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯು ಹೇಗೆ ಜರುಗುವುದೆಂದು ನೀವು ತಿಳಿದಿರುವಿರಾಷ್ಟೆ? ಸಸ್ಯಗಳು — ನೀರು, ಅಂಗಾರಾಮ್ಲ ಮತ್ತು ಸ್ಟ್ರೀಟ್ ಲವಣಗಳನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸಿ — ಸಸಾರಜನಕವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುವು. ಸಸಾರಜನಕಗಳೆಲ್ಲದೆಯಾವ ಸಜೀವಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯೂ, ಪುನರ್ರಚನೆಯೂ ಸಾಗದು. ಪುನರ್ರಚನೆ ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳು ಒಂದು ಸೋಜಿಗವಾದವುಗಳು. ಹುಟ್ಟುವಾಗ ಬರೆ ಹತ್ತೆಂಟು ರಾತ್ನು ಭಾರವುಳ್ಳ ಮಗು ಅಂಗಾಂಗಗಳು ಬಲಿತು ಎತ್ತರವು ಹೆಚ್ಚಿ, ತೂಕದಲ್ಲಿ ನೂರನ್ನೂರು ರಾತ್ನುಗಳಿರುವ ದೃಢಕಾಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗುವುದು. ಬರೇ ಒಂದು ಅಂಕುರದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಬೀಜದೊಳಗೆ ಅಡಕವಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ಸಸ್ಯವು ನೂರಾರು ಅಡಿ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡ ಮರವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ! ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರಿಯಬೇಕಾದರೆ ನೀವು ಸಜೀವಿಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಜೀವಸಾರ

ನಮ್ಮ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಹಲಕೆಲವು ಜೀವಂತ ವಸ್ತುಗಳು ಕೂಡಿಕೊಂಡಿವೆ ಎಂದು ನೀವು ತಿಳಿದಿರುವಿರಿ. ರಕ್ತ, ನಾಡಿಗಳು, ಫಲಬು, ಸ್ನಾಯುಗಳು ಇವೆಲ್ಲ ಜೀವಂತವಸ್ತುಗಳು. ನೆತ್ತರಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕಾನೇಕ ಕಣಗಳಿವೆ ಎಂದು ನೀವು ತಿಳಿದಿರುವಿರಿ. ಈ ಕಣಗಳೆಲ್ಲ “ಜೀವ”ವುಳ್ಳವುಗಳು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಶರೀರದ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟಿಲ್ಲ “ಜೀವ”ವುಳ್ಳ ರೇಣುಗಳು ಸೇರಿ ಕೊಂಡಿವೆ. ಈ ರೇಣುಗಳೆಲ್ಲ ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿದ್ದು ಅವುಗಳನ್ನು ಎರಳ

ವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕಾದರೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮದರ್ಶಿನಿಯು ಅಗತ್ಯ. ಸಸ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಬಗೆಯ ರೇಣುಗಳೇ ತುಂಬಿವೆ. ರೇಣುಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಬಹು ತೆಳ್ಳಗಿನ ಆವರಣದೊಳಗೆ ಹುದುಗಿಕೊಂಡಿರುವುವು. ಈ ಬಗೆಯ ರೇಣುಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಕಂಡುಹಿಡಿದವನು ಒಬ್ಬ ಆಂಗ್ಲ ವೈಜ್ಞಾನಿಕನು. ಈ ರೇಣುಗಳೊಳಗೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಅವು ಬರಿದಾಗಿರುವುದೆಂಬುದರಿಂದ ಅವನು ಇವಕ್ಕೆ ಸೆಲ್ಸ್ (ಖಾಲಿ ಅರೆಗಳು) ಎಂದು ಕರೆದನು. ಆದರೆ ಇದು ಅವನ ತಪ್ಪು ಗ್ರಹಿಕೆಯೇ ಆಗಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ಹಲವು ವೈಜ್ಞಾನಿಕರು ಈ ಅರೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ದ್ರವ್ಯವಿರುವುದೆಂದು ಕಂಡುಹಿಡಿದರು. ಈ ವಿಚಿತ್ರ ದ್ರವ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಂಗಾರ, ಜಲಜನಕ, ಆಮ್ಲಜನಕ ಮತ್ತು ಸಾರಜನಕ ಎಂಬ ಈ ಮೂಲಧಾತುಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವುವಾದರೂ ಈ ವರೆಗೂ ಯಾವ ವಿಜ್ಞಾನಿಯೂ ಈ ವಿಚಿತ್ರದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ದ್ರವ್ಯಕ್ಕೂ ಇತರ ದ್ರವ್ಯಗಳಿಗೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೆಂದರೆ, ಇದು ಜೀವಂತ ವಾಗಿರುವುದು. ಈ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಜೀವಸಾರವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಿಜ ವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ರಕ್ತದ ಕಣಗಳೆಂದರೆ ಜೀವಸಾರದ ಹಲವು ರೇಣುಗಳ ಸಮುದಾಯ. ನಮ್ಮ ಎಲುಬು, ಮಾಂಸ, ನಾಡಿಗಳೆಲ್ಲ ಈ ವಿಚಿತ್ರ ಜೀವ ಸಾರದ ರೇಣುಗಳ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಸಮೂಹವೇ ಆಗಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಜೀವಾಣು ಗಳೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸಕಲ ಸಜೀವಿಗಳು ಈ ಜೀವಾಣುಗಳಿಂದಲೇ ನಿರ್ಮಿತವಾದುವುಗಳು. ಈ ಜೀವಾಣುಗಳು ಪೊಳ್ಳು ಅರೆಗಳಲ್ಲ. ಇವುಗಳ ತೆಳ್ಳಗಿನ ಆವರಣದೊಳಗೆ ದಿವ್ಯ ಜೀವಸಾರ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವುದು. ಆವರಣಗಳು ಅಮಿತರಂಧ್ರ ಪದಾರ್ಥದಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದುವುಗಳು. ಈ ಅಮಿತರಂಧ್ರ ಪದಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಜೀವ ಇಲ್ಲ. ಸಸ್ಯಗಳ ದಿಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಇರುವುದು ಇದೇ ಅಮಿತರಂಧ್ರ ಪದಾರ್ಥ (ಸೆಲೂಲೋಸ್). ನಮ್ಮ ಶರೀರವು ಕೂಡ ಇದೇ ತರದ ಮಿಲಿಯ

ಸ್ನಾಯುವಿನ ಅರೆಗಳು.

ಕೊಬ್ಬಿನ ಅರೆಗಳು.

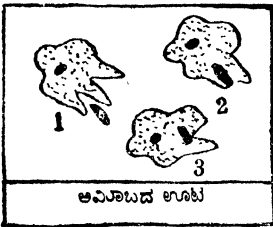
ಎಲುಬಿನ ಅರೆಗಳು

ಚಿತ್ರ 26

ಗಟ್ಟಲೆ ಜೀವಾಣುಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದುದು. ನಮ್ಮ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ ಜೀವಾಣುಗಳ ವಿಧಾನವು ಹಲವು ರೀತಿ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಧದ ಜೀವಾಣು ಒಂದೊಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು. ಉದಾ:- ನಮ್ಮ ಸ್ನಾಯುಗಳು

ಚಲನೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುವು. ನಾಡಿಗಳು ವಿಷಯಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮಿದುಳಿಗೆ ಉಂಟುಮಾಡುವುವು. ನಮ್ಮ ರಕ್ತದಲ್ಲಿರುವ ಬಿಳಿ ಕಣಗಳು ಹಾನಿಕಾರಿಗಳಾದ ಅನೇಕಾನೇಕ ರೋಗಾಣುಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುವು. ಜೀವಾಣುಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ವಿವಿಧತೆ ಇದ್ದರೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜೀವಸಾರ ಒಂದೇ.

ಕೆರೆಕುಂಟೆಗಳ ತಳದ ನೀರಲ್ಲಿ ಅಮಿಬಾ ಎಂಬ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಜೀವಿಗಳು ವಾಸಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಅತಿ ಚಿಕ್ಕ ಜೀವಿಯು ಜೀವಸಾರದ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ರೇಣು. ಅದರ ರಚನೆ ಸರಳವಾದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಜೀವವಿದೆ. ಈ ಜೀವಿಗೆ ಯಾವ ತರದ ಅವಯವಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅದು ತನ್ನ ಪೋಷಣೆಯನ್ನು ಸಾಗಿಸುವುದು; ಅತ್ತಿತ್ತ ಚಲಿಸುವುದು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊರವಲಯದ ಜ್ಞಾನವೂ ಇದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ಜೀವಿಯನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮದರ್ಶಿನಿಯ ಮೂಲಕ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಬಣ್ಣವಿಲ್ಲದ ಲೋಳೆ ರಸದ ಬಿಂದುವಿನಂತೆ ಕಾಣಿಸುವುದು. ಅದು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಅನೇಕ ಉಬ್ಬುಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದು. ಈ ಉಬ್ಬುಗಳೊಳಗೆ ಜೀವಸಾರ ಹರಿಯುತ್ತಿರಲು ಈ ಜೀವಿಯ ಚಲನೆಯು ಸಾಗುವುದು. ಅದು ಉಸುರಾಡುವುದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನೋಡಬರುವುದಿಲ್ಲವಾದರೂ, ಅದು ವಾಯುವಿಲ್ಲದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅಳಿದುಹೋಗುವುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಉಸಿರಾಟವು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಳಕು ಉಷ್ಣಗಳ ಅರಿವೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

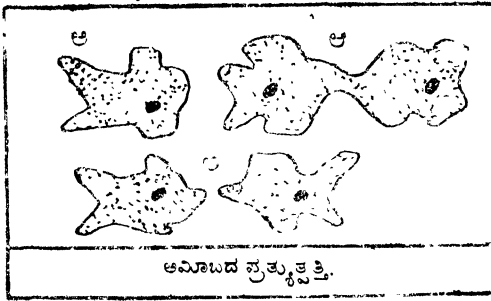

ಚಿತ್ರ 27

ಏನಾದರೂ ಆಹಾರವು ದೊರಕಿತೆಂದಾದರೆ ಈ ಜೀವಿಯು ಅದನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಕೊಂಡು, ಈ ಆಹಾರ ಕಣವು ಜೀರ್ಣವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ಹೀಗೆ ಜೀರ್ಣವಾದ ಆಹಾರ ಈ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಜೀವಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು. ಹೀಗೆ ಸೇವಿಸಿದ ಆಹಾರದಿಂದ ಈ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಜೀವಿಯು ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಏಕೇಂದ್ರಿಯಗಳೆಂದು ಕರೆಯುವರು.

ಈ * ಅವಯವ ರಹಿತವಾದ ಬಿಂದುಜೀವಿಯು ಉಂಡು ತಿಂದು ನಮ್ಮಂತೆಯೇ ಬಾಳಬದುಕುವುದೆಂದರೆ ನಿಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗದಿರದು. ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ? ಅದಕ್ಕೆ ಮಿದುಳು ಕೂಡ ಇಲ್ಲ! ಆದರೂ ಅದು ಜೀವನವನ್ನು

ಸಾಗಿಸುತ್ತದಷ್ಟೆ! ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮಿದುಳನ್ನು ಹೋಲುವ ಒಂದು ವಿಭಾಗವು ಅದರಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಏಕೇಂದ್ರಿಯ ಜೀವಿಯ ಜೀವಸಾರದಲ್ಲಿ ಇತರ ವಿಭಾಗಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ದಟ್ಟಣಿಯುಳ್ಳ ಒಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮಜಿಂದುವಿದೆ. ಇದನ್ನು ಹೃತ್ಕೇಂದ್ರವೆನ್ನಬಹುದು. ಈ ಹೃತ್ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಕೆತ್ತು ತೆಗೆದರೆ ಅಮಿಾಬವು ಸಾಯುವುದು. ಅಮಿಾಬವು ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಒಂದು ಗಾತ್ರ ಹೊಂದಿತೆಂದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಭವಿಸುವುದು. ಅದು ತನ್ನಿಂದ ತಾನೆ ಎರಡಾಗುವುದು. ಈ

ಚಿತ್ರ ೨೫

ಎರಡು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಎರಡು ಹೃತ್ಕೇಂದ್ರಗಳು ಇರುವುವು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಎರಡು ಭಾಗಗಳೂ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಜೀವಿಸಬಲ್ಲವು. ಇದರಿಂದ ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಜೀವಿಗಳಾದುವಷ್ಟೆ? ಒಂದು ಅಮಿಾಬಾ — ತನ್ನಂತೆ ಇರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಅಮಿಾಬವನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಿತಷ್ಟೆ! ಇದನ್ನೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ ಎಂದು ಕರೆಯುವರು.

ಈ ಅಲ್ಪ ಏಕೇಂದ್ರಿಯ ಜೀವಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಮಗೇಕೆ ಇಷ್ಟು ಆತುರ? ಇದರ ಜೀವನ ಪ್ರತ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಗಳ ಕ್ರಮವನ್ನರಿತರೆ “ಜೀವವು” ಹೇಗೆ ಮುಂದುವರಿದು ಸಾಗುತ್ತಿರುವುದೆಂಬ ಪ್ರಕೃತಿಯ ವೈಚಿತ್ರ್ಯವು ನಮಗೆ ವಿದಿತವಾಗುವುದು. ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಬಗೆಯ ರೇಣುಗಳು ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾಗಿವೆ. ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಾಣುಗಳು. ಈ ಜೀವಾಣುಗಳು ಪ್ರತ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಜೀವನವು ಸಾಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಮಾಡುವುವು. ಹೀಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಗೊಂಡ ಜೀವಾಣುಗಳು ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಅಳಿದುಹೋದ ಜೀವಾಣುಗಳ ಸ್ಥಾನವನ್ನೂ ವಹಿಯುವುವು. ನಮ್ಮ ದೇಹದ ಪುನರ್ರಚನೆಯು ಸಾಗುವುದು ಈ ವಿಧಾನದಿಂದಲೇ! ಬಿಡಿಯಾಗಿ

ಪುನರುತ್ಪತ್ತಿಗೊಂಡ ಅಣುಗಳು ಬೇರೆ ಬೇವಾಣುಗಳನ್ನು ಸೇರುವುದರಿಂದ ದೇಹದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಜರುಗುವುದು. ನಾವು ಏತಕ್ಕೆ ಸಸಾರಜನಕ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಈಗಲಾದರೂ ನಿಮಗೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಬಹುದಷ್ಟೆ? ಸಸಾರಜನಕ ದ್ರವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮೂಲ ವಸ್ತುಗಳು ಜೀವಸಾರದ ಪೂರೈಕೆಗೆ ತುಂಬಾ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವು ನಮ್ಮ ಶರೀರದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ, ಪುನರ್ರಚನೆಗೆ ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ.

ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ವೈಚಿತ್ರ್ಯಗಳು

ಹಸುರು ಸಸ್ಯಗಳು ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕಿನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅಂಗಾರಾವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ನೀರುಗಳನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸಿ ಹೇಗೆ ಪಿಷ್ಟವನ್ನಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ ಎಂದು ನೀವು ಮೊದಲನೆಯ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಓದಿರುವಿರಿ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಹೀಗೆ ಎಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಪಿಷ್ಟವು ಪುನಃ ಸಕ್ಕರೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟು ಗಿಡದ ಭಾಗ ವಿಭಾಗಗಳಿಗೆ ಒಯ್ಯಲ್ಪಡುವುದೆಂದೂ ನೀವು ಒಲ್ಲರಿ. ಈ ಸಕ್ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಗಿಡದ ಭಾಗಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಉಳಿತಾಯದ ಅಂಶವು ಪುನಃ ರೂಪಾಂತರಗೊಂಡು ಪಿಷ್ಟವಾಗಿಯೋ, ಸಕ್ಕರೆಯಾಗಿಯೋ ಅಥವಾ ಇನ್ನಿತರ ದ್ರವ್ಯವಾಗಿಯೋ ಗಿಡಗಳ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಡುವುದೆಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಅರಿತಿರುವಿರಿ.

ಸಕ್ಕರೆಯು ಗಿಡದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಹೇಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸೋಣ. ಸಸ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೇರಳ ಜೀವಾಣುಗಳು ಇವೆ. ಇವುಗಳ ಆವರಣವು ಒಂದು ತೆಳ್ಳಗಿದ್ದು ಸಕ್ಕರೆ ಕರಗಿರುವ ನೀರು ಅವುಗಳಿಂದ ಹಾದುಹೋಗಬಲ್ಲದು. ಜೀವಸಾರದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆ ಜೀವಾಣುಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಬಂದು ಬಳಿಕ ಅವಿಾಬದಂತೆ ಎರಡೆರಡಾಗುವುವು. ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಕಾರ್ಯವು ಈ ವಿಚಿತ್ರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುವುದು. ಅಮಿತರಂಧ್ರ ಪದಾರ್ಥದ ಆವರಣವು ಒಳಗಿನ ಜೀವಸಾರವು ಬೆಳೆದಂತೆ ದೊಡ್ಡದಾಗುತ್ತ ಬಂದು ಕೊನೆಗೆ ಬಿರಿಯಬಹುದಷ್ಟೆ? ಆದರೆ ಈ ಆವರಣದ ತ್ರಾಣವು ಹೆಚ್ಚಾಗುವಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ಅಮಿತರಂಧ್ರ ಪದಾರ್ಥದ ಇನ್ನೊಂದು ಪರೆಯು ಉಂಟಾಗುವುದು. ಇದರಿಂದ ಪರೆಗಳ ಆವರಣವು ಒಲವಾಗುವುದು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಹೊಸ ಒಂದು ಭಿತ್ತಿಯು ಉಂಟಾಗಿ ಎರಡು ವಿಭಾಗಗಳಾಗಲು ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುವುದು.

ಜೀವಸಾರದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯು ಅರೆಗಳೊಳಗೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲಿರುತ್ತದೆ. ಅರೆಗಳೆಲ್ಲ ಬಹು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದುವುಗಳು. ಆಗ ಈ ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಅರೆಗಳ ಆವ

ರಣವು ಬಲ್ಲಗೊಳ್ಳುವುದು ಅಥವಾ ನಿರ್ಮಿತವಾಗುವುದು. ಹೀಗೆ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಅನುವಾಗುವ ವಿಭಾಗಗಳ ಪರಿಮಾಣವು ಎಷ್ಟು ಅತ್ಯಲ್ಪ ತರದ್ದೆಂದು ನೀವೇ ಯೋಚಿಸಿರಿ. ಈ ಅಲ್ಪ ತರದ ವಿಭಾಗವನ್ನು ವಿಚ್ಛಾಸಿಗಳು ಅಣು (ಮೋಲ್ ಕ್ಯೂಲ್) ಗಳೆಂದು ಕರೆಯುವರು. ಅಮಿತರಂಧ್ರ ಪದಾರ್ಥದ ಅಣುಗಳೇ ಒಟ್ಟು ಗೂಡಿ ಅರೆಗಳ ಭಿತ್ತಿ ಅಥವಾ ಅವರಣಗಳ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುವುದು. ಅಮಿತರಂಧ್ರ ಪದಾರ್ಥವು — ಶರ್ಕರ ಪಿಷ್ಟಗಳಂತೆ — ಅಂಗಾರ. ಅವು ಜನಕ ಮತ್ತು ಜಲ ಜನಕಗಳ ಸಂಯೋಗದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವುದು. ಅಮಿತರಂಧ್ರ ಪದಾರ್ಥದ ಇಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ಅಣು ಉಂಟಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಗಗೊಳ್ಳಲು ಜೀಕಾಗುವ ಈ ಮೂರು ಮೂಲಧಾತುಗಳ ಪರಿಮಾಣವು ಎಷ್ಟು ಅನುಪಮ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿರ ಬೇಕೆಂದು ನೀವೇ ಭಾವಿಸಿರಿ. ಹೀಗೆ ಅನುಪಮ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿರುವ ಅಣುಗಳ ವಿಭಾಗಗಳು ಸಂಯೋಗಗೊಂಡು ಅಣುಗಳಾಗುವುವು. ಅಣುಗಳೆಗಳು ಒಂದು ಗೂಡುವ ಈ ಅನುಪಮ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಅಣುವಿನ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ವಿಚ್ಛಾಸಿ ಗಳು ಪರಮಾಣು (ಎಟಮ್) ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಸಸ್ಯಗಳ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಯ ಸಮಯ ಅಮಿತರಂಧ್ರ ಪದಾರ್ಥವು ಅತ್ಯಲ್ಪ ಪರಿಮಾಣದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವುದು. ಒಂದು ಮರದ ದಿಂಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಮಿತ ರಂಧ್ರ ಪದಾರ್ಥದ ಒಂದು ಕಣದಲ್ಲಿ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆಯಲ್ಲಿ ಅದರ (ಅಮಿತರಂಧ್ರ ಪದಾರ್ಥದ) ಅಣುಗಳು ಸೇರಿರುವುವು. ಈ ಮಾತು ಅಮಿತರಂಧ್ರ ಪದಾರ್ಥ ವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅನುಸರಿಸುವುದಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ಕೋಟ್ಯಾನುಕೋಟಿ ಅಣುಗಳು ಸೇರಿರುತ್ತವೆ. ಅಣುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಮಾಣುಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಜಲಜನಕವನ್ನು ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ಉರಿಯಿಸುತ್ತೀರೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಆಗ ನೀರಿನ ಹನಿಗಳು ಉಂಟಾಗುವವೆಂದು ನಿಮಗೆ ಅರಿತಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹನಿಯಲ್ಲೂ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ನೀರಿನ ಅಣುಗಳು ಸೇರುವುವು. ಅಣುಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕಾರ್ಯಕಾರಿಯಾದ ಅತ್ಯುತ್ಕಮ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದರ್ಶಿನಿಯಿಂದಲೂ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಅಣುಗಳ ನಿರ್ಮಾಣವು ಜರಗುವುದು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಅಲ್ಪ ತರದ ವಿಭಾಗಗಳಿಂದ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಪದಾರ್ಥದ ಅಣುವಿನ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಜನೆಗೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತಮವಾದ ವಿಭಾಗವೇ ಪರಮಾಣು. ಹೀಗೆ ನೀರು ಉಂಟಾಗುವಾಗ ಅವು ಜನಕದ ಮತ್ತು ಜಲಜನಕದ ಪರಮಾಣುಗಳು ಸಂಯೋಗಗೊಂಡು ನೀರಿನ ಅಣುಗಳಾಗುವುವು. ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಇಂಥ ಅಣುಗಳು ಸೇರಿ ಒಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ನೀರಿನ ಹನಿಯಾಗುವುದು. ಈ ಪರಮಾಣುಗಳ ಗಾತ್ರದ ಕಲ್ಪನೆಯು ನಿಮ

ಗಾಗಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ನೀರಿನ ಹನಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಭೂಮಿ ಯಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಅತಿಶಯಿಸಿದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಪರಮಾಣುವು ಸಾಧಾರಣ ನಿಮ್ಮ ಆಟದ ಗೋಲಿಯಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಪ್ರತ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯ ಗೂಢ

ಸಸ್ಯಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಮಿತರಂಧ್ರ ಪದಾರ್ಥದ ನಿರ್ಮಾಣವು ಅಮೃಜನಕ ಮತ್ತು ನೀರಿನ ಅಣುಗಳಿಂದ ಜರಗುವುದೆಂದು ಆಯಿತು. ಅಮಿತ ರಂಧ್ರ ಪದಾರ್ಥದ ಅಣುಗಳೇ ಸಸ್ಯಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ರಚನಾಸಾಮಗ್ರಿಗಳು. ಈ ಅಮಿತರಂಧ್ರ ಪದಾರ್ಥದ ಆವರಣದೊಳಗೆ ಜೀವಸಾರವು ಇರುವುದು. ಜೀವಸಾರವು ಕೂಡ ಪರಮಾಣುಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಯಿಂದ ಉಂಟಾದ ಅಣು ಗಳ ಸಮುದಾಯ. ಆದರೆ ಜೀವಸಾರದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದಿರು ವಿರಿ. ವಿಜ್ಞಾನಿಯು ತನ್ನ ವಿಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಯಿಂದ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಹಲವು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಅನುಕರಿಸಿರುವನು. ಕೃತಕ ರೇಶ್ಮೆ, ಕೃತಕ ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯಗಳು, ಕೃತಕ ಬಣ್ಣ, ಗೊಬ್ಬರ ಇತ್ಯಾದಿ ಹಲವನ್ನು ಬಹಳ ನಾಜೂಕಾಗಿ ತನ್ನ ಸಂಶೋಧ ನಾಲಯದಲ್ಲಿ ಉಂಟುಮಾಡಿರುವನಾದರೂ ಈ ದಿವ್ಯ ಜೀವಸಾರವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಲು ಅವನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ, ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಜೀವಾಣುಗಳ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಜೀವಸಾರವೇ ಮೂಲವು. ಅವಿಾಬದಿಂದ ಹೇಗೆ ಅವಿಾಬ ಉಂಟಾಗುವುದೆಂದು ನೀವು ತಿಳಿದಿರುವಿರಿ. ಅದು ಬೆಳೆದು ಎರಡಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಸಾಗಿಸುವುದು. ಅದರ ಸಂತಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಹೀಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಧಾನವು “ಜೀವ”ದ ಸಾಗುವಿಕೆಯ ಒಂದು ಸರಳ ದೃಶ್ಯ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ “ಜೀವ”ವು ಸಾಗುವ ವಿಧಾನವು ಸರ್ವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಇದೇ ರೀತಿ. ನಾವು ಹುಟ್ಟಿದುದು ಒಂದು ಜೀವಾಣುವಿನಿಂದ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಹುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಘನವಾದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ನಾವು ಹುಟ್ಟಿದ ಜೀವಾಣುವು ಎರಡು ವಿಧದ ಜೀವಾಣುಗಳ ಕೂಡುವಿಕೆಯಿಂದ ಉಂಟಾದ ಒಂದು ಸಂಕೀರ್ಣ ಜೀವಾಣುವಿನಿಂದ. ಈ ಬಗೆಯ ನಮ್ಮ ಸಂಕೀರ್ಣ ಜೀವಾಣುಗಳು ವೃದ್ಧಿಹೊಂದಿದಂತೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಧದ ಜೀವಾಣುಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವುವು. ನಮ್ಮ ಶರೀರದ ಜೀವಾಣು ಗಳಿಗೆ ಅವಿಾಬದ ಜೀವಾಣುವಿಗಿರುವಂತೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಬಲ್ಲ ಚಾಣತನ ಎಲ್ಲ. ಬೇರೆಬೇರೆ ವಿಧಾನದ ಜೀವಾಣುಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ವೀತ ಕಾರ್ಯವಿದೆ. ಈ ಜೀವಾಣುಗಳ ವೃದ್ಧಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಸಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಧಾನ

ಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಸಕಲ ಜೀವಾಣುಗಳೂ ಸಾರ, ಅನಿಲ, ಅಂಗಾರ, ಅಮ್ಲಜನಕ, ಜಲಜನಕ, ಕಬ್ಬಿಣ, ಗಂಧಕ ಮತ್ತು ರಂಜಕ ಇವುಗಳ ಪರಮಾಣುಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಯಿಂದ ಉಂಟಾದ ಅಣುಗಳ ಸಮೂಹ.

ನೀವು ಪ್ರಕೃತಿಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವಾಗ ಸಸಿಗಳು ಬೀಜಗಳಿಂದ ಹೇಗೆ ಮೊಳೆಯುವುವೆಂದೂ, ಮೊಟ್ಟೆಯೊಡೆದು ಮರಿಗಳು ಹೇಗೆ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆಂದೂ ನೋಡಿ ತಿಳಿದಿರಬಹುದು. ಈಗ ನೀವು ಹಿಂದೆ ಕಂಡ ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವಲೋಕಿಸಿರಿ.

ಒಂದು ಬೀಜವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಒಣಗಲಾಗಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಜೀವಕಳಿ ಇದ್ದಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ—ಅಂದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವಾಯು, ತೇವ ಮತ್ತು ಉಷ್ಣಗಳು ಒದಗಿತೆಂದಾದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಜೀವಾಣುಗಳು ಬೆಳೆಯಲಾರಂಭಿಸುವುವು. ಹೀಗೆ ಬೆಳೆದ ಜೀವಾಣುಗಳು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತಪ್ತಿಯನ್ನು ಜರಗಿಸುತ್ತ ಬೀಜವು ಅಂಕುರಿಸಿ ಸಸ್ಯಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಮುಂದುವರಿದು ಸಾಗುವುದು. ಬೀಜಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಜೀವಾಣುಗಳು ಕೂಡ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಸಂಕೀರ್ಣ ಜೀವಾಣುಗಳಂತೆಯೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಅಂದರೆ ಈ ಜೀವಾಣುಗಳ ನಿರ್ಮಾಣವು ಸರಳವಾದುದಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಾಣುವಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧಾನದ ಜೀವಾಣುಗಳು ಸಂಯೋಗಗೊಂಡಿರುವುವು. ಈ ಎರಡು ವಿಧಾನದ ಜೀವಾಣುಗಳು ಉಂಟಾಗುವುದು ಸಸ್ಯಗಳ ಹೂಗಳಲ್ಲಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧದ ಜೀವಾಣುವು ಅತೀ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದುದು. ಹೂಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಾಗ ಸಿಮ್ಮ ಕೈಗೆ ತಗಲುವ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಪರಿಮಾಣದ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಧೂಳಿದೆಯಲ್ಲ! ಅದು ಈ ಜೀವಾಣುಗಳ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮೂಹ. ಇದನ್ನೇ ಪರಾಗವೆನ್ನುವರು. ಪರಾಗವು ಪರಾಗಕೋಶದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಹೂವಿನ ಕೇಸರಗಳ ಮೇಲೆ ಇರುತ್ತದಷ್ಟೆ? ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ನೋಡಿರಿ. ಹೂವಿನ ಒಳಗಡೆ ಪುಷ್ಪಪಾತ್ರೆಯಿಂದಲೂ, ದಳವೃತ್ತದಿಂದಲೂ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಂಡಾಶಯವನ್ನು ನೀವು ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ಅಂಡಾಶಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಕಣಗಳು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧದ ಜೀವಾಣುಗಳ ಸಮೂಹ ಇವುಗಳನ್ನು ಅಂಡಗಳೆನ್ನುವರು. ಇವೇ ಜೀವಾಣುವಿನ ಸಂಕೀರ್ಣಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧದ ಜೀವಾಣು. ಫಲೀಕರಣವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಶಲಾಕಾಗ್ರದ ಮೇಲೆ ಕೇಸರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪರಾಗವು ಉದುರಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಶಲಾಕೆಯ ಮೂಲಕ ಅಂಡಾಶಯವನ್ನು ಸೇರಬೇಕು, ಹೀಗೆ ಅದು ಅಂಡಾಶಯವನ್ನು ಸೇರಿದ ಒಳಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ಅಂಡಗಳೊಡನೆ ಸಮ್ಮಿಳಿತವಾಗಬೇಕು; ಆಗ ಮಾತ್ರ

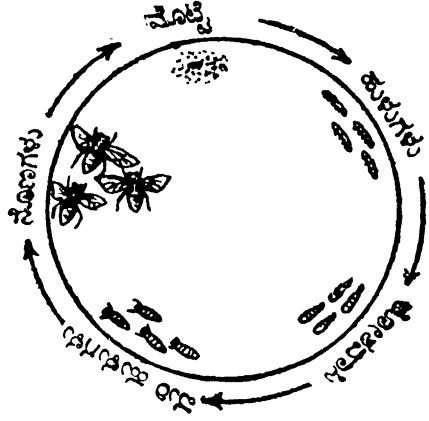
ಅಂಡವು ಸಫಲಿತವಾಗುವುದು. ಹೀಗೆ ಸಫಲಿತವಾದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಡವು ಬೀಜವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದು. ಸಫಲಿತವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಅಂಡಕ್ಕೆ ಹಾನಿ

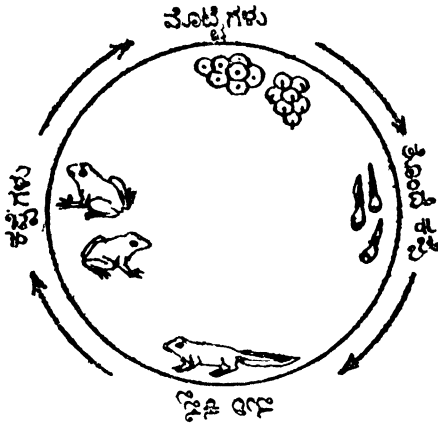
ಚಿತ್ರ 29. ದಾಸನಾಳ ಹೂವನ್ನು ಸೀಳಿಹಾಗ ಮೇಲೆ ಕಾಣುವ ಭಾಗಗಳು

ತಟ್ಟಿದಂತೆ ಅದಕ್ಕೆ ಯುಕ್ತ ಹೊದಿಕೆಯಿರುವುದಷ್ಟೆ? ಅವರೆಯು ಅಂಡಗಳ ಕೋಡುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವಷ್ಟೆ? ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಬೀಜಗಳಿಗೆ ಮಾವಿನ ಓಟಿ

ಯಂತೆ ಪುಷ್ಪಸಾತ್ರೆಯು ಫಲವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬೀಜವು ಪರಾಗ ಮತ್ತು ಅಂಡಗಳ ಸಮ್ಮಿಳನದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂಕೀರ್ಣ ಜೀವಾಣು ಇದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸಂಕೀರ್ಣ ಜೀವಾಣುಗಳಿಗೆ ಮೊಳೆಯುವಿಕೆಯ ಸಮಯ ಬೇಕಾಗುವ ಆಹಾರವು ಬೀಜಗಳಲ್ಲೇ ಅಡಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯೋಗ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಒದಗಿದಾಗ ಬೀಜಗಳಲ್ಲಿನ ಜೀವಾಣುವು ಬೆಳೆಯಲಾರಂಭಿಸಿ ಬೀಜವು ಮೊಳೆತು ಸಸಿಯಾಗುವುದು. ಕೆಲವು ಬೀಜಗಳನ್ನು ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ಪರಿಯಂತರ ಕಾದಿಡಬಹುದು. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ತಾವರೆಯ ಬೀಜಗಳು ಒಂದು ಶತಮಾನದ ಪರಿಯಂತ ಹೊಟ್ಟಾಗದೆ ಉಳಿಯುವವು.

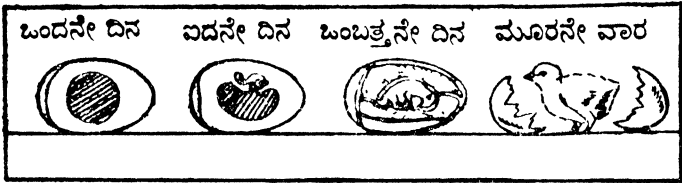
ಚಿತ್ರ 30

ಚಿತ್ರ 31

ಈಗ ಮೊಟ್ಟೆಗಳ ಕುರಿತು ವಿಚಾರಿಸುವ. ಅನೇಕ ಜೀವಿಗಳು ಮೊಟ್ಟೆಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟುವವೆಂದು ನೀವು ಬಲ್ಲರಿ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮೊಟ್ಟೆಯ ಮೂಲವು ಒಂದು ಫಲೀಕರಣಗೊಂಡ ಜೀವಾಣುವಿನಲ್ಲಿದೆ. ಫಲೀಕರಣಗೊಂಡ ಜೀವಾಣುವೆಂದರೆ ಎರಡು ವಿಧದ ಜೀವಾಣುವಿನ ಸಮ್ಮಿಳನ. ಮೀನುಗಳು ಹುಟ್ಟುವುದು ಮೊಟ್ಟೆಗಳಿಂದ. 'ಹರಿಂಗ್' ಹೆಣ್ಣು ಮೀನು ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ವಿಧಾನದ ಜೀವಾಣುಗಳನ್ನು ನೀರ ತಳ

ದಲ್ಲಿ ಇರಿಸುವುದು. ಆಗ ಅದೇ ಜಾತಿಯ ಗಂಡು ಮಾನು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧಾನದ ಜೀವಾಣುಗಳನ್ನು ಹೆಣ್ಣು ಮಾನಿಸಿದ ಜೀವಾಣುಗಳ ಮೇಲೆ ಸುರಿಸಿ ಬಿಡುವುದು. ಹೆಣ್ಣು ಮಾನಿಸಿದ ಜೀವಾಣುಗಳು ಗಂಡು ಮಾನಿನ ಜೀವಾಣುಗಳೊಡನೆ ಸಮ್ಮಿಶ್ರಿತವಾಗಿ ಫಲೀಕರಣ ಹೊಂದುವುವು. ಈ ಫಲೀಕರಣ ಹೊಂದಿದ ಸಂಕೀರ್ಣ ಜೀವಾಣುಗಳು ಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಮೊಟ್ಟೆಯೊಡೆದು ಮರಿಗಳಾಗಿ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬರುವುವು. ಹಕ್ಕಿಗಳ ಮೊಟ್ಟೆಯ ವಿಧಾನವೂ ಹೀಗೆಯೇ. ಅದರಲ್ಲಿ ಫಲೀಕರಣಹೊಂದಿದ ಸಂಕೀರ್ಣ ಜೀವಾಣುವು ಬೆಳೆಯುವುದು. ಇದರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರ ದ್ರವ್ಯಗಳು ಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ರಸದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚುಕ್ಕಿಯಂತೆ ಕಾಣಿಸುವುದು. ಇದನ್ನು ಭ್ರೂಣವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ತತ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಇತರ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಭ್ರೂಣದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರದ್ರವ್ಯಗಳಾಗಿವೆ. ಯೋಗ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ

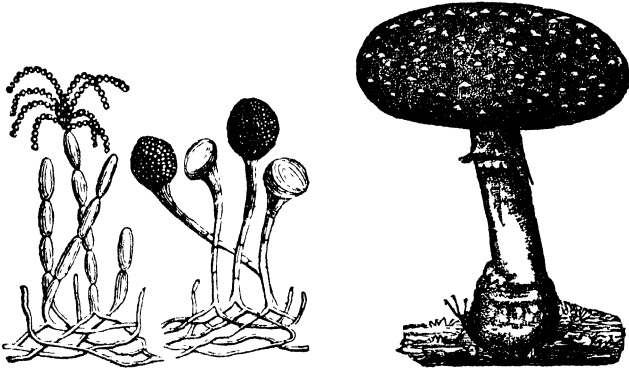
ಚಿತ್ರ 32. ಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಭ್ರೂಣ ಬೆಳೆದು ಮರಿಯಾಗುವುದು

ದೊರಕಿದರೆ ಈ ತತ್ತಿಗಳು ಒಡೆದು ಮರಿಗಳು ಹುಟ್ಟುವುವು. ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಈ ಸಂಕೀರ್ಣ ಜೀವಾಣುವಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಹೇಗೆ ಮರಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆಂದು ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಹಸುರು ಮತ್ತು ಹಸುರಾಗಿರದ ಸಸ್ಯಗಳು

ಹಸುರು ಸಸ್ಯಗಳ ಪರಿಚಯ ನಿಮಗೆ ತುಂಬಾ ಇದೆ. ಹಸುರಿಲ್ಲದ ವಿವರಣೆ ಸಸ್ಯಗಳು ಇವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದಿರಬಹುದು. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನಾಯಿ ಕೊಡೆ (ಆಳಿಂಬೆ)ಯನ್ನು ಕಾಣದವರಿಲ್ಲ. ಇದು ಹಸುರಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅದು ಸಸ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದುದು. ಅದು ಬೆಳೆಯುವ ಜಾಗದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯಿರಿ. ಹಸುರಿಲ್ಲದ ಈ ಸಸ್ಯಗಳಿಗೆ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜನ. ಅದುದರಿಂದ ಅವು ಕತ್ತಲಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುವಷ್ಟೆ?

ಕೊಳೆಯುವ ವನಸ್ಪತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಜನ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಹೆಚ್ಚಳವಿರುವಲ್ಲಿ ಇವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವವೆಂದು ನೀವು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಈ ಕೊಳೆಯುವ ವಸ್ತುಗಳೇ ಅವುಗಳ ಆಹಾರ. ಒಂದು ನಾಯಿಕೊಡೆಯನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸಿ ನೋಡಿರಿ. ಅದು ನೆಲದಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಅನೇಕಾನೇಕ ತಂತುಗಳ ಒಂದು ಸಮುದಾಯವೆಂದು ನೀವು ನೋಡಬಹುದು. ಮೇಲೋಗರಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಆಳಿಂಬೆಯ ತಲೆಯನ್ನು ಒಂದು ಕಾಗದದ ಮೇಲಿರಿಸಿ ಅದನ್ನು ತಟ್ಟಿದರೆ ತುಂಬಾ ಬೂದುಬಣ್ಣದ ಕಣಗಳು (Spores) ಉದುರುವುವು. ಈ ಕಣಗಳೇ ಅದರ ಪುನರುತ್ಪತ್ತಿಯ ಸಾಧನಗಳು. ಈ ಕಣಗಳು ಯೋಗ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುವು. ಹೀಗೆ ಕಣಗಳಿಂದಲೇ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವ

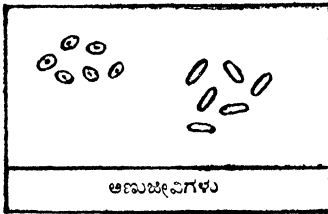
ಚಿತ್ರ 33 — ವಿವರ್ಣ ಸಸ್ಯಗಳು

ವಿವರ್ಣ ಸಸ್ಯಗಳು ತುಂಬಾ ಇವೆ. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂತೆಯೇ ಇರಿಸಿದ ನಿಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಬೆಳ್ಳಗಿನ ಪದಾರ್ಥವು ಆವರಿಸಿದಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲವೆ. ಇದನ್ನು ಬೂಬು (ಬೂಸು) ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಹುಟ್ಟುವುದು ಕಣಗಳಿಂದ. ಈ ಕಣಗಳು ಅಮಿಾಬದ ಜೀವಾಣುವನ್ನು ಹೋಲುವುವು. ಇವೂ ಏಕೇಂದ್ರಿಯಗಳು. ಇವುಗಳ ವೃದ್ಧಿಯು ಸಾಗುವುದು ಅಮಿಾಬದ ವೃದ್ಧಿ ಸಾಗಿದಂತೆಯೇ. ಬ್ರೆಡ್ಡು ಮಾಡಲು ಇದೇ ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯಗಳನ್ನು (Yeast) ಉಪಯೋಗಿಸುವುದೂ ಉಂಟು. ಈ ಸಸ್ಯಗಳನ್ನು ಬ್ರೆಡ್ಡಿನ ಹಿಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಅದು ಹುಳಿತು ಅದರಲ್ಲಿ ಅಂಗಾರಾವು ಉಂಟಾಗಿ ಬ್ರೆಡ್ಡು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉಬ್ಬುವುದು. ಈ ಬಗೆಯ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಹೆವ್ವುಗಿಡಗಳೆಂದೂ ಕರೆಯುವರು. ಈ ಸಸ್ಯಗಳ

ಪ್ರತ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯು ಬಹು ತೀವ್ರದಿಂದ ಸಾಗುವುದು. ಫಲೀಕರಣವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇವಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಜೀವಾಣು ಬೆಳೆದು ಅನೇಕಾನೇಕ ಏಕೇಂದ್ರಿಯ ಜೀವಾಣುಗಳು ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ.

ಅಣುಜೀವಿಗಳು

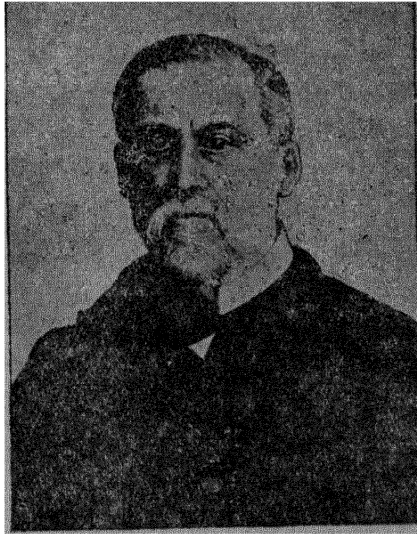
ಅಣುಜೀವಿಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಚಯವು ನಿಮಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಆಗಿದೆ. ನೆಲದ ಸಾರವನ್ನು ಅವು ಹೇಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತವೆಂದು ಸಾರ ಅನಿಲದ ಕುರಿತಾಗಿ ಹೇಳುವಾಗ ನೀವು ತಿಳಿದಿರುವಿರಿ. ಹೀಗೆ ಅವು ನಮಗೆ ಉಪಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುವು. ಅಣುಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಚಾತಿಯವುಗಳಿವೆ. ಕೆಲವು ನಮ್ಮ ಆಪ್ತಮಿತ್ರರು. ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬರಗುವ ಅನೇಕಾನೇಕ ಅನುಕೂಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಇವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಾಗವು. ನೆಲದಲ್ಲಿ ಸಸ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಜನ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಕೊಳೆತು ಗಿಡಮರಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಆಹಾರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಬೇಕಾದರೆ ಈ ಅಣುಜೀವಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ನಿರ್ವಾಹವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯ ಹಿತಕರವಾದ ಅಣುಜೀವಿಯು ಕುರಿ ಮೊದಲಾದ ಪಶುಗಳ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರುವುದು. ಈ ಅಣುಜೀವಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೆಂದರೆ ಹುಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅಮಿತರಂಧ್ರ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಕರಗಿಸಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗುವುದು. ಈ ಅಣುಜೀವಿಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲುಗಳ ಪ್ರಯೋಜನವು ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಗೂ ದೊರಕದೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಗೆಯ ಅಣುಜೀವಿಗಳು ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಹುಲ್ಲು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸೇವಿಸುವ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಮಿತರಂಧ್ರ ಪದಾರ್ಥವು ಮಲದೊಡನೆ ವಿಸರ್ಜಿಸಲ್ಪಡುವುದೆಂದು ನೀವು ಅರಿತಿರುವಿರಿ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಆಹಾರ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಅಮಿತರಂಧ್ರ ಪದಾರ್ಥದ ಸಮತೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ನೀವು ತಿಳಿದಿರುವಿರಿ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಪೋಷಕವಾಗದ ಈ ಅಮಿತರಂಧ್ರ ಪದಾರ್ಥವು ನಮ್ಮ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಸೇರಿರಬೇಕು?

ಚಿತ್ರ 34

ಅಣುಜೀವಿಗಳು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಅನುಕೂಲವಾಗಿದ್ದಾಗ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಯೋಗ್ಯ ವಸ್ತುವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು, ಅವುಗಳನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಆಹಾರ

ವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ಬೆಳೆಯುವುವು. ಈ ಅಣುಜೀವಿಗಳು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಗಳೆಂದು ವುನಃ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅವು ನೆಲ, ಜಲ, ವಾಯು ಹಾಗೂ ಹಾಲು ಮೊದಲಾದ ಉತ್ತಮ ಆಹಾರ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲೂ, ದೇಹಗಳಲ್ಲೂ ಇವೆ. ಅವು ಹೀಗೆ ಬೆಳೆಯುವಾಗ ಹೆವುಗಿಡ ಸೇರಿಸಿದ ಸಕ್ಕರೆಯ ದ್ರಾವಕವು ಮಧ್ಯಸಾರವಾಗುವಂತೆ ವಸ್ತುಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಯನ್ನೇ ಕೆಡಿಸಿ ಅವುಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಬಿಡುವುವು. ಕೊಳೆಯುವ ಮಾಂಸದಿಂದ ಹೊರಡುವ ದುರ್ಗಂಧದ ಪರಿಚಯ ನಿಮಗಿರಬಹುದು. ಮಾಂಸವು ಕೊಳೆಯುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಅಣುಜೀವಿಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯೂ, ಪ್ರತ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯೂ ಅತಿರೇಕವಾಗಿ ಜರಗುತ್ತಲಿರುತ್ತವೆ. ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಸಾರಜನಕ ದ್ರವ್ಯಗಳು ವಿಭಜನೆಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ಅಣುಜೀವಿಗಳಿಂದ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಆಗ ಒಂದು ದುರ್ವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಕೆಲವು ಅನಿಲಗಳು ಹೊರಡುವುವು. ಈ ಬಗೆಯ ಮಾರ್ಪಾಟುಗಳೆಲ್ಲ ನೆಲದಡಿಯಲ್ಲಿ ಜರಗಿದರೆ ಅವು ಬಹು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗುವುವು. ಅದೇ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜರಗಿದರೆ ಅನಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆದ್ದಾರಿದಳಾಗುವುವು. ಇದೇ ಮಾರ್ಪಾಟವು ನಮ್ಮ ದೇಹದ ಮಾಂಸದಲ್ಲೆಲ್ಲಾದರೂ ತೊಡಗಿತೆಂದರೆ ನಮಗೆ ಮೃತ್ಯುವೇ ಗತಿ!

ಲೂವಿ ಪೇಶ್ವರ್

ಈ ಅಣುಜೀವಿಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅವಿಶ್ರಾಂತ ಶ್ರಮದಿಂದ ಪರಿಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ನಡಿಸಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಇವುಗಳ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟವನು ಲೂವಿ ಪೇಶ್ವರ್ ಎಂಬ ಫ್ರೆಂಚ್ ವಿಜ್ಞಾನಿಯು. ಅವನ ಶೋಧ

ನೆಯು ವಿಚಾರವಾದ ಬಹು ಸುರಸ ಕಥೆಗಳನ್ನೇಕವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ನೀವು ಓದಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಡವೇ? ಈ ಸೂಕ್ಷ್ಮತಮವಾದ ಅಣುಜೀವಿಗಳ ಕಾರಭಾರಕ್ಕೆ ಪರಿ

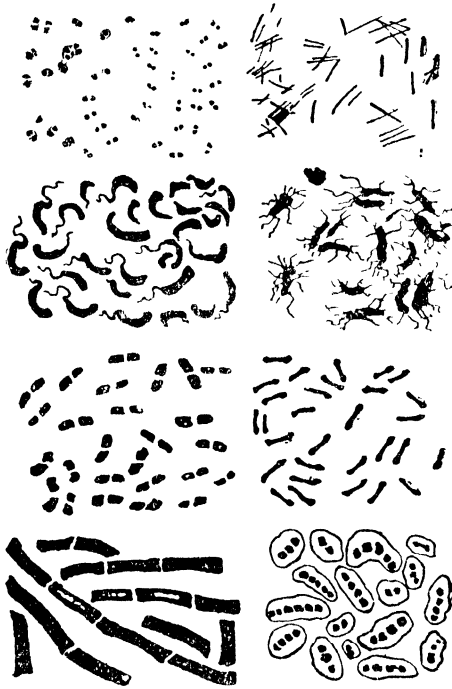
ಮಿತಿಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ಪ್ರತ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯು ಬಹು ಭರದಿಂದ ಸಾಗುವುದು. ಇವುಗಳು ಏಕೇಂದ್ರಿಯ ಜೀವಿಗಳು. ನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಕಣಗಳು ಬೆಳೆದು ವಿಭಾಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಪ್ರತ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯು ವಿಪರೀತ ಭರದಿಂದ ಸಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಅಣುಜೀವಿಯು ಸಾಕಷ್ಟು ಆಹಾರವೂ, ಯೋಗ್ಯ ಉಷ್ಣ ಹಾಗೂ ಯುಕ್ತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಒದಗಿದುವೆಂದಾದರೆ ದಿನವೊಂದರಲ್ಲಿ ಅದರ ಸಂತಾನವು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನೂರಾರಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದು. ಈ ಅಣುಜೀವಿಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಹದ ಉಷ್ಣಮಾನವು (ಎಷ್ಟು?) ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒಗ್ಗುವುದು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಆಹಾರಪದಾರ್ಥವು ಹೇರಳವಾಗಿರುವುದು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಗಾಯವಾದಾಗ ಈ ಅಣುಜೀವಿಗಳನ್ನು ತಡೆಕಟ್ಟಿ ನಮ್ಮ ರಕ್ತವನ್ನು ಇವು ಸೇರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಅಣುಜೀವಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಯೋಗ್ಯ ಔಷಧದ್ರವ್ಯಗಳಾದ ಆಯಡಿನ್, ಕಾರ್ಬೊಲಿಕ್ ಎಸಿಡ್ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಪರಿಚಯ ನಿಮಗಿದೆ. ಇವುಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದವನು ಲಾರ್ಡ್ ಲಿಸ್ಟರ್ ಎಂಬ ಆಂಗ್ಲ ವೈದ್ಯನು. ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ಈ ಅಣುಜೀವಿಗಳ ಹಾವಳಿಯಿಂದಾಗಿ ರಕ್ತವು ವಿಷಮಯವಾಗಿ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಬಾಯಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಬಹುದು. ಇಂಥವರನ್ನು ಬದುಕಿಸಲು ಈ ವಿಷನಿರೋಧಕ ಔಷಧಗಳು ಸಹಕಾರಿಗಳಾಗಿವೆ.

ಅನೇಕಾನೇಕ ರೋಗಗಳಿಗೆ ಈ ಅಣುಜೀವಿಗಳೇ ಮೂಲ. ಒಮ್ಮೆ ಈ ಅಣುಜೀವಿಗಳು ನಮ್ಮ ರಕ್ತವನ್ನು ಸೇರಿದರೆ ಅವುಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಗಳು ಬಹಳ ಬೇಗನೇ ಸಾಗುವುದು. ಇವುಗಳು ಬೆಳೆಯುವಾಗ ನಮ್ಮ ರಕ್ತದಲ್ಲಿರುವ ಪೋಷಕ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಭಜಿಸಿ ವಿಷದ್ರವ್ಯಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಡುವುವು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಮಗೆ ಅಸೌಖ್ಯ, ಅನಾರೋಗ್ಯಗಳುಂಟಾಗುವುವು. ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಸ್ಥವೆಂದರೆ ಈ ಸೂಕ್ಷ್ಮತಮ ಅಣುಜೀವಿಗಳ ದಾಳಿ. ಈ ಅಣುಜೀವಿಗಳ ವಿವಿಧತೆಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೋಗಗಳು ತಲೆದೋರುವುವು. ಆದರೆ ಈ ವೈರಿಗಳ ದಾಳಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಲು ನಮ್ಮ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯ ಯೋಧರಿರುವರೆಂದು ಈ ಮೊದಲೇ ನೀವು ಅರಿತಿರುವಿರಿ. ಅವರಾರು?

ಈ ನಮ್ಮ ರಕ್ತದಲ್ಲಿರುವ ಕಣಗಳು—ಅಮೀಬಾ ಜೀವಿಯು ತನ್ನ ಆಹಾರವನ್ನು ಆವರಿಸಿ ಸೇವಿಸುವಂತೆ—ಈ ಅಣುಜೀವಿಗಳನ್ನು ಸುಂಗಿಬಿಡುವುವು. ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿರುವ ಗ್ರಂಥಿಗಳಿಂದ ಒಸರುವ ದಿವ್ಯ ದ್ರವ್ಯಗಳು ನಮ್ಮ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಈ ಅಣುಜೀವಿಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತವೆ.

ಅಣುಜೀವಿಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು?

ನಾವು ಆರೋಗ್ಯವಂತರಾಗಿ ಸುಖದಿಂದ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸಬೇಕಾದರೆ ಈ ಅಣುಜೀವಿಗಳ ಸೇನಾಬಲವನ್ನು ಮುರಿದು ಅವು ನಮ್ಮ ದೇಹದ ಮೇಲೆ

ಚಿತ್ರ 35. ವಿವಿಧ ರೋಗಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಬೇರೆಬೇರೆ ಅಣುಜೀವಿಗಳು
(ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ)

ಕೈಮಾಡದಂತೆ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದಿರಬೇಕಷ್ಟೆ? ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಂಥವನ್ನೇ ಬರೆಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದು ಇಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಬರೇ ಕೆಲವು ಹೆಗ್ಗುರುತುಗಳು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲ್ಪಡುವವು.

ನಮ್ಮ ಭಾರತವನ್ನು ಸೂರೆಮಾಡಲು ಪರಕೀಯರು ದಾಳಿನಡೆಸಲು ಮೂರು

ಹೆದ್ದಾರಿಗಳೇ ಕಾರಣವಷ್ಟೆ? ಅವುಗಳೇ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಸಮುದ್ರ, ಖೈಬರ್ ಮತ್ತು ಬೋಲನ್ ಕಣಿವೆಗಳು. ಅಂತೆಯೇ ಮೂಗು ಮತ್ತು ಬಾಯಿ ಎಂಬ ಬಂದರಗಳ ಮೂಲಕವೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಕಣಿವೆಯಂತಹ ಗಾಯಗಳ ಹಾಗೂ ತಿನ್ನುವ ಆಹಾರದ ಮೂಲಕವೂ ಈ ಅಣುಜೀವಿಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಗುತ್ತವೆ. ಈ ಹೆದ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಭದ್ರಪಡಿಸಿ ಕಾದುಕೊಂಡೆವೆಂದಾದರೆ ಅಣುಜೀವಿಗಳು ದೇಹದೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಭೀತಿಯಿಲ್ಲ! ನಿಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯ ಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ಕಲಿತ ಪ್ರಥಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ವಿವಿಧ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತುಲನೆಮಾಡಿ ನೋಡಿರಿ!

ಆಹಾರದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಅಣುಜೀವಿಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಹದೊಳಗೆ ಹೊಗುವ ವೆಂದು ನೀವು ಅರಿತಿರುವಿರಾಷ್ಟೆ? ಇಂಥ ಅಣುಜೀವಿಗಳು ದೇಹವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಂತೆ ಮಾಡುವುದೇ ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯರಕ್ಷಣೆಯ ಸಾಧನವು ಅಂದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಆರೋಗ್ಯವಂತರಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ, ಶುಚಿಯಾದ ಆಹಾರವನ್ನೇ ಸೇವಿಸಬೇಕು. ಸ್ವಚ್ಛತೆಯೇ ಮೂಲಮಂತ್ರವಾಗಿರಬೇಕು. ಮನೆಯ ವಾತಾವರಣ, ಆಹಾರ, ಉಡಿಗೆತೊಡಿಗೆ— ಸರ್ವವೂ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿರಬೇಕು. ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ವಾಯು, ಆಹಾರ, ನೀರು ಇವುಗಳ ಸೇವನೆಯೇ ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯದ ನಿಯಮವಾಗಿರಬೇಕು. ಅಶುಚಿಯಾಗಿರುವುದೆಂದರೆ ಈ ಅಣುಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಆಮಂತ್ರಣ ಕೊಟ್ಟಂತೆಯೇ ಸರಿ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ವಾಯುಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಈ ಹಾನಿಕಾರಿಗಳಾದ ವಿವಿಧ ಅಣುಜೀವಿಗಳ ದಾಳಿಯನ್ನು ತಡೆಯಲು ಶುಚಿತ್ವದಷ್ಟು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಾಧನ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ!

ಸಾಬೂನು

ಸ್ವಚ್ಛೀಕರಣದ ಉತ್ತಮ ಸಾಧನ.

ಸಾಬೂನಿನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಯದವರೇ ಇಲ್ಲ. ಡಾಕ್ಟರರು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲ ಈ ವಸ್ತುವಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರಬಹುದು. ರೋಗಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಾಗ, ರೋಗಿಯು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ಸಾಬೂನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಅವರು ಕೈ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನೀವು ಕಂಡಿರಬಹುದು. ಇದೇನೂ ಕೆಟ್ಟ ಚಟವಲ್ಲ. ಬದಲು ಶುಚಿತ್ವದ ಸಾಧನ. ಡಾಕ್ಟರರ ವಿಚಾರವೇ ಏಕೆ? ಶುಚಿತ್ವದ ಗೂಢವನ್ನರಿತವರು, ಯಾವ ವಸ್ತುವನ್ನು ತಿನ್ನುವುದಿದ್ದರೂ, ತಿನ್ನುವ ಮೊದಲು ಕೈ ತೊಳೆಯದೆ ಇಲ್ಲ.

ಕೊಳೆಯನ್ನು ತೊಳೆಯಲು ನೀರು ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದುದೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಮಳೆ ಬಂದಿತೆಂದರೆ ವಾತಗೋಲದಲ್ಲಿರುವ ದೂಳು ಮೊದಲಾದ ಕಶ್ಮಲಗಳು ತೊಳೆದುಹೋಗುವವು. ಇಷ್ಟೆ ಏಕೆ? ಸಸ್ಯಗಳ ಹಸುರಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಇರಬಹುದಾದ ದೂಳೂ, ಮರದ ಸೊನೆಗಳೂ, ಮಾಡು ಗೋಪುರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಮೇಲಿನ ಕಸಕಡ್ಡಿ, ದೂಳೂ, ಕೊಚ್ಚಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟು ಎಲ್ಲವೂ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಚ್ಛೀಕರಣದ ಕೆಲಸವು ಬರೇ ನೀರಿನಿಂದಲೇ ಸಾಗದು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಬರೇ ನೀರಿನಿಂದ ಬಟ್ಟೆ ಒಗೆದರೆ ಅದು ಶುಚಿಯಾಗಲು ಅದೆಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ತಗಲುವುದಿಲ್ಲ? ಅದೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಾಬೂನನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಅವು ಬಹು ಬೇಗನೆ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗುವವು. ಅಂತೂ ತೈಲಪದಾರ್ಥಗಳೊಡನೆ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಕಶ್ಮಲಗಳನ್ನು ನೀಗಲು ಸಾಬೂನು ಉತ್ಕೃಷ್ಟ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ತೊಳೆಯುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ಕೂ ನಾವು ಸಾಬೂನನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಪ್ರಯೋಗ :—(14) ಒಂದು ತುಂಡು ಸಾಬೂನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರಿಂದ ಕೆಲವು ಕೀಸಳುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಿರಿ. ಈ ಕೀಸಳುಗಳು ಕುಡಿಯುವ ಶುದ್ಧ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕರಗುವವೋ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿರಿ. ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಟ್ಟು ಹೇಗೆ ಕರಗುವುವೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿರಿ ಕೀಸಳುಗಳನ್ನು ನೀರಿನೊಂದಿಗೆ ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದ ತಿಕ್ಕಿ ನೋಡಿರಿ.

ಪ್ರಯೋಗ:—(15) ಕೆಲವು ಕೀಸಳುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಪ್ರಣಾಳದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಅರ್ಧಾಂಶ ನೀರು ಹಾಕಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಕಿಸಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿರಿ.

ಪ್ರಯೋಗ:—(16) ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಣಾಳದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕೀಸಳುಗಳನ್ನಿರಿಸಿ ಪ್ರಣಾಳವನ್ನು ಬಿಸಿಮಾಡಿ ಸಾಬೂನು ಹೇಗೆ ಕರಗುವುದೆಂದು ನೋಡಿರಿ.

ಈ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಂದ ಏನು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು? ಸಾಬೂನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕರಗುವುದು. ಸಾಬೂನಿನ ದ್ರಾವಣವನ್ನು ಕುಲುಕಿಸಿದರೆ ನೊರೆಬರುವುದು. ಮಳೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನೊರೆಯು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುವುದು. ಕೆಲವು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸಾಬೂನಿನ ನೊರೆ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೇನು ಕಾರಣ? ಅಂಥ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಭೂಲವಣಗಳು ಕರಗಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಕರಗಿ ಕೊಂಡಿರುವ ಲವಣಗಳು ಸಾಬೂನಿನೊಂದಿಗೆ ಸಂಯೋಗಗೊಂಡು ನೀರ ಮೇಲೆ ಮಂಡದ ಪರೆಯು ಕೊಳೆಯಂತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಈ ಸಂಯುಕ್ತವನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕರಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ಸಮಯದ ವರೆಗೆ ಸಾಬೂನನ್ನು ತಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕರಗಿಕೊಂಡಿರುವ ಲವಣ

ಗಳ್ಳಿಲ್ಲವೂ ಸಾಬೂನಿನೊಡನೆ ಸಂಯೋಗಕ್ಕೊಳಗಾದ ಬಳಿಕ ನೊರೆಯು ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಯಾವ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸಾಬೂನು ಹಸನಾದ ನೊರೆಯನ್ನು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಕೊಡುವುದೋ ಅದನ್ನು ಮೃದು ನೀರು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಲವಣಗಳ ಕರಗುವಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ ನೊರೆಯನ್ನು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಉಂಟುಮಾಡದಿರುವ ನೀರೇ ಕಠಿಣ ನೀರು. ಇಂಥ ನೀರು ಬಟ್ಟೆ ಒಗೆಯುವುದಕ್ಕೂ, ಸ್ನಾನಕ್ಕೂ ಯೋಗ್ಯವಾದುದಲ್ಲ.

ನೀರಿನ ಕಠಿಣತೆ ಮತ್ತು ಮೃದುತ್ವ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು.

ಪ್ರಯೋಗ:-(17) ಸ್ವಲ್ಪ ಶುದ್ಧ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸಾಬೂನಿನ ಪ್ರಬಲ ದ್ರಾವಣವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿರಿ. ಮೂರು ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ನೀರು, ಉಪ್ಪಿನ ನೀರು ಮತ್ತು ಬಾವಿ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಇವಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಾಬೂನಿನ ಪ್ರಬಲ ದ್ರಾವಣವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕುಲುಕಿಸಿರಿ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಠಿಣ ನೀರು ಯಾವುದು? ಮೃದು ನೀರು ಯಾವುದು?

ಕಠಿಣ ನೀರನ್ನು ಮೃದುಮಾಡದ ವಿನಹಾ ಅದು ಬಟ್ಟೆಬರೆಗಳನ್ನು ತೊಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಇನ್ನಿತರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಕಠಿಣ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟೆಬರೆಗಳನ್ನು ಒಗೆಯುವುದೆಂದರೆ ಸಾಬೂನನ್ನು ವ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸುವುದೇ ಸರಿ! ಹೀಗೆ ಕಠಿಣ ನೀರನ್ನು ಮೃದುಗೊಳಿಸುವ ವಿಧಾನವು ಅದರೊಡನೆ ಸೇರಿ ಕೊಂಡಿರುವ ಲವಣಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದೆ. ಡೋಬಿ ಖಾರವನ್ನು ನೀರಿಗೆ ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಅದರ ಕಠಿಣತೆಯು ಮಾಯವಾಗುವುದು. ಅದರೇ ಡೋಬಿ ಖಾರವು ನಮ್ಮ ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಹಿತವಾದುದಲ್ಲ. ಬರೇ ಸುಣ್ಣವನ್ನು ಯೋಗ್ಯ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನೀರಿಗೆ ಬೆರೆಸಿ ಅದರ ಕಠಿಣತೆಯನ್ನು ನೀಗಬಹುದು.

ನೀರು ವಿಶೇಷ ಮೃದುವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಕುಡಿಯಲು ಅಷ್ಟೊಂದು ರುಚಿ ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ನೀರನ್ನು ನಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಹಾಯಿಸುವಾಗ ಅದು ನಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಕೆಲವು ಲವಣಗಳನ್ನು ಬೇಗನೆ ಕರಗಿಸುವುದು. ಇಂಥ ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ.

ಸಾಬೂನನ್ನು ಹೇಗೆ ಉಂಟುಮಾಡುವರೆಂದು ಬಲ್ಲಾರಾ? ಸಾಬೂನೆಂದರೆ ಕೆಲವು ಕೊಬ್ಬು, ತೈಲ ಮತ್ತು ಕ್ಷಾರಗಳ ಸಂಯುಕ್ತ ವಸ್ತು.

ಪ್ರಯೋಗ:-(18) ಎರಡು ಟೆನ್ನು ಸೊಡಿಯಂ ಹೈಡ್ರೋಕ್ಸೈಡನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಟೆನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕರಗಿಸಿ ಒಂದು ಪಿಂಗಾಣ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಟೆನ್ನು

ತೆಂಗಿನೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ಸೋಸಿರಿ. ಆ ಬಳಿಕ ಹಿಂಗಾಣೆ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಉರಿಯುವ ಬೆಂಕಿಯ ಮೇಲಿರಿಸಿ ಎಣ್ಣೆ, ಕ್ಷಾರದ್ರಾವಣಗಳ ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ಒಂದು ಗಾಜಿನ ಕೋಲಿನಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕದಡಿಸುತ್ತಾ, ಎಣ್ಣೆಯು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುವ ತನಕ ಕುದಿಸಿರಿ. ಆ ಬಳಿಕ ೫ ಔನ್ಸ್ ಉಪ್ಪಿನ ಪ್ರಬಲ ದ್ರಾವಣವನ್ನು ಈ ಪಾತ್ರೆಯೊಳಗೆ ಹೊಯ್ಯಿರಿ. ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಬೆಂಕಿಯ ಮೇಲಿಂದ ತೆಗೆದು ತಣಿಯಗೊಡಿರಿ. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಫನಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿರಿ. ಸಾಬೂನನ್ನು ತಯಾರಿಸುವಾಗ ಅದನ್ನು ಮಾಡುವವನು ಸಾಬೂನಿನಲ್ಲಿ ಸೇರುವ ಎಣ್ಣೆ ಮತ್ತು ಕ್ಷಾರಗಳು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಂಯೋಗಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಜಾಗರೂಕತೆ ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಸಾಬೂನು ಉಂಟಾದ ಬಳಿಕ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಕ್ಷಾರಗಳು ಸಾಬೂನಿನಲ್ಲಿ ಉರಿಯುವುವು. ಅದುದರಿಂದ ಮೈಗೆ ಹಾಕುವ ಸಾಬೂನನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಕ್ಷಾರದ ಅಂಶವನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಕಾಗುವುದು

ಸಾಬೂನು ಮತ್ತು ನೀರು ಇವೆರಡೂ ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಲು ಅತ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಸಾಧನಗಳಾಗಿವೆ. ಇವಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಏಕೆ ಎಂದು ನೀವು ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು. ಸಾಬೂನು ಮತ್ತು ನೀರು ಸೇರುವಾಗ ಉಂಟಾಗುವ ದ್ರಾವಣವು ಕೊಳೆ ಕಶ್ಮಲಗಳ ಕಣಗಳ ಸುತ್ತಲೂ ಒಂದು ತೆಳ್ಳಗಿನ ಪರಿಯಾಗಿ ಆವರಿಸಿ ಅವು ಅಲ್ಲಿಂದ ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಜಾರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇವಕ್ಕೆ ನೀರು ತಗಲಿತೆಂದರೆ, ಅವು ತೊಯ್ದೇ ಹೋಗುವುವು. ಕೊಳೆನೀರಿನ ಬಳಿಕ ಸ್ವಚ್ಛವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು?

ಎಣ್ಣೆಯು ಕೈಗೆ ತಗಲಿದಾಗ ನೀವು ಸಾಬೂನನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೈ ತೊಳೆದು, ಎಣ್ಣೆ ಬಿಡ್ಡನ್ನು ನೀಗುವಿರಷ್ಟೆ? ಎಣ್ಣೆಗೆ ಸಾಬೂನಿನ ನೀರು ಸೋಕಿತೆಂದರೆ ಅದು ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಒಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಹನಿಗಳಾಗಿ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ಈ ಹನಿಗಳು ಪುನಃ ಒಂದುಗೂಡದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ವಿರಳವಾದ ಎಣ್ಣೆಯ ಹನಿಗಳು ಸಾಬೂನಿನ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದು ಬೇಗನೆ ತೊಳೆದುಹೋಗುತ್ತವೆ.

ಪುನರವಲೋಕನೆ

ಬೆಳವಣಿಗೆ, ಜೀವಸಾರ, ಪ್ರತ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯ ಗೂಢ

ಪ್ರ. ೨. ಸಾ 1. *

ಈ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸು.

(ಜೀವಾಣುಗಳೆಂದು; ಅಸಂಖ್ಯಾತ; ಅಮೃಜನಕ; ಜೀವಸಾರ; ಜಲಜನಕ; ಅವರಣದಲ್ಲಿ; ಅಂಗಾರ; ರೇಣುಗಳು; ಸಾರಜನಕ; ಸಸಾರಜನಕಗಳಿಲ್ಲದೆ; ಪುನರ್ರಚನೆಯೂ;

ಎರಡು ಭಾಗಗಳಾಗಿ; ಶಕ್ತಿಯ; ಜೀವಸಾರವಾಗಿ; ವಿಧಾನವು; ಒಂದೇ; ಜೀವಸಾರದ ಒಂದು ರೇಣು; ಹೃತ್ಪ್ರೇಂದ್ರ; ರಕ್ತದಲ್ಲಿ; ಪೋಷಕ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು; ಬೆಳವಣಿಗೆಯ; ಪ್ರತ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ; ತನ್ನಿಂದತಾನೆ)

ಸಕಲ ಜೀವಿಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯೂ — 1 —, — 2 — ಸಾಗದು. ಎಲ್ಲಾ ಸಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ “ಜೀವ”ವುಳ್ಳ — 3 — ಸೇರಿ ಕೊಂಡಿವೆ. ರೇಣುಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಬಹು ತೆಳ್ಳಗಿನ — 4 — ಹುದುಗಿಕೊಂಡಿವೆ. ಈ ಆವರಣಗಳೊಳಗೆ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ — 5 — ಎಂಬ ದ್ರವ್ಯ ಇರುತ್ತದೆ. ಜೀವಸಾರದಲ್ಲಿ — 6 —, — 7 —, — 8 —, — 9 — ಈ ಮೂಲಧಾತುಗಳು ಸೇರಿ ಕೊಂಡಿವೆ.

ನಮ್ಮ ಶರೀರವೂ ಜೀವಸಾರದ ರೇಣುಗಳ — 10 — ಸಮೂಹವೇ ಆಗಿದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು — 11 — ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ ಜೀವಾಣುಗಳ — 12 — ಹಲವು ರೀತಿ. ಜೀವಾಣುಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಜೀವಸಾರ ಮಾತ್ರ — 13 —. ಈ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಜೀವಾಣುಗಳು — 14 — ಒಯ್ಯಲ್ಪಡುವ — 15 — ಆಮ್ಲಜನಕವನ್ನೂ ಹೀರುತ್ತವೆ. ಇದರ ಕೆಲ ವಂಶವು — 16 — ಉತ್ಪಾದನೆಗಾಗಿ ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತದೆ; ಕೆಲ ವಂಶವು — 17 — ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಾಣುಗಳ — 18 — ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಜೀವಾಣುಗಳು — 19 — ಹೊಸ ಜೀವಾಣುಗಳುಂಟಾಗುತ್ತವೆ.

ಅಮಿಬಾ ಎಂಬ ಏಕೇಂದ್ರಿಯ ಜೀವಿಯು — 20 —. ಈ ರೇಣುವಿನಲ್ಲಿ — 21 — ಇದೆ. ಅಮಿಬಾ ಬೆಳೆದು — 22 — ಎರಡಾಗುವುದು. ಇದನ್ನೇ — 23 — ಎಂದು ಕರೆಯುವರಷ್ಟೆ?

ಅಭ್ಯಾಸಗಳು

1. ಅಮಿತರಂಧ್ರ ಪದಾರ್ಥವೆಂದರೇನು? ಅದು ಸಸ್ಯಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನೆರವಾಗುವುದು? ವಿವರಿಸು.

2. ‘ಜೀವಸಾರ’ ಇದರ ವಿಷಯ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಬಂಧ ಬರೆ.

3. ಅಮಿಬ ಏಕೇಂದ್ರಿಯ ಜೀವಿಯ ಕುರಿತು ನೀನು ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ? ಅದರ ಬೆಳವಣಿಗೆ, ಜೀವನ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತತ್ತಿ ಹೇಗೆ ಜರಗುತ್ತವೆ?

4. ಸಂಕೀರ್ಣ ಜೀವಾಣುಗಳೆಂದರೇನು?

5. ಸಸ್ಯಗಳ ಬೀಜಗಳೆಂದರೇನು? ಅವು ಉಂಟಾಗುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ?

6. “ಪ್ರತ್ಯುತ್ತತ್ತಿಯ ಗೂಢ” ಇದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಬಂಧ ಬರೆ.

7. ಅಣು, ಪರಮಾಣು, ಆಂಡ, ಪರಾಗ, ಆಂಡಾಶಯ—ಎಂದರೇನು? ಇವುಗಳು ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತತ್ತಿ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನೆರವಾಗುವುವೆಂದು ತಕ್ಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿವರಿಸು.

8. ಮೊಟ್ಟೆಗಳಿಗೂ ಬೀಜಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಹೋಲಿಕೆಗಳಾವುವು? ವಿವರಿಸು.

9. ಜೀವಸಾರವು ಉಂಟಾಗಲು ನಾವು ಉಂಡ ಆಹಾರವು ಹೇಗೆ ನೆರವಾಗುವುದು ಕ್ರಮವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಬರೆ.

10. ಸ್ಥಾನ ತಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಬರೆ.

ಈ ಪರಮಾಣುಗಳ ಒಂದು ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ನೀರಿನ ಹನಿಯನ್ನು ನಿಮಗಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಗಾತ್ರದ ಕಲ್ಪನೆಯು ನಮ್ಮ ಭೂಮಿಯಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಪರಮಾಣುವು ಆತರಿಸಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಅಟದ ಗೋಲಿಯಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಏನಾದರೂ ಆಹಾರವು ದೊರಕಿತೆಂದಾದರೆ ಈ ಆಹಾರದ ಕಣವು ಅದನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಅಮಿಬವು ಜೀರ್ಣವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು.

ಹಸುರು ಮತ್ತು ಹಸುರಿಲ್ಲದ ಗಿಡಗಳು,

ಅಣುಜೀವಿಗಳು.....

ಪ್ರ. ೨. ಸಾ. 2.

(ವಿವರ್ಣ ಸಸ್ಯಗಳ; ಉಂಟುಮಾಡುವ; ಆಹಾರವನ್ನು; ಅಂಗಾರಾವ್ವವನ್ನು; ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕು; ಬೆಕ್ಕಿರಿಯ; ಅಣುಜೀವಿಗಳು; ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ; ಅಪ್ಪ ಮಿತ್ರರು; ಪರಮ ಶತ್ರುಗಳು; ರೋಗಗಳಿಗೆ; ಬಿಳಿ ರಕ್ತಕಣಗಳು.)

ಹಸುರಿಲ್ಲದ ಸಸ್ಯಗಳಿಗೆ - 1 - ನಿವೃತ್ತಿಯೋಜನ. ಆದುದರಿಂದ - 2 - ಸೇವಿಸಿ ತಮ್ಮ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಬೇಕಾದ - 3 - ಸ್ವತಃ - 4 - ಅಂತಃ ಸತ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೆ ಈ ವಿವರ್ಣ ಸಸ್ಯಗಳಿಗೂ ಸಿದ್ಧವಾದ ಆಹಾರವು ಅಗತ್ಯ.

ಆಳಿಂಬೆ, ಬೂಜು, ಹೆಪ್ಪು ಗಿಡಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ - 5 - ತಕ್ಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳು. ಈ ಜಾತಿಯ - 6 - ಎಂಬ - 7 - ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಹೇರಳವಾಗಿ - 8 -.

ಕೆಲವು ಅಣುಜೀವಿಗಳು ನಮ್ಮ - 9 -; ಬೇರೆ ಕೆಲವು - 10 -. ಅನೇಕಾನೇಕ - 11 - ಈ ಅಣುಜೀವಿಗಳೇ ಮೂಲ. ಈ ವೈರಿಗಳ ದಾಳಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಲು ನಮ್ಮ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ - 12 - ಯೋಧರ ಪಡೆ ಇದೆ.

ಅಭ್ಯಾಸಗಳು

1. “ಸ್ವಚ್ಛತೆಯೇ ಎಲ್ಲರ ಮೂಲ ಮಂತ್ರವಾಗಿರಬೇಕು” ಈ ಮಾತನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಶ್ರುತಪಡಿಸು.

2. ಆಹಾರವು ಹಳಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಅದು ಹಾಳಾಗದಂತೆ ಯಾವ ಯಾವ ಜಾಗರೂಕತೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು?

3. ಹಪ್ಪಳವನ್ನು ದಾಸಾನುಮಾಡುವ ಮೊದಲು ಅದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒಣಗಿಸುವುದೇಕೆ? ಒಣಗಿದ ಹಪ್ಪಳವನ್ನು ಅಂತೆಯೇ ಇರಿಸಿದರೆ ಏನಾಗುವುದು?

4. ಹಲಸಿನ ಸೊಳ್ಳೆ, ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ, ಕಳೆಲೆ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಇಡುವ ವಿಧಾನಗಳಾವುವು? ಉಪ್ಪು ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದೇಕೆ?

5. ವಸ್ತುಸಂಗ್ರಹಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸತ್ತ ಉರಗ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಹಾಕಿ ಇಡುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆ?

6. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂತೆಯೇ ಮಡಗಿದ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆಳ್ಳಗಿನ ಒಂದು ಅವರಣ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಏನು? ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು? ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ? ಇದು ಬಾರದಂತೆ ಯಾವ ಎಚ್ಚರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು?

7. ಪದಾರ್ಥಗಳು ಕೊಳೆಯುವಾಗ ದುರ್ಗಂಧ ಉಂಟಾಗುವುದು ಹೇಗೆ?

8. ಅಣುಜೀವಿಗಳ ದಾಳಿಯು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ನಡೆಯದಂತೆ ಯಾವ ಯಾವ ಮುಂಜಾಗ್ರತೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆ?

9. ಅಣುಜೀವಿಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಉಂಟಾಗುವ ತೊಡಕು ತೊಂದರೆಗಳೇನು? ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವು ತೀರ ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂದು ಶ್ರುತಪಡಿಸು.

10. ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಯಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿ ಇರಿಸಿದ ಮೀನು ಕೊಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆ?

11. ಕೊಳಕು ವಠಾರದಲ್ಲಿ ರೋಗಗಳು ಬಹು ಬೇಗನೆ ಹರಡುವುವು. ಏಕೆ?

12. ಸ್ನಾನ ತಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಸಂಪಡಿಸಿ ಬರೆ.

ನಾವು ಆರೋಗ್ಯವಂತರಾಗಿ ಅಣುಜೀವಿಗಳ ಸೇನಾಬಲವನ್ನು ಸಾಗಿಸಬೇಕಾದರೆ ಸುಖದಿಂದ ಜೀವನವನ್ನು ಮುಂದು ನಮ್ಮ ದೇಹದ ಕೈಮಾಡದಂತೆ ಅವು ಮೇಲೆ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಬೇಕು.

ನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತತ್ತಿಯು ಬೆಳೆದು ವಿಭಾಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಕಣಗಳು ವಿಪರೀತ ಭರದಿಂದ ಸಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಸಾಬೂನು, ನೀರಿನ ಕಠಿಣತೆ ಮತ್ತು ಮೃದುವತ್ವ

ಪ್ರ. ೨. ನಾ. ೩.

ಈ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿರಿ.

(ಸಾಬೂನು; ತೈಲ ಮತ್ತು ಕೊಬ್ಬು ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು; ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ; ಮೃದು; ಕಠಿಣ; ಮೃದುವಾಗಿದ್ದರೆ; ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಲಿ.)

— 1 — ಒಂದು ಕ್ಷಾರದೊಡನೆ ಕುದಿಸಿದರೆ ಸಾಬೂನು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಯಾವ ನೀರಿನಲ್ಲಿ — 2 — ಹಸನಾದ ನೊರೆಯನ್ನು — 3 — ಕೊಡುವುದೋ ಅದು — 4 — ನೀರು; ಹೀಗೆ ನೊರೆ ಕೊಡದ ನೀರು ಕಠಿಣ ನೀರು. — 5 — ನೀರು ಬಟ್ಟೆಬರೆಗಳನ್ನು ತೊಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಇನ್ನಿತರ — 6 — ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ನೀರು ವಿಶೇಷ — 7 — ಅದು ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ರುಚಿ ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಭ್ಯಾಸಗಳು

1. ಸಾಬೂನು ಮತ್ತು ನೀರು ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳಿಸಲು ಉತ್ತಮ ಸಾಧನಗಳಾಗಿವೆ — ಹೇಗೆ?

2. ಕಠಿಣ ನೀರು, ಮೃದು ನೀರುಗಳೆಂದರೇನು? ಕಠಿಣ ನೀರನ್ನು ಮೃದು ಮಾಡಲಾಗುವುದೇ? ಉಪಯೋಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಯಾವ ನೀರು ಉಚಿತ?

3. ಸಾಬೂನೆಂದರೇನು? ಅದರ ಉಪಯೋಗಗಳೇನು?

4. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಲು ಯಾವ ಯಾವ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ? ಇದರಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬೀಳುವ ಸಾಧನಗಳಾವುವು?

5. ಸ್ಥಾನ ತಪ್ಪಿಬಿದ್ದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಬರೆ.

ಮಂಡದ ಪರೆಯು ಹೀಗೆ ಕರಗಿಕೊಂಡಿರುವ ಲವಣಗಳು ಸಂಯೋಗಗೊಂಡು ಸಾಬೂನಿನೊಂದಿಗೆ ನೀರ ಮೇಲೆ ಕೊಳೆಯಂತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಮಿಶ್ರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

1. ಒಂದು ಅಟ್ಟಿಣಿಗೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಒಂದು ಗಂಗಾಳದಿಂದ ಕಶ್ಮಲವಾದ ನೀರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬರಿದುಮಾಡಿ ಪುನಃ ಗಂಗಾಳವನ್ನು ಶುದ್ಧ ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಬೇಕು. ಗಂಗಾಳವನ್ನು ತೆಗೆಯಬಾರದು. ನೀರು ಬಸಿಯಲು ಅದರಲ್ಲಿ ದ್ರಾರಗಳಿಲ್ಲ. ಶುದ್ಧ ನೀರು ಅಟ್ಟಿಣಿಗೆಯ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಹೊಂಡದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವೆ? ಸಕಾರಣವಾಗಿ ವಿವರಿಸು.

2. ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹಿಮವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಮರಗಿಡಗಳು ಒದ್ದೆಯಾಗಿರುವುವು. ಏತರಿಂದ?

3. ನಮ್ಮ ಆಹಾರಪದಾರ್ಥಗಳುಂಟಾಗಬೇಕಾದರೆ ಸೂರ್ಯನು ಅನಿವಾರ್ಯ ನೆಂದು ಎರಡು ನಿರ್ದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಶ್ರುತಪಡಿಸು.

4. ಅನ್ನಕೋಶ, ಅಕ್ಷಿಪಟಿ, ಕರ್ಣತಮ್ಮಟಿ, ಸ್ವೇದಗ್ರಂಥಿ ಇವೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿವೆ? ಇವುಗಳ ಕಾರ್ಯಭಾರವೇನು?

5. ಒಲೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಒಟ್ಟಿದರೆ ಬೆಂಕಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉರಿಯದೆ ತುಂಬಾ ಹೊಗೆ ಸುಳುವುದು. ಏಕೆ?

6. ಒಂದು ಉರಿಯುವ ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ನಂದಿಸಲು ನೀನು ಅದರ ಜ್ವಾಲೆಯ ಮೇಲೆ ಊದುವೆ. ಒಲೆಯ ಬೆಂಕಿಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉರಿಯಬೇಕಾದರೂ ಬೆಂಕಿಗೆ ಕೊಳವೆಯಿಂದ ಗಾಳಿ ಊದುವೆ. ಏಕೆ? ವಿವರಿಸು.

ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಗ

(ಪಶು ಸಂಗೋಪನ)

೧. ಕೋಳಿಗಳ ತಳಿಗಳು

ಆಧುನಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ರೀತಿಯ ಸಂವರ್ಧನೆಯಿಂದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಬಂದ ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಸೊಗಸಾದ ಕೋಳಿಗಳ ತಳಿ (Breed)ಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಕಾಡುಕೋಳಿಯೇ ಮೂಲ. ಪುರಾತನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ರಾಜ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಹುಂಜಗಳ ಕಾಳಗದ ಬೂಜಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹ. ಮೊತ್ತಮೊದಲು ಕಾಡುಕೋಳಿಗಳನ್ನು ಈ ಕಾಳಗಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹಿಡಿದು ಪಳಗಿಸಿದರೆಂದೂ, ಕ್ರಮೇಣ ಇವುಗಳ ಮಾಂಸ ಮೊಟ್ಟೆಗಳ ರುಚಿ ಹಿಡಿದು ಅವನ್ನು ಮನೆವಕ್ಕಿಯಾಗಿ ಸಾಧುವಾಡಿ ಸಾಕಿದರೆಂದೂ ಊಹಿಸಬಹುದು. ಇದುವೇ ಸಾಕುಕೋಳಿಗಳ ಪ್ರಾರಂಭ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಕಾಡುಕೋಳಿ ಸಣ್ಣ ಹಕ್ಕಿ. ಇದರ ತೂಕ ಹೆಚ್ಚಂದರೆ ಮೂರುವರೆ ರಾತ್ಲ. ಆದರೆ ಪಳಗಿಸಿ ಸಾಧುವಾಡಿದಾಗ ಇದರ ತೂಕ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಕಾಡುಕೋಳಿಯ ಸಂತಾನವನ್ನು ಸಾಧುವಾಡಿ ಸಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದುದರ ಫಲವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಇಂದಿನ ಸಾಕುಕೋಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಮುಖ್ಯ ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳು ತಲೆದೋರಿವೆ. (೧) ಗಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಾದುದು. (೨) ಅವುಗಳ ಸಂತಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಹೇರಳವಾದುದು; ಅಂದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಮೊಟ್ಟೆಯಿಟ್ಟು ಮರಿಗಳಾಗುವ ಗುಣ ಬಂದುದು. (೩) ಸಾಕು ಹಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ ಮರಿಗಳ ಮೇಲಿನ ಹಂಬಲವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತ ಬಂದುದು. (೪) ಸಾಕುಕೋಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಗಡಸುತನವಿಲ್ಲದೆ ನಿರ್ಬಲವಾಗಿದ್ದು ಬಹು ಬೇಗನೆ ರೋಗದ ಬಾಯಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುವುವು.

ಕಾಡುಕೋಳಿಯು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎರಡೇ ಬಾರಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನಿಡುವುದಾದರೆ ಸಾಕುಕೋಳಿಯು ಕೆಲವು ಉತ್ತಮ ತಳಿಗಳು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸರಾಸರಿ ೧೨೦ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನಿಡುವಷ್ಟು ಮುಂದುವರಿದಿವೆ. ಸಾಕು ಹಕ್ಕಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ತೆರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕಾರಣಗಳಾದುವೆಂದರೆ:—(೧) ಸಂವರ್ಧನೆ ಮತ್ತು ಆಯ್ಕೆ. (೨) ಉತ್ತೇಜಕವಾದ ತಿಂಡಿ ತಿಿನಿಗಳು. (೩) ಬೆಚ್ಚನೆಯ ಮನೆ. (೪) ಇಟ್ಟ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಬೇಗ ಬೇಗನೆ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಧಾನ. ಈಗ ನಾವು ಸಾಕುಕೋಳಿಗಳ ಮುಖ್ಯ ಜಾತಿ ತಳಿಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವ.

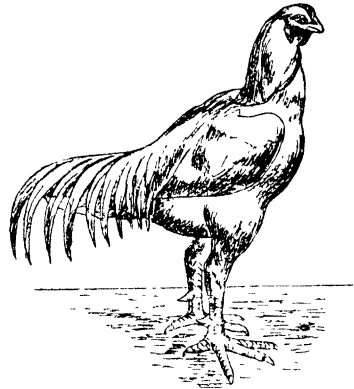
ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಣಿಯ ಉತ್ತಮ ಕೋಟಿಗಳು — ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತಳಿಗಳ ಗಾತ್ರ, ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗ ಹಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕುವ ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ಪಂಗಡಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು:—(೧) ದೇಶಿ ಅಥವಾ ನಾಡು ಕೋಳಿಗಳು, (೨) ತಾಜಾ ಉತ್ತಮ ತಳಿಯ ಕೋಳಿಗಳು. ನಾಡು ಕೋಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ನೆಲೆಹೊಂದಿದ ತಳಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಇವುಗಳ ಸರಾಸರಿ ಮೈತೂಕ ೩ ರಾತ್ಲು ತನಕ ಇರಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗರು ಇವನ್ನು ಸಿಕ್ಕಾಬಿಟ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೇಗೋ ಒಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಕುವ ಮುಖ್ಯ ವಾದ ಉತ್ತಮ ತಳಿಗಳ್ಯಾವುವೆಂದರೆ—

- (1) ಬಿಳಿ ಲೆಗ್‌ಹಾರ್ನ್,
- (2) ರೋಡ್ ಐಲೆಂಡ್,
- (3) ಲೈಟ್ ಸಸೆಕ್ಸ್.
- (4) ಮಿನಾರ್ಕ್,
- (5) ಚಿಟಿಗಾಂಗ್,
- (6) ಕೊಚಿನ್,
- (7) ಹೈದರಾಬಾದ್ ಗೇಮ್ — ಇತ್ಯಾದಿ

ಹೊರದೇಶದಿಂದ ತರಿಸಿಕೊಂಡ ಕೋಳಿಗಳು ತವರೂರಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮತ್ತು

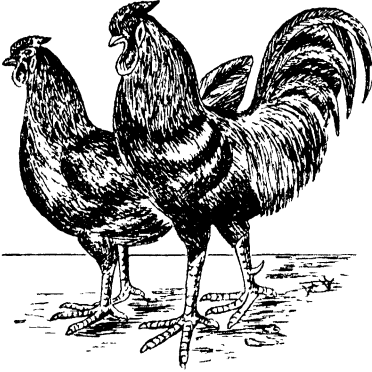
ಎಷ್ಟು ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದುವೋ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಗೆ ಮತ್ತು ಅಷ್ಟೇ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ತಳಿಗಳು ಇಲ್ಲಿನ ವಾಯು ಗುಣ, ವಾತಾವರಣಗಳಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಗ್ಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿವೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತಳಿಯ ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ಅವು ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದುವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇವೋ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ವಿಂಗಡಿಸುವುದು ಒಂದು ರೂಢಿ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮುಖ್ಯ ನಾಲ್ಕು ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು: (೧) ಅಮೇರಿಕನ್, (೨) ಇಂಗ್ಲಿಷ್, (೩) ಮೆಡಿಟರೇನಿಯನ್, ಮತ್ತು (೪) ಏಷ್ಯಾಟಿಕ್. ಈ ಮುಖ್ಯ

ಬಿಳಿ 'ಗೇಮ್' ತಳಿಯ ಕೋಳಿ.
ಎಷ್ಟು ಬೇವೆಯಿಂದ ನಿಂತಿದೆ!

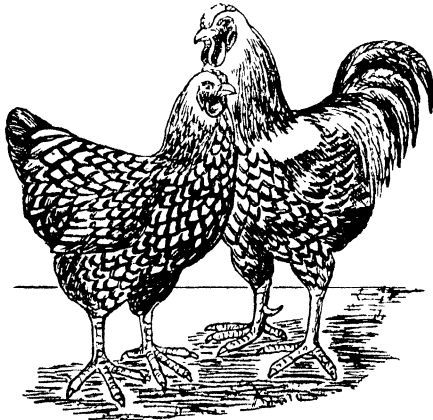
ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದರಲ್ಲೂ ಹಲವಾರು ಉತ್ತಮವಾದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ತಳಿಗಳಿವೆ.

೧. ಅಮೇರಿಕದ ಕೋಳಿಗಳು:— ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಳಕೆಗೆ ಬಂದಿರುವ ತಳಿಯು “ರೋಡ್ ಐಲೆಂಡ್ ರೆಡ್”. ಈ ಕೋಳಿಗಳು ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡವೂ ಅಲ್ಲ, ಸಣ್ಣವೂ ಅಲ್ಲ; ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನಡು ತರದುವು. ಇವುಗಳ ಮಾಂಸವು ಅಷ್ಟೊಂದು ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದುದಲ್ಲ; ಸಾಧಾರಣ ತರ. ಮೊಟ್ಟೆ ಇಕ್ಕುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಇವು “ಲೆಗ್‌ಹಾರ್ನ್”ಗಳಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಲ್ಲ. ಅಮೇರಿಕನ್ ಹಕ್ಕಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಏಷ್ಯಾಟಿಕ್ ಕೋಳಿಗಳ

ಲೆಗ್‌ಹಾರ್ನ್ ಹುಂಜ ಹೇಟೆ

ರಕ್ತಸಂಬಂಧವು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಅಮೇರಿಕನ್ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಮೆಡಿಟರೇನಿಯನ್ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಸಂತಾನದುವೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಮೇರಿಕನ್ ಕೋಳಿಗಳು ಮೆಡಿಟರೇನಿಯನ್ ಕೋಳಿಗಳಿಗಿಂತ ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವು; ಮೈಯಲ್ಲಿ ಕಸು ಉಳ್ಳವು; ಅಲ್ಲದೆ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಬಹು ಬೇಗನೆ ಪ್ರೌಢಾವಸ್ಥೆಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ಮುಖ್ಯ

ವಿಯಂಡೋಟ್ ತಳಿಯ ಹುಂಜ ಮತ್ತು ಹೇಟೆ

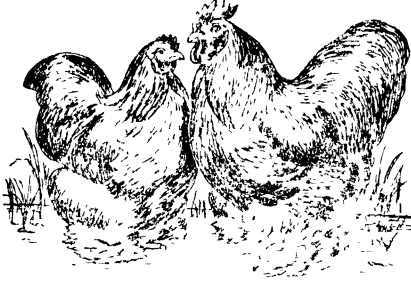
ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಅಮೇರಿಕನ್ ಕೋಳಿಗಳ ತಳಿಗಳನ್ನು ಸಾಕುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕೋಳಿಗಳು ಏಷ್ಯಾಟಿಕ್ ಅಥವಾ ಮೆಡಿಟರೇನಿಯನ್ ಕೋಳಿಗಳಿಗಿಂತ ಒಪ್ಪಾದ ಮಾಂಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತವೆ.

೨. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕೋಳಿಗಳು:— ಆರ್ಪಿಂಗ್‌ಟನ್, ಸಸ್ಸೆಕ್ಸ್ ಈ ಎರಡು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕೋಳಿಗಳ ತಳಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಸಾಕುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಅನೇಕ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕದವುಗಳನ್ನು ಹೋಲುತ್ತವೆ. ತಿಳಿಯಾದ ಮೈಬಣ್ಣ, ಬಿಳಿಯಾದ ಕಾಲುಗಳು— ಈ ತಳಿಯ ಕಳಕಳಿ ಲಕ್ಷಣಗಳು. ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಇವು ಅಮೇರಿಕನ್ ಕೋಳಿಗಳಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡವು; ಮಾಂಸಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಅಮೇರಿಕನ್ ಕೋಳಿಗಳ ಹಾಗೆ.

೩. ಮೆಡಿಟರೇನಿಯನ್ ಕೋಳಿಗಳು:— ಈ ಕೋಳಿಗಳ ಮುಖ್ಯ ತಳಿಗಳ್ಯಾವವೆಂದರೆ ಲೆಗ್‌ಹಾರ್ನ್, ಮಿನಾರ್ಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಸ್ಪಾನಿಷ್. ಹೇರಳ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದೇ ಈ ತಳಿಗಳ ಮುಖ್ಯ ಗುಣ. ಆದುದರಿಂದ ಮೊಟ್ಟೆಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಶೆಪಡುವವರೆಲ್ಲಾ ಈ ತಳಿಗಳ ಹಕ್ಕಿ ಸಾಕುತ್ತಾರೆ. ಇವನ್ನು ಸಾಕುವುದರಿಂದ ತುಂಬಾ ಪ್ರಯೋಜನ ಲಾಭಗಳಿವೆ. ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನಿಕ್ಕುವುದರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಲೆಗ್‌ಹಾರ್ನ್ ಕೋಳಿಗಳು ಬಹಳ ಹೆಸರು ವಾಸಿಯಾದುವುಗಳು. ಮೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾವಿಗೆ ಕುಳಿತು ಮರಿಮಾಡುವ ಸ್ವಭಾವ ಈ ತಳಿಯ ಕೋಳಿಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೆನ್ನಬೇಕು. ಲೆಗ್‌ಹಾರ್ನ್ ಮತ್ತು ಮಿನಾರ್ಕ್ಸ್ ಕೋಳಿಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಚೆಟುವಟಿಕೆ ಇದೆ. ಅವು ಬಹಳ ಗಂಭೀರ ಲೀವಿಯುಳ್ಳ ಕೋಳಿಗಳು. ಕ್ಷಿಪ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಬೆದೆಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಮಿನಾರ್ಕ್ಸ್ ತಳಿಯ ಕೋಳಿಯ ಮೊಟ್ಟೆಯ ಗಾತ್ರವು ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದು.

೪. ಏಷ್ಯಾಟಿಕ್ ಕೋಳಿಗಳು:— ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಈ ತಳಿಯ ಕೋಳಿಗಳೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಚೈನಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿರಬೇಕು. ಬ್ರಹ್ಮ, ಕೊಚಿನ್, ಲಾಂಗ್‌ಷೀನ್, ಚಿಟಿಗಾಂಗ್ ಮೊದಲಾದುವುಗಳು ತುಂಬಾ ಹೆಸರು ಪಟ್ಟವುಗಳು. ಕೋಳಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ಶರೀರದವು ಇವು. ಇವು ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಬಹು ನಿಧಾನ; ಮೊಟ್ಟೆ ಕೊಡುವುದೂ ಕಡಿಮೆ. ಅಲಸ್ಯದ ಜೀವಿಗಳಿವು. ಮೊಟ್ಟೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆಚ್ಚಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಇವಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ. ಇವುಗಳ ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೂ ತುಂಬಾ ಗರಿಗಳುಂಟು. ವ್ಯಾಪಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ ಅನೇಕ ಹೊಸ ಹೊಸ ತಳಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತುವುದರಲ್ಲಿ ಈ ಕೋಳಿಗಳ ಮತ್ತು ಮೆಡಿಟರೇನಿಯನ್ ಕೋಳಿಗಳ ಕೊಡುವಿಕೆಯು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ.

ಈ ಮುಖ್ಯ ಜಾತಿಯ ಕೋಳಿಗಳ ತಳಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದ ಬಳಿಕ ಅವುಗಳ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ತಳಿಗಳ ವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಬಹುದು.

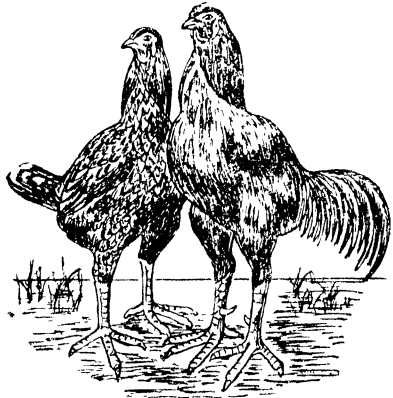
ಕೊಚ್ಚಿನ್ ತಳಿಯ ಹುಂಜ ಹೇಟಿ —
ಕಾಲಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುವ ಗರಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ.

ಹೀಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಹೇರಳ ಮೊಟ್ಟೆ ಕೊಡುವ ತಳಿಗಳೂ ಯಾವುದರೇ: “ರೋಡ್ ಐಲೆಂಡ್ ರೆಡ್”, “ಬ್ರಹ್ಮ”, “ಚಿಟಿಗಾಂಗ್” (ಇವು ದೊಡ್ಡಗಾತ್ರದವುಗಳಲ್ಲಿ) “ಲೆಗ್‌ಹಾರ್ನ್” ಮತ್ತು “ಮಿನಾರ್ಕ್ಸ್.” (ಇವು ಸಣ್ಣ ಗಾತ್ರದವುಗಳಲ್ಲಿ).

ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ತೂಕದಲ್ಲಿಯೂ ಮಿಗಿಲಾದವುಗಳು ಯಾವುದರೇ: ಬ್ರಹ್ಮ, ಚಿಟಿಗಾಂಗ್, ಕೊಚ್ಚಿನ್, “ಹೈದರಾಬಾದ್ ಗೇಮ್”, “ರೋಡ್ ಐಲೆಂಡ್ ರೆಡ್” ಮತ್ತು “ಸಸೆಕ್ಸ್”.

ಗಡಸುತನವಿದ್ದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಾಳುವ ತಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ, ಲೆಗ್‌ಹಾರ್ನ್, ಕೊಚ್ಚಿನ್, ಗೇಮ್ ಮತ್ತು ರೋಡ್ ಐಲೆಂಡ್ ರೆಡ್, ಪಿಯಂಜೂಟ್ ಇವು ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳು.

ಮಾಂಸಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ ತಳಿಗಳು: ಚಿಟಿಗಾಂಗ್, ಗೇಮ್, ಸಸೆಕ್ಸ್ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಮಾಂಸ ಬಹಳ ರುಚಿಕರ. ಇವನ್ನು ಔತಣದ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸಾಕುತ್ತಾರೆ. ಎಳೆಯ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಮಾಂಸವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು

ಕೆಂಪು ಇಂಜಿಯನ್, ಗೇಮ್ ತಳಿಯ ಹುಂಜ ಮತ್ತು ಹೇಟಿ.

ಒಳ್ಳೆಯದು. ಪ್ರಾಯ ತುಂಬಿದ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಮಾಂಸವು ಮೃದುವಾಗಿರದೆ ನಾರು ನಾರಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಕೋಳಿಗಳ ಉತ್ತಮ ತಳಿಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದ ಒಳಿಕೆ ನಮ್ಮ 'ಗಾವುಂಟೆ' ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಬಹುದೇ? ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವ. ಉತ್ತಮ ತಳಿಯ ಗೋಳಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ನಾಡು ಹಸುಗಳೊಡನೆ ಜೋಡಿ ಮಾಡಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂತಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದೆಂದು ನೀವು ಹಿಂದಿನ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಓದಿರುವಿರಿ. ಅಂತೆಯೇ ಉತ್ತಮ ತಳಿಯ ಹುಂಜವನ್ನು ಆರಿಸಿದ ಒಳ್ಳೆಯ ನಾಡು ಹೇಟೆಗಳೊಡನೆ ಜೋಡಿಮಾಡಿಸಿದರೆ ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಮರಿಗಳು ಉತ್ತಮ ಅವಸ್ಥೆಗೆ ಏರುವುವು. ಹೀಗೆ ಜೋಡಿಮಾಡಿಸಲು ಆಯ್ದು ಕೊಳ್ಳುವ ಹುಂಜವು ಶುದ್ಧ ತಳಿಯದಾಗಿರಬೇಕು; ಮಿಶ್ರಚಾತಿಯದ್ದಾಗಿದ್ದರೆ ಫಲಿತಾಂಶವು ಚೆನ್ನಾಗಿರದು. ನಾಡು ಕೋಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಎಳೆ ಹೇಟೆಗಳನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವು ಆರೋಗ್ಯವಂತವಾಗಿದ್ದು ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕು; ಅವುಗಳ ಮೈಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಟ್ಟು ಇರಬೇಕು; ಅಲ್ಲದೆ ಅವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡುವುವುಗಳಾಗಿರುವುದು ಲೇಸು.

ಚಿಟ್ಟಿಗಾಂಗ ತಳಿಯ ಹುಂಜವು ಒಳ್ಳೆಯ ನಾಡು ಹೇಟೆಯೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಉಂಟಾಗುವ ಮರಿಗಳು ಔತಣಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮವಾದುವುಗಳು. ರೋಡ್ ಏಲೆಂಡ್ ರೆಡ್ ಅಥವಾ ಬಿಳಿ ಲೆಗ್‌ಹಾರ್ನ್ ಹುಂಜವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ನಾಡು ಹೇಟೆಯೊಡನೆ ಜೋಡಿಮಾಡಿಸಿದರೆ ನಮಗೆ ಹೇರಳ ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡುವ ಕೋಳಿಗಳ ಸಂತತಿಯು ಸಿಗುವುದು.

ಸಂವರ್ಧನೆಯಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಫಲಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು.

೧. ಉದ್ದೇಶಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ತಳಿಯ ಹುಂಜವನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧ ಸಂತತಿಯಿಂದಲೇ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

೨. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೇ ಕೀಳು ಹೇಟೆಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಹಿಂಡಿನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ಬಿಡಬೇಕು.

೩. ಹಿಂಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಹೇಟೆಗಳ ಮೈಕಟ್ಟು ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾಗಿದ್ದು ಅವು ಆರೋಗ್ಯ ಉಳ್ಳವುಗಳಾಗಿರಬೇಕು.

೪. ಕ್ರಮವರಿತು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಉತ್ತಮ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರವನ್ನು ಸಮತೆಯಿಂದ ಕೊಡುತ್ತಿರಬೇಕು.

ಮುಂದಿಯಾದ ಹುಂಜಗಳನ್ನೂ, ಮಿತಿಮೀರಿ ತಿಂಡಿ ತೀನಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು

ಕೊಬ್ಬಿಸಿದ ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರೌಢಾವಸ್ಥೆಗೆ ಬಾರದ ಹೇಂಟಿಗಳನ್ನೂ ಕ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ ಹಿಂಡುಗೂಡಿಸುವುದು ಶುದ್ಧ ತಪ್ಪು. ಹೇರಳ ಮೊಟ್ಟೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡುವ ಹಕ್ಕಿಗಳೊಡನೆ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಹಿಂಡು ಕಟ್ಟುವುದು ಸರಿಯಾದ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲ. ಮೊಟ್ಟೆಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಗಾಗಿ ಸಾಕುವ ಹಿಂಡು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರಬೇಕು; ಮಾಂಸಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಕುವ ಕೋಳಿಗಳ ಹಿಂಡು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರಬೇಕು.

ಮೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಮರಿಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಹೇಂಟಿಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಿ ಬೇರೆಯೆ ಪಂಗಡ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದರೊಡನೆ ಉತ್ತಮ ತಳಿಯ ಹುಂಜ ಒಂದನ್ನು ಇಟ್ಟರೆ ಸಂವರ್ಧನೆಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಾಗುವುದು. ಹೀಗೆ ಹಿಂಡುಕಟ್ಟುವುದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆ ತಳಿಯೊಂದು ಕೈ ಹತ್ತುವುದು. ತಾಕುತೊಡಕುಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಚಾಸ್ತಿಯಾದರೂ, ಒಳ್ಳೆ ಲಕ್ಷಣದ ಎಳೆಯ ಹೇಂಟಿಗಳನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷದ ತನಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹಿಂಡುಕಟ್ಟಿ, ವರ್ಷದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೀಳೆಂದು ಕಂಡುಬಂದುವುಗಳನ್ನು ಹಿಂಡಿನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಲೇ ಬೇಕು. ಎರಡನೆ ವರ್ಷದ ಹೇಂಟಿಗಳ ಹಿಂಡು ಅರೆ ಉತ್ತಮವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದುವುಗಳಿಂದಲೇ ಕೂಡಿರಬೇಕು. ಇಂಥ ಹಿಂಡಿನಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚಟುವಟಿಕೆಯುಳ್ಳ, ತಳಿಯ ಹುಂಜವನ್ನು ಕೂಡಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಸಾಗಿಸಿದರೆ ತಳಿಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುವುದು.

ಹಿಂಡಿನಲ್ಲಿ ೧೦-೧೫ ಹೇಂಟಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಹುಂಜವಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಮರಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧಾರಣ ಎರಡು ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯದ ಹೇಂಟಿಗಳ ತತ್ವಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಮೇಲು. ಬರೇ ಎಳೆಪ್ರಾಯದ ಹೇಂಟಿಯ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಮರಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ.

ಮದ್ರಾಸು ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯವರು ನಡೆಯಿಸಿದ ಪರಿಶೋಧನೆಗಳ ಅಂಕೆಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಸ್ಥೂಲ ಪರಿಚಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಜಾತಿ ಅಥವಾ ತಳಿ.	ಒಂದು ಹೇಟಿ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ಮೊಟ್ಟೆಗಳ ಮೊತ್ತ	ಕಮ್ಪಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ಮೊಟ್ಟೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ
ಬಿಳಿ ಲೆಗ್‌ಹಾರ್ನ್	236	158
ರೊಡ್ ಏಲಿಂಡ್ ರೆಡ್	181	135
ಲಾಯಿಟ್ ಸಸೆಕ್	196	109

ಬ್ಲೀಕ್ ಮಿನಾರ್ಕ್ಸ್	167	118
ಚಿಟ್ಟಿಗಾಂಗ್	149	116
ನಾಡುಕೋಳಿ (ತಲಚೇರಿ)	141	85

ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಿ ಸಂವರ್ಧನೆಗೊಳಿಸಿದರೆ ತುಂಬಾ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗುವುದು. ಪ್ರಾಣಿಜನ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಲಿನ ಬಳಿಕ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಆಹಾರವೆಂದರೆ ಮೊಟ್ಟೆಗಳೆಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಜ್ಞಾಪದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಕೋಳಿ ಸಾಕಿ ಒಳ್ಳೆ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹೇರಳವಾಗಿ ಪಡೆಯುವುದು ಎಷ್ಟು ಅಗತ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ನೀವೇ ತಿಳಿಯುವಿರಿ.

೨. ಕೋಳಿಗಳ ಆರೈಕೆ ಮತ್ತು ಆಹಾರ.

ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ಸಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ತಳಿಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದು— ಅಂದರೆ ಅವುಗಳ ಸಂವರ್ಧನೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ. ಅಂತೆಯೇ ಕೋಳಿಗಳ ಹಿಂಡಿನ ತಿಂಡಿತಿಣಿಗಳೂ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಸರಿಯಾದ ಆರೈಕೆಗಳೂ ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಕೋಳಿಗಳ ಆಹಾರದ ವಿಷಯ ವಾಗಿ ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು.

ಬತ್ತಿದ ಹಸು ಎಮ್ಮೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಕರೆಯುವ ಹಸು ಎಮ್ಮೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ ಎಂದು ನೀವು ಹಿಂದಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿರು ವಿರಿ. ಅಂತೆಯೇ ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡುವ ಹೇಟಿಗೆ ಆಹಾರವು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ವಾಗಿರಬೇಕು. ಮಾಂಸಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಕುವ ಕೋಳಿಗಳ ಆಹಾರಕ್ಕೂ ಮೊಟ್ಟೆಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಗಾಗಿ ಸಾಕುವ ಕೋಳಿಗಳ ಆಹಾರಕ್ಕೂ ತುಂಬಾ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಮಾಂಸಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಕುವ ಕೋಳಿಗೆ ಮೈ ತೂಕ ಹೆಚ್ಚುವ ರೀತಿಯ ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ತತ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಕೋಳಿಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಆಹಾರವು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಮೊಟ್ಟೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಮತ್ತು ಹಕ್ಕಿಯ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ವಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲದೆ ಅದು ಹಕ್ಕಿಯ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಬೊಜ್ಜು ತುಂಬುವಂತೆ ಮಾಡ ಬಾರದು.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟೆಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯು ಫೆಬ್ರವರಿ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳು ಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ತೀರ ಕಡಮೆ. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಕೋಳಿಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಾಡಲು ಸೌಕರ್ಯ ಕಡಿಮೆ. ರೋಗಗಳ ಬಾಧೆಯೂ ಚಾಸ್ತಿ. ಅಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳು ಬೂನ್ ತಿಂಗಳಿಂದ ಅಕ್ಟೋಬರ ತಿಂಗಳ ವರೆಗೆ ವರ್ಷಾವಧಿ

ಕ್ರಮದಂತೆ ಗರಿಕೊಡಹಿ ಬದಲಾಯಿಸುವ (Moulting) ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಸಮಯ ಹಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ನಿಶ್ಯಕ್ತಿ. ಆದುದರಿಂದ ಸಹಜವಾಗಿ ಮೊಟ್ಟೆಯ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕಡಿಮೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ನಿಪುಣರಾದ ಕೋಳಿ ಸಾಕುವ ವೃತ್ತಿಯವರು ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರಾಂಬರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಹಿಂಡಿನ ಕೋಳಿಗಳಿಗೆ ಸಮಯಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ತಕ್ಕ ಆಹಾರದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಮೊಟ್ಟೆ ಕೊಡುವ ಕೋಳಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಆಹಾರ.

ನಮ್ಮ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ 'ಆಹಾರಾಂಶಗಳ ಸಮತೆ' ಎಂದರೇನೆಂದು ನೀವು ತಿಳಿದಿರುವಿರಷ್ಟೆ? ಕೋಳಿಗಳ ಆರೋಗ್ಯಯುಕ್ತವಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಕೂಡ ಅವುಗಳ ಆಹಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಸಮತೆ ಇರಬೇಕು. ಕೋಳಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಮೇವಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಸೂಚಿಸಿರುವ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಸೇರಿಸಬೇಕು.

೧. ಕಾಳುಗಳು:— ಜೋಳ, ರಾಗಿ, ಭತ್ತ, ಗೋದಿ, ನವಣೆಕಾಳು, ತೆನೆ ಜೋಳ, ಮಕ್ಕೆಜೋಳ, ಓಟ್ ಮುಂತಾದ್ದು.

೨. ಹಿಟ್ಟು ತೌಡು ಕಲಸು: ಗೋದಿತೌಡು, ಅಕ್ಕಿತೌಡು, ರಾಗಿ ಹಿಟ್ಟು, ಮುಸುಕಿನ ಜೋಳದ ಹಿಟ್ಟು, ಗೋದಿಹಿಟ್ಟು, ನೆಲಕಡಲೆ ಪುಡಿಹಿಂಡಿ ಮುಂತಾದ್ದು.

೩. ಪ್ರಾಣಿಜನ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳು:—ಹಾಲು, ಮಜಿಗೆ, ಮಾಂಸ ಬೇಯಿಸಿದ ನೀರು, ಚೂರುಪಾರು ಮಾಂಸ, ಮೀನು ಪುಡಿ ಮೊದಲಾದದ್ದು.

೪. ಖನಿಜಗಳು:—ಚಿಪ್ಪು, ಸುಣ್ಣದ ಕಲ್ಲಿನ ಹರಳುಗಳು, ಎಲುಬು ಪುಡಿ, ಉಪ್ಪು ಇತ್ಯಾದಿ.

೫. ಹಸಿ ಮೇವು:—ಕುದುರೆ ಮಸಾಲೆ ಸೊಪ್ಪು, ದಂಟು, ಕೋಸು ಗಡ್ಡೆ ಎಲೆ, ಮೊಳೆತ ದವಸಧಾನ್ಯಗಳು, ಎಳೆ ಹುಲ್ಲು ಇತ್ಯಾದಿ.

೬. ನೀರು:—ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಶುದ್ಧ ನೀರು.

ಈ ವಿವಿಧ ಪಂಗಡದ ಆಹಾರವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಕೋಳಿಯ ಮೇವಿನಲ್ಲಿ ಲೋಪವಾಗಬಾರದು. ನಾವು ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಯಾವ ಕಾಳನ್ನೂ ಕೋಳಿಗೆ ಹಾಕ ಬರುತ್ತದೆ. ಕಾಳುಗಳನ್ನು ೪-೫ ಇಂಚು ದಪ್ಪಕ್ಕೆ ಹುಲ್ಲು ಹಾಸಿ ಅದರ ಕೆಳಗಡೆ ಹರಡಿ ಹಾಕುವುದು ವಾಸಿ. ಕೋಳಿಗಳು ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಕದಕಬೇಕಾಗುವುದು. ಹೀಗೆ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಆಯ್ದು ತಿನ್ನುವಾಗ ಹಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯಾಯಾಮ ಸಿಗು

ವುದು. ಮೇವಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಬೇಕಾದ ಕಾಳಿನ ಅಂಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೀಸಿ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಸಿ, ಸುಲಭವಾಗಿ ಜೀರ್ಣಿಸುವಂತೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಹೇಂಟೆಯ ಮೊಟ್ಟೆಯ ಉತ್ಪತ್ತಿಯು ಹೆಚ್ಚುವುದು. ಈ ಬಗೆಯ ಹಿಟ್ಟುಗಳನ್ನು ನೀರಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆನೆಸಿಯಾದರೂ 'ಕಲಸು' ಮಾಡಿ ಕೊಡಬಹುದು. ಕಲಸಿನಲ್ಲಿ ರಾಗಿಹಿಟ್ಟು, ಗೋದಿ ಹಿಟ್ಟು, ಅಕ್ಕಿತ್ತಾಡು, ಗೋದಿತ್ತಾಡು ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಬಹುದು; ಇವನ್ನು ಚೂರುಪಾರು ಮಾಂಸ, ಹಾಲು, ವಾಸುಪುಡಿ, ಮಾಂಸ ಬೇಯಿಸಿದ ನೀರು ಮೊದಲಾದುವುಗಳೊಡನೆ ಬೇಯಿಸಿಯೂ ಕೊಡಬಹುದು.

ಕೋಳಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಕಾಳಿನ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೂ ಕಲಸಿನ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೂ ಒಂದು ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಇದು ಕೋಳಿಗಳ ಆಹಾರಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಕಾಳು ಮತ್ತು ಕಲಸುಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟಾದರೂ ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕೋಳಿಗಳಿಗೆ ತಿನ್ನಿಸಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ತಪ್ಪು. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಎರಡು ಪಾಲು ಕಾಳು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಒಂದು ಪಾಲು ಕಲಸು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು. ಅನೇಕರು ಕಲಸುಗಳ ಮಿಶ್ರಣದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ೧೦ರಿಂದ ೨೦ರ ವರೆಗೆ ಮಾಂಸ, ವಾಸುಪುಡಿ, ಹಾಲು ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಣಿಜನ್ಯ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬೆರಸುವುದುಂಟು. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಳು, ಕಲಸುಗಳನ್ನು ಸಮ ಸಮ ಕೊಡಬೇಕು. ಅಂತೂ ಇಷ್ಟು ಕಾಳು ಕೊಟ್ಟರೆ ಇಷ್ಟು ಕಲಸು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಮೊದಲೇ ನಿಯಮ ದಂತೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕೋಳಿ ಸಾಕುವವರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಕೋಳಿಗಳ ನಾಕಾಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸುರಿತವರು ವರ್ಷದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಳು ಕಲಸುಗಳ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ತಕ್ಕಂತೆ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಕೋಳಿಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟೇ ಆಹಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ನಿಯಮವಿಲ್ಲವಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಾಬಟ್ಟಿ ಮೇವು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಫಲಿತಾಂಶವು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ರದು. ಮೊಟ್ಟೆ, ಮಾಂಸಗಳೆರಡಕ್ಕೂ ಒಗ್ಗುವ ರೋಡ್ ಐಲೆಂಡ್, ಆರ್ಪಿಂಗ್ ಟನ್, ಸಸ್ಸೆಕ್ಸ್, ಚಿಟ್ಟಿಗಾಂಗ್, ಬ್ರಹ್ಮಮುಂತಾದ ಕೋಳಿಗಳು ತಾವು ಸರಾಗ ವಾಗಿ ಮೊಟ್ಟೆ ಕೊಡುವ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ೯೦ ರಾತ್ನು ಕಾಳು ಕಲಸುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತವೆಂದು ಪರಿಶೋಧನೆಗಳಿಂದ ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ.

೩. ಕೋಳಿಯ ಮನೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಹವಣಿಕೆಗಳು

ಪಳಗಿಸಿ ಸಾಕುಹಕ್ಕಿ ಆಗುವ ಮುಂಚೆ ಕೋಳಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ವಾದ ನಿವಾಸದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿದ್ದುವು. ಆಗ ಅವುಗಳಿಗೆ ಈಗಿನಂತೆ ರೋಗ

ಗಳ ಬಾಧೆ ತಾಟುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಗಡಸುತನವು ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸಾಕುಹಕ್ಕಿಗಳಾದ ಈಗಿನ ಕೋಳಿಗಳಿಗೆ—ಪಾಪ—ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೆಂಬುದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನು ಗೂಡುಗಳಲ್ಲಿಯೋ ಬುಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿಯೋ ಅಥವಾ ಹಟ್ಟಿಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿಯೋ ಬಂಧಿಸಿ ಸಾಕುತ್ತಾರೆ. ಏತಕ್ಕೂ ಬಾರದ ಹಡಿಲು ಜಾಗ ಇವನ್ನು ತುಂಬಿಡಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದೂ ಉಂಟು. ಆದುದರಿಂದ ಅವು ತುಂಬಾ ಪೇಚಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ಬಹು ಬೇಗನೆ ಅಳಿದೂ ಹೋಗುವುವು. ಆದರೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕುಕೋಳಿಗಳಿಗಾಗಿ ಉತ್ತಮ ನಿವಾಸಗಳನ್ನು ಯುಕ್ತವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳ ಇಂದಿನ ಕೃತಕಜೀವನ ದಿಂದ ಅವಕ್ಕೆ ಒರುವ ಹಾನಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕವು ಈ ಬಗೆಯ ಉತ್ತಮ ನಿವಾಸ ದಿಂದ ನೀಗಬಹುದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದೆ. ಕೋಳಿಗಳ ಅನೇಕ ಉತ್ತಮ ತಳಿ ಗಳನ್ನು ಕೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ತಳೆದ ಉಪಾಯಗಳಿಂದಾಗಿ ಅವು ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿಯೂ ಮನುಷ್ಯನನ್ನೇ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿವೆ. ಅವುಗಳ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ 'ಬೇಕು' 'ಬೇಡ' ಇವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಡುವ ಭಾರ ನಮ್ಮನ್ನೇ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದೆ. ಕೋಳಿಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಲ್ಲದ ಈ ಬಗೆಯ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿಯೂ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಕಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ, ಅದರ ಆರೋಗ್ಯ ಕೆಡದಂತೆ ಎಚ್ಚರವಿದ್ದು ಕೊಟ್ಟ ಆಹಾರವು ಆದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಜೀರ್ಣವಾಗಿ ಶಕ್ತಿಯೊದಗಿಸಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯು ಹೇರಳವಾಗಿ ಸಿಗಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಅವುಗಳ ನಿವಾಸದ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಕೋಳಿಗಳ ಗೂಡು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಅಗತ್ಯ ವಾಗಿದೆ.

- (೧) ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಅಂಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ;
- (೨) ತಳಿಯ ಶುದ್ಧತೆಯು ಕೆಡದೆ, ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂವರ್ಧನೆಯನ್ನು ಮುಂದರಿಸುವುದಕ್ಕೆ;
- (೩) ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ;
- (೪) ಕ್ಲಪ್ತಸಮಯಕ್ಕೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಯುಕ್ತ ಆಹಾರವನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ;
- (೫) ಅವುಗಳಿಗೆ ಇಂದಿನ ಕೃತಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬಹು ಬೇಗನೆ ತಾಟುವ ರೋಗಗಳು ತಾಟದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ.

ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ಸಾಕುವುದು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಲಾಭವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಯುಕ್ತವಾದ ಗೂಡು ಅಥವಾ ಮನೆಯು ಅತಿ ಅಗತ್ಯ. ಅದರ

ನಿವಾಸವು ಬಹಳ ನಾಜೂಕಾಗಿದ್ದು ತುಂಬಾ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನದಾಗಿರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅದು ವರ್ಷದ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಳಿಗಳಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿ ಇರಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕು. ಕೋಳಿಯ ಗೂಡು ಅಥವಾ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವಾಗ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಬೇಕು.

(೧) ಗೂಡಿನ ಅಥವಾ ಮನೆಯ ಹವೆಯು ಒಣಗಲಾಗಿರಬೇಕು ಅಂದರೆ ಶೀತಗಾಳಿಯ ಹೊಡೆತ ಅಥವಾ ತ್ಯಾವದ ಬಾಧೆ ಇರಬಾರದು.

(೨) ಪರವುಷ್ಟ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳ ಕಾಟವು ಕೋಳಿಗಳಿಗೆ ತಾಗದಂತೆ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

(೩) ಕೋಳಿಗಳ ಹುಟ್ಟುಹಗೆಗಳಾದ ಗಿಡುಗ, ಹಾವು, ಇಲಿ, ಮುಂಗುಸಿ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಉಪದ್ರವದಿಂದ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರಬೇಕು.

(೪) ಮನೆ ಅಥವಾ ಗೂಡು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿದ್ದು ಗಾಳಿ ಬೆಳಕುಗಳು ಆಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದ್ದು ಚಳಿಗೊರಕೆಗಳಿಲ್ಲದಂತೆ ಇರಬೇಕು.

(೫) ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಇರುವ ಕೋಳಿಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಇಕ್ಕಟ್ಟಾಗದಂತಿರಬೇಕು. (ಒಂದು ಕೋಳಿಗೆ ಸಾಧಾರಣ 25 ಘ. ಅಡಿ ಜಾಗ ಸಿಗಲೇಬೇಕು.)

(೬) ಇಡೀ ಗೂಡು ಅಥವಾ ಮನೆಯನ್ನು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಶುಚಿಯಾಗಿರಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲತೆಗಳಿರಬೇಕು.

“ಹಾಡುವ ಕೋಳಿ, ವೊಟ್ಟಿಯ ಕೋಳಿ” ಎನ್ನುವ ಮಾತೊಂದು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಕೋಳಿ ಹಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸುಖವಿರಬೇಕು. ಅದು ಹರುಷ ಕಾಣಬೇಕು. ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ಅಸಂಬದ್ಧ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕೋಳಿಗಳಿಗಿರುವ ಆನಂದ? ಹರುಷ ಕಾಣದ ಕೋಳಿ ಕೂಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ, ವೊಟ್ಟಿ ಇಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕೋಳಿಯ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಚ್ಛಿಸುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಗಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕು.

ಕೋಳಿಯ ಮನೆಯ ಆಯ ಅಳತೆಗಳು ವಿವಿಧವಾಗಿವೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಗೂಡು ಕಟ್ಟುವ ಸ್ಥಳ ಮತ್ತು ಮನೆಯಲ್ಲಿರಿಸುವ ಹಿಂಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಕೋಳಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದೆ. ಗೂಡುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎರಡು ರೀತಿಯವುಗಳಿವೆ—ಸ್ಥಿರ ಗೂಡು ಮತ್ತು ಚರಗೂಡು. ಭದ್ರವಾಗಿ ಇದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವಂತೆ ಕಟ್ಟಿದ ಗೂಡು ಸ್ಥಿರಗೂಡು. ಸಂದರ್ಭ ಬಂದ ಹಾಗೆಲ್ಲ ಅತ್ತಿತ್ತ ಒಯ್ಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವ ಗೂಡನ್ನು ಚರಗೂಡು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಚರಗೂಡುಗಳನ್ನು ಹಗುರವಾಗಿಯೂ ಸಣ್ಣದಾಗಿಯೂ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. 7 ಅಡಿ ಉದ್ದ 5 ಅಡಿ ಅಗಲವಾಗಿಯೂ, ಇದಕ್ಕಿಂತ ಸಣ್ಣದಾಗಿಯೂ ಮಾಡ

ಬಹುದು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಟ್ಟಿ ಬಂದ ದೇವದಾರು ಹಲಿಗೆಗಳಿಂದ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚು ಕಡಿಮೆ. ಆ ಹಲಿಗೆಗಳಿಗೆ ಟಾರು ಹಚ್ಚಬೇಕು—ಯಾ—ಬಣ್ಣ ಬಳಸಬೇಕು. ಅವುಗಳನ್ನು ಚಕ್ರಗಳ ಮೇಲಾಗಲಿ ನಿಲುಪಿನ ಮೇಲಾಗಲಿ ಕಟ್ಟಬಹುದು. ಅಗತ್ಯಬಿದ್ದರೆ ಅಂಥವುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು. ಇದು ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಲ್ಲವೇ? ಒಂದು ಗದ್ದೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಗದ್ದೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಜೋಳ, ಹತ್ತಿ, ರಾಗಿ, ನವಣಿ ಯಾ ಇತರ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವ ಗದ್ದೆಯ ಹತ್ತರ ಇದನ್ನು ಇಡಬಹುದು. ಗೂಡನ್ನು ನೆರಳಿಗೆ ಎಳೆಯಬಹುದು. ಇಲ್ಲವೆ ಬೇಕಿದ್ದರೆ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಬಿಡಬಹುದು. ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಅವುಗಳು ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಹಾಳುವಾಡುವ ಹುಳುಹುಪ್ಪಟೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೂ, ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೂ ಬಹಳ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಸಸ್ಯಾಹಾರವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ಸಾಕುವ ಖರ್ಚು ಬಹಳವಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದು; ಇದಲ್ಲದೆ ಕೋಳಿಗಳು ಒಳ್ಳೆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುವು.

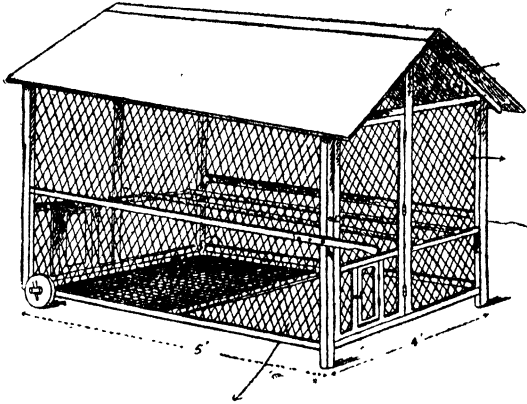
ಸ್ಥಿರ ಗೂಡುಗಳನ್ನು ಭದ್ರವಾದ ಅಸ್ತಿವಾರವನ್ನು ಹಾಕಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗೂಡುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವಾಗ ಅವುಗಳ ಸ್ಥಳದ ವಿಷಯ ಮುಂಚಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತೀ ಅಗತ್ಯ. ಅವುಗಳನ್ನು ಎತ್ತರವಾದ ಪಾಯದ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ನೀರಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹರಿದು ಹೋಗಬೇಕು. ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊಂಡಗಳಿದ್ದು ನೀರು ನಿಲ್ಲುವಂಥಾ ಜವುಗು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಕಟ್ಟಬಾರದು. ಸೂರ್ಯನ ಬಿಸಿಲು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಮತ್ತು ಬಹು ಅಗ್ಗವಾದ ಕ್ರಿಮಿನಾಶಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಗೂಡುಗಳನ್ನು ಬೆಳಗ್ಗಿನ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಇದಿರಾಗಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಇಲ್ಲವೆ ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರಕಾಶವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಒರುತ್ತದೋ ಆ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ (ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನು) ಇಡಬೇಕು.

ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ಸಾಕುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುವುದಾದರೆ ಮುಂದಾಲೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಹಿಂಡು ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಳ ಉಂಟೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲಲ್ಲಿಯೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಭದ್ರ ಅಸ್ತಿವಾರ ಹಾಕುವುದಾದರೆ ಮುಂದಿನ ಕಟ್ಟೋಣಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಆಲೋಚಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಕೋಳಿಗಳ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಗಾಳಿಯ ಸಂಚಾರ ಮತ್ತು

ಸುಖವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ವಿಶಾಲ ಸ್ಥಳ ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಒಂದು ಕೋಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸ್ಥಳ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂಬುದು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಂದು ಕೋಳಿಗೆ 4 ಚದರ ಅಡಿ ನೆಲದ ಜಾಗವೂ 26 ಘನ ಅಡಿ ವಾಯು ಸ್ಥಳವೂ ಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೋಳಿಗೂಡು ಬಯಲುಸೀಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಕಬ್ಬಿಣದ ಸರಿಗೆಯ ಗೂಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಾದರೆ ನೆಲದ ಸ್ಥಳವು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು 3 ಚದರ ಅಡಿಗೆ ತಗ್ಗಿಸಬಹುದು. ಗೂಡಿಗೆ ಸರಿಗೆಯ ಜರಡೆ ಇದ್ದರೆ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಾಯುಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಿದ್ದರೆ ನೆಲದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡಬಹುದು.

ಕೋಳಿಯ ಚರಗೂಡು.

ಎಸ್‌ಬಿಸ್‌ಬಿಸ್
ಪಾಳೆಯ ಮಾಡು.

ಒಂದು ಇಂಚು
ಚಾಕುಳಿಯುಳ್ಳ
ಸರಿಗೆಯ ಜಾಳಿಗೆ

ನೆಲಗಟ್ಟು

ಈ ಗೂಡಿಗೆ "ಕೆಬಿನಾರೂಫ್" ರೀತಿಯ ಮಾಡು ಇದೆ. ದೊಡ್ಡ ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ಕದಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿರಿ. ಕೂರುಕೋಲುಗಳು ಎಲ್ಲಿವೆ? ನೆಲಗಟ್ಟು ಹೇಗಿದೆ?

ಮೈದಾನಗಳಲ್ಲಿ ಗೂಡುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಾದರೆ ಸಾಕುವ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಗೂಡುಗಳ ಅಳತೆಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.

20 ಹಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ 6' × 5' × 5' ಎತ್ತರ.

20 ಹಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ 12' × 5' × 5' ಎತ್ತರ.

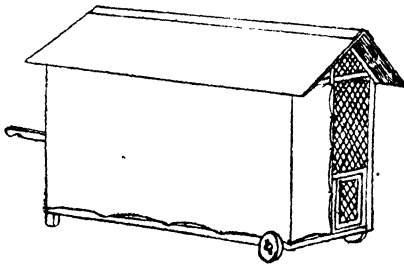
ಕೋಳಿಗಳ ಗೂಡುಗಳಿಗೆ ವಿವಿಧ ನೆಲಗಟ್ಟು ಇರುವುದು. ಸ್ಥಿರ

ಗೂಡುಗಳಿಗೆ ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಖರ್ಚು ತಾಗುವ ಮತ್ತು ಅತಿ ಉತ್ತಮವಾದ ನೆಲವನ್ನು ಕೊಂಕ್ರೀಟ್‌ನಿಂದ ಮಾಡಬಹುದು. ಅದು ತ್ಯಾವ ರಹಿತವಾದದ್ದು. ಬೇಗನೆ ಗುಡಿಸಿ ಶುಚಿಮಾಡಬಹುದು; ಪದೇ ಪದೇ ಬೇರೆ ಖರ್ಚು ತಗಲುವುದಿಲ್ಲ.

ಚರಗೂಡುಗಳಲ್ಲಿ — (1) ಮರದಿಂದ, (2) ಒಂದು ಇಂಚು ಚೌಕುಳಿಯ ಸರಿಗೆಯ ಜಾಳಿಗೆಯಿಂದ, (3) ಮರದ ಸವೂರ ರೀವುಗಳಿಂದ ದಳಿಯಂತೆ — ನೆಲಗಟ್ಟನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಮರದ ನೆಲಗಟ್ಟು. — ಇವುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಇಂಚು ದಪ್ಪ ಮರದ ಹಲಿಗೆಗಳಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳು ಚಳಿಯಾದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಗಟ್ಟಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯವಾದುವುಗಳು. ಇದರಿಂದ ಕೆಡುಕು ಯಾವುದೆಂದರೆ ಇವುಗಳ ಸಂದುಗಳು ಹುಳು, ಕ್ರಿಮಿ, ಮುಂತಾದ ಪರವುಷ್ಟ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಉಳಕೊಳ್ಳಲು ಎಡೆ ಸಿಕ್ಕುವುವು. ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ದಿನಾಲೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಶುಚಿ ಮಾಡಬೇಕು.

ಸರಿಗಳ ಜಾಳಿಗೆಯ ನೆಲಗಟ್ಟು. — ಇದು ಒಂದು ಇಂಚಿನ ಚೌಕುಳಿ ಇರುವ ಸರಿಗೆ ಜಾಳಿಗೆಯನ್ನು ಮರದ ಅಚ್ಚುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಳೆಗಳಿಂದ ಜಡಿಯಬೇಕು. ಈ ಅಚ್ಚುಗಳು ಗೂಡಿನಿಂದ ತೆಗೆಯುವಂತಿರಬೇಕು. ಇವುಗಳಿಂದ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಹಿಚಿಕೆಯು ಕೆಳಗೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಗೂಡು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಗೂಡನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗುವಾಗ ನೆಲಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಗೊಬ್ಬರವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಈ ಜಾಳಿಗೆ ನೆಲಗಟ್ಟಿನ ಕೆಳಗಡೆ ಒಂದು ಹಲಿಗೆಯನ್ನು ಇಡಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ಹಿಚಿಕೆಯನ್ನು ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು.

ತೀತ ಮಳೆ ಗಾಳಿಗಳು ಬೀಸಿ ತುಂಡಾ ಉಪದ್ರವವಾಗದಂತೆ ಗೂಡಿನ ಒಂದು ಬದಿಯನ್ನು ಮೇಣಕವ್ವಡದ ಪರದೆಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಿರುತ್ತದೆ.

ಹಿಚಿಕೆಯು ಕೆಳಗೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಗೂಡು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಗೂಡನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗುವಾಗ ನೆಲಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಗೊಬ್ಬರವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಈ ಜಾಳಿಗೆ ನೆಲಗಟ್ಟಿನ ಕೆಳಗಡೆ ಒಂದು ಹಲಿಗೆಯನ್ನು ಇಡಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ಹಿಚಿಕೆಯನ್ನು ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು.

ಮರದ ದಳಿಯ ನೆಲಗಟ್ಟು. — ಇದನ್ನು ಮೇಲೆ 1" ಕೆಳಗೆ ½" — ಅಗಲವಿರುವ ಸವೂರ ರೀವುಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವು ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗೆ

ಡೂವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಇಂಚು ದೂರಕ್ಕೆ ಸಮನಾಂತರ ವಾಗಿ ಇರಿಸಬೇಕು. ಅವುಗಳ ಕೆಳಗೆ ಹಿಚಿಕೆಯನ್ನು ಕೂಡಿಸುವ ಹಲಿಗೆಯನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಇಡಬಹುದು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ $\frac{1}{2}$ " ಚೌಕುಗಳನ್ನು ಕಬ್ಬಿಣದ ಸರಿ ಗೆಯ ಬಲೆಯನ್ನು ಇಡಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹಾವು, ಇಲಿ ಮುಂತಾ ದುವುಗಳಿಗೆ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ವಾತಾಯನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ.— ಇದು ಅತಿ ಅಗತ್ಯ. ನೆಲದ ಹತ್ತಿರ ಒಳ್ಳೆಯ ವಾಯು ಗೂಡಿಸೊಳಗೆ ಸರಾಗವಾಗಿ ಸೇರುವ ಹಾಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಗೂಡಿನ ಅತಿ ಎತ್ತರವಾದ ಹಾದಿಯಿಂದ ಬಿಸಿವಾಯು ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಎತ್ತರ ಮಾಡಿನ ಕೆಳಗಡೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಯುಕ್ತದ್ವಾರಗಳ ನ್ನಿಟ್ಟು ವಾಯು ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ತುಂಬಾ ಅನುಕೂಲ.

ಮಾಡುಗಳು.— ಮಾಡುಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಬಹುದು. “ಸ್ಪೈರ್‌ರೂಫ್” ಅಥವಾ “ಕೇಬಿನ್‌ರೂಫ್” ಎಂಬ ವಿಧಾನದ ಮಾಡಿನಲ್ಲಿ ‘ಕೊಬಳು’ (ridge) ಗೂಡಿನ ಹಿಂಭಾಗ ಮುಂಭಾಗಗಳ ನಡುವೆ ಇರುತ್ತದೆ.

ಮಾಡುಗಳನ್ನು ಮರದಿಂದ ಮಾಡಿ ತಗಡನ್ನು ಹೊದಿಸಿಯಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ನೀರು ಅಂಟಿದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಹಚ್ಚಿಯಾಗಲಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಸೆಕೆಯಾದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲಿನ ಮಾಡುಗಳೇ ಬಹಳ ಆರೋಗ್ಯಕರ. ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾಡು ಗಳನ್ನು “ಎಸ್‌ಬಿಸ್‌ಟೋನ್”ನಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಖರ್ಚು ತಾಗುತ್ತದೆ. ಎಸ್ಟೆಸ್ಟೊಸಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮಾಡು ಸೋರದೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಗೂಡಿಸೊಳಗೆ ಸೆಕೆಯಾಗದೆ ತಂಪು ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾಡು ‘ಛಾವಣಿ’ ಇಲ್ಲದೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲದ ವರೆಗೆ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಒಳಗಿನ ಸುಲಕರಣೆಗಳು.— ಗೂಡಿಸೊಳಗೆ ಇರುವ ಜೋಡಣೆಗಳಾವು ವೆಂದರೆ ಕೂರುಕೋಲುಗಳು, ಗೂಡಿನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ, ನೀರಿನ ಪಾತ್ರೆ, ಆಹಾರದ ಪಾತ್ರೆ, ಮತ್ತು ಹಿಚಿಕೆ ಬೀಳುವ ಹಲಿಗೆಯೂ ಇದೆ. ಇವುಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಜೋಡಣೆ ಗಳು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ತೆಗೆಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಿದ್ದು ಪ್ರತಿ ದಿವಸ ಶುಚಿಯಾಗಿರಿ ಸಲೇ ಬೇಕು.

ಕೂರುಕೋಲುಗಳು (Perches).— ಮರದ ತುಂಡಿನಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಮರವು ಬಹಳ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಡಕು ಬರಬಾರದು. ಇವುಗಳು 2"×2" ಪರಿಮಾಣ ಇದ್ದು ಮೇಲ್ಬದಿಗಳ ಮೈ ಆರ್ಧ ಚಂದ್ರಾಕಾರವಾಗಿದ್ದು ನಯವಾಗಿರಲಾಗಿ ಕೋಳಿಗಳಿಗೆ ಸುಖಕರವಾ ಗಿರುತ್ತವೆ. ಇವು ನೆಲಕ್ಕಿಂತ 18 ಇಂಚು ಇಲ್ಲವೆ ಹಿಚಿಕೆಯ ಹಲಿಗೆಯಿಂದ

6 ಇಂಚು ಎತ್ತರ ಬೇಕು. ನಿಲ್ಲಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಕ್ಕಿಗೆ 8"ನಿಂದ 10" ಗಳು ಸಾಕಾಗುವುದು. ಇದು ಹಕ್ಕಿಯ ಜಾತಿಯ ಮೇಲೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. "ಲೈಟ್‌ಸಸೆಕ್ಸ್", "ರೋಡ್ ಐಲೆಂಡ್ ರೆಡ್" ಮತ್ತು "ಸೆಬ್ರೋಲಾಪ್ಸ್"ಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದಕ್ಕೆ 10" ಜಾಗಬೇಕು. ಹಗುರ ಜಾತಿಯಾದ ವೈಟ್ ಲೆಗ್ಹೊರ್ನ್‌ಗೆ 7 ಇಂಚು ಜಾಗ ಸಾಕು.

ಹಿಚಿಕೆಯ ಹಲಿಗೆಗಳು.—ಇವುಗಳು ಮರದಿಂದ ಮಾಡಿದ 6"×9" ಪರಿಮಾಣದ ಹಲಿಗೆಗಳು. ಹಿಚಿಕೆಯನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಹಾಕಬಹುದು. ಇವುಗಳು ತೆಗೆಯಲು ಆಗಬೇಕು ಮತ್ತು ದಿನಾಲು ಶುಚಿಮಾಡಬೇಕು. ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಮಣ್ಣು ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊಯಿಗೆ ಬೆರೆಸಿ ಇದರ ಮೇಲೆ ದಿನಾಲು ಸವರಿಸಿಡುವುದು ಹಿತಕರ.

ಗೂಡುಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳು.—ಇವುಗಳು ಆದಷ್ಟು ಆಳವಿದ್ದು ಹಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿ ತಿರುಗಲಿಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಒಳಹೊರಗೆ ಹೋಗಿಬರಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರಬೇಕು. ಅವುಗಳು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ 15"×12"×16" ಎತ್ತರವಿರಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಲವಾಗಿ ಹಾಸಲು ಬೈಹುಲ್ಲು ಅಥವಾ ಮರದ ಚಕ್ಕೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಇವುಗಳನ್ನು ಆಗಾಗ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು. ಈ ಗೂಡುಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಶುಚಿಯಾಗಿರಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳು ಹೊಲಸಾಗುವುವು.

ಆಹಾರದ ಒಟ್ಟುಗಳು.—ಇವು ಆಹಾರವನ್ನು ಇಡಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಣ್ಣ ಸಲಕರಣೆಗಳು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ತರವಿವೆ. ಕೋಳಿಗಳು ತಿಂದ ಹಾಗೆ ಮೇಲಿನ ಪಾತ್ರೆಯಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಕಾಳುಗಳು ಬೀಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ.

ನೀರು.—ಹೇಂಟೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಳಿನೀರು ಬೇಕು. ಇವುಗಳಿಗೆ ನೀರು ಒದಗಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ನೀರು ಇಡಬೇಕು. ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು-ಯಾ-ಮೂರು ಸರ್ತಿ ನೀರು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು. ಮಣ್ಣಿನ ಬಟ್ಟಲು ಅತೀ ಅಗ್ಗವಾದ ನೀರಿಡುವ ಪಾತ್ರೆ. ಆದರೆ ಕೋಳಿಗಳು ಅದನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡದೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಡದೆ ನೀರು ನಿರ್ಮಲವಾಗಿರುವಂತೆ ಎಚ್ಚರವಿರಬೇಕು.

ಗೆರೆತಿಯ ಮಸಿ ಮತ್ತು ಇದ್ದಲು.—ಕೋಳಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಾಗ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಿಗುವಂತೆ ಈ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇಡಬೇಕು.

ಗೂಡು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಮರದ ಹಲಗೆ, ಕಬ್ಬಿಣದ ತಗಡುಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಇಟ್ಟಿಗೆ ಅಥವಾ ಮರದ ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಒಳಹೊರಗೂ ಹಸನಾದ ಗಾರೆ ಹಚ್ಚಿ ಸುಣ್ಣು ಬಳಿಯ ಬೇಕು. ಮರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಒಳ ಭಾಗಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಎಳು

ಬಾಟ್ಲಿ ಚಿಮಿಣಿ ಎಣ್ಣೆ, ಒಂದು ಬಾಟ್ಲಿ ತಾರು, ಇವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ಬಳಿಯ ಬೇಕು. ಹೊರಭಾಗಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಚಿಮಿಣಿ ಎಣ್ಣೆ ಬಳಿದು ಆ ಬಳಿಕ ಬಿಳಿ ಪೈಂಟು ಸವರಬೇಕು. ಹೊರಭಾಗವನ್ನು ಕವು ಪೈಂಟಿನಿಂದ ಅಥವಾ ತಾರಿನಿಂದ ಸವರುವುದು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು. ಇದರಿಂದ ಸಕ್ಕೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಗೂಡಿನೊಳಗೆ ವಿಪರೀತ ಉಷ್ಣ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

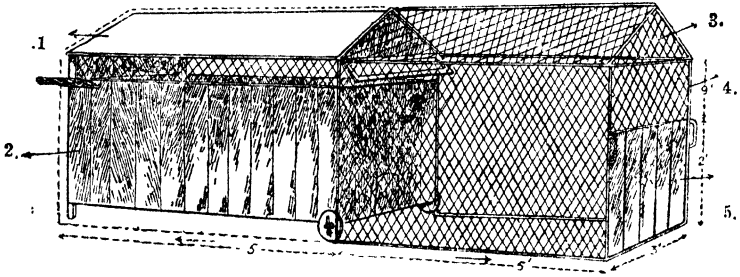
ಕೋಳಿಯ ಮನೆಗೆ ಮಣ್ಣಿನ ಆವರಣಗಳನ್ನು ಇರಿಸಲೇ ಬಾರದು. ಇವು ಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಳಿಯ ಹಗೆಗಳಾದ ಹಾವು ಇಲಿಗಳು ಜಿಲಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಕೋಳಿಗಳಲ್ಲಿ ರೋಗವನ್ನು ಹಬ್ಬಿಸುವ ಪರವುಷ್ಟ ಜೀವಿಗಳಾದ ಹುಪ್ಪಟೆ, ತಿಗಟೆ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಕ್ರೀಮಿಕೀಟಗಳಿಗೆ ಮಣ್ಣಿನ ಗೋಡೆಗಳು ಒಳ್ಳೆಯ ನಿವಾಸವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುವು.

ಮಾಡಿಗೂ ಗೋಡೆಗೂ ನಡುವೆ ಬೆಕ್ಕು, ಇಲಿ, ಹಾವು ಮೊದಲಾದುವುಗಳು ನುಸುಳಿಕೊಂಡು ಒಳಹೊಗಳ ಅನುಕೂಲವಿರುವ ಎಡೆಗಳನ್ನು ಬಿಡದಂತೆ ತುಂಬಾ ಜಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸಬೇಕು. ಮಾಡಿಗೆ ಅಲೆಅಲೆಯಾಗಿರುವ ಲೋಹದ ತಗಡನ್ನು ಹೊದಿಸಿದ್ದರೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಮುಳುಹುಲ್ಲನ್ನು ಅಥವಾ ಗಾರೆಯನ್ನು ಹಾಸುವುದು ಯುಕ್ತ. (ಎಕೆ?)

ಯುಕ್ತ ವಾತಾಯನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಕೋಳಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಬೇಕಾದರೆ ಈ ಕೆಳಗೆ ಸೂಚಿಸಿದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಗೂಡಿನ ದಕ್ಷಿಣದ ಆವರಣವನ್ನು ಅಥವಾ ಅದರ ಅಧಿಕಾಂಶವನ್ನು ಸರಿಗೆಯ ಅರ್ಧ ಇಂಚು ಚೌಕುಳಿಯ ಜರಡೆಯಿಂದ ಮಾಡುವುದು. ಉತ್ತರ, ಪಶಿಮ, ಪೂರ್ವಗಳ ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮೇಲೆ ೧೨ ಇಂಚು ಉದ್ದ ೬ ಇಂಚು ತಗಲದ ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಅವನ್ನು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯ ಸರಿಗೆಯ ಜರಡೆಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ವಾತಾಯನವು ಚೆನ್ನಾಗಿರುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅದರ ಹವೆಯೂ ಕೂಡ ಹಿತವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುವುದು. ಬೇಸಗೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿರೇಕ ಸೆಕೆಯೂ, ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ತಂಪೂ ಆಗಿರದೆ ಹಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಸಿರಗೂಡು ಅಥವಾ ಮನೆಯ ನೆಲವನ್ನು ಶುಚಿಯಾಗಿರಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಗೆದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಟ್ಟಿದ ನೆಲ, ಅಥವಾ ಸಿಮೆಂಟು ಹಾಕಿದ ನೆಲವಿರುವುದು ಉತ್ತಮ. ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಒಣ ಹೊಯಿಗೆಯನ್ನು 3-4 ಇಂಚು ದಪ್ಪಕ್ಕೆ ಹರಡಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಆಗಾಗ ಫಿನ್ಯಾಲ್ ಮತ್ತು ಚಿಮಿಣಿ ಎಣ್ಣೆಯ ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಚೆಮುಕಿಸಬೇಕು. ಹಕ್ಕಿಗಳ ಹಿಚಕೆ

ಯನ್ನು ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ತೆಗೆಯಲೇ ಬೇಕು. ಮೂರು ವಾರಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ ಹೊಯಿಗೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ.

ಕೋಳಿಯ ಮನೆ

1. ಮಾತು. 2. ಮರದ ಹಲಗೆ. 3. ಸರಿಗೆಯ ಬಾಳಿಗೆ. 4. $\frac{1}{2}$ ಇಂಚು ಕಬ್ಬಿಣದ ಸರಳು. 5. ಮರದ ಹಲಿಗೆಯ ಬಾಗಿಲು.

ಇದರಲ್ಲಿ ಕೋಳಿಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಾಡಲು ಬೇಕಾಗುವ ಸ್ಥಳವೂ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಚಿಕ್ಕ ಮರಿಗಳನ್ನು ಗಿಡುಗದ ಭಯ ಇಲ್ಲದೆ ತಿರುಗಾಡ ಬಿಡಬಹುದು ಗೊಡಿನ ವಾತಾಯನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ.

ಕೋಳಿಗೊಡಿನ ಅಥವಾ ಮನೆಯ ಒತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ವಿಶಾಲವಾದ ಜಗಲಿ ಅಥವಾ ಮಾಡಿರುವ ಒಂದು ಕೊಠಡಿ ಇರಲೇ ಬೇಕು. ಮಳೆ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿಸಿಲುಗಳ ತಾಪದಿಂದ ಕೋಳಿಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯಕೊಡಲು ಇದು ಯುಕ್ತವಾಗಿರುವುದು. ಹಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ ಮಲಗಲು ಅನುಕೂಲವಾದ ಹುಲ್ಲುಹಾಸನ್ನು ಈ ಜಗಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಡಗಬೇಕು. ಹೇರಳ ಹಸಿಮೇವು, ಖನಿಜ ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರಿಸುವುದು ಉಚಿತ. ಈ ಜಗಲಿ ಅಥವಾ ಕೊಠಡಿಯು ಬಹಳ ವಿಶಾಲವಾಗಿರಬೇಕು. ಕೆಲವು ಕೋಳಿಗಳು ಬಹಳ ಜಗಳಗಂಟಿಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದರೆ ಅವು ಇತರ ವಾಪದ ಕೋಳಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ತುಂಬಾ ರಂಪವಿಟ್ಟು ಸುತ್ತವೆ; ವಾಪದ ಕೋಳಿಗಳ ಮೇವನ್ನು ಕೂಡ ಅವಹರಿಸಿಬಿಡುತ್ತವೆ.

ಕೊಳೆಯುವ ತರಕಾರಿ, ಸೆಗಣೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕೋಳಿಯ ಮನೆ ಅಂಗಳಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಜಾಗರೂಕತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕು. ಕೊಳೆ ಕೆಸರುಗಳು ರೋಗದ ಉಗಮವಾದ ಕಾರಣ ಅವು ರೋಗಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಕೋಳಿಗಳ ಹಿಂಡಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಹಾವಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವುವು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ನಿರ್ಮಲತೆ ಇರಬೇಕು. ಸೂರ್ಯನ ಬಿಸಿಲು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೀಳುವಂತೆ ಜಾಗರೂಕತೆಯನ್ನು ಮೊತ್ತಮೊದಲಿನಿಂದಲೇ ವಹಿಸಬೇಕು.

೪. ಕೋಳಿಮರಿಗಳ ಜನನ ಮತ್ತು ಪೋಷಣೆ.

ಕೋಳಿಮರಿಗಳ ಜನನ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಪೋಷಣೆಯ ಕ್ರಮವು—ಕೋಳಿಗಳ ಸಾಕಾಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮಹತ್ವದ ವಿಚಾರವೆನ್ನಬೇಕು. ಇಡೀ ಉದ್ಯಮವು ಮರಿಗಳ ಜನನ ಮತ್ತು ಪೋಷಣೆಯನ್ನೇ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯ ಪ್ರತಿಫಲ ಸಿಗಬೇಕಾದರೆ ತುಂಬಾ ತಾಳ್ಮೆಜಾಗರೂಕತೆಗಳು ಒಹಳ ಅಗತ್ಯ.

ಕಾವಿಗೆ ಕೂತುಕೊಳ್ಳುವ ಹೇಂಟೆಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಮೊಟ್ಟೆಯೊಡೆಸಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಕ್ರಮದಿಂದ ಮರಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿಯು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಾಕುವವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಕಾವಿಗೆ ಕೂತುಕೊಳ್ಳುವದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ತಾಯಿ ಹೇಂಟೆಗಳ ತೋರಿಬರುವ ಹುಟ್ಟುಗುಣ. ಕಾವಿಗೆ ಬಂದೊಡನೆಯೇ ಮೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆತುರವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಂಟೆಗೆ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಸೃಷ್ಟಿಯ ಈ ರೀತಿಯ ಕುಶಲತೆಯಿಂದ ಹೇಂಟೆಗಳು ಕಾವಿಗೆ ಕುಳಿತು, ಮೊಟ್ಟೆಯೊಡೆದು ಮರಿಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ತಮ್ಮ ಸಂತಾನವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಊರ ಹೇಂಟೆಗಳು ಒಂದೊಂದು ಸಲಕ್ಕೆ 10 ಯಾ 15 ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನಿಡುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ 3-4 ಸಲ ಇಡುವದುಂಟು. ಪ್ರತಿ ಸಲಕ್ಕೂ ಆ ಹೇಂಟೆಯು ಹೊದಗಲು (Brood) ತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಹೊದಗುವ ಹೇಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಲಕ್ಷಣಗಳು ತೋರಿಬರುತ್ತವೆ.

(೧) ಮೊಟ್ಟೆಯಿಡುವದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ;

(೨) ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿರುವ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗೂಡನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊರಗಿನ ಉಪದ್ರವವಿಲ್ಲದಂತೆ ಕೂತುಕೊಳ್ಳಲು ನೋಡುತ್ತದೆ;

(೩) ಯಾರಾದರೂ ಅದರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ, ತನ್ನ ಗರಿಗಳನ್ನು ನಿಗುರಿಸಿಕೊಂಡು ಮಂದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಅರಚುತ್ತದೆ;

(೪) ಹಸಿವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ;

(೫) ಅದರ ಜುಟ್ಟು, ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡುವ ಇಂದ್ರಿಯ ಮುಂತಾದುವುಗಳು ಮುದುರಿಕೊಂಡು ಸಣ್ಣದಾಗಿ ತೋರುತ್ತವೆ;

(೬) ಅದರ ಮೈಯ ಶಾಖಮಾನವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ;

(೭) ಮುಖದ ವರ್ಣವು ಕಂದಿಹೋಗಿ ತೀರ ಸೊರಗಿರುತ್ತದೆ.

ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಂದು ಹೇಂಟಿಗೆ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನೊಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ 21 ದಿವಸ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಮಯವು ಮೊಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಉಷ್ಣತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚೂ ಕಮ್ಮಿಯೂ ಆಗಬಹುದು. ಹೇಂಟೆಯ ಕಾವಿಗಿಟ್ಟ ಇತರ ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನೂ ಒಡೆಸಬಹುದು.

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕುವ ಇತರ ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ ಮೊಟ್ಟೆಯೊಡೆಸುವದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಮಯವನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ:

ಹೇಂಟೆ	21 ದಿವಸ
ಬಾತುಕೋಳಿ ಮತ್ತು ಸೀಮೆಕೋಳಿ	28 ,,
ದೊಡ್ಡ ಬಾತುಕೋಳಿ	30 ,,

ಕಾವಿನ ಹೇಂಟೆ. — ಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಹೇಂಟೆಯು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊದಗಲು ಬಂದಿದೆಯೋ ಎಂಬದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಕೆಲವರು ಹೇಂಟೆಯು ಕಾವಿಗೆ ಕೂರುವ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದೊಡನೆಯೇ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಅದರೊಡನೆ ಕಾವಿಗೆ ಇಡುತ್ತಾರೆ. ಹೇಂಟೆಯು ಮೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ 3-4 ದಿವಸ ಕೂತನಂತರ ಎದ್ದು ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವದರಿಂದ ನಿರಾಶೆಯಾಗುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ತುಂಬಾ ನಷ್ಟ ಉಂಟಾಗಬಹುದು.

ಹೇಂಟೆಯು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾವಿಗೆ ಕೂತುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗಿದೆಯೋ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ, ಒಂದೆರಡು ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ಕೃತ್ರಿಮದ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನಾಗಲಿ 2-3 ದಿವಸಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟು ನೋಡಬಹುದು. ಹೇಂಟೆಯು, ತಪ್ಪದೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೂತುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದರೆ ಆ ಹೇಂಟೆಯು ಕಾವಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲಸಮರ್ಥವಿದೆ ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಸಾಧುತರವಾಗಿಯೂ ಪುಷ್ಟಿಯಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಒಂದು ಮಧ್ಯತರದ ಹೇಂಟೆಯನ್ನು ಆರಿಸಬೇಕು. ಅದರ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಹೇನು ಮೊದಲಾದುವು ಇಲ್ಲದೆ ಅದು ಶುಚಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಕಾಲಿನ ಚರ್ಮರೋಗ ಮುಂತಾದ ಅಂಟುರೋಗಗಳಿದ್ದವುಗಳನ್ನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಆರಿಸಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳ ರೋಗಗಳು ಮರಿಗಳಿಗೂ ಅಂಟುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಹೇಂಟೆಗಳು ಮೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂರಲು ತಿಳಿಯದೆ, ಯಾರಾದರೂ ಹತ್ತಿರ ಹೋದರೆ ಬೆದರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿಸಲವೂ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಪುನಃ ಬಂದು ಕಾವಿಗೆ ಕೂರುವಾಗ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಒಡೆದುಹಾಕುತ್ತವೆ. ಇಂಥಾ ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಅವುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೂತುಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರಿದರೆ ಕಾವಿಗೆ ಕೂರಿಸಬಾರದು. ಉದ್ದಕಾಲಿನ ಹೇಂಟೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಒಡೆದುಹಾಕಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ.

ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾತ್ರ ಮರಿಗಳನ್ನು ಸಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಿಪುಣತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಸಣ್ಣಕಾಲಿನ ಜಾತಿಯ ಕೋಳಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಿಡಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಥಾ ಕೋಳಿಗಳನ್ನೇ ಆರಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮೊಟ್ಟೆಗಳ ಗಾತ್ರವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು, ದೊಡ್ಡ ಜಾತಿಯ ಇತರ ಊರಿನ ಹೇಂಟಿಗಳಿಗೆ 10ರಿಂದ 12ರ ವರೆಗೂ, ಸಮ್ಮ ಊರಿನ ಕೋಳಿಗಳಿಗೆ 8ರಿಂದ 10ರ ವರೆಗೂ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕಾವಿಗೆ ಇಡಬಹುದು. ಕಾವಿಗಿಟ್ಟ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಂಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಹೇಂಟಿಯು ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿಡುವಾಗ ಒಂದೋ ಎರಡೋ ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ತನ್ನ ಶರೀರದ ಅಡಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ತಣುಪು ಹಿಡಿದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೇಂಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಷ್ಟೇ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಬಾಕಿಯವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಬಿಡಬೇಕು.

ಕಾವಿಗೆ ಕೂರಿಸುವ ಗೂಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಬಹು ಸುಲಭ; ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ಬೇಕಾಗಿದೆ. ೧೮ ಇಂಚು ಚದರ ಅಳತೆಯ ಒಂದು ದೇವದಾರ ಹಲಿಗೆಯ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಚಾರುಬಾಗಿಲನ್ನು (ಅತ್ತಿತ್ತ ಜಾರಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾದ ಬಾಗಿಲನ್ನು) ಇಟ್ಟು, ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಒಳಗೆ ತ್ಯಾವ ದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮರಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಬೈಹುಲ್ಲನ್ನು ಹರಡಿ ಹಾಕಬೇಕು. ಹುಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಬೂದಿ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪಿನ ಹುಡಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಹೇನು ಮುಂತಾದುವುಗಳು ಉಂಟಾಗದಂತೆ ತಡೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಗೂಡಿನ ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಸರಾಗವಾಗಿ ವಾಯು ಸಂಚಾರವಾಗುವಂತೆ ತೂತುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಹೇಂಟಿಯು ಕಾವಿಗೆ ಕೂತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೊರಗಿನ ಹವಾಗುಣವು ತ್ಯಾವಿಲ್ಲದ ವಾಯುವಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾದರೆ, ಗೂಡಿನ ಸುತ್ತಲೂ, ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ ಮರಳಿಗೆ ನೀರನ್ನು ಚೆಮುಕಿಸಿ ತ್ಯಾವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು. ಗೂಡಿನ ಒಳಗೆ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನಿಡುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಉರುಟಾದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಹೊಂಡದಂತೆ ಮಾಡಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಬೂದಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಡಬೇಕು. ಹೊಂಡವು ತುಂಬಾ ಆಳವಿರಬಾರದು, ಏಕೆಂದರೆ ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಕಂತವಾಗಿರುವ ಮಧ್ಯಭಾಗಕ್ಕೆ ಜಾರಿಹೋಗುವಾಗ ಪೆಟ್ಟಾಗಿ ಒಡೆದುಹೋಗುವ ಸಂಭವ ಉಂಟು.

ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಮತ್ತು ಹೇಂಟಿಯು ಕಾವಿಗೆ ಕೂತುಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ, ಹುಳ ಹುಪ್ಪಟೆಗಳು ಬಾರದಂತೆ ಮದ್ದಿನ ಹುಡಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ಗಂಧಕದ

ಹುಡಿ, ಬೂದಿ, ಸೋಡಿಯಮ್ ಪ್ಲೋರೈಡ್, ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪಿನ ಹುಡಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒಪ್ಪುವುವು. ಒಂದು ಸಿಗರೇಟು ಟೆನ್ನಿಸ್ ಅಳತೆಯಷ್ಟು ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಬೋಲಿಕನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ೧ ಪೌಂಡು ಪ್ಲಾಸ್ಟರ್ ಆಫ್ ಪೇರಿಸ್ ಎಂಬ ಬಿಳಿಯ ಹುಡಿಯ ಮೇಲೆ ಹೊಯ್ದು ಒಣಗಿಸಿದರೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಕ್ರಿಮಿನಾಶಕ ಹುಡಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಗೂಡನ್ನು ಸರೀಕೆ ಮಾಡಿ ಹುಳಹುಪ್ಪಟೆಗಳೂ, ಹೇನುಗಳೂ ಇದ್ದಾವೆಯೋ ಎಂದು ನೋಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಹೇಂಟಿಯು ಅವುಗಳ ಉಪದ್ರವವನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾವಿನಲ್ಲಿ ಕೂರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಮರಿಗಳಾದಾಗ ಅವುಗಳು ಹೇನು ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಮರಿಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯೇ ಕುಂದಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಗೂಡನ್ನು ಬಹಳ ನಿರ್ಮಲವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೋಳಿಯ ಹಿಚಿಕೆ, ಒಡೆದ ಮೊಟ್ಟೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಿಸಾಡಬೇಕು. ಒಡೆದ ಮೊಟ್ಟೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ ಗೂಡು ಅಶುಚಿಯಾದರೆ ಆ ಗೂಡನ್ನು ತೆಗೆದು ಬೇರೆ ಗೂಡನ್ನು ಇಡಬಹುದು. ಮೊಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲ್ಮಶವಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ೧೦೦ °F ಬಿಸಿಯಾಗಿರುವ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೊಳೆದು ಗೂಡಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಒಡನೆಯೇ ಹೇಂಟಿಯನ್ನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಬೇಕು.

ಹೊಸದಾಗಿಯೂ, ದುಂಡಾಗಿ ಸೀಳವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕಾವಿಗೆ ಇಡಲು ಆರಿಸಬೇಕು. ಬಹಳ ಸಣ್ಣದು ಅಥವಾ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಮೊಟ್ಟೆಯ ಚಿಪ್ಪೆಯು ಒಳ್ಳೆಯ ಬಣ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿರಬೇಕು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಗೀರುಗಳಿದ್ದು ಎತ್ತರ ತಗ್ಗಾಗಿದ್ದವುಗಳನ್ನು ಆರಿಸಬಾರದು. ಪುಷ್ಟಿಯಾದ ಒಳ್ಳೆಯ ತರದ ಹೇಂಟೆಗಳು ಇಟ್ಟ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಮರಿಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಉತ್ತಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕಾವಿಗೆ ಇಡಲಿಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಶೇಖರಿಸಿಡುವಾಗ, ಅವುಗಳನ್ನು ತ್ಯಾವೆಲ್ಲದಿರುವ, ತಂಪಾದ, ಸರಾಗವಾಗಿ ವಾಯುಸಂಚಾರವಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ಇಡಬೇಕು. ಬಯಲು ಸೀಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ದಿವಸ ಇಡಬಾರದು. ಕಾವಿಗಿಡುವ ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ 4 ದಿವಸದಿಂದ 6 ದಿವಸಗಳಿಗಿಂತ ಹಳೆಯವು ಆಗಿರಬಾರದು. ಶೀತ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ 10 ದಿವಸವಾದ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕಾವಿಗೆ ಇಡಲು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ದುರ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಬಹು ಬೇಗನೇ ಆಕರ್ಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ, ಅವುಗಳನ್ನು

ವಾಸನೆಯ ಪದಾರ್ಥಗಳಾದ ನೀರುಳ್ಳಿ, ಸೀಮೆಯಣ್ಣೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಹತ್ತಿರವಿಡಬಾರದು.

ಕೋಳಿಯು ಕಾವಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಗೂಡನ್ನು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವಿಧಾನ ದಿಂದ ಸರಿಪಡಿಸಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿರುವ, ನಿಶ್ಯಬ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕು.

ಹೇಂಟಿಯನ್ನು ಸಾಯಂಕಾಲ ಕಾವಿಗೆ ಕೂರಿಸುವದು ಒಳ್ಳೆಯದು; ಹಾಗೆ ಕೂರಿಸಿದರೆ ಮರುದಿವಸ ಸಾಯಂಕಾಲದ ವರೆಗೆ ಅದನ್ನು ಉಪದ್ರವಿಸ ಬಾರದು. ಕೂರುವದಕ್ಕೆ ಮೊದಲಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಳುಗಳನ್ನೂ ನೀರನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಅದರ ತರುವಾಯ ಪ್ರತಿ ದಿವಸವೂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ ಸಮ ಯಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ಹೊರಗೆ ಮೇವಿಗಾಗಿಯೂ ವ್ಯಾಯಾಮಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಬಿಡ ಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವದರಿಂದ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸುವುದಕ್ಕೂ, ಅವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ತಂಪು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ತುಂಬಾ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೋಳಿಗಳು ಹುಳಹುಸ್ಪಟಿಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ವಾಗಿ ಧೂಳುಸ್ನಾನಮಾಡುತ್ತವೆ. ಹೇಂಟಿಗೆ ಧೂಳುಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗ ವಾಗುವಂತೆ ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮರಳು ಮತ್ತು ಬೂದಿಯನ್ನು ಮಿಶ್ರಮಾಡಿ ಇರಿಸಬೇಕು.

ಕಾವಿನ ಹೇಂಟಿಗೆ ಗೋಧಿ, ಮುಸುಕಿನ ಜೋಳ, ಭತ್ತ, ಜೋಳ, ಸವಣೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಡೀ ಕಾಳು ಗಳನ್ನು ಜೀರ್ಣಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುಹೊತ್ತಾಗುವದರಿಂದ ಹೇಂಟಿಗೆ ಕಾವಿನಲ್ಲಿ ಕೂತುಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೆದುವಾಗಿ ಬೇಯಿಸಿದ ಅನ್ನ, ನೆನೆಹಾಕಿದ ಕಲಸು ಮುಂತಾದುವುಗಳು ಕಾವಿಗೆ ಕೂಡುವ ಹೇಂಟಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ದಲ್ಲ. ಕಾಳುಗಳನ್ನೂ, ನೆನೆಹಾಕಿದ ತೌಡು ಮತ್ತು ನೀರನ್ನು ಗೂಡಿನಲ್ಲೇ ಹೇಂಟಿಗೆ ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಡಲೇ ಬಾರದು.

ಕಾವಿಗೆ ಕೂರುವ ಒಳ್ಳೆಯ ತರದ ಹೇಂಟೆಗಳು ಸಾವು ಗೂಡಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಬಿಟ್ಟಾಗ ಹೊರಗೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅದನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಹೊರಗೆ ಬಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಹೇಂಟಿಯ ರೆಕ್ಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಒಡೆದುಹೋಗಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಜಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸಬೇಕು. ಒಳ್ಳೆಯ ಹೇಂಟೆಗಳು ನೀರು, ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಧೂಳಿನ ಸ್ನಾನ ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ 15-20 ಮಿನಿಟುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿ ಪುನಃ ಹೋಗಿ, ಮೊಟ್ಟೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕೂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿದಿವಸವೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು, ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಕ್ರಿಮಿ

ನಿವಾರಕವಾದ ಮದ್ದಿನ ಹುಡಿಯನ್ನು ಹೇಂಟಿಯ ಮೈ ಮೇಲೆಯೂ ಗೂಡಿನ ಒಳಗೆಯೂ ಹಾಕಬೇಕು.

ಕಾವಿಗಿಟ್ಟ 10ನೆಯ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸುಲಭದ ರೀತಿ ಯಾವುದೆಂದರೆ, ಒಂದು ದಪ್ಪವಾದ ಕಾಗದವನ್ನು ಉರುಟಾಗಿ ಸುರುಟಿ ಕೊಳವೆಯಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು; ನಂತರ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಟ್ಟು ಮತ್ತು ತೋರ್ಪಿಟ್ಟುಗಳಿಂದ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಕಾಗದದ ಕೊಳವೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವ ಮೊಟ್ಟೆಯು ಶುಭ್ರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೋ ಅದು ಮರಿಯಾಗುವದಿಲ್ಲ; ಯಾವುದರ ಒಳಗೆ ಜೇಡರ ಒಲೆಯಂತೆ ಗೆರೆಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೋ ಅವು ಮರಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

ಕಾವಿಗೆ ಕುಳಿತ ಹೊದಗುವ ಹೇಂಟಿಯನ್ನು ಹೊರಗೆ ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ 19ನೆಯ ದಿವಸವೇ ಕೊನೆಯ ದಿನ. 20ನೆಯ ದಿವಸ ಹೇಂಟಿಯು ಕಾವಿನಲ್ಲಿ ಬಲವಾಗಿ ಕೂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿನ ಮರಿಗಳು ಜೇತರಿಸಿ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳು ತಮ್ಮ ಕೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಮೊಟ್ಟೆಯ ಚಿಪ್ಪಿಯನ್ನು ಕುಟಕುತ್ತವೆ. ಆಗ ಚಿಪ್ಪಿಯು ಒಡೆಯುತ್ತದೆ. ಕೂಡಲೇ ಮರಿಗಳು ಒಳಗಿನಿಂದ ಒದ್ದಾಡುತ್ತವೆ. ಮೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿನಿಂದ ಮರಿಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಬರುವಂತೆ ನಾವು ಕೈಯಿಂದ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಾರದು. ಹಾಗೆ ಹೊರತೆಗೆದ ಮರಿಗಳು ನಿಶ್ಚ್ರಾಣವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕೈ ಹಾಕುವದರಿಂದ ಮರಿಗಳಿಗೆ ಗಾಯವಾಗಲೂ ಬಹುದು.

ಇನ್ನೊಂದು ಶುಚಿಯಾದ ಕೋಳಿಗೂಡನ್ನು ತಯಾರಿಸಿಟ್ಟು, ಹೇಂಟಿಯನ್ನೂ ಮರಿಗಳನ್ನೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಹೇಂಟಿಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು; ಆದರೆ ಮರಿಗಳಿಗೆ 48 ಘಂಟೆಗಳ ವರೆಗಾದರೂ ಯಾವ ಆಹಾರವನ್ನೂ ಕೊಡಬಾರದು. ಮರಿಗಳು ಮೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಆಹಾರವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸೇವಿಸಿರುತ್ತಿವೆ. ಇದು ಕೆಲವು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು. ಹಾಗೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೆ ಅಜೀರ್ಣ, ಜುಲಾಬು ಮೊದಲಾದ ಸಂಕಟಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಹುಡಿವಾಡಿದ ಗೋಧಿ, ಜೋಳ, ಅಕ್ಕಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಮರಿಗಳಿಗೆ ಮೊದಲಿನ ಆಹಾರವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಓಟ್ ಧಾನ್ಯದ ಹುಡಿಯು ಚಿಕ್ಕ ಮರಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಆಹಾರ. ಹೇಂಟಿಯು ಮರಿಗಳಿಗೆ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೂ, ನೀರು ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೂ ಕಲಿಸಿಕೊಡು

ತ್ತದೆ. ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಮಡಗಿ ಹೇನು ಮುಂತಾದುವುಗಳು ಬಾರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಮರಿಗಳಾಗುವದಕ್ಕೆ ಉಷ್ಣತೆ, ವಾಯು ಮತ್ತು ತ್ಯಾವ ಇವೆಲ್ಲಾ ಮುಖ್ಯ. ಒಂದು ಹೇಂಟಿಯು ಕಾವಿಗೆ ಕೂರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದರ ಶರೀರದ ಉಷ್ಣತೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಉಷ್ಣತೆಯು ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು 103°Fರಿಂದ 104°F ವರೆಗಿನ ಉಷ್ಣತೆಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟರೆ ಅದರಲ್ಲಿನ ಭ್ರೂಣವು ಮೇಲ್ಭಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಆಗುವದರಿಂದ ಭ್ರೂಣವು ಮೇಲೆ ಬಂದು, ಉಷ್ಣತೆಯು ಎಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೊರಕುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಕಾವಿಗೆ ಕುಳಿತ ಹೇಂಟಿಯನ್ನು ಹೊರಗೆ ಆಹಾರ ವ್ಯಾಯಾಮಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟರೆ, 10 ಯಾ 15 ಮಿನಿಟುಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಬಂದು ಕೂತುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಮಗುಚಿ ತಿರುಗಿಸುತ್ತದೆ. ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಭ್ರೂಣವು ಸಹ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಮೊಟ್ಟೆಯ ಒಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಮರಿಯು ಸತ್ತುಹೋಗಬಹುದು.

ಎರಡು ವಿಧದ ಜೀವಾಣುಗಳು ಸಮ್ಮಿಳಿತವಾಗಿ ಫಲೀಕರಣಹೊಂದಿದ ಸಂಕೀರ್ಣ ಜೀವಾಣುವು ಭ್ರೂಣದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಹಿಂದೆ ಓದಿ ತಿಳಿದಿರುವಿರಷ್ಟೆ. ಈ ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಭ್ರೂಣವು ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಮುಂದರಿದು ಕೊನೆಗೆ ಸಣ್ಣ ಕೋಳಿಯ ಮರಿಯಾಗಿ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನೊಡೆದು ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಾನೇ ಸ್ವತಂತ್ರ ಜೀವನ ನಡೆಯಿಸಲು ತೊಡಗುವುದು. ಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಭ್ರೂಣದ ಬದುಕಿನ ಅವಧಿಗೆ 'ಇಂಕ್ಯುಬೇಷನ್' (Incubation) ಎಂದು ಸಂಕೇತ.

ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟೆಗಳಿಂದ ಕಾವಿಟ್ಟು ಮರಿಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಹೇಂಟಿಯೇ ಸಾಗಿಸಬೇಕು. ಇಂದಿಗೂ ಹೆಣ್ಣು ಕೋಳಿಯೇ ಮರಿಮಾಡುವ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಾಧನವೆನ್ನಬೇಕು. ಆದರೆ ಉತ್ತಮ ತಳಿಯ ಒಂದೊಂದು ಕೋಳಿ ೨೦೦—೩೦೦ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಈಯುತ್ತಾ ಹೋಗಿ, ಇಟ್ಟ ಮೊಟ್ಟೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕಾವಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ತಾಯಿ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಕೃತಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಮರಿ ಮಾಡಲು ಇಂಕ್ಯುಬೇಟರ್ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಾವಿಗೆ ಇಡಲಿ

ರುವ ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಜೊಕ್ಕಟವಾದ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯ ಉಳ್ಳ ಹಕ್ಕಿಯು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ಮೊಟ್ಟೆ 50-60°F ಶಾಖಮಾನಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಇರುವಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲೇ ಬಾರದು. ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ದರ್ಜೆ ಮಾಡಿ ಎಂಗ ಡಿಸಿ, ಸಮಗಾತ್ರ, ಬಣ್ಣ, ಆಕಾರದವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬಿಳಿ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನೂ, ಕಪಿಲವರ್ಣದ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನೂ ಒಂದುಮಾಡಿ ಒಂದೇ ಇಂಕ್ಯು ಬೇಟರ್ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ, ಒಂದೇ ಹೇಂಟಿಯ ಮಗ್ಗಲ ಕೆಳಗಾಗಲಿ ಇರಿಸ ಕೂಡದು. ಬಿಳಿ ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಕಪಿಲವರ್ಣದ ಮೊಟ್ಟೆಗಳಿಗಿಂತ ೨೪ ತಾಸು ಮುಂಚೆಯೇ ಒಡೆಯುತ್ತವೆ.

ಇಂಕ್ಯುಬೇಟರ್ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಮರಿಮಾಡುವ ಕೃತಕ ವಿಧಾನವನ್ನು ಈಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೋಳಿ ಮೊಟ್ಟೆ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕಾವು ಕೊಡಬೇಕಾದುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಸುಮ್ಮನೆ ತತ್ತಿ ಇಕ್ಕುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಆಯಿತು. ಇಂಕ್ಯುಬೇಟರ್ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮರಿಗಳು, ಕೋಳಿಯನ್ನು ಕಾವಿಗೆ ಕೂಡಿಸಿ ಆದ ಮರಿಗಳಷ್ಟೆ ಒಲ ವಾಗಿ, ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅನೇಕ ಸರಕಾರಿ ಪರಿಶೋಧನಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಇಂರಿಂದ ೧೫೦೦ ವರೆಗೆ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕಾವಿಗೆ ಇಡಬಹುದಾದ ಇಂಕ್ಯುಬೇಟರುಗಳು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಐದು ಸಾವಿರ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಒಮ್ಮೆಗೆ ಕಾವಿಗೆ ಇಡಬಹುದಾದ ವಿದ್ಯುತ್ತಿನಿಂದ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುವ ಇಂಕ್ಯುಬೇಟರು ಗಳೂ ಒಂದೆರಡು ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿವೆ. ಆದರೆ ಅಮೇರಿಕದ ಸಂಯುಕ್ತ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ 'ಮ್ಯಾಮತ್' ಹೆಸರಿನ ಅಗಾಧ ಇಂಕ್ಯುಬೇಟರುಗಳು ಉಪ ಯೋಗದಲ್ಲಿವೆ. ಒಂದೇ ಸಲಕ್ಕೆ 'ಮ್ಯಾಮತ್' ಇಂಕ್ಯುಬೇಟರುಗಳಲ್ಲಿ ೧,೫೦,೦೦೦ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕಾವಿಗೆ ಇಡಬಹುದು. ದಿನ ಒಂದಕ್ಕೆ ೩೦,೦೦೦ ಕೋಳಿಮರಿಗಳು ಈ ಭಾರಿ ಇಂಕ್ಯುಬೇಟರಿನಿಂದ ಹೊರಡುವುವಂತೆ.

ಮರಿಗಳು ಮೊಟ್ಟೆ ಒಡೆದು ಹೊರಗೆ ಬರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳು ಅಧಿಕ ಶ್ರಮಪಡುವ ಕಾರಣ ಅವುಗಳು ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಬೆಳಕನ್ನು ಕಾಣು ತ್ತಲೇ ಅವುಗಳಿಗೆ ಹೊರಗೆ ತಿರುಗಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಿಡದೆ ತುಂಬಾ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಅವುಗಳು ತಾವಾಗಿಯೇ ಅತ್ತಿತ್ತ ಓಡಾಡುವದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿಸುವ ತನಕ ಅವನ್ನು ಗೂಡಿನಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಿಡಕೂಡದು.

ಹೀಗೆ ಮರಿಗಳು ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರಿಸುವುದ ಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ನಿರ್ಮಲವಾದ ಗೂಡನ್ನು ತಯಾರಿಸಬೇಕು. ಮರಿಗಳನ್ನು ತಾಯಿ ಹೇಂಟಿಯೊಂದಿಗೆ ಅದರೊಳಗೆ ಬಿಡಬೇಕು. ಈ ಗೂಡುಗಳು ಯಾವ

ತರದ್ದೇ ಆಗಲಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಿರ್ಮಲತೆ, ತ್ಯಾವಿಲ್ಲದಿರುವುದು, ಹವೆಯ ತೀವ್ರತೆಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗದಂತೆ ವಿಶೇಷ ಜಾಗ್ರತೆ-ಇವೆಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗಮನಿಸ ಬೇಕಾದ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ತಾಯಿ ಹೇಂಟಿಗೆ ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ಧೂಳುಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಆಸ್ವದಕೊಡಬೇಕು. ಸ್ನಾನದ ಧೂಳಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಮಿನಾಶಕ ಔಷಧಿ ಪುಡಿಯನ್ನು ಬೆರೆಕೆ ಮಾಡಿಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವು. ಅಲ್ಲವಾದರೆ ಧೂಳಿನಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳು ಹೇಂಟಿಯ ಮೈಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಕ್ರಮೇಣ ಅವು ಮರಿಗಳನ್ನು ಬಾಧಿಸತೊಡಗುವುದರಿಂದ ಮರಿಗಳು ದುರ್ಬಲವಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಸಾಯಲೂ ಬಹುದು.

ಒಂದು ಹೇಂಟಿಯು ತಾನು ಕಾವಿಗೆ ಕೂತು ಉಂಟುಮಾಡಿದ ಮರಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಪಾಲನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲದಾದುದರಿಂದ ಅದೇ ಸಮಯ ಇತರ ಹೇಂಟಿಗಳಿಂದ ಕಾವಿಗಿಟ್ಟು ಹುಟ್ಟಿದ ಮರಿಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ಹದಿನೈದರಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತರ ವರೆಗೆ ಮರಿಗಳನ್ನು ಒಂದು ಹೇಂಟಿಯ ವಶಪಟ್ಟು ಬಿಡಬಹುದು.

ಒಂದು ಹೇಂಟಿಗೆ ಮರಿಗಳ ಪಾಲನೆ ಕ್ರಮವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರುವುದು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಾವುವೆಂದರೆ-ಅವನ್ನು ನಿರ್ಮಲವಾಗಿಡುವುದೂ, ತಕ್ಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಆಹಾರ ಕೊಡುವುದೂ, ಹದ್ದು, ಗಿಡುಗ, ಇಲಿ, ಮುಂಗುಸಿ, ಹಾವು ಮೊದಲಾದ ವೈರಿಗಳಿಂದ ಕಾಪಾಡುವುದು. ಈ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಪಂಜರದಂತಿಹ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಮರಿಗಳನ್ನು ಇದರೊಳಗೆ ತಿರುಗಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಿಡುವುದರಿಂದ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಕಠಿಣವಾದ ಹವಾಗುಣಗಳು ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಮರಿಗಳು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟಪಡುವವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಒಡಾಟಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ನಿಶ್ಚಿಸುವಾಗ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗಮನಿಸ ತಕ್ಕದ್ದು.

(೧) ಸೂರ್ಯನ ಬಿಸಿಲು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೀಳುವ ಸ್ಥಳ.

(೨) ಶೀತ ಹವೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ, ದವ್ಪ ಪೊದೆ ಪೊದರುಗಳು, ಒದ್ದೆ ನೆಲ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಸಮಾಪದಲಿರಬಾರದು.

(೩) ಶೀತಗಾಳಿ, ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸುವಂಥ ಸ್ಥಳವಾಗಬಾರದು.

ಕೋಳಿಯ ಮರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾರದಿಂದ ಮೂರುವಾರ ಆಗುವ ವರೆಗೆ ಸಾಯುವ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚೆಂಬುದು ಅನುಭವದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಥಮ ಮೂರು ಹಪ್ಪೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರಯತ್ನವಿರಬೇಕು.

ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಇತರ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡುವುದಲ್ಲದೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಅವುಗಳು ಪ್ರಬಲವಾಗುವಂತೆ ಅವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕ್ರಮದಂತೆ ಕೊಡುತ್ತಿರಬೇಕು.

ಅವುಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವಷ್ಟು ಆಹಾರ ಮಾತ್ರ ಕೊಡಬೇಕಲ್ಲದೆ ಮಿತಿ ಮೀರಿ ಕೊಡಬಾರದು. ಕೊಡುವ ಆಹಾರವು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಾದರೂ ಉತ್ತಮವೇ ಸರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಬೇಗನೇ ಹಸಿವು ಉಂಟಾಗುವುದರಿಂದ ಆಹಾರ ಹೆಚ್ಚುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅತ್ತಿತ್ತ ತಿರುಗಾಡಿ ಪರಚುತ್ತಿರುವುವು.

ಯಾವ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕೋಳಿ ಮರಿಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸುವುದಾದರೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಚಿಕ್ಕ ಮರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಸೇವಿಸಿದರೆ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಉಷ್ಣತೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಆಹಾರಾಂಶಗಳು, ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರಾಂಶಗಳು ಸಮತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರಬೇಕು.

ಚಿಕ್ಕ ಮರಿಗಳಿಗೆ ಮೊತ್ತಮೊದಲು ಕೊಡುವ ಆಹಾರ ಹುಡಿಮಾಡಿದ ಕಾಳುಗಳು, ಗೋಧಿ, ರಾಗಿ ಅಥವಾ ಅಕ್ಕಿಹಿಟ್ಟು ಮುಂತಾದ್ದಿರಬೇಕು. ಒಟ್ಟು ಎಂಬ ಧಾನ್ಯದ ಹುಡಿಯು ಕೊಡುವರೆ ಅನುಕೂಲವಿದ್ದರೆ ಪ್ರಥಮ ಎರಡು ಹಪ್ಪೆಗಳ ತನಕ ಅದನ್ನೇ ಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಇಂಥಾ ಆಹಾರವನ್ನು ಮರಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂಥಾ ಮೇವುಗಳನ್ನು ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ತಿನ್ನಿಸಬೇಕು. ತಾಯಿ ಹೇಂಟೆಯು ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಮರಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಆಹಾರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ತಿನ್ನುವ ಕ್ರಮ ಕಲಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗುವದು. ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ತೋರ್ಬಿಕೆಯಿಂದ ಹಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ತಟ್ಟಿದರೆ, ಅವುಗಳು ಅದರಂತೆಯೇ ಕೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಕುಟುಕಿ, ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ತಿನ್ನುವವು.

ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಬೆಂದ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹುಡಿಮಾಡಿ, ಗೋದಿ ರೊಟ್ಟಿಯ ಪುಡಿಯೊಂದಿಗೆ ಬೆರಸಿ ಪ್ರಥಮ ಎರಡು ಹಪ್ಪೆಗಳ ತನಕ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲ ಕೊಡಬೇಕು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ನೀರು ಯಾವಾಗಲೂ ಒದಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಕೆನೆ ತೆಗೆದ ಹಾಲಾಗಲಿ ಮಜ್ಜಿಗೆನೀರಾಗಲಿ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಆಹಾರವಾದ ಕಾರಣ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಉತ್ತಮವು.

ಹಸಿಮೇವು.—ಮರಿಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಹಸಿಮೇವು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಆದುದರಿಂದ ಎರಡು ಯಾ ಮೂರು ಹಪ್ಪೆ ಪ್ರಾಯದ ಮರಿಗಳಿಗೆ ಅಂಥಾ ಮೇವನ್ನು ಒದಗಿಸಲೇಬೇಕು. ಅವುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಹಸಿ

ಮೇವು ಸಿಕ್ಕುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕಲಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ನಾವು ತೆದುಕೊಂಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದು; ಅವು ತಾವಾಗಿಯೇ ಸಂಪಾದಿಸುವವು.

ಮೇವು ಕೊಡುವ ನಿಯಮ ಪಟ್ಟಿ.

ಮರಿಗಳ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ

ಆಹಾರ

ಎಚ್. ರ

೩೬ ತಾಸು ಪ್ರಾಯದ್ದು.

ಆಹಾರವಿಲ

...

...

ಬೆಚ್ಚಗಿರುವ ಬ್ರೂಡರ
ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ರಿಸಬೇಕು.

10 ದಿನಸಗಳೊಳ
ಗಿನ ಪ್ರಾಯದ
ಮರಿಗಳು.

ಓಟ್ಸ್ ಹುಡು, ಅಥವಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಹುಡುಮಾಡಿದ ಜೋಳ, ಗೋಧಿ
ಅಥವಾ ಅಕ್ಕಿಯ ಹುಡು, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ
ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದೊರೆಯು
ವಂಥಾದ್ದನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು.

ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ನೀರು
ಕೆನೆ ತೆಗೆದ ಹಾಲು
ಅಥವಾ ಮಜ್ಜೆಗೆ
ಯನ್ನು ತೆಳುಮಾ
ದಿಕೊಡಬಹುದು.

ದಿನವಕ್ಕೆ 5 ಸಲ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 6 ಘಂಟೆಗೆ.
9 ಘಂಟೆ, 11 ಘಂಟೆ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ
1 ಘಂಟೆ ಮತ್ತು 4 ಘಂಟೆಗೆ, ಮಿತಿ
ಯಾಗಿ ಅಹಾರ ಕೊಡುವದಲ್ಲದೆ
ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡಬಾರದು.

10ರಿಂದ 20 ದಿವಸ
ಗಳೊಳಗಿನ ಪ್ರಾ
ಯದ್ದು

ಕಾಳು ಅಹಾರವು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ.
 11 ಘಂಟೆಗೆ ಬೇಯಿಸಿದ ಮೊಟ್ಟೆ
 ಯನ್ನು ಚೆನ್ನಿನ ಹುಡಿಯೊಂದಿಗೆ
 ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹುಡುಮಾಡಿ ರೊಟ್ಟಿ ಹು
 ಡಿಯೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಸಿಕೊಡುವುದು.
 ಗೆದ್ದಲಿ ಹುಳಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟು
 ಗೂಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು.

22

೨೧ ದಿನಗಳಿಂದ ಒಂ
ದು ತಿಂಗಳ ಪ್ರಾ
ಯದವುಗಳು.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಧಾನ್ಯಕಾಳುಗಳನ್ನೇ ಸ್ವಲ್ಪ ದೊರಗು ಹುಡುಮಾಡಿ ಕೊಡುವುದು. ತರಕಾರಿ ಗಿಡಗಳ ಸೊಪ್ಪನ್ನು ಒಂದು ಗೊಂಚಲು ಮಾಡಿ ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ತೂಗಾಡಿಸಿ ದರೆ ಮರಿಗಳು ಅದನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ತಿನ್ನುವುವು. ಚಿಪ್ಪಿಯ ಹುಡಿ ಮ ತ್ತು ಮಸಿಗೊಂಡ ಹುಡಿಗಳು ಯಾ ವಾಗಲೂ ಅವುಗಳಿದ್ದ ಲ್ಲಿಡಬೇಕು,

22

ಮರಿಗಳ ಪ್ರಾಯ

4 ಹಪ್ಪೆಗಳಿಂದ 6 ಹಪ್ಪೆಗಳೊಳಗಿನ ಪ್ರಾಯದವುಗಳು.

6 ಹಪ್ಪೆಗಳಿಂದ 9¹/₂ ತಿಂಗಳು ಪ್ರಾಯದ ತನಕ.

ಅಪಾರ

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಧಾನ್ಯ ಕಾಳುಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡ ತುಂಡುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ದಿವಸಕ್ಕೆ 3 ಸಲ ಕೊಡಬೇಕು. ಚಿಪ್ಪಿನ ಹುಡಿ ಮತ್ತು ಮಸಿಗೊಂಡದ ಹುಡಿಯನ್ನು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೊಡುವುದು.

ಈ ಕೆಳಗಿನ ಹುಡಿಗಳನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು:—
ಗೋಧಿ ತಾಡು 30 ರಾತ್ನ.
ಅಕ್ಕಿ ತಾಡು 30 ರಾತ್ನ.
ರಾಗಿಯ ಹುಡಿ 30 ರಾತ್ನ.
ನೆಲಕಡಲೆ ಹಿಂಡಿ 10 ರಾತ್ನ.
ಮೀನು ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಹುಡಿ 10 ರಾತ್ನ.

ಖನಿಜ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಹುಡಿ 3 ರಾತ್ನ.
ಉಪ್ಪು 1 ರಾತ್ನ.

ಎರಡು ಪಾಲು ಗೋಧಿ ತಾಡನ್ನು ಮೇಲಿನ ಮಿಶ್ರಣಕ್ಕೆ ಬೆರೆಸಿ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಪ್ರಾಯವಾಗುವ ತನಕ ಕೊಡುವುದು. ಮತ್ತು 9¹/₂ ತಿಂಗಳು ತನಕ 1 ಪಾಲು ಗೋಧಿ ತಾಡನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ಕೊಡುವುದು. ತರಕಾರಿ ಸೊಪ್ಪು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಮೇಲಿನ ಮಿಶ್ರಣಕ್ಕೆ ಬೆರೆಸಿ ಒದ್ದೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಪ್ರಾಯದ ಮರಿಗಳಿಗೆ ಬೇಯಿಸಿದ ಅನ್ನದ ಕಾಳುಗಳನ್ನೂ ಮಾಂಸದ ಚೂರುಗಳನ್ನೂ ಒಂದು ದಿನ ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ಕೊಡಬೇಕು. ಸುಣ್ಣದ ಚಿಪ್ಪಿಯ ಹುಡಿ ಮತ್ತು ಮಸಿಗೊಂಡದ ಹುಡಿಯನ್ನು ಅವುಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಇಡಬೇಕು.

ಎಚ್ಚರ

ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ನೀರು, ಕನೇ ತೆಗೆದ ಹಾಲು ಅಥವಾ ಮಜ್ಜೆಗೆಯನ್ನು ತೆಳು ಮಾಡಿ ಕೊಡಬಹುದು.

”

”

ಮರಿಗಳು ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿಗೆ ಎಳೆ ಕೆಂಪು ವರ್ಣವು ಒರುವಂತೆ ಪೊಟಾಶ್ಯಮ್ ಪರ್ಮಾಂಗನೇಟ್ (Potassium Permanganate) ಎಂಬ ಹುಡುಕನ್ನು ಬೆರೆಸಬಹುದು. ನೀರನ್ನು ಆಗಾಗ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ನೀರನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನೆರಳಲ್ಲಿಡಬೇಕಲ್ಲದೆ ಬಿಸಿಲ್ಲ ಇಡಲೇ ಬಾರದು.

ಮರಿಗಳಿಗೆ ತಿರುಗಾಡುವರೆ ಬಿಸಿಲು ಬೀಳುವ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಸ್ಥಳವು ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ಓಡಾಡುವದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲದಿರುವುದು, ತಕ್ಕುದಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇರುವುದು, ಖನಿಜ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇರುವುದು, ಕ್ಷೀಣತೆಯಿಂದ ನಡೆಯ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಮರಿಗಳನ್ನು ಆದೇ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಬಿಡುವುದು, ಒಂದು ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಿರುವ ಮರಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸುವುದು, ಇವೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಕಾಲುಗಳಿಂದ ಒಕ್ಕುವುದೂ, ಒಂದು ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ನೋಡುವುದೂ ಮುಂತಾದ ದುರ್ಗುಣಗಳು ಮರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವವು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸಿದರೆ ಈ ದುರ್ವ್ಯಸನಗಳಿಗೆ ತಡೆಕಟ್ಟಬಹುದು. ಹೆಣ್ಣು ಮರಿಗಳನ್ನು ಗಂಡುಮರಿಗಳಿಂದ ಗುರ್ತಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಾಗ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಬೇಕು.

ಮರಿಗಳಿಗೆ ಕೂರುಕೋಲುಗಳನ್ನು ಬೇಗನೇ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಇರುವಾಗ ಸಿಕ್ಕುವದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮ ತರದ ವಾಯು, ಬೆಳಕುಗಳು ಈ ಕೋಲಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಾಗ ದೊರೆಯುವದು. ಅವುಗಳ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆತಾಗುವುದು.

೨೨. ಪ್ರಾಣಿಜನ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳು

ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನವು ಪ್ರಾಣಿವರ್ಗ ಮತ್ತು ಸಸ್ಯವರ್ಗಗಳನ್ನು ಆನೇಕ ಬಗೆಗಳಿಂದ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಹಿಂದಿನ ಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿರುವಿರಿ. ಸಸ್ಯವರ್ಗವು ಹೇಗೆ ಮೂಲ ಧಾತುಗಳಿಂದ ಸಸಾರಜನಕ, ಪಿಷ್ಟ, ಸಕ್ಕರೆ ಮೊದಲಾದ ಮುಖ್ಯ ಆಹಾರಾಂಶವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಅರಿತಿರುವಿರಿ. ಹೀಗೆ ಮೂಲಧಾತುಗಳಿಂದ ಆಹಾರಾಂಶಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಅಂತಃಸತ್ವವು ಸಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಸ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇರುವುದಷ್ಟೆ? ಇತರ ಸಜೀವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸಸ್ಯಗಳನ್ನೇ ಹೊಂದಿ

ಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಅನೇಕ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳು ಕೇವಲ ಸಸ್ಯಾಹಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಬರೇ ಸಸ್ಯಾಹಾರ ಸಲ್ಲದು; ಒಗ್ಗದು. ಒರೇ ಸಸ್ಯಾಹಾರದಿಂದ ಅವುಗಳ ಜೀವನವು ಸಾಗುವುದು ಕಷ್ಟ. ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಮನುಷ್ಯನಿಗಂತೂ ತನ್ನ ಬಾಳೆಯನ್ನು ಸುಖವಾಗಿ ಸಾಗಿಸಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರಾಣಿ ವರ್ಗದ ಮತ್ತು ಸಸ್ಯವರ್ಗದ ಬೆಂಬಲ ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಕೇವಲ ಶಾಖಾಹಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ, ಅವರಿಗೆ ಬರೇ ಸಸ್ಯಜನ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದಲೇ ಬದುಕಲು ಕಷ್ಟವಾಗುವುದು. ಇತರ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣಿ ಜನ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳಾದ ತೊಗಲು, ಉಣ್ಣೆ, ಕೊಂಬು, ಎಲುಬು, ದಂತ, ಚರ್ಮ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ನಾವು ಹೇರಳವಾಗಿ ಹೊಂದುವೆವು. ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಆಹಾರದ ಸಮತೆಯು ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಪ್ರಾಣಿ ಜನ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳಾದ ಹಾಲು, ತುಪ್ಪ, ಬೇನು, ಬೆಣ್ಣೆ, ಮೊಸರು ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಮರೆಹೋಗಲೇ ಬೇಕಾಗುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಇಷ್ಟು ಅಗತ್ಯದ ಪ್ರಾಣಿಜನ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಚಯವನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ.

ಹಾಲು ಮತ್ತು ಅದರ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು

ಹಾಲು ಆತ್ಮತ್ಯಕ್ತವಾದ ಆಹಾರವಷ್ಟೆ. ಅದು ನಮಗೆ ಅನೇಕ ವಿಧದ ರೋಗಗಳನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡುವ ಅಣುಜೀವಿಗಳ ಅತಿರೇಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೂ, ಅತೀ ಉತ್ತಮವಾದ ವಾಹಕವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಯಿಸುವುದು ರೂಢಿಯಾಗಿದೆ. ಹಾಲು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉಳಿಯುವಂತೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ (Pasteurization) 'ಪೆಶ್ಚುರೈಸೇಷನ್' ಎಂಬ ವಿಧಾನವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿರುವಿರಾದರೂ ಅದು ನಮ್ಮ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

ಹಾಲಿನಿಂದ ಮೊಸರು, ಮಜಿಗೆ, ಬೆಣ್ಣೆ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ರೀತಿಯನ್ನು ನೀವು ಬಲ್ಲರಷ್ಟೆ. ಬೆಣ್ಣೆಯು ಕೂಡ ಹಾಳಾಗದೆ ಹಲವು ದಿನಗಳ ತನಕ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಉಪ್ಪು ಸೇರಿಸಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಾತ (Vacuum) ಕರಡಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಿ ಇಟ್ಟರೆ ಬೆಣ್ಣೆಯು ಹಾಳಾಗದೆ ಉಳಿಯುವದೆಂಬುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಕರಡಿಗೆಯನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ತೆರೆದರೆ ಈ ಬಗೆಯ ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಹಲವು ದಿನಗಳ ತನಕ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳ ಪ್ರಯಾಸದ ಕೆಲಸ. ಬೆಣ್ಣೆಯು ಜೀವಾತುಯುಕ್ತವಾದ

ಒಳ್ಳೆಯ ಕೊಬ್ಬು ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಅರಿತಿರುವಿರಿ. ನಮ್ಮ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೊಬ್ಬಿನ ಅಂಶವು ಸುಲಭದಲ್ಲಿಯೇ— ವಿಶೇಷ ಖರ್ಚು ತಗಲುವ ನಿರ್ವಾತ ಕರಡಿಗಳಲ್ಲಿ ತಾಕುತೊಡಕಿನ ಜೋಪಾಸನೆಯ ಕ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ— ಸಿಗಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಾಗಿರುವ ತುಪ್ಪವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಬೆಣ್ಣೆಯಿಂದ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ನಷ್ಟವಾಗುವುದೆಂದರೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನೀರಿನ ಅಂಶ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಆಮ್ಲ ಅನಿಲಗಳು; ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಜೀವಾತುಗಳಿಗೂ ಲೋಪಬರಬಹುದು. ಈ ಲೋಪವನ್ನು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಭರ್ತಿ ಮಾಡಲು ನಮಗೆ ತುಂಬಾ ಅನುಕೂಲತೆಗಳಿವೆ ಆದುದರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಹಳೆಕಾಲದಿಂದಲೂ ತುಪ್ಪ ಮಾಡುವ ವಿಶೇಷ ಕ್ರಮವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ; ತುಪ್ಪಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೂಗಳಲ್ಲಿ ಮದುವೆಮುಂಜಿಗಳೂ, ಇತರ ಶುಭ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಹಾಲು ತುಪ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ದೇ ಆಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ತುಪ್ಪವನ್ನು ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಿ ಹಾಕಾಗ ದಂತೆ ಶೇಖರಿಸಿ ಇಡಬಹುದು. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕರೆಯುವ ಹಾಲಿನ ಒಟ್ಟು ಮೊತ್ತದ ಶೇಖಡಾ 28ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ; ಶೇಖಡಾ 57ರಷ್ಟು ತುಪ್ಪದ ತಯಾರಿಗಾಗಿಯೂ, ಮಿಕ್ಕುಳಿದ ಶೇಖಡಾ 15ರಲ್ಲಿ ಸಮಪಾಲಾಗಿ ಮೊಸರು, ಕೀರು ಮತ್ತು ರಸಗುಲ್ಲಾ, ದೂದಪೆಡೆ ಮೊದಲಾದ ಮಿಠಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅದು ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಹಾಲಿನ ಇತರ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಯಾವುದೆಂದರೆ ಕೆಸಿನ್. ಕೆಸಿನ್ (casien) ಹುಡಿಯನ್ನು ಅನೇಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಿಶ್ರಣಗಳನ್ನು ಕೆಸಿನ್‌ನಿಂದ ಮಾಡಿ ಫಾಂಟಿನ್ ಪೆನ್ನಿನ ನಳಿಗೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಡಿಕೆಯ ಕೊಳೆರೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಮದ್ದು ಎರಚುವಾಗ ಈಗ ರಾಳದ ಅಂಟಿನ ಬದಲಿಗೆ ಕೆಸಿನ್‌ನನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದನ್ನು ನೀವು ನೋಡಿರಬಹುದು.

ನಮ್ಮ ಪಶುಗಳು ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಆಹಾರವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಡುವುದು ಅಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪೈರನ್ನು ಹುಲುಸಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಗೊಬ್ಬರದ ಒದಗುವಿಕೆಯು ಪಶುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ನೀವು ಮುಂದಿನ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ಸವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವಿರಿ.

ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಇತರ ಒಡವೆಗಳನ್ನು

ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪಶುಗಳ ದೇಹದ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ನಾವು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಪಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ತ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕಳೇಬರದ ಅಧಿಕ ಅಂಶವು ನಿರರ್ಥಕವಾಗುವುದಾದರೂ ತೋಗಲನ್ನು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ತೋಗಲು.

ನಮ್ಮ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳನ್ನು — ಬೂಟು, ಮೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು — ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತರದ ಚರ್ಮಗಳಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮೃಗಗಳ ತೋಗಲಿಗೂ, ಈ ಚರ್ಮಕ್ಕೂ ಭೇದವಿದೆ. ಬೂಟಿನ ಚರ್ಮವು ಎಷ್ಟು ಮೆತ್ತಗಿದೆ, ಎಷ್ಟು ನುಣುಪಿದೆ! ಅದನ್ನು ಹದಗೊಳಿಸಿದ ತೋಗಲಿನಿಂದ ಮಾಡುವರು. ತೋಗಲು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೈಮೇಲೆ ಇರುವಾಗ ಹಸಿಯಾಗಿ ಕೂದಲಿದ್ದು ಮೆತ್ತಗಿರುವುದು. ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಸತ್ತಮೇಲೆ ತೋಗಲನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಜಿಟ್ಟರೆ ಅದು ಕೊಳೆತು ನಾರುವುದು. ಸುಲಿದು ಹಾಗೆ ಒಣಗಿಸಿದರೆ ಅದು ಬಿರುಸಾಗುವುದು; ಮಡಚಿದರೆ ಮುರಿಯುವುದು. ಹಾಗಾದರೆ ಬೂಟುಗಳನ್ನು ಯಾವ ಚರ್ಮದಿಂದ ಮಾಡುವರು? ಪ್ರಾಣಿಗಳ ತೋಗಲನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹದಗೊಳಿಸಿ ಮಾಡುವರು.

ತೋಗಲನ್ನು ಹದಗೊಳಿಸುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಯಾಸದ ಕೆಲಸ. ಸತ್ತ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೈದೊಗಲನ್ನು ಸುಲಿದು, ಅದಕ್ಕೆ ತಗಲಿರುವ ಕೊಬ್ಬನ್ನು ನಾಜೂಕಾಗಿ ತೆಗೆದು, ಅದನ್ನು ಸುಮಾರು ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳ ತನಕ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆಯಬಿಡಬೇಕು. ಅನಂತರ ಸುಣ್ಣದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಆ ತೋಗಲ ಮೇಲಿನ ಕೂದಲುಗಳೆಲ್ಲ ಉದುರಿಹೋಗುವುವು. ಬಳಿಕ ಒಂದು ಹಂಡೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿ, ಅದರೊಳಗೆ ಜಾಲಿಯ ತೊಗಟೆಯನ್ನೂ ಅರಳೀಕಾಯಿಯ ವುಡಿಯನ್ನೂ ಕಲಸಿ, ಆ ನೀರಲ್ಲಿ ತೋಗಲನ್ನು ಎರಡು ಮೂರು ವಾರಗಳ ತನಕ ನೆನೆಸುತ್ತಾರೆ. ಬಳಿಕ ಅವುಗಳ ಚೀಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ನೀರನ್ನು ತುಂಬಿ ಒಂದೆರಡು ವಾರಗಳ ತನಕ ತೂಗಾಡಿಸಬೇಕು. ಅನಂತರ ಅದಕ್ಕೆ ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿ ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಒಣಗಿಸಬೇಕು. ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಚರ್ಮ ಹದಗೊಳಿಸುವುದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಆಧುನಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಮವನ್ನು ಬಹಳ ನಾಜೂಕಾಗಿ ವಿವಿಧ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹದಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಹದಗೊಳಿಸಿ ಬಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟ ಚರ್ಮದಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತರದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವರು. ಹಂದಿಯ ತೋಗಲಿನಿಂದ ಜೀನುಗಳನ್ನೂ, ಹೊತನ ತೋಗಲಿನಿಂದ ಬೂಕಿನ ರಟ್ಟುಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುವರು. ಅಡಿನಮರಿಯ ತೋಗಲಿನಿಂದ

ಕೈಚೀಲಗಳನ್ನೂ, ಎತ್ತಿನ ತೊಗಲಿನಿಂದ ಬೂಟುಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುವರು. ಮೃದಗ ಮೊದಲಾದ ವಾದ್ಯಗಳ ಪರೆಯ ಮುಚ್ಚಿಗೆಗೆ ತೊಗಲು ಅಗತ್ಯ.

ಉಣ್ಣೆ

ಆಡುಕುರಿಗಳ ಮೈಮೇಲೆ ಬೆಳೆದಿರುವ ಕೂದಲನ್ನು ನೀವು ನೋಡಿರು ವಿರಾ? ಅದೇ ದೇವರು ಅವುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಅಂಗ. ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಶಾಲಾಸಕಲಾತಿಗಳನ್ನು ಹೊದ್ದು ಬೆಚ್ಚಿಗಿರುವೆವು. ನಾವು ಸಮ್ಮ ಅಂಗಿಗಳನ್ನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ಅಂಗ ಯಿಂದಲೇ ಆಡುಕುರಿಗಳು ಬೆಚ್ಚಿಗಿರುವುವು.

ಆಡುಕುರಿಗಳಿಗೆ ನೋವಾಗದಂತೆ ಅವುಗಳ ಉಣ್ಣೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಹಸನುಮಾಡಿ ಹತ್ತಿಯಂತೆ ನೂತು, ಸೆಯ್ದು ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಮಾಡುವರು. ಈ ವಸ್ತ್ರದಿಂದ ನಾವು ಬೆಚ್ಚಿಗೆ ಇರಬಹುದು.

ಒಂಟಿಯ ಕೂದಲಿನಿಂದ ಕಂಬಳಿಗಳನ್ನೂ ಜಮಖಾನೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಕಾಶ್ಮೀರಿನ ಅಂಗೋರ ಆಡಿನ ಉಣ್ಣೆಯು ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ.

ಇತರ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು

ಸತ್ತ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕಳೇಬರದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂಶವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡದೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ತುಂಬಾ ಲಾಭವಿದೆ. ತೊಗಲನ್ನು ಹದಮಾಡಿ ಹಸನಾದ ತೊಗಲನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬಹುದು. ಮಾಂಸ, ಎಲುಬು, ನೆತ್ತರುಗಳನ್ನು ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಗೊಬ್ಬರವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಬಹುದು. ಚರ್ಬಿಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ಸಾಬೂನಿನ ತಯಾರಿ, ಮಾರ್ಧವ ದ್ರವ್ಯ (Lubricants)ಗಳ ತಯಾರಿ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯದ ಕಚಾ ಮ್ತಾಲು (Raw material) ಆಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಕರುಳು ಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಬರುವ ಗಟ್ಟಿ (Gut) ಎಂಬ ಬಹಳ ಗಟ್ಟಿ ದಾರವನ್ನು ಹೊಸೆಯಬಹುದು. ಗೊರಸು ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಬೂಕು ಬೈಂಡಿಂಗ್ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅತಿ ಅಗತ್ಯದ ವಜ್ರಸರಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮೃಗಗಳ ಕಳೇ ಬರದಿಂದ ತೆಗೆದ ಸ್ನಾಯು ರಜ್ಜುಗಳಿಂದ ಗಟ್ಟಿನಂಥ ಒಳ್ಳೆಯ ದಾರಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳ ಕೀಲು ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮೃದ್ವಸ್ಥಿಗಳಿಂದ 'ಜೆಲಿ

ಟಿನ್ (Gelatine) ಎಂಬ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದು ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಬರುವುದು.

ಕೊಂಬು, ದಂತಗಳನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನೀವು ಬಲ್ಲರಿ. ದಂತಗಳಿಂದ ಬಹಳ ನಾಜೂಕಿನ ಕೆತ್ತನೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೊಂಬಿನಿಂದ ಬಾಜಣಿಗೆ, ಹಿಡಿಕೆಗಳು, ಅಂಗಿ ಗುಂಡಿಗಳು ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಎಲುಬನ್ನು ಯಂತ್ರಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹುಡಿ ಮಾಡಿ ಉತ್ತಮ ಗೊಬ್ಬರವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಬಹುದು. ಎಲುಬುಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಉಗಿಯ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಗುರಿಪಡಿಸಿದರೆ ಉಂಟಾಗುವ ಗೊಬ್ಬರವು ಸಸ್ಯಗಳ ಸೇವಿಸುವಿಕೆಗೆ ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದು.

ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸೆಣೆ ಗಂಜಲುಗಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಗೊಬ್ಬರವಾಗಿರುವುದೆಂಬದನ್ನೂ ಅದನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ಸವಿವರವಾಗಿ ಮುಂದಿನ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸುವೆ.

೬. ಗೊಬ್ಬರ

ದನಕರುಗಳ ಗಂಜಲ ಮೂತ್ರಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪು ಮಾಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಅವು ಒಳ್ಳೆಯ ಗೊಬ್ಬರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುವೆಂದು ಅತಿ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯವಾದರೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೇರಳ ಸೆಣೆಯು ಬೆರಣಿ ಮಾಡಿ ಒಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು. ಇದರಿಂದ ತುಂಬಾ ನಷ್ಟವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಸರಿಯಾಗಿ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ದನಕರುಗಳನ್ನು ಸಾಕುವುದರ ಕಾಲು ಪಾಲು ಲಾಭವು ನಮಗೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಸಿಗುವ ಗೊಬ್ಬರದಿಂದಲೇ. ಆದುದರಿಂದ ಹಸು ಎಮ್ಮೆ ಸಾಕುವವರು ಗೊಬ್ಬರದ ವಿಷಯವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವುದು ಅವಶ್ಯ. ಇದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದರೆ ಅನೇಕ ಹಾಳಾಗುವ ಕಸಕಡ್ಡಿ ಮೊದಲಾದ ಸಾವಯವ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪಶುಗಳ ಮಲಮೂತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಸಿ ಒಪ್ಪು ಮಾಡಿ ಬಹಳ ಸಾರವತ್ತಾದ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ಲಾಭವು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚುವುದು.

ನೆಲದ ಸಾರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಯುಕ್ತ ಪರಿಮಾಣದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ 'ಗೊಬ್ಬರ'ವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹೊಲಗಳಿಂದ ಒಂದೊಂದು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಿಸಿ ತೆಗೆಯುವಾಗ ನೆಲದಲ್ಲಿರುವ ಮುಖ್ಯ ಮೂರು ಸಾರಪದಾರ್ಥಗಳು ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವುವೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದ

ವಿಷಯ. ಸಾರಜನಕ, ರಂಜಕಾಮ್ಲ ಮತ್ತು ಪೊಟಿಶ ಎಂಬವುಗಳೇ ಈ ಮೂರು ಮುಖ್ಯ ಸಾರಪದಾರ್ಥಗಳು. ಇವು ಸಸ್ಯಾಹಾರದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಅಂಶಗಳು. ಇವು ಇಲ್ಲದೆ ಸಸ್ಯಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಬಹಳ ಕುಗ್ಗುವುದು. ಈ ಅಂಶಗಳು ಪ್ರತಿ ಬೆಳೆಯಿಂದಲೂ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈ ನಷ್ಟವನ್ನು ಭರ್ತಿಮಾಡಲು ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಸೇರಿಸದಿದ್ದರೆ ಜಮೀನಿನ ಸಾರವು ಕುಂದುತ್ತಾ ಅದು ಹಡಿ ಲಾಗುವುದೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ನೆರೆಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿರುವ ಕೊಳೆಕೆಸರು ಗಳೂ, ಮಳೆಬಿಸಿಲುಗಳಿಂದ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಉಂಟಾಗುವ ಮಾರ್ಪಾ ಡುಗಳೂ ಮಣ್ಣಿನ ಸಾರವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಸಸ್ಯಾಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುವು. ಆದರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಿಸಬೇಕಾದರೆ ಉತ್ತಮ ಗೊಬ್ಬರ ವನ್ನು ಯುಕ್ತ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಜಮೀನಿಗೆ ಸೇರಿಸಲೇ ಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ಹೊಲಗಳ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಸಾರಜನಕದ ಮತ್ತು ರಂಜಕಾಮ್ಲದ ಕೊರತೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿಸಿದ ಪರಿಶೋಧನೆ ಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬಂದ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ. ಯೋಗ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸದಿರುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಸಾರಜನಕ ಮತ್ತು ರಂಜಕಾಮ್ಲ ಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಾವಯವ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದಲೇ (organic matter) ಒದಗಬೇಕು. ಉಷ್ಣವಲಯದಲ್ಲಿ ಸಾವಯವ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಬಹು ಬೇಗನೆ ನಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಗುವುವು. ವರ್ಷವರ್ಷಕ್ಕೂ ಹೊಲಗಳಿಂದ ಲೋಪ ವಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಾರದ ಅಂಶವನ್ನು ತುಂಬಿಸಲು ಹೇರಳವಾಗಿ ಸಾವಯವ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಕೃಷಿಯ ಜಮೀನಿಗೆ ಕೂಡಿಸ ಬೇಕು. ಹಟ್ಟಿಗೊಬ್ಬರ ಮೊದಲಾದ ಸಾವಯವ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಗೊಬ್ಬರಗಳು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು, ಬೇರೆ ಯಾವ ಕೆಡುಕುಗಳಿಲ್ಲದೆ, ನೆರವೇರಿಸಲು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯವುಗಳೆಂದು ಕೃಷಿ ಇಲಾಖೆಯವರು ನಡೆಸಿದ ಅನೇಕ ಯೋಗ್ಯ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಂದ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಳಕೆಗೆ ಬಂದಿರುವ ಕೃತಕ ಗೊಬ್ಬರಗಳು (ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರಾಸಾಯನಿಕ ಪದಾರ್ಥಗಳು) ಒಂಟಿಯಾಗಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಹವೆಯು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿಲ್ಲದಾಗ ಬಹಳ ಕೇಡನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಹಟ್ಟಿಗೊಬ್ಬರವು ಕೃಷಿಮಾಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಿಗೆ, ತೋಟಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹೇರಳವಾಗಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ಗೊಬ್ಬರದ ಮೊತ್ತದ ಹದಿ ನೆರಡರಲ್ಲಿ ಐದು ಅಂಶದಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಹಟ್ಟಿಗೊಬ್ಬರವು ಸಿಗುತ್ತದೆಂದು ಈ

ವರೆಗೆ ತೆಗೆದ ಅಂಕೆಸಂಖ್ಯೆಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುವ ಇತರ ಸಾವಯವ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಯುಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ನಮ್ಮ ಜಮೀನಿನ ಸಾರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ನಾವು ತುಂಬಾ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪರಿಶ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ ಸಿಗುವುದೆಂದು ರಾಸಾಯನಿಕ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದರಿಂದ ತುಂಬಾ ಹಾನಿ ಇದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಚೀನಾದೇಶದವರು ಚರಂಡಿಯ ಕೊಳೆ ಕೆಸರು, ಊರ ಮಲಮೂತ್ರಗಳನ್ನು ಯುಕ್ತ ಕ್ರಮಗಳಿಂದ 'ಪುಡ್ರೆಟ್' (Poudrette) ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಕೃತಕ ಗೊಬ್ಬರವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದಂತೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಏರ್ಪಡಬೇಕು. ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ಫಲದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಮೇಲ್ಪದರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ಮೂಲ ಗೊಬ್ಬರವಾಗಿ ಆಳದ ತನಕ ಹಚ್ಚುವುದು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು. ಈಗ ನಾವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಧಾನದ ಗೊಬ್ಬರಗಳ ಕುರಿತು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪಠ್ಯಾಲೋಚಿಸುವ.

ಸಾವಯವ ಪದಾರ್ಥದ ಗೊಬ್ಬರಗಳು (Organic Manures)

ಹಟ್ಟಿಗೊಬ್ಬರ:—ಹಟ್ಟಿಯ ಪಶುಗಳ ಸೆಗಣೆಗಂಜಲಗಳು ಇತರ ಕಸ ತರಗೆಲೆಗಳೊಂದಿಗೂ ಮಣ್ಣಿನೊಂದಿಗೂ ಸೇರಿ ಈ ಗೊಬ್ಬರವು ಉಂಟಾಗುವುದು. ಇದರ ಗಾತ್ರವು ಅತಿಯಾಗಿದ್ದು ಇದನ್ನು ಮೂಲ ಗೊಬ್ಬರವಾಗಿ ನೆಲದೊಳಕ್ಕೆ ಉತ್ತು ಬಿಡಲು ಬಹಳ ಅಸುಕೂಲ. ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಈ ಗೊಬ್ಬರವು ಅತಿ ಉತ್ತಮವಾದುದೆಂದು ಹೆಸರುಪಟ್ಟಿದೆ. ಹುಲಸಾದ ಪೈರನ್ನು ಹೇರಳವಾದ ಫಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಈ ಗೊಬ್ಬರವು ತನ್ನ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಸಸ್ಯಾಹಾರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸುವುದಲ್ಲ; ಮಣ್ಣಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರಿಸಿ, ತೇವವನ್ನು ಯುಕ್ತ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇರಗೊಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ತುಂಬಾ ಉಪಕಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ಕೋಳಿ ಆಡು ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಮಲವನ್ನು ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಸಾರಪದಾರ್ಥಗಳಿವೆ.

ಗೊಬ್ಬರವೆಂದರೆ ಸಸ್ಯಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೂ ಅವುಗಳ ಫಲ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೂ, ಬೇಕಾದ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಸಮತೆಯಿಂದ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಲು ಹಾಕುವ ಪದಾರ್ಥಗಳೆಂಬುದನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದಿರುವಿರಿ. ಗೊಬ್ಬರಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ಭೇದಗಳು ಇವೆ—1. ಸಾವಯವ. 2. ಖನಿಜ (ನಿರವಯವ). ಪ್ರಾಯಶಃ

ಎಲ್ಲಾ ಸಾವಯವ ಗೊಬ್ಬರಗಳು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಒದಗುವಂಥವುಗಳು. ಪ್ರಾಣಿಗಳ ವಿಸರ್ಜನೆ, ಅವುಗಳ ಎಲುಬು, ಮಾಂಸ, ರಕ್ತ, ಕೊಂಬು, ಗೊರಸು ಇತ್ಯಾದಿಗಳು, ಕೊಳೆಯುವ ಸಸ್ಯಪದಾರ್ಥಗಳು, ಇವೆಲ್ಲ ಸಾವಯವ ಗೊಬ್ಬರಗಳು. ಸೋಡಿಯಮ್ ನೈಟ್ರೇಟ್, ಅಮ್ಮೊನಿಯಮ್ ನೈಟ್ರೇಟ್, ಸುಪರ್ ಫೊಸ್ಫೇಟ್, ಪೊಟೇಸಿಯಮ್ ಸಲ್ಫೇಟ್, ಚಲಿಯನ್ ನೈಟ್ರೇಟ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಲವಣ ಗಳನ್ನೂ ಖನಿಜ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಕೃತಕ ಗೊಬ್ಬರಗಳಾಗಿ ಮಣ್ಣಿಗೆ ಸೇರಿಸುವುದುಂಟು. ಸಾರ ಅನಿಲದ ಅವರ್ತದ ಕುರಿತು ಈ ಮುಂಚೆ ವಿಚಾರಿಸುವಾಗ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಹಲವು ಹಿತಕಾರಿ ಅಣುಜೀವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಂದ ಹೇಗೆ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಸಸ್ಯಾಹಾರವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದಿರುವಿರಿ. ಈ ಅಣುಜೀವಿಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಸಸ್ಯ ಜೀವನವೇ ಸಾಗಲಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು.

ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಣುಜೀವಿಗಳ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮಜೀವಿಗಳ ಕಾರ್ಯಭಾಗ ವೆಂದರೆ ಮಣ್ಣನ್ನು ಸೇರಿರುವ ಸಸ್ಯ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ವಿಭಜಿಸಿ, ಸಸ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೀರಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುವಾಗುವ ಸಸ್ಯಾಹಾರವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು. ಈ ಅಣುಜೀವಿಗಳ ಚಟುವಟಿಕೆಯು ಸಾಂಗವಾಗಿ ಜರಗಬೇಕಾದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಸನ್ನಿವೇಷಗಳು ಒದಗಬೇಕು. ಅವುಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಆಹಾರ, ನೀರಿನ ಪಸೆ ಮತ್ತು ವಾಯು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ದೊರಕಿದರೆ ಅವು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ಭಾಗವನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಜರಗಿಸಿ, ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಸಸ್ಯಾಹಾರವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕಾಗಿ ಸೇರಿಸುವ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಈ ಅಣುಜೀವಿಗಳ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಲು ಅನುವಾಗಿರಬೇಕು.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತರಗಿಲೆಗಳ ಗೊಬ್ಬರದಲ್ಲಿ ಅಣುಜೀವಿಗಳ ಕಾರ್ಯತತ್ವ ರತೆಯಿಂದ ಸಸ್ಯಭಾಗಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಭಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಮರಗಿಡಗಳ ಹೀರುವಿಕೆಗೆ ಅನುವಾಗುವ ಆಹಾರದ್ರವ್ಯಗಳು ಉಂಟಾಗಿರಬಹುದು. ಈ ಬಗೆಯ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಉತ್ತಮ ಮಣ್ಣಿನೊಡನೆ ಸೇರಿಸುವುದರ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದರೆ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಸಸ್ಯಾಹಾರವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲು ಅಣುಜೀವಿಗಳ ಅಗತ್ಯದ ಚಟುವಟಿಕೆಗೆ ಆಸ್ಪದಕೊಡುವ ಸಾವಯವ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದು. ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ತರಗಿಲೆಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಉಂಟಾದ ಬೂದಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ತರಗಿಲೆಗಳ ಕೊಳೆಯುವಿಕೆಯಿಂದ ಉಂಟಾದ ಗೊಬ್ಬರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುವ ರಾಸಾಯನಿಕ ದ್ರವ್ಯಗಳ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಮೊತ್ತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬೂದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾವಯವ ಪದಾರ್ಥವು ಶೂನ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ಅಣು

ಜೀವಿಗಳ ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಉತ್ತಮ ಸಸ್ಯಾಹಾರದ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಎಡೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಸಸ್ಯಾಹಾರದ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಅಣುಜೀವಿಗಳೂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಗೊಬ್ಬರಗಳೂ ಸಾಕಾ ಗುವುವಾದರೂ ಕೆಲವು ಬಾರಿ ಈ ನಿರ್ಮಾಣಕಾರ್ಯವನ್ನು ಒತ್ತಾಸೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಬೇರೆ ಕೆಲವು ಕೃತಕಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನೀಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಲವಣಗಳ ಸಹಾಯವು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅಣುಜೀವಿಗಳ ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಂದ ಪರಮಾ ವಧಿಯ ಪ್ರಯೋಜನ ಹೊಂದಲು ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವ ಸಾವಯವ ಪದಾರ್ಥ ಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಂಗಾರ ಮತ್ತು ಸಾರ ಅನಿಲದ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮತೆಯಿರ ಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಈ ಎರಡು ಮೂಲ ಧಾತುಗಳ ಪರಿಮಾಣವು 10:1 ಈ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು. ಈ ಸಮತೆಯು ಕೆಟ್ಟುಹೋದರೆ ಅಣುಜೀವಿಗಳ ಚಟುವಟಿಕೆಯು ಕುಗ್ಗಿಹೋಗಿ ಸಸ್ಯಾಹಾರದ ನಿರ್ಮಾಣಕಾರ್ಯವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸಮತೆಯನ್ನು ಮಣ್ಣನ್ನು ಸೇರುವ ಸಾವ ಯವ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಲಿಕ್ಕೂ, ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಪರಿಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದಾದ, ಸಸ್ಯಜೀವನಕ್ಕೆ ಅನಿವಾರ್ಯಗಳಾದ ಫೋಟೇಶ್, ಫೊಸ್ಫೇಟ್, ಸಲ್ಫೇಟ್, ಮೊದಲಾದ ಅಂಶಗಳ ಕೊರತೆ ನೀಗಲಿಕ್ಕೂ ಖನಿಜಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಆಮ್ಲಾಯತೆಯು ಹೆಚ್ಚಿ ಕುಂದುಕೊರತೆ ಗಳು ತಲೆದೋರದಂತೆ, ಸುಣ್ಣ ಅಥವಾ ಕೆಲಸಿಯಮ್ಮಿನ ಇತರ ಲವಣಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳೂ ಒದಗುವುದುಂಟು. ಈ ಒಗೆಯ ಲವಣಗಳ ಸೇರು ವಿಕೆಯು ಸಸ್ಯಗಳ ಅಡಿಗೆಭಟ್ಟರೆಂದೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಣುಜೀವಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೂ ತುಂಬಾ ಒತ್ತಾಸೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿಕೊಡುವುವು. ಸಾರ ಅನಿಲವನ್ನು ವಾತ ಗೋಲದಿಂದ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಶೇಖರಿಸಲು ಉದ್ಯುಕ್ತವಾಗಿರುವ ಹಲವು ಅಣು ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಸಾವಯವ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಆಡಕವಾಗಿರುವ ಶಕ್ತಿದಾಯಕ ಸಕ್ಕರೆ ಪಿಷ್ಟಪದಾರ್ಥಗಳೇ ಮುಖ್ಯ ಆಹಾರ. ಫೋಟೇಶ್, ಫೊಸ್ಫೇಟ್, ನೈಟ್ರೇಟ್ ಸಲ್ಫೇಟ್, ಕೆಲಿಯಮ್ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳು ನೀರಲ್ಲಿ ಕರಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಸಾಕಷ್ಟು ಪಸೆಯೂ, ವಾಯುವೂ ದೊರಕಿದುವೆಂದಾದರೆ ಉಪಕಾರಿ ಅಣು ಜೀವಿಗಳ ಚಾಕಚಕ್ಯವು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ, ಹೇರಳವಾದ ಸಸ್ಯಾಹಾರವು ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವುದು. ಆಮ್ಲಾಯತೆಯು ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದರೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಅಣು ಜೀವಿಗಳು ಅಳಿದುಹೋಗುವುವು. ಮಣ್ಣು ನಿಸ್ಸಾರವಾಗುವುದು.

೭. ಪಶುಗಳ ಆಹಾರಪಾನೀಯಗಳು

ಪಶುಸಂಗೋಪನದಲ್ಲಿ ಸಾಕುಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ನಾವು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವ ಆಹಾರಪಾನೀಯಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ತುಂಜಾ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ವಹಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ. ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರು ಪಳಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಂದಿನಿಂದ ಅವುಗಳ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸ್ವತಂತ್ರ ಜೀವನದ ಆಸ್ವದವನ್ನು ಮನುಷ್ಯರು ತಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಇಂದಿನ ಕೃತಕ ಬಾಳಿಗೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಒದಗಿಸಿಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಅದು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪಾಗುವುದು. ಈ ಪಾಠ ಮಾಲೆಯ ಮೂರು ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಸು, ಎಮ್ಮೆ, ಆಡು, ಕುರಿ, ಕೋಳಿ ಇವುಗಳ ಮೇವು ಮತ್ತು ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ವಿಷಯವಾಗಿ ತಕ್ಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಸಾಕುಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ತಿಂಡಿ ನೀರಿನ, ಕುಡಿಯುವ ಪಾನೀಯಗಳ ಸ್ಥೂಲ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಮನವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮೇಲ್ಪಲ್ಲವೆ?

ಸಾಕುಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಪೋಷಿಸುವುದು ಅವುಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಸಿಗುವ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗಾಗಿ. ಅವುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಲಕ್ಷಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭವೂ ಇದೆ. ಪ್ರಾಣಿಜನ್ಯ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಲು, ತ್ತೆಗಳು, ಮಾಂಸ ಮೊದಲಾದ ನಮ್ಮ ಆಹಾರಪದಾರ್ಥಗಳೇ ಮುಖ್ಯವಾದುವುಗಳಷ್ಟೆ. ಈ ಆಹಾರಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಸಸಾರಜನಕ ಮೊದಲಾದ ಆಹಾರಾಂಶಗಳ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವದ ಜೀವಾಂಶಗಳ ಸಂಗ್ರಹವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇರಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಸಾಕುಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಯುಕ್ತ ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಲು ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ರುಚಿ, ಪರಿಮಳ ಮೊದಲಾದುವುಗಳೂ ಕೂಡ ಹಸು ಎಮ್ಮೆಗಳಿಗೆ ಸಿಗುವ ಮೇವಿನ ಮೇಲೆಯೇ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿದುಬಂದ ವಿಷಯ.

ನಮ್ಮ ಆಹಾರದ ವಿಚ್ಛಾನದ ಕುರಿತು ಕಲಿಯುವಾಗ ನಮ್ಮ ಸುಖಮಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ನಾವೇನೆಲ್ಲ ತಿನ್ನಬೇಕು, ಉಣ್ಣಬೇಕು, ಕುಡಿಯಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಕಾರಣವಾಗಿ ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯದಲ್ಲಿ (Diet) ನಮತೆಯು ಏರ್ಪಡಬೇಕಾದರೆ ನಾವೆಷ್ಟು ಬಗೆಯ ಪ್ರಾಣಿಜನ್ಯ ಆಹಾರಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸಬೇಡ! ಈ ಬಗೆಯ ಪ್ರಾಣಿಜನ್ಯ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಯುಕ್ತವಾಗಿ ನಮಗೆ ಸಿಗಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಸಾಕು

ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ನಿಯಮ ಪ್ರಕಾರದ ತಿಂಡಿಮೇವುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಹೊಸದಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸಸ್ಯಗಳು ನೆಲದಡಿಯ ಸಾರಗಳನ್ನೂ ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಂಗಾರಾವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ಸೇವಿಸಿ ಕೆಲವು ಬಗೆಯ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ. ಈ “ಕಚ್ಚಾ” ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು (Raw Materials) ತಿಂದು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ತಮ್ಮ ಜೀರ್ಣಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಸವಿ ಹಾಲು, ಮೊಟ್ಟೆ, ಮಾಂಸ ಮೊದಲಾದ ಸುಸಜ್ಜಿತ ಆಹಾರಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ.

ಸಾಕುಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಪುಷ್ಟಿಬರುವಂತೆ, ಅವುಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಸಿಗುವ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು ಹೆಚ್ಚುವಂತೆ ಮೇವು ಕೊಡುವುದು ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪರಿಶೋಧನೆಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಇವುಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಪಶುಸಂಗೋಪನೆಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸಾಕಾಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷದ ಖರ್ಚು ಅವುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ತಿಂಡಿ ನೀರಿನಿಗಿಗಾಗಿಯೇ ತಗಲುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಿತವ್ಯಯದ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಇಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು; ಮಿತವ್ಯಯವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಈ ನಾಲ್ಕು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು:—

೧. ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ, ಕ್ರಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ನಾವು ಅವಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು.

೨. ಆದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಆದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಸರಿಯಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಹವಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

೩. ಕಡಿಮೆ ಧಾರಣೆಯ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಆಯ್ದು ಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಬಾಣ್ಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕು.

೪. ಆಹಾರಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಆಯಾಯ ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಒಪ್ಪುವ ಆಹಾರವನ್ನು ಸಮಯಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಪ್ರಯೋಜನವಿದೆ.

ಎಲ್ಲಾ ಆಹಾರಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆರು ವಿಧದ ವೈಷಕಾಂಶಗಳು ಇವೆ. (೧) ನೀರು. (೨) ಸಸಾರಜನಕ ಪದಾರ್ಥಗಳು. (೩) ಸಕ್ಕರೆ ಮತ್ತು ಪಿಷ್ಟಗಳು. (೪) ಕೊಬ್ಬು ಮತ್ತು ತೈಲಗಳು. (೫) ಖನಿಜ

ಲವಣಗಳು. (೬) ಬೇವಾತುಗಳು. ಈ ಪೋಷಕಾಂಶಗಳ ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಅವುಗಳು ಜರಗಿಸುವ ಕಾರ್ಯಭಾರದ ಕುರಿತು ನೀವು ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ತುಂಬಾ ತಿಳಿದಿರುವಿರಿ. ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಎಲ್ಲಾ ತಿಂಡಿ ತೀನಿ, ಪಾನೀಯಗಳನ್ನು ಈ ಮೂಲ ಪೋಷಕಾಂಶಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೀರು, ಸಾವಯವ ಪದಾರ್ಥಗಳು, ಮತ್ತು ಖನಿಜಗಳು ಎಂದು ಮೂರು ಪಂಗಡಗಳಾಗಿ ನಾವು ಬೇರ್ಪಡಿಸಬಹುದು. ಸಾವಯವ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಸಸಾರಜನಕ, ಸಕ್ಕರೆ ಹಿಟ್ಟುಗಳು, ಕೊಬ್ಬು ಇವು ಸೇರಿರುತ್ತವೆ. ಇವೇ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ.

ನೀರು:—ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಸೇವಿಸುವ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಐದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಭಾಗ ನೀರು ಇರಬೇಕು. ಹೇರಳ ಹಾಲು ಕೊಡುವ ಹಸು ಎಮ್ಮೆಗಳಿಗೆ ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ನೀರು ಸಹಜವಾಗಿ ಕೊಡಲೇ ಬೇಕು. ನೀರು ಆಹಾರದ ಪಚನಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಕಲ್ಮಷಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಸರ್ಜಿಸಲು ನೀರೇ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ನೀರು ಮತ್ತು ರಸವತ್ತಾದ ಮೇವುಗಳನ್ನು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು.

ಸಸಾರಜನಕ ಪದಾರ್ಥಗಳು:—ದೇಹದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ, ನಶಿಸಿಹೋದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ತುಪ್ಪಟ, ಗರಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ, ಹಾಲು, ಮೊಟ್ಟೆ, ಮಾಂಸ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಈ ಪೋಷಕಾಂಶವು ಅಗತ್ಯ. ಈ ಪೋಷಕಾಂಶವನ್ನು ಸಾಕುಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಕ್ಕಿಯೇ ಮುಕ್ತಾಯ ಮೂರು ವೀಸ ಒರ್ಚು ತಗಲುವುದು. ಪ್ರಾಣಿಗಳ ತಿಂಡಿತೀನಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಯಾಸವೇ. ಹತ್ತಿಕಾಳು, ನೆಲಗಡಲೆ, ಅಗಸೆ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಹಿಂಡಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ದ್ವಿದಳ ಧಾನ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಸಾರಜನಕಗಳು ಹೇರಳ ಇವೆ. ಸಸ್ಯಜನ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳಾದ ಕಾಳು ತಿಂಡಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಸಾರಜನಕಗಳು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಫಲಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರಾಣಿಜನ್ಯಪದಾರ್ಥಗಳಾದ ಹಾಲು, ಮೊಟ್ಟೆ, ಮಾಂಸಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಸಾರಜನಕಗಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂಶವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಚನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಕೋಳಿಗಳ ಹಸಿ ಮೇವಿನೊಂದಿಗೆ ಮಾಂಸ ಬೇಯಿಸಿದ ನೀರು, ಜೂರುಪಾರು ಮಾಂಸ, ಹಾಲು ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವು ಹೆಚ್ಚು ಮೊಟ್ಟೆ ಇಕ್ಕುತ್ತವೆ.

ಸಕ್ಕರೆ ಮತ್ತು ಪಿಷ್ಟಗಳು:—ಈ ಪೋಷಕಾಂಶವು ಸಸ್ಯಜನ್ಯಪದಾರ್ಥ

ಗಳಿಂದಲೇ ಸಿಗಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಸ್ಯಜನ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳ ನಾರುನಾರಾಗಿರುವ ಅಮಿತರಂಧ್ರಪದಾರ್ಥ (Cellulose) ದಲ್ಲಿಯೇ ಇವು ಹುದುಗಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಎಳೆಯ ಸಸ್ಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಮಿತರಂಧ್ರಪದಾರ್ಥವು ಜೀರ್ಣಿಸಲು ಸುಲಭವಾದುದರಿಂದ ಎಳೆ ಹುಲ್ಲು ಎಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಉತ್ತಮ. ಕೆಲವು ಜಾತಿಯ ಪಿಷ್ಟಗಳು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕರಗುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಕರಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಪಿಷ್ಟಗಳು ನಮ್ಮ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಏನಾಗುವದೆಂಬದನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದಿರುವಿರಿ. ಅವು ಸಕ್ಕರೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟು ಪಚನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಷ್ಟೆ? ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಿಷ್ಟಗಳ ಪಚನವು ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜರಗುವುದು. ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಶಕ್ತಿ, ಅವುಗಳ ಶರೀರದಲ್ಲಿರುವ ಶಾಕ, ಇವುಗಳ ಉತ್ಪನ್ನಕ್ಕೆ ಸಕ್ಕರೆ ಪಿಷ್ಟಗಳು ಅಗತ್ಯ. ಅನೇಕ ಕಾಳು ಮೇವುಗಳು ಈ ಪೋಷಕಾಂಶವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ. ವಿಶೇಷ ಸಕ್ಕರೆ ಪಿಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಬ್ಬು ಬೆಳೆಯುತ್ತದಾದರಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಚಾಗ್ರತೆ ಇರಬೇಕು.

ಕೊಬ್ಬು:— ಹಾಲು ಮೊಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಬ್ಬು ತುಂಬ ಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಯುಕ್ತ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೊಬ್ಬು ತೈಲಗಳಿರುವ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಸಾರವತ್ತಾದ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಕೊಬ್ಬು ತೈಲಗಳ ಅಂಶ ಶೇಕಡ ನಾಲ್ಕುಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಬಾರದು. ಆದರೆ ಮಿತಿಮೀರಿ, ಹತ್ತಿಬೀಜ, ನೆಲಗಡಲೆ ಹಿಂಡಿ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ತುಂಬ ಹಾನಿ ಇದೆ.

ಖನಿಜಗಳು:— ಎಲುಬು, ಗರಿ, ಉಣ್ಣೆ, ಕೊಂಬು, ಗೊರಸು, ಉಗುರು ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಖನಿಜಗಳು ಅಗತ್ಯ. ಅಲ್ಲದೆ ಇತರ ಪೋಷಕಾಂಶಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಸೇರಿರುವ ಮೇವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಯುಕ್ತ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಖನಿಜವಸ್ತುಗಳು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಸಿಗದೆ ಇದ್ದರೆ ಅವುಗಳ ಆರೋಗ್ಯವು ಚೆನ್ನಾಗಿರದು. ಹಾಲು, ಮೊಟ್ಟೆ ಮೊದಲಾದ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಲ್ಲಿ “ಕೆಲ್ಸಿಯಮ್” (Calcium)—ಅಂದರೆ ಸುಣ್ಣದ ಮೂಲಧಾತು—ಮತ್ತು ಇತರ ಖನಿಜಲವಣುಗಳ ಅಂಶ ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವುವು. ಆದುದರಿಂದ ಪಶುಗಳಿಗೆ ಖನಿಜ ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಆಹಾರದೊಂದಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಉಪ್ಪು, ಚಿಪ್ಪಿನ ಹುಡಿ, ಉಗುರು ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಗುರಿಪಡಿಸಿದ ಎಲುಬಿನ ಹುಡಿ ಇವು ಖನಿಜಾಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದುವುಗಳು. ಗಬ್ಬದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಖನಿಜ ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ಕೊರಳವಾಗಿ ಅಗತ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು. ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಖನಿಜ ದ್ರವ್ಯಗಳು ಅವು

ತಿನ್ನುವ ಸೊವ್ವಸದೆಗಳಿಂದಲೂ ಹುಲ್ಲುಗಳಿಂದಲೂ ಸಿಗುವುದು. ಪಶ್ಚಿಮ ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತ ಮಳೆ ಇದ್ದು ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಬೀಜಾಂಶವು ಕೊಚ್ಚಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಹುಲ್ಲು ಮೊದಲಾದ ಸಸ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಖನಿಜಾಂಶ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಆದಕಾರಣ ನಾವು ಬಹಳ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಆಕಳುಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಖನಿಜ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಅಹಾರದೊಂದಿಗೆ ಕೊಡಲೇ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು.

ಜೀವಾತುಗಳು:— ಜೀವಾತುಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಸಮೃದ್ಧ ಅಹಾರದ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಾಗ ನೀವು ಕಲಿತಿರುವಿರಿ. ಕರು ಅಥವಾ ಮರಿ ತಾಯಿ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ, ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ, ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ, ಪ್ರಾಣಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕೊಡುವಾಗ, ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲಾ ಅವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಯು ಆರೋಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿರಲು ಜೀವಾಣುಗಳು ಅತಿ ಅಗತ್ಯ. ಇವು ಹಸಿಹುಲ್ಲು ಎಳೆ ಸೊವ್ವಸದೆಗಳಿಂದಲೇ ಸಿಗಬೇಕಾದ ಕಾರಣ ಹಸಿ ಮೇವು ಪಶುಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಹುಲ್ಲುಗಾವಲುಗಳಲ್ಲದೆ, ಹಸಿ ಮೇವು ಸಿಗದಾಗ ರಾಸುಗಳಿಗೂ ಕೋಳಿಗಳಿಗೂ ಜೀವಾತುಗಳನ್ನು ಜೇರಿ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಲೇ ಬೇಕು.

ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಅಹಾರ ಪಾನೀಯಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಬಾಗ್ರತೆಗಳನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಹಾರವು ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಗ್ಗಿ ಬೇಕು—ಅಂದರೆ ಅಹಾರವು ರುಚಿಕರವಾಗಿರಬೇಕು. ಅದು ಹಳಸಿರಬಾರದು; ರಸವತ್ತಾಗಿರಬೇಕು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಾಸುಗಳ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಬೇಕು. ಸಾರಪದಾರ್ಥಗಳಿಲ್ಲದೆ ಒಣ ಹುಲ್ಲು ಮೊದಲಾದ ಮೇವುಗಳು ರಾಸುಗಳ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಬಹುದಾದರೂ ಅವುಗಳ ಮೈಗೂಡಿಸುವಷ್ಟು ಪೋಷಕಾಂಶಗಳು ಒಣ ಮೇವಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಬಲವರ್ಧಕ ಅಹಾರಗಳಾದ ಹಿಂಡಿ, ಹೊಟ್ಟು, ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಖನಿಜ ಮಿಶ್ರಣ ಜೀರಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಮಹತ್ವದ ಜೀವಾತುಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿಕೊಡುವ ಹಸಿಮೇವು ಹಾಕುವುದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ.

ಜೇರಿ ಜೇರಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಜೇರಿ ಜೇರಿ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಮತೆಯುಳ್ಳ ಅಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಲು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಿಷ್ಟು ತೂಕವುಳ್ಳ ಹಸು ಇಂತಿಷ್ಟು ಹಾಲು ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಒಂದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಸಸಾರಜನಕ, ಇಷ್ಟು ಸಕ್ಕರೆ ಪಿಷ್ಟಗಳು ಮತ್ತೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಜೀರ್ಣವಾಗುವ ಆಹಾರಾಂಶಗಳು ಸಿಗಬೇಕೆಂದು ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಜೀರ್ಣಮಾಡಲು ಒದಗುವ ಸಸಾರಜನಕ ಭಾಗಕ್ಕೂ ಕಾರ್ಬೋ ಹೈಡ್ರೇಟ್

(ಸಕ್ಕರೆ ಮತ್ತು ಪಿಷ್ಟಗಳು) ಭಾಗಕ್ಕೂ ಒಂದು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವಿರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ('ನ್ಯೂಟ್ರಿಟಿವ್ ರೇಶಿಯೊ' Nutritive Ratio) ಪೋಷಕ ಪ್ರಮಾಣ ಎಂದು ಸಂಕೇತ. ಪೋಷಕ ಪ್ರಮಾಣ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದು ಇತರ ಆಹಾರಾಂಶಗಳು ಯುಕ್ತ ಪರಿಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಪಶುಗಳ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಸಮತೆಯು ಏರ್ಪಡುವುದು. ಈ ಬಗೆಯ ಆಹಾರವನ್ನು ಕ್ಲಪ್ತ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಆರೋಗ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉಳಿದು ಅವುಗಳಿಂದ ಸಮಗತುಂಜಾ ಲಾಭವಾಗುವುದು.

೮. ನೀರು.

ನೀರಿನ ಸಮೃದ್ಧಿ ಇರುವ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸಮಗತ ನೀರಿನ ಬೆಲೆಯು ಅಷ್ಟು ತೀರೆಯದು. ನೀರು ಸಮಗತ ಎಷ್ಟು ಸಹಾರವಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಮಾತು ಮಾತಿಗೂ ಸಾವು "ನೀರಿನಂತೆ ಹಾಳುಮಾಡಬೇಡ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ನೀರಿನ ಅಮೂಲ್ಯತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಸಾವು ಸಹಾರಾದಂತಹ ಮರುಭೂಮಿಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿಯ ನಿವಾಸಿಗಳು ನೀರನ್ನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ! ಅಲ್ಲಿ ಬದುಕುವ ಒಂಟಿ ಇದೆ ಎಲ್ಲ. ಅದು ಕೂಡ ನೀರನ್ನು ಬಹು ಜತನದಿಂದ ತನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿಯೇ ಶೇಖರಿಸುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ನೀರಿನ ಬೆಲೆ ತೀರಿದೆ.

ವಾಯುವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ನೀರಿನಷ್ಟು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ವಸ್ತುವು ನಮಗೆ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ. ಸಸ್ಯಗಳಿಗೂತೂ ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಬೇವನವು ಸಾಗದು. ಸಸ್ಯಗಳ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಅಂಗಾಂಗಗಳ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ನೀರಿನ ಅಂಶವಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ನೀರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳ ಪಾಡೇನಾಗಬಹುದು? ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ತೋಟದ ಒಂದು ಗಿಡಕ್ಕೆ ಅಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನೀರೆರೆಯಲು ಮರೆತು ಹೋದರೆ ಏನಾಗುವುದು? ಪಾಸದ ಗಿಡವು ಬಾಡಿಯಾಗಿ ಎಲೆಗಳೆಲ್ಲ ಸೊರಗಿ ನರಳುತ್ತಿರುವುದಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ಬುಡಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರೆರೆದರೆ ಅದು ಹೇಗಾಗುವುದು?

ಸಸ್ಯಗಳಿಗೆ, ಪ್ರಾಣಿ ಮತ್ತು ಮೃಗಗಳಿಗಿರುವಂತೆ ಉಣ್ಣಲು ತಿನ್ನಲು ಬಾಯಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಚನಾಂಗಗಳು ಸಸ್ಯಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ; ಅವುಗಳ ಬಾಳಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಆಹಾರವು ಒದಗಬೇಕಾದರೆ ಅವು ನೆಲದಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ಸಾರವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹೀರಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಘನ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೀರಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಸ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ(?). ಅವುಗಳಿಗೆ

ಬೇಕಾದ ಸಾರವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ನೆಲದಡಿಯಲ್ಲಿ ಒದಗುವ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕರಗಿ ದ್ರಾವಣವಾಗಿ ಸಿಗಬೇಕು. ಅಂದಮೇಲೆ ಸಸ್ಯಗಳಿಗೆ ನೀರಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಎಷ್ಟು?

ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪಾಡು ನೀರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಲು ಕಠಿಣವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದು. ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು, ಘನವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸೇವಿಸುವುವಾದರೂ ಅವಕ್ಕೂ ನೀರಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ತುಂಬಾ ಇದೆ. ಸಕಲ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೂ ಜಾಯಾರಿಕೆಯನ್ನು ತಣಿಸಲು ನೀರಿನ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಉಪಾಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅವುಗಳು ಸೇವಿಸುವ ಆಹಾರವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೀರು ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅವು ತಿಂದ ಆಹಾರವಸ್ತುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಪಚನಗೊಂಡು ಅವುಗಳ ಶರೀರದ ಬೇವಣಿಗೆಗೆ ಅನುವಾಗಬೇಕಾದರೆ ನೀರು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾದುದು. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಂತೂ ನೀರೇ ನಿವಾಸವಾಗಿದೆ.

ಜನರಿಗಂತೂ ನೀರು ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ಬೇಕು. ಆಹಾರದ ಆಯ್ಕೆಯ ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುವಾಗ ಇದರ ವಿವರವನ್ನು ನೀವು ಓದಿರುವಿರಿ. ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ನಾನಕ್ಕೂ ಅಡುಗೆಗೂ ನೀರು ಬೇಕಷ್ಟೆ. ಒಟ್ಟೆ ಒಗೆಯಲು ನೀರು ಅತಿ ಅಗತ್ಯವು. ನೀರು ಸ್ವಚ್ಛೀಕರಣದ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಸಾಧನವೆಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಬಲ್ಲಿರಿ. ಮನುಷ್ಯನು ನೀರಿನ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಗಳಿಂದ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಿದಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀರನ್ನು ಕಾಯಿಸಿ, ಉಗಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ, ಉಗಿಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿ ತನ್ನ ಹಲವು ಕೈಗಾರಿಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ರೈಲುಬಂಡಿ ಯಲ್ಲಿಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಧುಮುಕುವ ನದಿಯ ನೀರಿನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹತ್ತೋಟಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿ ವಿದ್ಯುತ್ತನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ನೀರಿನ ಹಲವು ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ತಿಳಿದ ಒಳಿಕೆ ಜಲಾಶ್ರಯಗಳ—ನದಿ, ಕೆರೆ, ಸರೋವರ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ—ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀವೇ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು. ಯೋಗ್ಯ ಜಲಾಶ್ರಯವು ಸಮಾಪದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರೆ ಎಂಥ ಕಡುಬೇಸಗೆಯಾದರೂ ನೀರಿಗೆ ಬರಗಾಲ ಬರುವಂತಿಲ್ಲ. ಕೃಷಿ ಸಾಗುವಳಿಗಳಿಗೆ ಈ ಜಲಾಶ್ರಯದಿಂದ ಯಥೇಷ್ಟ ನೀರನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೆ ಅವು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಜನರ ಸಂಪತ್ತು ಹೆಚ್ಚುವುದು. ನದಿಗಳು ದೋಣಿಗಳ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದ್ದರೆ ವ್ಯಾಪಾರ ವಹಿವಾಟುಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳುವುವು.

ಜಲಾಶ್ರಯಗಳ ಸಮಾಪ ಸಸ್ಯಗಳು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಮೃಗ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳಿಗೆ, ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಬೇಕಾದ ಮಾಂಸವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ,

ನೀರಿನಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವ ಹಲವು ಜಾತಿಯ ಮೀನುಗಳು, ಎಡಿ, ಮೊದಲಾದ ಜೀವಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿದ್ದು ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಕುಂದು ಕೊರತೆಯು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಇಷ್ಟು ಅಗತ್ಯದ ನೀರನ್ನು ನಾವು ದುರ್ಲಭ್ಯವಾದುದು. ಜಲಾಶ್ರಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಲವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ನಮಗೂ ಶುದ್ಧ ನೀರು ಸಿಗುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅನೇಕ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಗಳು ಹಬ್ಬುವುದು ನೀರಿನಿಂದಲೇ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಕುಡಿಯಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ನೀರಿನ ವಿಷಯ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರವಿರಬೇಕು. ಬಾವಿಯ ನೆರೆಕರೆಯು ಬಹಳ ಚೊಕ್ಕಟವಿರುವಂತೆ ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟರೂ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲವು ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಯೇ ಸಿಕ್ಕುವುದು. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರಬಹುದಾದ ಅಣುಜೀವಿಗಳನ್ನು ನೀಗಲು ನೀರನ್ನು ಶೋಧಿಸುವುದು, ಕುದಿಸುವುದು ಮೊದಲಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಾವು ಕೈಕೊಳ್ಳುವೆವಷ್ಟೆ. ಬಾವಿಯ ನೀರನ್ನು ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಲು ಯುಕ್ತ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಫೀಟಿಶಿಯಮ್ ಪರಮೆಂಗನೇಟ್, ಪರಕ್ಲೋರಸ ಮೊದಲಾದ ಮದ್ದಿನ ಪುಡಿಗಳನ್ನು ಆಗಾಗ ಯುಕ್ತ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಹಿತವಿದೆ. ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ನೀರು ನಮಗೂ ನಮ್ಮ ಸಾಕುಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ನಿರ್ಮಲ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

೧. ವಾಯು.

ನಮ್ಮ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆವರಿಸಿರುವ ಈ ಪಾತಗೋಲದ ಉದ್ದೇಶವೇನಿರಬಹುದು? ನಾವೂ ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಉಸಿರಾಡುವುದೇನನ್ನು? ವಾಯುವು ನ್ನಲ್ಲವೇ. ಸಜೀವಿವರ್ಗವು ಬರೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವುದಲ್ಲ. ಎರೆಹುಳು, ಕುರುವಾಯಿ, ಮೊದಲಾದ ಕೀಟಗಳು ನೆಲದಡಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಮೀನು ಮೊದಲಾದ ಜೀವಿಗಳು ನೀರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಜೀವಿಸುತ್ತವೆ. ನೆಲದಡಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನೀರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಉಸಿರಾಟಕ್ಕೆ ವಾಯುವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಸಿಗುವುದು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ತಲೆದೋರಬಹುದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ವಾಯುವಿನ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂಶವು ಕದಡಿಕೊಂಡು ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಸ್ವಲ್ಪ ವಾಯುವು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಸಾಕಾಗುವುದು. ಅಂತೆಯೇ ನೆಲದ ಮಣ್ಣಿನ ಕಣಗಳ ಎಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವಾಯುವು ಸುಸುಳಿ

ಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವಾಯುವನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ನೆಲದಡಿಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಜೀವಿಸುತ್ತವೆ.

ವಾಯುವು ಸಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಉಸಿರಾಟಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಅಂಶವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಸಜೀವಿಗಳ ಉಸಿರಾಟದಿಂದ ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿ ಅಂಗಾರಾಮ್ಲವು ಹೆಚ್ಚುವುದು ಎಂದೆಲ್ಲ. ಈ ಅಂಗಾರಾಮ್ಲವು ಸಸ್ಯಗಳ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಉಪಯುಕ್ತವಾದುದು. ಇದು ಸಿಗದೆ ಅವುಗಳ ಬಾಳ್ವೆ ಸಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದ ಮೇಲೆ ವಾಯುವು ಸಸ್ಯಗಳಿಗೆ ಎರಡು ವಿಧಾನದಿಂದ ಪ್ರಮುಖವಾದುದು. ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿ ಅಂಗಾರಾಮ್ಲ, ಆಮ್ಲಜನಕಗಳಲ್ಲದೆ ಸಾರಜನಕವೆಂಬ ಇನ್ನೊಂದು ಅನಿಲವು ತುಂಬಾ ಇರುವುದೆಂಬುದನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದಿರುವಿರಿ. ಈ ಸಾರಅನಿಲವು ಕೂಡ ಸಸ್ಯಗಳಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದುದು. ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಸಸ್ಯಾಹಾರವು ಏರ್ಪಡಬೇಕಾದರೆ ಈ ಸಾರ ಅನಿಲವು ಅತಿ ಅಗತ್ಯ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಸಸ್ಯಜೀವನಕ್ಕೆ ವಾಯುವಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿತು.

ನಾವು ಆಹಾರದ ಕುರಿತು ವಿಚಾರಿಸುವಾಗ ಸಸ್ಯಗಳೇ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ ಪಾಕಶಾಲೆ; ಇವೇ ಎಲ್ಲಾ ಆಹಾರವಸ್ತುಗಳ ಆದಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆವಷ್ಟೆ; ಹೀಗಿರುತ್ತ ಸಸ್ಯಗಳ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧಾನಗಳಿಂದಲೂ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ವಾಯುವು ಆಹಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಎಲ್ಲಾ ಸಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ದೊಂದಾಯಿತು?

ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಉಸಿರಾಟವನ್ನೂ, ಉರಿಯುವಿಕೆಯನ್ನೂ ಹೋಲಿಸಿರುವೆವು. ವಾಯುವು ಸಿಗದಿದ್ದಾಗ ಮಯಣದ ಬತ್ತಿಯು ನಂದಿಹೋಗುವುದನ್ನು ನೀವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಂಡಿರುವಿರಿ. ಮಯಣದ ಬತ್ತಿಯಂತೆ ಉರಿಯುವ ಅನೇಕ ವಸ್ತುಗಳಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವೂ ಉರಿಯಬೇಕಾದರೆ ವಾಯುವು ಅಗತ್ಯ. ಬೆಂಕಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮಗೆಷ್ಟು ಅನಾನುಕೂಲತೆಗಳಾಗಬಹುದೆಂದು ನೀವೇ ಊಹಿಸಿರಿ.

ಅನೇಕ ಅಂಟುರೋಗಗಳಿಗೆ ಹಬ್ಬಲು ವಾಯು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ವಾಹಕವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ. ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡುವ ಧೂಳು ಅನೇಕ ಭಯಂಕರ ರೋಗಾಣುಜೀವಿಗಳ ನಿವಾಸವಾಗುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ವಾಯುವನ್ನು ನಿರ್ಮಲವಾಗಿರುವಂತೆ ನಾವು ತುಂಬಾ ಪರಿಶ್ರಮ ವಹಿಸಬೇಕು. ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲೂ ಕೊಳೆಕೆಸರು ತುಂಬಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಾವಯವ ಪದಾರ್ಥಗಳೂ ಕೊಳೆಯುತ್ತಲೆ ಇದ್ದು, ಪಶು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮಲಮೂತ್ರಗಳು ಅಂತೆಯೆ

ಬಿದ್ದು ನಾರುತ್ತಲಿದ್ದರೆ ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿ ಅಸಹ್ಯ ವಾಸನೆ ತುಂಬುವುದು. ಇದು ನಮ್ಮ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಸಾಕುಪ್ರಾಣಿಗಳ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ವಾಯು ಹೀಗಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಲ್ಲರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಶುಚಿತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ವಾಯು ಸೀರುಗಳು ಶುದ್ಧವಾಗಿದ್ದು ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾವ ಹಾನಿಯೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

೧೦. ಹಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿಗೆಗಳ ಶುಚಿತ್ವ.

ದನಕರುಗಳ ಆರೋಗ್ಯವು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಆಹಾರ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಲದು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಇರಲು ಯೋಗ್ಯ ಹಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅವು ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾವು ನಮ್ಮ ಮನೆಯನ್ನು ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿರಿಸುತ್ತೇವೋ ಅಂತೆಯೇ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಗೂಡು, ಮನೆ, ಹಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಶುಚಿಯಾಗಿರಿಸಲೇ ಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಬರೆ ಸಾಕುಪ್ರಾಣಿಗಳ ಆರೋಗ್ಯ ಮಾತ್ರ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೂ ತುಂಬಾ ಹಿತವಿದೆ. ಹೊಲಸಾದ ಹಟ್ಟಿಗಳು ಭಯಂಕರ ರೋಗದ ಅಣುಜೀವಿಗಳ ನೆಲೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದು.

ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಮನೆಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ಹಳ್ಳಿಗಳ ನಾಡಾದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ತೊಡಕಿನ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಹಸುಗಳು ಕ್ಷಯರೋಗಕ್ಕೆ ಬಹು ಬೇಗನೆ ತುತ್ತಾಗುವಂತೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ದನಗಳನ್ನು ಬಯಲಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರಾದಕಾರಣ ಅವಕ್ಕೆ ಜಿಣಿಲು ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಟ್ಟುತ್ತಿರುವುದು. ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶವು ಅನೇಕ ರೋಗಗಳ ಅಣುಜೀವಿಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವ ಪ್ರಕ್ಷುತ್ತಿಸಿದ್ಧವಾದ ವೂತಿನಾಶಕ (Disinfectant). ಆದರೆ ನಮ್ಮ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಹೈನಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಕುವ ಹಸು ಎಮ್ಮೆಗಳಿಗೆ ಹಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಸುವಿನ ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಎಂದರೆ ಅಮೂಲ್ಯ ಹಾಲು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವ ಸ್ಥಳವಲ್ಲವೆ. ಹಾಲು ಮಕ್ಕಳುಮರಿಗಳ, ಕಾಯಿಲೆಯವರ— ಏಕೆ?— ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮಹತ್ವದ ಆಹಾರವಲ್ಲವೆ. ಹಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಅತಿ ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಆರೋಗ್ಯ ಇಲಾಖೆಯವರು ಕಡ್ಡಾಯಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಸುಗಳ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯ ಶುಚಿತ್ವದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಬರೆಯಬಹುದಾದರೂ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಅಂಶಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿವೆ.

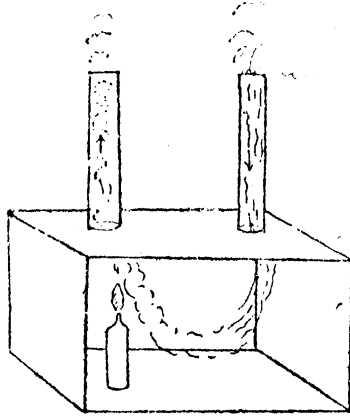
೧. ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯು ರಾಸುಗಳಿಗೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ವಿಶಾಲವಾಗಿರಬೇಕು. ೨. ದನಕರುಗಳು ಕೊಳೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದ ಹಾಗೆ ಗಂಜಲಮೂತ್ರಗಳು ಹರಿದು ಹೋಗಲು ಯೋಗ್ಯ ಚರಂಡಿಗಳು ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು. (೩) ಗೋದಣಿಗೆ, ನೀರಿನ ತೊಟ್ಟಿ ಇವೆಲ್ಲಾ ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರಬೇಕು. ೪. ಹಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವ ದುರ್ವಾಸನೆಯು ಹೋಗಿ ಬಿಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯು ಸಾಕಷ್ಟು ಎತ್ತರವಾಗಿದ್ದು ಸರಾಗವಾಗಿ ಗಾಳಿಯಾಡುವಂತೆ ಇರಬೇಕು. ೫. ನೆಲವು ಗುಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ತೊಳೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಸುಲಭವಾಗಿರಬೇಕು. ೬. ಪಶು ನಿಲ್ಲುವ ಕಡೆ ಅದರ ಕೆಳಗಡೆ ನೆಲ ದುಮ್ಮಸ್ತು ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಣಹುಲ್ಲು ಅಥವಾ ತರಗೆಲೆ ಹಾಸುಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಧಾರಣದ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಸಾಕು. ೭. ಸಿಮೆಂಟು ಅಥವಾ ಮರದಿಂದ ಯೋಗ್ಯ ಕಾಲುವೆ ಮಾಡಿ ಗಂಜಲವನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಮರದ ಹಲಿಗೆ ಅಥವಾ ಕೊಂಕ್ರೀಟ್ ಹಾಸುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ೮. ಪಶು ಶುಭ್ರವಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಗೋದಣಿಗೆಗೂ ಗಂಜಲದ ಕಾಲುವೆಗೂ ನಡುವೆ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಅಂತರ ಮುಖ್ಯ. ಈ ಅಂತರ ೪೨—೫ ಅಡಿ ಇರುವುದು ವಾಸಿ.

ಬಿಸಿಲಿನ ತಾಪ ತಟ್ಟಿದಂತೆ ನರಳು, ಮಳೆ ಬಿರುಗಾಳಿಗಳು ಭರದಿಂದ ಬೀಸದಂತೆ ತಡೆ, ಇವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇರುವಂತೆ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಗಂಜಲ ಹರಿಯುವಕಾಲುವೆಗಳನ್ನು ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೊಳೆದು ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿರಿಸುವುದರಿಂದ ತುಂಬಾ ಹಿತವಿದೆ. ಆರೋಗ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಆಗಲಿ, ಸಾರವತ್ತಾದ ಗೊಬ್ಬರ ಸಿಗಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಆಗಲಿ ದನದ ಸೆಗಣಿ ಗಂಜಲ ಇತರ ಕಸಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಹಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿಗೆಗಳಿಂದ ತೆಗೆದು ಸರಿಯಾಗಿ ಒವ್ವು ಮಾಡಿಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಣಹುಲ್ಲು ಅಥವಾ ತರಗೆಲೆಗಳನ್ನು ಹಸನಾಗಿ ಹಾಸುವುದರಿಂದ ಶುಚಿತ್ವಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಒಳಿತಾಗುವುದಲ್ಲ; ಹುಲ್ಲು ಎಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಜಲವು ಇಂಗಿಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಮುಖ್ಯ ಸಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳು ನಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಹಾಸಿದ ಗೊಬ್ಬರದ ಹುಲ್ಲು ಎಲೆಗಳನ್ನು ಆಗಾಗ ಎತ್ತಿ ಒಯ್ದು ಬೇರೆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಯುಕ್ತರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇಖೆ ರಿಸಿಡಬೇಕು.

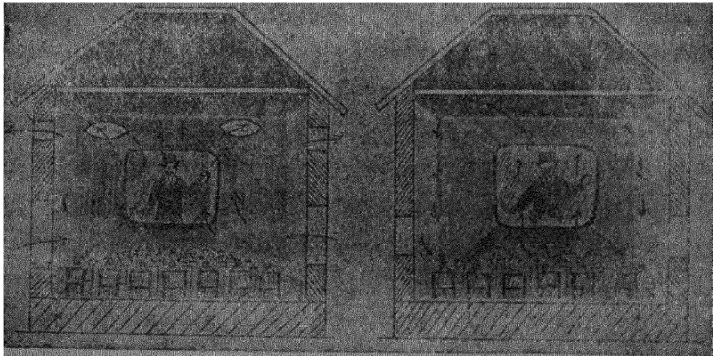
೧೧. ವಾತಾಯನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ.

ನಾವು ಉಸಿರಾಡಿದನಂತರ ಶ್ವಾಸಕೋಶದಿಂದ ಹೊರಗೆಡಹಲ್ಪಡುವ ವಾಯುವು ಮೂರು ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಹೊಂದುವುದೆಂಬುದನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದಿರುವಿರಿ. ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬರುವ ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿ ಅಂಗಾ ರಾಮ್ಲ ಮತ್ತು ನೀರಿ ಆವಿಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಅದರ ಶಾಖಮಾನವು ಕೂಡ ಏರಿರು ತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಬೆಚ್ಚಿಗಿರುವ ವಾಯು ಹಗುರವಾಗಿರುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಅದು ಮೇಲಕ್ಕೇರಲೇ ಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮೇಲಕ್ಕೇರಿದ ವಾಯುವಿಗೆ ಹೊರಕ್ಕೆ ನುಸು ಳಲು ಮೇಲಿನಿಂದಲೇ ದಾರಿ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಅದು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಜನನಿಬಿಡವಾದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ವಾತಾಯನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದುರ್ಗಂಧವು ತಲೆದೋರಬಹುದು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿರುವ ನೀರಾ ವಿಯ ಮೊತ್ತವು ಹೆಚ್ಚಿ, ಶಾಖಮಾನವು ಕೂಡ ವಿಪರೀತವಾಗಿ, ಅಂಗಾರಾ ಮ್ಲದ ಅಂಶವು ಮಿತಿಮೀರಿ, ಅಗತ್ಯದ ಆಮ್ಲಜನಕದ ಅಂಶವು ಕುಗ್ಗುವುದು. ಇದರಿಂದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಹಾನಿ ಇದೆ. ಇಂಥ ಕೊಠಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆ ಅರೆ ಗಳಿಗೆ ಕಾಲವಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ತಲೆಸಿಡಿತವು ಸುರುವಾಗಿ, ಚಟುವಟಿಕೆ ಗಳೆಲ್ಲ ಮಾಯವಾಗಿ ಜಾಡ್ಯ ಹಿಡಿದಂತೆ ಆಗುವುದು. ಈ ರೀತಿಯ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಯೋಗ್ಯ ಉಪಾಯವೆಂದರೆ ಉಸಿರಾಡಿ ಬಿಸಿಯಾದ ಕಲ್ಮಷಯುಕ್ತವಾದ ವಾಯು ಮೇಲಕ್ಕೇರಿದಂತೆ ಅಲ್ಲಿಂದಲೆ ಹೊರಟು ಹೋಗು ವಂತೆ ವಾತಾಯನಗಳೆಂಬ (Ventilators) ಗವಾಕ್ಷ ಗಳನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಕೊಠಡಿಯ ಅಟ್ಟದ ಕೆಳಗಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇರಿಸುವುದು; ಕೊಠಡಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಎದುರು ಪದರಾಗಿ ಇರಿಸಿದ ಹಲವು ಕಿಟಕಿಯ ಮೂಲಕ ಹೊರಗಿನ ವಾಯುವು ಸರಾಗ ವಾಗಿ ಹರಿಯುವಂತೆ ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು. ಈ ರೀತಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ದಲ್ಲಿ ಉಸಿರಾಟಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಅಪ್ಪಟವಾಯುವು ಸರಾಗವಾಗಿ ದೊರಕುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಕಲ್ಮಷಯುಕ್ತವಾದ ವಾಯುವು ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯೇ ನುಸುಳದೆ ಪಲಾಯನಮಾಡುವುದು. ಈ ರೀತಿಯ ವಾತಾಯನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ನಾವು ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ಬಿಸಿಯಾದ ವಾಯುವು ಹಗುರವಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೇರುವುದೆಂಬುದೇ ವಾತಾಯನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೂಲತತ್ವವು. ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಪ್ರಯೋಗ:—(19) ಮಗ್ಗುಲಿಗೆಲ್ಲಾ ಕನ್ನಡಿ ಇರಿಸಿದ ಒಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮುಚ್ಚಳದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರುವಂತೆ ಎರಡು ದ್ವಾರಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕೊಳವೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿಸಿರಿ. ಒಂದು ಕೊಳವೆಯ ಕೆಳಗೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ತಳದ ಮೇಲೆ ಉರಿಯುವ ಮಯಣದ ಬತ್ತಿಯೊಂದನ್ನು ಮಡಗಿರಿ. ಬತ್ತಿಯು ಉರಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಇನ್ನೊಂದು ಕೊಳವೆಯ ಮೇಲ್ಮುದಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೊಗೆಯಾಡುತ್ತ ಉರಿಯುವ ಒಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ಹಿಡಿದರೆ ಈ ಹೊಗೆಯು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಹೊಗುವ ಶುದ್ಧ ವಾಯುವಿನೊಂದಿಗೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಸೇರುವುದು. ಅಲ್ಲಿ ಮಯಣದ ಬತ್ತಿಯ ದಹನದಿಂದ ವಾಯುವು ಬಿಸಿಯಾಗಿ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಹೊಗೆಯೂ ಬೆರೆತು ಇವೆರಡೂ, ಮಯಣದ ಬತ್ತಿಗಳು

ಚಿತ್ರ 88

ಚಿತ್ರ 37 — ವಾತಾಯನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ

- I. ವಾತಾಯನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಉಸಿರಾಡಿ ಹಗುರವಾದ ಕಲ್ಮಪಯುಕ್ತವಾದ ವಾಯು ಮೇಲೆ ಇರುವ ವಾತಾಯನಗಳಿಂದ ಸರಾಗವಾಗಿ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು.
- II. ಉಸಿರಾಡಿದ ವಾಯು ಯುಕ್ತ ವಾತಾಯನಗಳಿಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿದೆ.

ಯಾವ ಕೊಳವೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟದೆಯೋ ಆ ಕೊಳವೆಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆರುವುದನ್ನು ನೀವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನಮ್ಮಂತೆಯೇ ಉಸಿರಾಡುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಿಗೂ ಉಸಿರಾಟಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಟ ವಾಯು ಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳ ಆರೋಗ್ಯ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುವುದು. ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಅಲೆದಾಡುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ವಾಯುವು ಅಪ್ಪಟವಾಗಿ ಸಿಗುವುದಾದರೂ ನಮ್ಮ ಸಾಕು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಹಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದಾಗ ಅಥವಾ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದಾಗ ಯುಕ್ತ ವಾಯುವು ಸೇವನೆಗೆ ಸಿಗಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಅವುಗಳ ಗೂಡು, ಮನೆ, ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ವಾತಾಯನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕಡೆಗೆ ತುಂಬಾ ಗಮನಕೊಡಬೇಕು.

ಕೋಳಿಯ ಗೂಡುಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾತಾಯನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಏರ್ಪಡಿಸಬಹುದೆಂದು ನಾವು ಈ ಮುಂಚೆಯೇ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ನಿಯಮಗಳನ್ನೆ ಅನುಸರಿಸಿ ದನಕರುಗಳ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗಳಿಗೆ ವಾತಾಯನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು ರಾಸುಗಳ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಮಳೆ ಚಳಿಗಾಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಶೀತವೂ, ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅತೀತವೂ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ನಿವಾಸದಲ್ಲಿ ಇರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ವಾತಾಯನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಇನ್ನೊಂದು ಉದ್ದೇಶ.

೧೨. ರೋಗರುಜೆಗಳ ತಡೆ.

ದನಕರುಗಳನ್ನು ಸಾಕುವವರು ತಮ್ಮ ರಾಸುಗಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿರುವಂತೆ ಸಾಕುವ ಕೆಲಸ ಮಾತ್ರ ನೋಡಿದರೆ ಸಾಲದು. ರೋಗ ಬಂದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಸ್ವಸ್ಥವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದು ಅನುಭವದಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ಪರಿಪೂರ್ಣ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಚ್ಛಿಸುವವರು ತಮ್ಮ ರಾಸುಗಳಿಗೆ ರೋಗಗಳು ಬಾರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡರೋಗ, ನರಡಿ, ಚಪ್ಪೆ ಮುಂತಾದ ರೋಗಗಳಿಂದ ಸಾಯುವ ದನಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ. ಈ ರೋಗಗಳನ್ನು ತಡೆಕಟ್ಟುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ತಿಳಿದರೆ ನಮ್ಮ ಆಕಳುಗಳ ಸಾವಿನಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ನಷ್ಟವನ್ನು ರೈತರು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ನರಡಿ, ಚಪ್ಪೆ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಪಶುರೋಗಗಳು ಅಣುಜೀವಿಗಳಿಂದಲೇ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಕಾಲುಬಾಯಿ ಜ್ವರ, ದೊಡ್ಡರೋಗ, ನಾಯಿಹುಚ್ಚು ಇವಕ್ಕೆ

ಅತೀವ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ರೋಗಾಣುಗಳೇ ಕಾರಣ. ಈ ರೋಗಗಳ ಸೋಂಕು ಹಲವು ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಹಬ್ಬುವುದು. ರೋಗ ಬಂದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮಲ ಮೂತ್ರದಿಂದಲೂ, ನರಳುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ಆರೋಗ್ಯವಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಒಂದರಿಂದ ಒಂದಕ್ಕೆ ಹರಡುತ್ತಿದೆ.

ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹಿಂಡಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರದ ಕೊಳೆಯೂ ಸೇರದಂತೆ ಚೊಕ್ಕಟ ವಾಗಿರಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಬಾಧಿಸುವ ಉಣ್ಣೆ (Ticks), ಹೇಸು, ಮೊದಲಾದ ಪರವುಷ್ಟ ಜೀವಿಗಳು ಹತ್ತದಂತೆ ಎಚ್ಚರವಿರಬೇಕು. ರೋಗ ಬಂದರೆ ಒಂದೊಂದು ರೋಗಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಇರುವುದರಿಂದ ರೋಗಹಿಡ್ಡದ ಆಕಳನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿರದ ಪಶುವೈದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ರವಾನಿಸಬೇಕು. ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ದೊಡ್ಡರೋಗ ಮೊದಲಾದ ಭಯಂಕರ ಪೀಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಆಕಳುಗಳ ನಷ್ಟ ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. “ಕೆಂಪು ಮೂತ್ರ”, “ಉಣ್ಣೆ ಜ್ವರ” (Tick fever) ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿನಿಂದಲೂ, ಸಾಗುವಳಿಯಾಗದ ಹಡೀಲು ಗದ್ದೆ ಗುಡ್ಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರಾಣಿಯಿಂದ ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಹಬ್ಬುತ್ತವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ದನಗಳನ್ನು ಕಾವಲಿಗೆ ಹಾಕುವ ಜಾಗ, ಹಾಗೂ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲುಗಳ ಶುಚಿತ್ವದ ಕಡೆಗೂ ತುಂಬಾ ಜಾಗ್ರತೆ, ಇಡಬೇಕು.

ಸೋಂಕುರೋಗವು ನೆರೆಕರೆಯಲ್ಲಿ ತಲೆ ಎತ್ತಿದಾಗ ಪಶುಗಳನ್ನು ಸಾಕುವವರು ಎಚ್ಚರವಿದ್ದು ತಮ್ಮ ದನಕರುಗಳ ಮೈ ಬೆಚ್ಚಗಿದೆಯೋ ಎಂದು ಆಗಾಗ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. “ಇನೊಕ್ಯುಲೇಶನ್” ಸಿಡುಬೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಮೊದಲಾದ ಮುಂಜಾಗ್ರತೆಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳನ್ನು ಯೋಗ್ಯ ಪಶುವೈದ್ಯರಿಂದ ತಮ್ಮ ಆಕಳುಗಳಿಗೆ ಕೊಡಿಸಬೇಕು. ಅನೇಕ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಬಗೆಯ ಮುಂಜಾಗ್ರತೆಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿ ರಾಸಿಗೂ ಕೊಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ಲೇಗು, ದೊಡ್ಡರೋಗ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಹೆಸರನ್ನೆ ಅವರು ಅಡಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಸೋಂಕು ತಗಲಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ಬೇರೆಯೇ ಇರಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ಸೋಂಕು ತಗಲಿದ ಅನೇಕ ದಿನಗಳ ತನಕ ದನಕರುಗಳು ಅಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಸರಿಯಾಗಿ ಜಡ್ಡು ಜೀಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವು ಹಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಲ್ಲೊಂದ ರೋಗದ ಸೋಂಕನ್ನು ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ತಾಟಿಸಿರಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ರೋಗ ತಲೆದೋರಿದ ಪ್ರದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ರಾಸುಗಳನ್ನು ಹೊರಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗದಂತೆ ಬಂಧಿ ಮಾಡುವುದು ರೂಢಿಯಾಗಿದೆ.

ಸೋಂಕು ರೋಗಗಳಲ್ಲಿ ರೋಗಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದ ಬರೇ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ; ರೋಗವು ಹಬ್ಬದಂತೆ ಅದನ್ನು ತಡೆಯುವುದು ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ್ದು. ಆಕಳುಗಳ ಪ್ಲೇಗಿನ ಅಣುಜೀವಿಗಳು ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಳಿದು ಹೋಗುವುವು. ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಸೋಂಕು ತಗಲಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದಲೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಂಡಾಂತರ. ಅವು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ತಮ್ಮ ಸೋಂಕನ್ನು ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ನಿಗೂಢವಾಗಿ ಹಂಚಿಬಿಡುವುವು. ಆದುದರಿಂದ ತಾಟಸ್ಥ್ಯಕ್ರಮ (Stand still measures) ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಉತ್ತಮ. ಈ ಕ್ರಮದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಆಕಳುಗಳನ್ನು — ಸೋಂಕು ತಗಲಿದ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ — ಅತ್ತಿತ್ತ ಒಯ್ಯದೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡುವುದು. ಇದರಿಂದ ರೋಗವು ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಹಬ್ಬಲಾರದು. ತಾಟಸ್ಥ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿರಿಸಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು.

ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ದೂರ ದೂರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ದನಕರುಗಳನ್ನು ತರಿಸಬಾರದು. ಅಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದಾದ ಸೋಂಕು ಇಲ್ಲಿಗೂ ಬಂದು ವ್ಯಾಪಿಸುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ರೈತರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜಾತ್ರೆ ಸಮಯ ಜಾನುವಾರು ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಂದಲೋ ಬಂದ ರಾಸುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹೀಗೆ ಆಮದು ಮಾಡಿದ ಆಕಳನ್ನು ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಎರಡು ವಾರಗಳ ತನಕ ಊರ ಇತರ ದನಕರುಗಳಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರಿಸಬೇಕು. ಆ ಬಳಿಕ ಅದರ ಆರೋಗ್ಯವು ಸೆಟ್ಟಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಹಿಂಡಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಹಿಂಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಸತ್ತರೆ ಅದು ಒಂದು ಭಯಂಕರ ಸೋಂಕು ರೋಗದಿಂದ ಸತ್ತುಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಅನುಮಾನಿಸಲೇ ಬೇಕಾಗುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಸತ್ತ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕಳೇಬರವನ್ನು ಯೋಗ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ಸತ್ತ ರೋಗದ ಸೋಂಕು ಬಹು ಬೇಗನೆ ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ತಗಲಬಹುದು. ಈ ಕಳೇಬರವನ್ನು ಬಹಳ ಆಳ ಹೊಂಡದಲ್ಲಿ ಹುಗಿದು ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಮಡಗ ಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತೋಳ ನರಿಗಳು ಇದನ್ನು ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಗಂಡಾಂತರ ಉಂಟುಮಾಡಬಹುದು. ಸತ್ತ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಹುಗಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುವಾಗ ಅದರ ಬಾಯಿ ಮುಲದ್ವಾರಗಳಿಂದ ಒಸರುವ ವಸ್ತುಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬೀಳದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬಾಯಿಗೆ ಒಂದು ಗೋಣಿ ತುಂಡು ಕಟ್ಟಬಹುದು. ಮುಲದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಗೋಣಿಯ ತುಂಡನ್ನು ಸುರಳಿ ಬಿರಡೆ

ಯಂತೆ ಇಡಬೇಕು. ಹೊಂಡದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ಕಳೇಬರದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಣ್ಣ ಎರಚುವುದು ಉತ್ತಮ.

ಹಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಫಿನ್ಯಾಲ್ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೊಳೆಯಬೇಕು. ಸುಣ್ಣವನ್ನು ಬಳೆಯಿಸುವುದೂ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಹಟ್ಟಿಯ ನೆಲವನ್ನು ಬೆಂಕಿಹಾಕಿ ಸುಡುವುದರಿಂದ ಹಿತವಿದೆ. ದನದ ಹಗ್ಗ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟುಬಿಡುವುದೇ ಸೂಕ್ತ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಎಚ್ಚರಿಕೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಇತರ ಸಾಕುವುಗಳಿಗೆ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ.

೧೩. ಪೂತಿನಾಶಕಗಳು (Disinfectants).

ಅನೇಕ ಭಯಂಕರ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಗಳಿಗೆ ಅಣುಜೀವಿಗಳು ಕಾರಣ. ಈ ಅಣುಜೀವಿಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಅಥವಾ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು “ಪೂತಿನಾಶಕ”ಗಳೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೊಗೆ, ದೂಳು, ದುರ್ವಾಸನೆಗಳು ಸೇರಿ ಆಸುಪಾಸಿನ ವಾಯುವೆಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಲು ತುಂಬಾ ಆಸ್ಪದವಿದೆ. ದೂಳು ಅನೇಕ ಅಣುಜೀವಿಗಳಿಗೆ ವಾಹಕವಾಗಬಹುದು! ದುರ್ವಾಸನೆಯು ಹಲವು ಬಗೆಯ ಅಣುಜೀವಿಗಳ ಚಾಕಚಕ್ಯದಿಂದ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಕೊಳೆಯುವಿಕೆಯ ಪರಿಣಾಮವು. ಆದುದರಿಂದ ನಿರ್ಮಲತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಎರಡನ್ನೂ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದು ಉಚಿತವಾಗಿದೆ. ಆದರೂ “ದೂಳು, ದುರ್ವಾಸನೆಗಳು ಅನೇಕ ಭಯಂಕರ ರೋಗಗಳ ಮೂಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ನೀಗಲು ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಕ್ರಯ ಬಾಳುವ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ‘ಪೇಟೆಂಟ್’ ಪೂತಿನಾಶಕಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ”ವೆಂಬ ಈ ಬಗೆಯ ಜಾಹೀರಾತುಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ವಾಣಿಜ್ಯಮಂಡಲಗಳ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಮರುಳಾಗುವುದು ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ದುರ್ವಾಸನೆಯು ಭಯಂಕರ ರೋಗಕಾರಕ ಅಣುಜೀವಿಗಳನ್ನು ಹೊರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದೂಳಿನಲ್ಲಿ ಅಣುಜೀವಿಗಳಿರುವುದೆಂಬುದೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ಈ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಣುಜೀವಿಗಳು ಉಪಟಳಕಾರಕಗಳಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಸ್ವಚ್ಛತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೊಳೆರೊಚ್ಚಗಳನ್ನೂ, ದುರ್ವಾಸನೆಯನ್ನೂ, ಕಸದೊಳುಗಳನ್ನೂ ನೀಗುವುದು ಎಷ್ಟೋ ವಾಸಿ. ಅಂತೆಯೇ

ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಚಾರಗಳಿಂದಾಗಿ ಬೇರೂರಿರಬಹುದಾದ ಬೆದರಿಕೆಗಳನ್ನು ನೀವು ಒಡನೆಯೇ ತೊಲಗಿಸುವುದು ವಾಸಿ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೋಂಕು ರೋಗಗಳನ್ನು ಪೂತಿನಾಶಕಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ವ್ಯಾಪಾರ ದ್ರವ್ಯಗಳ ಕುರಿತು ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಉಚಿತವಾಗಿದೆ. ಫಿನ್ಯಾಲ್, ಕಾರ್ಬೊಲಿಕ್ ಎಸಿಡ್, ಲಿಸ್ಪರಿನ್ ಮೊದಲಾದ ಮದ್ದುಗಳು ಕೆಲವು ಅಣುಜೀವಿಗಳ ಚಾಕಚಕ್ಯವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡುವುವು. ಆದರೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮಜೀವಿಗಳ ಉಪಟಳ, ಹಾವಳಿಗಳ ಕುರಿತು ಭಯಂಕರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಿಸಿ, ತನ್ಮೂಲಕ ಈ ಸೂಕ್ಷ್ಮಜೀವಿಗಳ ಭಯವನ್ನು ಜನರ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೂರುವಂತೆ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಪೂತಿನಾಶಕ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಸರಾಗವಾಗಿ ಮಾರಾಟಮಾಡುವುದು ಈ ದ್ರವ್ಯ ತಯಾರಿಸುವವರ ಹವ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಈ ಪೂತಿನಾಶಕ ದ್ರವ್ಯಗಳ ಉಪಯೋಗದ ಅಗತ್ಯವು ಅಸ್ವತೈ, ಆರೋಗ್ಯಶಿಬಿರ ಅಥವಾ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆಯ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ದೈನಂದಿನದ ಯಾವತ್ತೂ ಮನೆಗೊಳದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸ್ವಚ್ಛತೆಗೆ ಬರೆ ಸಾಬೂನೇ ಸಾಕಾಗುವುದು. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮನೆ ವಹಾರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಣುಜೀವಿಗಳು, ನೆಲ, ಬಲ, ವಾಯುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವುದರೂ ಅವು ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಾನಿಕಾರಕಗಳಲ್ಲ. ದೂಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದು ಸ್ವಚ್ಛತೆಯ ಸಾಧನವೆನ್ನಬೇಕಲ್ಲದೆ ಅದರಿಂದಲೇ ಅಣುಜೀವಿಗಳ ಸೋಂಕು ತೊಲಗುವುದೆಂದು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಒಗೆಯ ಸ್ವಚ್ಛತೆಗಳನ್ನೂ ಕೈಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆಹಾರದ ಏಷಯ ಸಕಲ ನಿರ್ಬಂಧ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ಅಣುಜೀವಿಗಳ ದಾಳಿಯಿಂದ, ಅವುಗಳ ಪಾಹಕಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿರುವ ಮನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ, ರೋಗದ ಸೋಂಕು ನಮ್ಮನ್ನು ತಟ್ಟುವದೆಂಬುದು ಖಂಡಿತ. ಆದುದರಿಂದ ರೋಗಾಣುಜೀವಿಗಳ ಪಾಹಕಗಳಿಗೆ ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ತಡೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಹಿತವು.

ಆಹಾರದ ವಿವುಲತೆ, ಸುಖೋಷ್ಣ, ಇವುಗಳು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ಒಂದು ರೋಗಾಣುವು ನಮ್ಮ ರಕ್ತವನ್ನು ಸೇರಿತೆಂದರೆ ಅದರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಬಹುಬೇಗನೆ ಮಿತಿಯಾಗಿ ನಾವು ರೋಗದ ಬಾಯಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುವೆವು. ಟೈಫಾಯ್ಡ್, ಸ್ಯುಮೋನಿಯಾ, ಕ್ಷಯ. ಮಲೇರಿಯಾ, ಆಮಶಂಕೆ, ಕೊಲೆರಾ ಇತ್ಯಾದಿ ರೋಗಗಳು ಅಣುಜೀವಿಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಈ ರೋಗಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಬಹು ಬೇಗನೆ ಸೋಂಕುವುದರಿಂದ ಇವನ್ನು

ಸೂಂಕುರೋಗಗಳನ್ನು ವುದುಂಟು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಸೂಂಕುರೋಗದ ಅಣುಜೀವಿಗಳು ರೋಗಿಯ ವಿಸರ್ಜನೆ ಉಗುಳುಗಳ ಮೂಲಕ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಲ್ಯುಪಿಸಲು ಆಳವಡಿಸುವುವು. ಈ ಅಸಹ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ಮೂಲಕ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಅಣುಜೀವಿಗಳು ಇತರರ ದೇಹವನ್ನು ಸೇರಲು ದಾರಿಯಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಏನುಗೆ ಒಮ್ಮೆಗೆ ಹೊಳೆಯಬಹುದು. ಆದರೂ ಈ ಉಗುಳು ವಿಸರ್ಜನೆಗಳೇ ಅಣುಜೀವಿಗಳ ಹಬ್ಬಿಸುವಿಕೆಗೆ ಕಾರಣಗಳು. ಒಬ್ಬ ಕ್ಷಯರೋಗಿಯು ಬಂದಿಷ್ಟು ಉಗುಳನ್ನು ದಾರಿಯ ಮೇಲೆ ಉಗುಳಬಹುದು. ಆ ಉಗುಳಿನಲ್ಲಿ ಅಲಿಯಗಟ್ಟಲೆ ರೋಗಾಣುಗಳು ಇವೆ. ಈ ಅಣುಜೀವಿಗಳು ಇತರರ ಕಾಲು ಟ್ಟಿ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಸೇರಿ, ಅವರ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಗಬಹುದಷ್ಟೆ. ಮುರುವುದು, ನೀಸುವುದು ಕೂಡ ಈ ಅಣುಜೀವಿಗಳ ಪ್ರಸಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ವಾಗಬಹುದು. ಸೂಂಕುರೋಗಗಳ ಬಾಯಿಗೆ ತುತ್ತಾದವರನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧದ ಸಂಪರ್ಕವೂ ಆಗದಂತೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಿರಿಸುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯದಾಯಿಕ ಆರೋಗ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಸಮಂಜಸವಾಗಿವೆ.

ತಮ್ಮ ನಾಶಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಅಣುಜೀವಿಗಳಿಗೆ ನೆರವಾಗುವ ಸುಸಿ, ಫಾಫೈ, ನೋಣ, ಹೇನು, ಚಿಕ್ಕಾಡು ಮೊದಲಾದ ಇತರ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳ ಹಾವಳಿ ಏನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

೧೪. ಹಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಪೂತಿನಾಶಕ ಕ್ರಮ.

ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನೂ, ಹಕ್ಕಿಗಳ ಗೂಡುಮನೆಗಳನ್ನೂ ಒಹಳ ಸೊಕ್ಕುಟವಾಗಿರಿಸಿದರೆ ಸೂಂಕುರೋಗಗಳ ಕಾರಣಭೂತಗಳಾದ ಅಣುಜೀವಿ ಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಆಸ್ವದವೇ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪಶುಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಭಯಂಕರ ಸೂಂಕು ಇತರ ಕಡೆಗಳಿಂದ ತಗಲಿ ಈ ಸೂಂಕು ಹಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಸೊಲ್ಲ ಮಲಮೂತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಹಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಗೂಡುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸುಬ್ಬುವುದುಂಟು. ಸೂಂಕು ತಗಲಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಜೊಲ್ಲ ಮೊದಲಾದುವು ಗಳನ್ನು ಯುಕ್ತ ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕೂಡಿಸಿ ಸುಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ಸೂಂಕು ಪಸರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬೆಂಕಿಯಷ್ಟು ಉಗ್ರ ಪೂತಿನಾಶಕ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ.

ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಗಳಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಹಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗಳ ಕಂಬ, ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಕರೆದುಬಿಡಬೇಕು. ಕರೆದುಹಾಕಿದ ಹುಡಿಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಸುಟ್ಟು, ಎಲ್ಲವನ್ನು ಫಿನ್ಯಾಲಿನಿಂದ ತೊಳೆದು, ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ

ಯಲ್ಲಿ ಸುಣ್ಣ ಬಳಿದು ಬಿಡುವುದರಿಂದ ಸೋಂಕು ಮಾಯವಾಗುವುದು
ವನ್ನು ಅಗೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೆ ಆರು ಅಂಗುಲ ಮಣ್ಣನ್ನು ತೆಗೆದು ಸು-
ವುದುತ್ತಮ. ಕೊಂಕ್ರಿಟು, ಸುಣ್ಣದ ಕಲ್ಲಿನ ನೆಲವಾದರೆ ನೆಲದ ಮೇ-
ಬಿಂಕಿ ಉರಿಸುವುದು ವಾಸಿ. ಹುಲ್ಲು ಛಾವಣಿಯ ಹಟ್ಟಿಯಾದರೆ ಅದನ್ನಲ್ಲಾ-
ತೆಗೆದು ಹಟ್ಟಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯನ ಬಿಸಿಲು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.
ಸೂರ್ಯನು ತನ್ನ ಉಗ್ರ ತಾಪದಿಂದ ಅನೇಕ ಅಣುಜೀವಿಗಳನ್ನು ಕೊ-
ರಿದ ಅವನ ಬಿಸಿಲೂ ಕೂಡ ಒಳ್ಳೆಯ ವೂತಿನಾಶಕ. ಹೀಗೆ ಸೋಂಕು
ಹಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದೆರಡು ವಾರಗ-
ಕಟ್ಟಲೇ ಬಾರದು.

ಅಂಟುರೋಗಗಳಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಚೊಕ್ಕಟ-
ಫಿನಾಲ್ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಂದ ಅವುಗಳ ಹುಣ್ಣು ಮೊದಲಾದುವು
ತೊಳೆಯುತ್ತಿರಬೇಕು. ಅವುಗಳ ಜೊಲ್ಲು ಮಲಮೂತ್ರಗಳನ್ನು ಸೀ-
ಬಿಸಾಡುವುದು ಪ್ರಮಾದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದು. ಹಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಲೋ-
ಹೊಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಪಕಾರವಿದೆ. ವೂತಿನಾಶಕ
ವನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಕೈಕೊಂಡು ಸೋಂಕು ಹಬ್ಬದಂತೆ ತುಂಬಾ ಎಚ್ಚರಿಕೆ
ಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು. ಕೆಲವು ಪಶುರೋಗಗಳು ಮನು-
ಸೋಂಕುವುವಾದುದರಿಂದ ಹಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿಗೆಗಳಿಂದ ಸೋಂಕು ಮನೆಯ
ವ್ಯಾಪಿಸಿದಂತೆ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವೂತಿನಾಶಕ
ಗಳನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

